: પ્રાપ્તિ સ્થાન :

૧. [illegible] તેરાપંથી સભા
[illegible] : કલકત્તા.

૨. [illegible] ઝવેરી
[illegible] મુંબઈ [illegible]

૩. [illegible]
[illegible] કલકત્તા

૪. [illegible]
[illegible]
[illegible]

૫. [illegible]
[illegible]

ભૂમિકા.

શ્વેતામ્બર જૈન ધર્માવલંબીઓમેં તેરાપન્થી સમ્પ્રદાય વાલોંકે લીએ ઇસ પુસ્તકકા પરિચય પ્રદાન અનાવશ્યક હૈ!

પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીમદાચાર્ય સ્વામી ભિક્ષુજી મહારાજ એક ક્ષણ જન્મા મહાપુરૂષ થે. પુરાતન શિથિલાચારીંકો દૂર કરકે સનાતન સત્ય પ્રકાશ કે લિએ ઉન્હોંને જો સંકલ્પ કિયા ઉસકો કિતની બાધા વિપત્તિયાં સહતે હુએ ભી પૂર્ણ કિયા સો ઇસ પુસ્તકમેં વર્ણન કિયા ગયા હૈ.

યહ પુસ્તક મહાપુરૂષકા અલૌકિક જીવન વૃતાન્ત તો હૈ હી; સાથ સાથ ઉનકે સમ સામયિક ધર્મ મતોંકા પતા ભી ઇસિસે ચલ સકતા હૈ. ઇસકે કર્તા શ્રીમદ્ જીતમલજીસ્વામી હૈ, જો આચાર્યશ્રી કે ચતુર્થ પરધર હુએ.

ભાષા મારવાડી હૈ, વર્તમાન કાલકે ઢંગસે યહ નહીં લિખા ગયા હૈ, પર હમારી સમજમેં યહી ઇસકા વિશેષત્વ હૈ. ઐતિહાસિક વા ભાષા તત્વવિદ્ પંડિતોકે લિએ ઇસ પુસ્તકકા સમાદાર ઇસી લિયે હોના ચાહિયે. કયોંકિ કોઇ ધર્મ મત કે પ્રચારક મહાત્માકી જીવની, ઉનકી જીવનકાલિક ઘટનાવલી તથા ઉસકી ઉપદેશાવલી યથા સમ્ભવ ઉસી સમય કી ભાષામેં હોનેસે ઉસકા યથાર્થ સ્વરૂપ ઠીક ઠીક માલૂમ હો સકતા હૈ.

તેરાપન્થી માત્ર ઇસ પુસ્તક કો સાદર અપનાવેંગે ઇસમેં કોઇ શંકા નહીં, પરંતુ અન્યાન્ય મત વાલે ઇસ પુસ્તક સે તેરાપન્થી મતકે પ્રતિષ્ઠાતા કે ધાર્મિક જટિલ પ્રશ્નોપર સરલ વ સહજ દ્રષ્ટાંત દ્વારા સમાધાન કી શૈલી દેખકે મુગ્ધ હોંગે.

સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયસે અલગ હોનેકે વખત પૂજ્યપાદ શ્રીમદ્ ભિક્ષુ સ્વામીકે અનુયાયી સાધુ વ શ્રાવક બહુત હી

૩.૨૬. [illegible] ન [illegible] મત બેરમે ભારત કે [illegible]
[illegible] ઉસ [illegible] હૈ, [illegible] ઈસ [illegible]
[illegible] હૈ, પરન્તુ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

જૈન આગમોંકા રહસ્ય સરલ સુબોધ્ય ભાષામેં સાધારણ મનુષ્ય કે સમઝનેકે ઉદ્દેશ્યસે ઢાલ દોહા ચોપાઈ આદિ નાના છંદોમેં આચાર્ય પ્રવરકે ભાવણોંકા સાર સંગ્રહ કરકે રચા ગયા હૈ. સાધારણ અલ્પ જ્ઞાન વાલે નિરક્ષર વ્યક્તિ ભી સુલલિત પદ્મબંધ ધર્મ ગ્રન્થકો સહજમેં કંઠસ્થ રખ સકે ઇસિ લિયે પ્રાયશઃ સાધારણ જનતામેં ઇસકા આદર હોતા હૈ. હિન્દીમેં તુલસીદાસજીકા રામાયણ, બંગલામેં કૃતિવાસી રામાયણ કાશી રામદાસકા મહાભારત, ચૈતન્ય ચરિતામૃત આદિ ગ્રન્થ જૈસા આબાલ વૃદ્ધ વનિતા આદરકી દ્રષ્ટિસે દેખતે હૈ વૈસેહી જૈન સમાજમેં ભી ધાર્મિક કથા વ ઉપદેશાવલી અધિકતર પદ્યમેં ઢાલ દોહા ચોપાઈ આદિ મેં હોનેકે સબબ આદરનીય હૈ.

ઇસિ ગ્રન્થકા કર્તા પરમ પૂજ્ય શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી **જીતમલજી સ્વામી** (જો "જયગણિ" નામસે પ્રખ્યાત હૈ) કાસંક્ષેપ મેં પરિચય દેના યહાં અપ્રાસંગિક ન હોગા, આપકા શુભ જન્મ "મારવાડમેં રોયટ ગ્રામમેં ઓસવાલ વંશમેં ગોલેછા જાતિમાં સં. ૧૮૬૦ આશ્વિન શુકલા ૨ કોહુઆથા." શ્રીમદ્ ભિક્ષુ **સ્વામી** કા સ્વર્ગવાસ, ૧૮૬૦ ભાદ્ર શુકલ ૧૩ કોહુઆથા. અતઃ ગ્રન્થ કર્તા **શ્રી મજ્જયાચાર્ય ભિક્ષુસ્વામી** કે જીવન-ચરિત્ર જો ભિક્ષુ યશરસાયણ નામસે પ્રકાશિત કિયા વહ પ્રમાણિક હોનેમેં કોઈ સન્દેહ નહીં હો સકતા. સાધુઓંકી રીતિ અનુસાર આચાર્ય કે જીવનકી પ્રધાન પ્રધાન ઘટનાવલી કા ઉલ્લેખ કરકે રખા જાતા હૈ. ઈસકે અલાવે શ્રીમદ્ ભિક્ષુ સ્વામીકે સમસામયિક સાધુ મુનિરાજોંસે શ્રવણ કરકે ગ્રન્થ રચા ગયા ઇસિ લિયે ઇસમેં વર્ણિત ઘટનાવલી બડીહી પ્રમાણિક માની જાતી હૈ.

શ્રી. મજ્જયાચાર્ય કા પાંડિત્યકા વર્ણન કરના માદ્દશ અલ્પ બુદ્ધિ વાલોંકે લિયે અસંભવ હૈ ઉનકા રચાહુઆ **"ભ્રમ વિધ્વંસનમ્"** ગ્રન્થ જૈન શ્વેતામ્બર તેરાપન્થી મતકા એક બડા હી અમૂલ્ય ગ્રન્થ હૈ. તેરાપન્થી અતસે દૂસરે સમુદાય વાલોંકા

[illegible] સમાધાન [illegible] પ્રમાણોંસે [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] "મારવાડી" [illegible] હિન્દી ભાષા [illegible] [illegible] [illegible]

અધિકતર પાંડિત્ય વે પ્રતિભાશાલી અધિકતર તપસ્વી, વૈરાગી, ત્યાગી, મુનિરાજોંને વર્તમાનમેં તેરાપન્થી સમ્પ્રદાય કો અલંકૃત કર રખાહૈ ઉનકે દર્શંણુકો આકાંક્ષા ઇસ વર્તમાન પુસ્તકકે પઠનસે હોગા યહ સ્વભાવિક હ. તેરાપન્થી સામ્પ્રદાયકે સાધુ-મુનિરાજ સંસારસે બિલકુલ વિરક્ત રહતે હૈ, પુસ્તકાદિ કુછ છપવાંતે નહી, સમસ્ત ગ્રન્થ હસ્તલિખિત રખતે હૈ, કોઈ કોઇ શ્રાવક અધ્યવસાય પૂર્વક ઉનકો કંઠસ્થ કર દૂસરા હસ્ત લિખિત પ્રતિ બનવાકે પીછે છપાતે હૈ. શ્રીયુક્ત મહાલચંદજી વેદ બડાહી પરિશ્રમ વ ઉદ્યોગ કરકે યહ પુસ્તક હિન્દી ભાષામેં છપાયા હૈ. ગુજરાતી ભાષાકે ધર્મ પ્રેમીયોંકો હિન્દી લિપિ કા અભ્યાસ બહુત કમ હોનેકે લિયે યહ પુસ્તક ગુંજરાતી લિપિ મેં છપાયા હૈ. આશા હૈ સમાજ મેં તો ઇસ પુસ્તકકા આદર હોગા હી પરન્તુ દુસરે સમાજ વાલે ઈસકા યથો ચિત્ત પઠન વ આલોચના કરકે ઇસ પર યોગ્ય સમ્મતિયાં દેંગે એવં તેરાપન્થી સમાજ કે અન્યાન્ય પ્રકાશિત હસ્તલિખિત ગ્રન્થરાજિ પર ઔતસુકય પ્રગટ કરેંગે.

નિવેદક
છોગમલ ચોપડા.
ઓ. સેક્રેટરી શ્રી જૈન શ્વે. તેરાપન્થી સભા.
કલકત્તા.

આ સંસ્થા તરફથી બહાર પડેલાં

પુસ્તકો

૧. શ્રી કાનમલજી સ્વામી વિરચીત
 શ્રીકાલૂ ભક્તામર (હિન્દીમાં) ૦–૪–૦
૨. શ્રી સોહનલાલજી સ્વામી વિરચીત
 શ્રીકાલૂ ભક્તામર (હિન્દીમાં) ૦–૪–૦
૩. શ્રી જૈનતત્વપ્રકાશ ભાગ ૧–૨
 (હિન્દીમાં) દરેકના ૦–૮–૦
૪. શ્રી જ્ઞાનપ્રકાશ (ગુજરાતીમાં) સપ્રેમ ભેટ.
૫. શ્રી થોકડાસંગ્રહ ભા–૧ ,, ૦–૬–૦
૬. શ્રી થોકડાસંગ્રહ ભા–૨ ,, છપાય છે. ૦–૬–૦
૭. શ્રી જૈનતત્વસમજવાની ચાવી (ગુ૦) ૦–૨–૦
૮. શ્રી મહાવ્રતની સંક્ષિપ્ત વ્યાખ્યા (ગુ૦) ૦–૪–૦
૯. શ્રીભિક્ષુ જશરસાયણ (ગુ૦ લિપિમાં) ૧–૦–૦

દરેકનું પોસ્ટેજ અલગ –

લખોઃ— ધી ઓનરરી સૅક્રેટરી
શ્રી જૈનશ્વેતામ્બર તેરાપંથી સભા
૨૮ સ્ટ્રાન્ડ રોડઃ કલકત્તા.

॥ श्री जिनाय नमः ॥

ભિક્ષુ જશ રસાયણ

— : દોહા : —

સિદ્ધ સાધુ પ્રણમી સખર, આણી અધિક ઉલાસ;
સુખ દાયક આખૂ સરસ, બારૂ ભિકખુ વિલાસ. ॥૧॥
ગુણવંતના ગુણ ગાવતાં, ઉત્કૃષ્ટ રસાયણ આય;
પદ તીર્થંકર પામીએ, કહ્યો સુજ્ઞાતા માંય. ॥૨॥
શાસન બીર તણે સમણ, કહ્યા અધિક અધિકાય;
ગુણ બુદ્ધિ તપ અરૂ જ્ઞાન કરિ, ચઉદસ સહસ સુહાય. ॥૩॥
સર્વજ્ઞ જિન મુનિ સપ્ત સય, અવધિ તેર સય આણ;
મન પજ્જવ સય પંચ મુનિ, ચિઉસય વાદી પિછાણ. ॥૪॥
પૂર્વધર ત્રિણ સય પવર, વૈક્રે સપ્ત સય બાધ;
સમણી સહસ છતીસ શુદ્ધ, ચઉદશ સય નિરૂપાધિ. ॥૫॥
સુધર્મ જમ્બુ તિલક શિવ, અન્ય મુનિ અમર બિમાણ;
હિવડાં પંચમ કાલમેં, ભિકખુ પ્રગટ્યા ભાણ. ॥૬॥
ચતુર્થ આરાના મુનિ, નયણાં દેખ્યા નાંય;
ધનધન ભિકખુ ચરણ ધર, પ્રત્યક્ષ દર્શન પાય. ॥૭॥
કિહાં ઉપના જન્મ્યા કિહાં, પરભવ પદ કિહાં પાય;
કિયા ચૌમાસા કિણ વિધૈ, સાંભલજ્યો સુખદાય. ॥૮॥
ચિઉં સય સતર (ચારસો સીતેર) વર્ષ લગ, નન્દી વર્દ્ધન નિહાલ;
ત્યાં પીછે વિક્રમ તણો, સામ્પ્રત સંવત સંભાલ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧-પહેલી ॥

(સુણ બાઈ રૂપ મણહિરૂરો લાગે—એ દેશી.)

સકલદ્વીપ શિરોમણીરે લાલ, જમ્બુ દ્વીપ સુતંત;
અષ્ટમી ચન્દકલા ઇસોરે લાલ, ભરતક્ષેત્ર ભલકંત, ભવજીવાંરે.
રૂડો લાગે ભિક્ખુ રૂપરાય, રૂડો લાગે સ્વામ સુખદાય. ॥૧॥

બતીસ સહંસ દેશાં મઝેરેલાલ, નરધામ મરૂધર દેશ;
કાંઠે નગર કંટાલિયોરે લાલ, ક્રમધજ રાજ કરેસ. ॥૨॥

સાહ બલૂજી તિહાં વસેરેલાલ, ઓસવંસ અવતંસ
જાતિ સંકલેચા જાણજ્યોરેલાલ, બડે સાજન સુપ્રશંસ. ॥૩॥

દીપાંદે તસુ ભારજ્યારેલાલ, સરલ ભદ્ર સુખકાર;
ઉદરે ભિક્ખુ ઉપનારે લાલ, દેખ્યો સુપન ઉદાર. ॥૪॥

મૃગપતિ મહા મહિમા નિલોરેલાલ, પુણ્યવંત સુત સુપસાય;
સફલ સ્વપ્ન સુખદાયકારેલાલ દેખી હરખી માય; ॥૫॥

યશધારી સુત જન્મિયોરેલાલ, અનુક્રમ અવસર આય;
સમ્વત્ સતેઈસે નિયાસિયેરેલાલ, પંચાંગ લેખે તાહિ. ॥૬॥

આષાઢ સુદી પખ ઓપનોરેલાલ, તેરસ તિથ જણાય;
સમ્પૂર્ણ સિદ્ધા ત્રયોદસીરેલાલ, કહે જગત મેં વાય. ॥૭॥

દશાં માંહિલો દીપતોરેલાલ, નક્ષત્ર મુલ નિહાલ;
પાયો ચોથા પરવરેરેલાલ, જન્મ થયો તિણ કાલ. ॥૮॥

જન્મ કલ્યાણ થયાં પછેરેલાલ, બાલ ભાવ મુકાય,
ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અતિ ઘણીરેલાલ, વિવિધ મેલવે ન્યાય. ॥૯॥

સુન્દર ઇક પરણ્યા સતીરેલાલ, સુખદાઈ સુવિનીત;
ભિક્ખુ ને પરભવ તણીરેલાલ, ચિન્તા અધિકી ચિત. ॥૧૦॥

કેતા દિન ગચ્છવાસ્યાં કન્હેરેલાલ, જાતા કુલ ગુરૂજાણ;
પાછે પોત્યાબંધ કન્હેરેલાલ, સુણવા લાગ્યા વખાણ. ॥૧૧॥

પછૈ ધાર્યા રૂગનાથજીરેલાલ, છોડયા પોત્યા બંધ;
તે હિવડાં સંજમ સરવૈ નહીરે, ન સરવૈ સામાયક સંધ. ॥૧૨॥

કાલ કિતોક વિત્યાં પછેરેલાલ, શીલ આદરિયા સાર;
ભીક્ખુને તસુ ભારજ્યારેલાલ, ચારિત્રની ચિત્ત ધાર. ॥૧૩॥

લેવાં સંજમ ત્યાં લગૈરેલાલ, એકાન્તર અવધાર;
અભિગ્રહ એહવો આદર્યોરેલાલ, વિરકત પણૈ સુવિચાર, ॥૧૪॥

તઠા પછૈ ત્રિયા તણોરેલાલ, પડિયો તામ વિયોગ;
વર સગપણ મિલતા બહુરેલાલ, ભિક્ખુ ન વંછયા ભોગ. ॥૧૫॥

દીક્ષાને ત્યારી થયારેલાલ, અનુમતિ ન દિયે માય;
રૂગનાથજીને ઈમ કહ્યોરેલાલ, મ્હેં સિંહ સ્વપ્ન દેખાય. ॥૧૬॥

તવ બોલ્યા રૂગનાથજીરેલાલ, સાંભળ બાઇ વાય,
સિંહ તણી પર ગુંજસીરેલાલ, એ સ્વપ્નો છે ચવદાંમાંય. ॥૧૭॥

અનુમતિ મા આપી તદારેલાલ, સહસ રોકડ ઉન્માન;
ભિક્ખુ દિયા જનની ભણીરેલાલ, ચારિત્ર લેવા ધ્યાન. ॥૧૮॥

દીખ્યા મહોછબ દીપતોરેલાલ, બગડી શહર વખાણ;
દ્રવ્યે ચારિત્ર ધારિયોરેલાલ, ભાવે ચરણ મજાણ. ॥૧૯॥

સમ્વત અઠારે આઠે સમૈરેલાલ, ઘર છોડયો વિપ જાણ;
દ્રવ્ય ગુરૂ ધાર્યા રૂગનાથજીરેલાલ, પિણ નાઈ ધર્મની છાણ. ॥૨૦॥

પ્રથમ ઢાલ પ્રગટ પણૈરેલાલ, કહ્યો ભિક્ખુનો જન્મકલ્યાણ
બલિદ્રવ્ય દીક્ષા વરણનીરેલાલ, વારૂ આગૈ વખાણ. ॥૨૧॥

—: દોહા :—

અલ્પ દિવસરે આંતરે, સિખ્યા સુત્ર સિદ્ધાંત;
તિવ્ર બુદ્ધિ ભીકખુ તણી, સુખદાઈ શોભન્ત. ॥૧॥

વિવિધ સમય રસ વાંચતાં, વારૂં કિયો વિચાર;
અરિહન્ત વચન આલોચતાં, ઐ અસલ નહીં અણગાર. ॥૨॥

યાં થાપિતા થાનક આદરયાં, આધા કર્મી અજોગ;
મોલ લિયા માંહે રહે, નિત્ય પિંડ લિયે નિરોગ. ॥૩॥

પડિલેહ્યાં વિણ રહે પડયા, પોથ્યાં રા ગંજ પેખ;
વિણ આજ્ઞા દીક્ષા દીયે, વિવેક વિકલ વિશેષ. ॥૪॥

ઉપધિ વસ્ત્ર પાત્ર અધિક, મર્યાદા ઉપરન્ત;
દોષ થાપે જાણ જાણને, તિણસું એ નહિ સન્ત. ॥૫॥

સરધા પિણ સાચી નહિ અસલ નહિ આચાર;
ઇણવિધ કરે આલોચના, પિણ દ્રવ્ય ગુરૂસૂં અતિપ્યાર. ॥૬॥

પૂછ્યાં જાવ પૂરો નદે. કાલ કિતો ઈમ થાય;
પ્રીત દ્રવ્ય ગુરૂસું પરમ, તે કરે શોભ સવાય. ॥૭॥

પૂછે વાત આચારની, જાણે વૈરાગી જેહ;
તિણસું પૂછે વલિવલિ, પિણ નહિ ઔર સન્દેહ. ॥૮॥

પદ ધારક ભિકખુ પ્રગટ, હદ આપસ મેં હેત;
ઇતરે કુણ વિરતન્ત હુઓ, સુણજ્યો સહુ સચેત. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૨-બીજી ॥

(પરભવો મન મેં ચિન્તવૈ સુજ આંગ-એ દેશી.)

ઈહ અવસર મેવાડમેં, રાજનગર સુજાણ;
રાજ સમુદ્ર પાસૈ વસ્યો, આધકા ત્યાં આઈઠાણ. ॥૧॥

ત્યાં વસ્તી ઘણી મહાજનાં તણી, જાણ સૂત્રાના જેહ;
વંદણા છોડી નિજ ગુરૂ ભણી, દિલમેં પડિયો સંદેહ. ॥૨॥

ગુરધરમેં રૂઘનાથજી, સાંભલી સહુ વાત;
ભિકખુ ને તિહાં ભેજિયા, શંકા મેટણ સાખ્યાત. ॥૩॥

બુદ્ધિવંત વિણ ભ્રમનામિટૈ, તિણ સૂંથૈં બુદ્ધિવાન;
જાય શંકા મેટયો જેહની, ઇમ કહિ મેલ્યા તે સ્થાન. ॥૪॥

ટોકરજી હરનાથજી, વીરભાણજી સાથ;
ભિકખુ ઋષ ભારીમાલજી, દીક્ષા દી નિજ હાથ. ॥૫॥

એ સાથ લેઈ ભિકખુ આવિયા, રાજનગર મઝાર;
સમ્વત અઠારે પનરૈ સમે ચૌમાસો ગુણકાર. ॥૬॥

ચૂંપ ધરી ચરચા કરી, ભાયાંથી તિણબાર;
તે કહૈ બાત ભિક્ખુ ભણી, આપ દેખો આચાર. ॥૭॥

આધાકરમી થાનક આદર્યા, મોલ લિયા પ્રસિદ્ધી;
ઉપધિ વસ્ત્ર પાત્ર અધિકહિ, આપિણ થૈ થાપ કીધી. ॥૮॥

જાણ કિંવાડ જડો સદા, ઈત્યાદિક અવલોક;
મ્હેં વન્દના કરાં કિણ રીતસૂં, થેતો થાપ્યા દોપ. ॥૯॥

દ્રવ્ય ગુરૂનો વેંણ રાખવા, ભિકખુ બુદ્ધિના ભંડાર;
અકલ ચતુરાઇ કરી તદા, દિયા જબ તિવાર. ॥૧૦॥

કલા વિવિધ કેલવી કરી, ત્યાંને પગાં લગાયા;
તે કહૈ શંક મિટી નહિ, પિણ નિમણો મન વાયા ॥૧૧॥

આપ વૈરાગી બુદ્ધિવન્ત છો, આપરી પરતીત;
તિણ કારણ વંદના કરાં; આપ જગતમેં વદીત. ॥૧૨॥

ઈમ કહિને વંદના કરી, ઈહ અવસર માંય;
ભિક્ખુ રે અસાતા વેદની, ઉદય આવી અથાય. ॥૧૩॥

અધિક તાવ અતિ આકરો, સીઓ દોહરો સહણો;
ઉતમ નરને તે અવસરે, રૂડે ચિત્ત રહણો. ॥૧૪॥

અધમ પુરૂષ દુઃખ ઉપના, કરૈ હાય તરાય;
સમચિત્ત વૈદન ના સહે, પાપે પિંડ ભરાય. ॥૧૫॥

તીવ્ર તાપની વેદના, ભિક્ખુને અધિકાય;
તિણ અવસર મેં આવિયા, એહવા અધ્યવસાય. ॥૧૬॥

મ્હે સાચાં ને તો જુઠા કિયા, શ્રી જિન વચન ઉઠાય,
આયુ આવે ઈહ અવસરૈ, તો માઠી ગતિ પાય. ॥૧૭॥

દ્રવ્ય ગુરૂ કામ આવે કદી, તો હવે વાત વિચારૂં;
કારણ મિટિયાં નિર્પક્ષસ્, સાચો મારગ ધારૂં.॥૧૮॥

જેમ સિદ્ધંત મેં જિન કહ્યો, ચૂંપ ધરી તિમ ચાલૂં;
કારણ ન રાખૂં કેહની, ઝટ જિન મારગ ઝાલું. ॥૧૯॥

એહવો અભિગ્રહ આદર્યો, ભિક્ખુ તાવ મઝાર;
ઉત્તમ પુરૂષને આવૈ ધાગો, ભય પર ભવનો અપાર. ॥૨૦॥

દુજી ઢાલે આવિયા, રાજ નગર સુરીત;
આંખ અભ્યન્તર ઉઘડી, નિર્મલ ધારી નીત. ॥૨૧॥

—: દોહા :—

તુરત તાવ વત ઉતર્યો, વિધસું કિયો વિચાર;
હિવૈ સાચો મત આદરી, કરૂં આતમ તણો ઉદ્ધાર. ॥૧॥

રખે જૂઠ લાગેલા મો ભણી, તો કરણી પકી પિછાણ;
ઇમ ચિંતવી સિદ્ધાંતને, વાંચ્યા અધિક સુજાણ. ॥૨॥

જો સાચાને જૂઠા કહું, તો પર ભવ રે માંય;
જીભ પામણી દોહિલી, વિવિધ પણે દુઃખ પાય. ॥૩॥

પખ રાખી દ્રવ્ય ગુરૂ ભણી, જો કહું સાચા સોય;
તો પિણ પરભવને વિષૈ, કામ કઠિન અતિ હોય. ॥૪॥

ઓ દૂધારો ખાંડો અ છે, એહવી મનમે ધાર;
દોય વાર સૂત્રાં ભણી, વાંચ્યા ધર અતિ પ્યાર. ॥૫॥

સૂત્ર વિવિધ નિર્ણય કરી, ગાઢી મનમેં ધાર;
સમ્યક્ત્વ ચારિત્ર બિહુ નહિ, એહવો કિયો વિચાર. ॥૬॥

ભાયાંને ભિક્ખુ કહ્યો, થેનો સાચા સોય;
મ્હેં જૂઠા ગુરૂ સૂં મિલી, શુદ્ધ મગ લેસ્યાં જોય. ॥૭॥

ભાયા સુણ હરખ્યા ઘણા, બોલ્યા એહવી વાય;
અબ મ્હારી શંકા મિટી, દિલમેં રહી ન કાંય. ॥૮॥

પ્રતીત આપ તણી હુંતી. જીસી મ્હારાં મન માંય;
તિસી દિખાડી તુરતહી, ઇમ કહી હરખત થાય. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૩–ત્રીજી ॥

(રાણી ભાખે સુણરે સુડા—એ દેશી.)

રાજનગરથી કિયો વિહાર, ચૌમાસો ઉતરિયાં સાર;
આવે સુરધર દેશ મઝારરે, મન પ્યારા ભિક્ખુ જશ રસાયણ
સુણિ જૈ. ॥૧॥

સાધાંમેં સહુ વાત સુણાઇ, સરધા કિરિયા ઓળખાઇ;
તે પિણ સુણ હરખ્યા મન માંહી રે. ॥૨॥

ટોકરજી હરનાથજી તાય, ભારી માલ ઘણા સુખદાય;
સમજી લાગા પૂજરે પાય રે. મન૦ ॥૩॥

વિર ભાણજી પિણ તિણવાર, આદર્યા ભિકખુ વયણ ઉદાર;
આવે સોજત શહેર મઝાર રે. મન૦ ॥૪॥

વીચે ગામ ન્હાના જાણી સોય, દોય સાથ કિયા અવલોય;
સીખ ઇણપર દીધી જોય રે. મન૦ ॥૫॥

વિર ભાણજીને કહેવાય, જો થે પહિલાં જાવો ગુરૂપાય;
તો યા વાત મ કરજ્યો કાંય રે. મન૦ ॥૬॥

પહિલાં વાત સુણ્યાં બિદકાય, મન ખંચ હુવે મનમાંય;
તો પછે સમજાયા દોરા જાય રે. મન૦ ॥૭॥

નેમ તો તે આપાંગ ગુરૂ દે. મન ખચ્યાં સમજણા દુકરદે;
વિગડિયાં પછે કામ ન સરદે રે. મન૦ ॥૮॥

કહ્યા વિનય કરી હું કહસ્યું, દિલ શ્રદ્ધા બેસારી દેસ્યું;
યુકિત સું સમજાઈ લેસ્યું રે. મન૦ ॥૯॥

સ્વામી એમ ત્યાંને સમજાયા. વિર ભાણજી આગુ ચ આયા;
રૂગનાથજી સોજત પાયા રે. મન૦॥૧૦॥

કરજોડીને વન્દના કીધી, પુછે દ્રવ્ય ગુરૂ પ્રસિદ્ધિ;
ભાયાંરી શંકા મેટ દીધી રે. મન૦॥૧૧॥

વિર ભાણજી બોલ્યા વાયો, ભાયાં તો સાચો ભેદજ પાયો;
મન શંક હુવે તો મિટાયો રે. મન૦॥૧૨॥

આધાકર્મી થાનક અશુદ્ધ આહાર, બિન કારણ નિત્ય પિંડવાર;
આપે ભોગવાં એ અણાચાર રે. મન૦॥૧૩॥

વસ્ત્ર પાત્ર અધિકા સેવાં, વિન આજ્ઞા દિક્ષા દેવાં;
વિવેક વિકલને મુંડ લેવાં રે. મન૦॥૧૪॥

દિન રાત્રી મેં જડાં કિંવાડ, ઈત્યાદિક બહુ દોષ વિચાર;
સાંરી થાપ આપાં રે ધાર રે. મન૦॥૧૫॥

ભાયાં તો કહે સાચી સાક્ષાત, તિણમેં જૂઠ નહિ તિલમાત
દ્રવ્ય ગુરૂ નિસૂણી એ વાત રે. મન૦.૧૬॥

દ્રવ્ય ગુરૂ કહે યૂં કાંઇ બોલે, વિર ભાણજી પાછો ઝબોલે;
કુડોતો ભિકખુ પાસ અતોલ રે. મન૦॥૧૭॥

મ્હારે કન્હે તો વાનગી તાસ, કૂડો રાસ ભીખણજી પાસ;
ઈમ સાંભલ હુઆ ઉદાસ રે. મન૦॥૧૮॥

વિર ભાણરે નહિ સમાહી, તિણસું આગુંચ વાત જણાઈ;
હિવૈ આયા ભિકખુ રૂપરાઈ રે. મન૦॥૧૯॥

તંત ઢાલ કહીએ તીજી, વિરભાણની વાત કહીજી;
દૃપ ભિક્ખુની વાત રહીજી રે. મન૦॥૨૦॥

—: દોહા :—

હિવ ભિક્ખુ દ્રવ્ય ગુરૂ ભણી, વન્દે બે કર જોડ;
માથે હાથ દિયો નહિ, ચરમા દેખ્યા ઔર. ॥૧॥

જબ ભિક્ષુ [illegible] આંસુ [illegible]
[illegible] મહિલો મનડો [illegible] તો [illegible] ॥

કર જોડી [illegible] સ્વામી [illegible]
[illegible] ચિત્ત ઉદાસ [illegible] હિયે [illegible] ॥૩॥

દ્રવ્ય ગુરૂ [illegible] સુવિચાર;
[illegible] સિરસુ કર શિર નાંખિયા, મન [illegible] વાર. ॥૪॥

વલિ થારે ને [illegible] નહિં આહાર;
[illegible] વચન સુણી ભિક્ષુ કહે, શંકા મેટી હિવાર. ॥૫॥

વલિ ભિક્ષુ મન ચિન્તવે, [illegible] ધર્મ આણું;
[illegible] સંજમ સમગત નહિં. પિણ હિવડાં ન કરણી તાણ. ॥૬॥

પ્રાછિત [illegible] પ્રતીત [illegible];
[illegible] પણ ખપકર સમકિત ને, [illegible] મારગ હાથ. ॥૭॥

ઇમ ચિન્તવ [illegible] ગુરૂ [illegible] વાય;
[illegible] શંકા આણી તો [illegible] પ્રાછિત [illegible] ॥૮॥

ઇમ પ્રતીત [illegible] કિધા [illegible]
[illegible] મન-તે [illegible] વિસ્તાર. ॥૯॥

॥ ઢાલ ચોથી ॥

[illegible]

[illegible] ॥૧॥

[illegible] ॥૨॥

સાચી સરધા હો જાણીને તાસ
તિણસૂં પિત્ર આણા બાહિર ધર્મ નહીં ॥૩॥

યા તીનૂં મેં હો ભેદ એ જાણિ વિચાર,
અવસર અધિક ઉધાર, સૂત્ર સ્વામી સાખી સહી ॥૪॥

ઓર વસ્તુ કોઈ હો ભેલ પડે જો આય,
સો જૂદી દિખલાય, સો પુન્ય પાપ મિલાકિમા હુવે. ॥૫॥

અશુભ જોગાં હો બંધૈ માંય એકંત
શુભ સૂં પુણ્ય બંધંત, પુણ્ય પાપ જોગાં કિસા જોયસૂં. ॥૬॥

એક કરણી હો બંધૈ કે પાપ
તિણમેં મિશ્ર મ થાપ, કરણી તીજી જિણના કહી ॥૭॥

ભિક્ખુ ભાખૈ હો દૃષ્ટિ ગુરૂને અવલોય
જિન વચન સાહસો જોય, અહીં વિવેક નેં ન હિયે ॥૮॥

શુદ્ધ શ્રદ્ધા હો સાથ એ આર્ધ થીકાર,
આચાર આચાર થાપ દીધે પ્રણાં હોપરી. ॥૯॥

જો થે માનો હો સહુની વાત
તો થે મ્હોરા નાથ, મ્હિલતા દીક્ષા મેલી ॥૧૦॥

મ્હેં ઘર છોડ્યો હો આતમ તારણ કાજ
ઓર નહીં પરિણામ, તિણસૂં વરિચાર કેતું ઓગમેં. ॥૧૧॥

આપ માનો હો સ્વામી ચૂકાંતી વાત
ક્યું કીધો પક્ષપાત, કૈ દિન આરસેવ જાવણો. ॥૧૨॥

પૂજ પ્રશંસા હો લહી અનન્તી
દુર્લભ-સદ્ધ ઓમર નિર્ણય-કરો ઓમ મોહને. ॥૧૩॥

વિવિધ વિનય સૂં હો આખ્યા વયણ ઉદાર,
માન્યા નહિ લગાર. ક્રોધ કરી ઉલટા પડયા. ॥૧૪॥

ભિક્ખુ ભારી હો સ્વામી બુદ્ધિના ભંડાર,
મનસું કિયો વિચાર એ હિવડાંન દીસે સમજતા. ॥૧૫॥

ધીરે ધીરે હો સમઝાવસ્યું ધર પ્રેમ,
આપ વિચારી એમ, તિણસૂં આહાર પાણી તોડયો નહિ.॥૧૬॥

ભિક્ખુ ભાખૈ હો ભેલો કરાં ચૌમાસ,
ચરચા કરસ્યાં વિમાસ, સાચુ જુઠ નિર્ણય કરાં. ॥૧૭॥

સાચી સરધા હો આદરસ્યાં સુખદાય,
જુઠી દેસ્યાં છિટકાય, તવ બોલ્યા રૂઘનાથજી. ॥૧૮॥

મ્હારાં સાધાંને હો તૂં લેવૈ ફંટાય,
જો ચૌમાસો ભેલો થાય, ભિક્ખુ કહૈ રાખો જદ બાજને. ॥૧૯

તે ચર્ચામેં હો સમજે નહિ લિગાર,
કર્યો ચૌમાસો શ્રીકાર, દુર્લભ સામગ્રી એ લહી. ॥૨૦

ઇણવિધ કીધા હો ભિક્ખુ અનેક ઉપાય,
તો પિણ નાયા ઠાય, કર્મ ઘણા તિણ કારણે. ॥૨૧

વલિ મિલિયા હો ભિક્ખુ દુજીવાર,
બગડી શહર મઝાર, આપ દ્રવ્ય ગુરૂને ઈમ કહૈ. ॥૨૨

સ્વામી જુવા હો શુદ્ધ શ્રદ્ધા આચાર,
મનમેં કરો વિચાર, વિવિધ પ્રકારે સમઝાવિયા. ॥૨૩

પિણ નહિ માની હો દ્રવ્ય ગુરૂ વાત લિગાર,
[illegible] કિયો નિરધાર, એનો નહિસે સમજતા. ॥૨૪

નિજ આતમ નો હો હિવ હૂં કરૂં નિસ્તાર,
એહવી મનમેં ધાર, આહાર પાણી તોડ નિસર્યા. ॥૨૫॥
ચૌથી ઢાલે હો આખ્યો ચરચા સરૂપ,
આછી રાત અનૂપ, આગલી વાત સુહામણી. ॥૨૬॥

—: દોહા :—

થાનક બારે નિસર્યા. તડકે આહારજ તોડ;
જવ દ્રવ્ય ગુરૂ મન જાણિયો, વાત હુઈ અતિજોર. ॥૧॥
રહિવા જાગાં ના મિલૈ, તો ફિર થાનક આય;
સેવક કિરિયો શહરમેં, જાગાં મ દીજ્યો કાય. ॥૨॥
જો રહિવા ભિક્ખુ ભણી, જાગાં દીધી જાણ;
સર્વ સાથ સુણજ્યો સહી, સંઘ તણી છે આણ. ॥૩॥
કડલી કુબુદ્ધિજ કેલવી, આસી પાછા એમ;
જબ ભિક્ખુ મન જાણિયો, કરિવો વિચાર કેમ. ॥૪॥
પુરમેં જાગાં ના દિયે. જે ફિર થાનક જાય;
તો પાછો ફન્દમેં પડું, દુઃખે નિસરણો થાય. ॥૫॥
એહવી કરે વિચારણા, વિહાર કિયો તિણવાર,
શૂરવીર સિંહની પરૈ, ન ડર્યા મૂલ લિગાર. ॥૬॥
આયા બગડી બારણે, વાવલ અધિક વિશેષ,
વાજી તબ પગ થાંભિયા ભિક્ખુ પરમ વિવેક. ॥૭॥
જૈતસિંહજીરી જિહાં, છત્રયા અધિક ઉદાર;
દેખીને આયા જિહાં, બેઠા છત્રયા મઝાર. ॥૮॥
પુર માંહે જાણ્યો પ્રગટ, સુણ્યો દ્રવ્ય ગુરૂ સોય,
આયા છત્રયા ને વિષે, સાથે બહુલા લોય. ॥૯॥

[illegible] પંચપાંચમીનાં [illegible]

([illegible])

બગડીરી છગ્યા મંઝેરે, બહુ લોક બોલે ઇમ વાંય;
ટોલાં ઝીડી મત નિકલારે, ધૈર્ય વરો મનમાંય.
ચતુર નર ભિક્ષુ — બુદ્ધિના ભંડાર. ॥૧॥

રૂગનાથજી ઇસડી કહેરે થે માનો ભીખણજી વાત,
અબારૂં આરો પાંચમોરે, નહીં નિભોલા [illegible] ॥૨॥

ભિક્ષુ વલતાં બોલિયારે, મહું કિમ માનાં [illegible] વાત;
મહું સૂત્ર વાંચ નિર્ણય કિયોરે, શંકા મહિ તિલ માત. ॥ચ૦॥૩॥

તીર્થ શ્રી જિનવર તણોરે, [illegible] તાંઇ વિચરી,
શ્રી જિન આણ શિર ધારીરે, શુદ્ધ પાલસ્યૂં સંજમ ભાર. ॥ચ૦॥૪॥

એ વચન સુણી ગુરૂ [illegible] [illegible] આશ નિવાર;
મોહ આયો તિણ અવસરેરે, ચિન્તા કરી અપાર. ॥ચ૦॥૫॥

[illegible] [illegible] કહે [illegible];
[illegible] આંસુ [illegible] કેમ ॥ચ૦॥૬॥

[illegible] એક [illegible] આયો [illegible];
[illegible] ગણમેં [illegible]. ॥ચ૦॥૭॥

મોહ દેખી [illegible] ગુરૂ [illegible] ભિક્ષુ [illegible],
[illegible] ॥ચ૦॥૮॥

[illegible]
[illegible] ॥ચ૦॥૯॥

[illegible]
[illegible] ॥ચ૦॥૧૦॥

[illegible] તુરંસી [illegible]
[illegible] મોહ [illegible]

ફેર [illegible]
[illegible] થાયને. [illegible]

પરીષહ [illegible] ભિક્ખુ [illegible]
[illegible]

વિહાર [illegible] દ્રવ્ય [illegible] દેખી [illegible]
[illegible]

રૂગનાથજી [illegible] કહે [illegible] સાંભલ [illegible] ભિક્ખુ [illegible]
[illegible] આપણું [illegible]

ભિક્ખુ કહે [illegible]
[illegible]

બલ સંઘયણ હીણા ઘણાંરે. પંચમ કાલ પ્રભાવ;
પૂરો આચાર પલે નહિરે, નહિ ઉત્સર્ગ પ્રસ્તાવ. ॥ચ૦ ॥૧૭॥

આગુંચ જિનજી ભાખિયોરે, ઇમ કહસી ભેષધાર;
એ જાબ સુણી રૂઘનાથજીરે, કષ્ટ હુવા તિણવાર. ॥ચ૦ ॥૧૮॥

ગુરૂ ચેલારે [illegible] ઘણીરે, ચરચા માંહોમાંહી;
સંક્ષેપ માત્ર [illegible] ઇહાંરે, પૂરી કેમ કહાય. ॥ચ૦ ॥૧૯॥

દ્રવ્ય ગુરૂ કહે ભિક્ખુ ભણીરે, દોય ઘડી [illegible] ધ્યાન;
ચોખો ચરિત્ર [illegible] આપે કેવલ જ્ઞાન. ॥ચ૦ ॥૨૦॥

ભિક્ખુ કહે [illegible]
દોદોય ઘડી [illegible] ધ્યાન [illegible] ॥ચ૦ ॥૨૧॥

પ્રભવ સિજ્જંભવ આદિદેરે, બે ઘડી પાલ્યોકે નાહિં;
કેવલ ત્યાંને ન ઉપનોરે, સોચ વિચારો મનમાંહિં ॥ ચ૦ ॥૨૨॥

ચવદે સહસ શિષ્ય વીરનારે, સાતસો કેવલી સોય;
તેર સહંસ ને તીનસોરે, છદ્મસ્થ રહિયા જોય. ॥ચ૦ ॥૨૩॥

ત્યાંને કેવલ નહીં ઉપનોરે, ત્યાં બે ઘડી પાલ્યો કે નાહિં;
થારે લેખે ત્યાં પિણ નહિ પાલિયોરે, બે ઘડી ચરણ સુહાય. ચ૦॥૨૪॥

બારે વર્ષ તેરહ પખેરે, વીર રહ્યા છદ્મસ્થ;
થારે લેખે ત્યાં પિણ નહિ પાલિયોરે, દોય ઘડિ ચારિત. ॥ચ૦॥૨૫॥

ઇત્યાદિક હુઇ ઘણીરે, ચરચા માંહોમાંહી;
સમઝાયા સમઝ્યા નહિરે. કિયા અનેક ઉપાય. ॥ચ૦॥૨૬॥

પવર ઢાલ કહી પાંચમીરે, ચરચા વિવિધ પ્રકાર,
હિવે ભિક્ખુ કિણ રીતસુંરે. કરે આતમનો ઉદ્ધાર. ॥ચ૦॥૨૭॥

-

-: દોહા :-

દ્રવ્ય ગુરૂ તો સમઝ્યા નહિ, ખપ બહુ કીધી નાહિ,
જેમલજી કાકા ગુરૂ, આયા ત્યાંરે પાહિ. ॥૧॥

બહુ સરલ પ્રકૃતિ ભલી, જેમલજીરી જાણ,
ભિક્ખુ તાસ ભલી પરે, સમઝાવે સુવિહાણ. ॥૨॥

જેમલજીરે યુક્તિસું. દી ચરચા [illegible],
ભિક્ખુરે માર્ગે ભળ્યા, તે પિણ કો ગયા ત્યાર. ॥૩॥

[illegible] સુણી રતનાગરજી આંગ્યા તણું પરિણામ,
[illegible] ન કો દૂષો દુઃખી, [illegible] માગે નામ. ॥૪॥

બુદ્ધિવન્ત સાધુ સાધવી, લેસે ત્યાંને લાર;
લાડે કોડે ઘર છોડીયા, ઔર હોસી નિરાધાર. ॥૫॥

થાને રોસી સહુ જણા, થે મ વિચારો વાત;
થારે બહુ પરિવાર છે, ઘણા તણા થે નાથ. ॥૬॥

થાંરા સાધારા જોગસું, હોસી ભિક્ખુરો કામ;
ટોલો ભિક્ખુરો બાજસી, થારો ન હુવૈ નામ. ॥૭॥

ઈત્યાદિક બચનાં કરી, પાડયા તસુ પરિણામ;
તબ જૈમલજી બોલીયા, સુણો ભીખણજી આમ. ॥ ૮ ॥

ગલા જિતો હું ડુબ ગયો, થે શુદ્ધ પાલો સોય;
પંડિતારે જાણી વર્તે; ઇમ બોલ્યા અવલોય. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ-૬ છઠ્ઠી. ॥

(સુણ સુણરે શિષ્ય સયાણા—એ દેશી)

શિષ્ય ભિક્ખુના મહા સુખકારી, ભારીમાલ સરલ ભદ્ર ભારી;
ત્યાંરો તાત કૃષ્ણોજી તાસ, બેહુ ઘર છોડયા ભિક્ખુરે પાસ;

સુણ સુણ રે શિષ્ય સયાણા, રૂડો ભિક્ખુ જશ રસાણા;
ભિક્ખુ જશ અમૃત ભારી, શિવ સમ્પતિ સુખ સહચારી. ॥ ૧ ॥

આસરે દસમેં વર્ષ આયા, ભારીમાલ સરલ સુખદાયા;
ભેષધાર્યા માહિ છતા સોય, સુત તાત ભિક્ખુ શિષ્ય હોય સુ. ॥ ૨ ॥

ત્યારે ચેલા તણી છે રીત, તિણસું શિષ્ય કિયા ધરિ પ્રીત;
ત્યાંમે રહ્યા આસરે વર્ષ ચાર, પછે નિસરિયા ભિક્ખુલારે સુ. ॥૩॥

કૃષ્ણાજીરી પ્રકૃતિ કરડી જાણી, ભારી માલ ભણી વદે વાણી;
સંજમ લાયક નહિં તુઝ તાત, તુમતો ઉત્તમ જીવ વિખ્યાત સુ. ॥૪॥

આપાં નવી દીખ્યા લેસ્યાં સોય, લાગૂ હોતા દિસૈ બહુ લોય;
આહાર પાણી વચનાદિક તાય, કૃષ્ણાજીને દુક્કર અધિકાય સુ. ॥૫॥

તુઝ મન મુઝ પાસ રહિવારો, કે નિજ જનક કન્હે જાવારો;
ઇમ પૂછયો ભિક્ખુ ધર પ્રેમ, ભારી માલ ઉત્તર દિયો એમ. સુ. ॥૬॥

મ્હારે તાત થકી કાંઈ કામ, હું તો આપ કન્હે રહસ્યૂં તામ;
સંજમ પાલસ્યૂં રૂડી રીત, મોને આપ તણી પરતીત સુ. ॥૭॥

કૃષ્ણાજીને ભિક્ખુ કહૈ તામ, થાંસૂં મૂળ નહીં મ્હારે કામ;
ચારિત્ર પાલણો દુક્કર કાર, તિણસૂં થાને ન લેવાં લારે. સુ. ॥૮॥

કિસ્નોજી કહૈ મોને ન લેવો, તો મારો પુત્ર મોને સૂંપ દેવો;
સુતને રાખસૂં મુઝ સાથ, ઇણને લેજાવા ન દેઉં વિખ્યાત. સુ.॥૯॥

ભિક્ખુ કહૈ પુત્ર એ થાંરો, આવે તો ન વરજું લિગારો;
જબ આયો ભારિમાલ પાસ, ઔર જાગાં લેઈ ગયો તાસ. સુ. ॥૧૦॥

ભારીમાલ પિતાને ભાખૈ, કૃષ્ણાજીરી કાણ ન રાખૈ;
થાંરે હાથ તણું અન્ન પાણ, મ્હારે જાવ જીવ પચ્ચખાણ. સુ. ॥૧૧॥

ભારીમાલ અભિગ્રહ લીધો ભારી. દિન દોય નિરાહાર નિવારી;
ગયા સુનગિર જેમ અધીગ, દલ્લુ કર્મો અમુલક હીગ. સુ. ॥૧૨॥

તવ બાપ ચાડ્યો નિજુવાર, ભિક્ખુને આણ સૂંપ્યો ઉદાર;
થાં સૂંપ્યા ગચ્છ છે એહ, મ્હાંસુ તો નહીં મૂલ સનેહ. સુ. ॥૧૩॥

[illegible]ને આહાર પાણી આણ દીજે, રૂડા જતન કરી રાખીજે.
મ્હારી પ્રગ્રહ કાંઇક કીજે, કિણહી ઠિકાણે મોને મેલીજે. સુ. ॥૧૪॥

[illegible] નહીં [illegible] આગે, જિનકે કો ઠિકાણો મ્હારે
[illegible] આણ, [illegible] અનિ [illegible] ॥૧૫॥

જિમલજી બોલ્યા તિણવારિ, દેખો ભીખણજીરી બુદ્ધિ ભારી;
ર્યો કૃષ્ણોજી મ્હાને સોય, તીન ઘરાં વધાવણા હોય. સુ. ॥૧૬॥

કૃષ્ણો હર્ષ્યો ઠિકાણે હૂં આયો, મ્હેં પિણ હર્ષ્યા ચેલો એક પાયો;
ક્ખુ હર્ષ્યા ટલિયો ગાલો, તીનાં ઘરાં વધાવણા ન્હાલો. સુ.॥૧૭॥

ભારીમાલરો સંકટ ટલિયો, મનવાઞ્છત કારજ ફલિયો;
હી ઢાલ ભારીમલ ભારી, રહ્યા અડિગ અચલ ગુણ ધારી. સુ.॥૧૮॥

—:દોહા:—

હિવ ભિક્ખુ ભારી માલજી, સંત આદિ દે તેર;
મનસોબે મોટા કિયો, ચારિત લેણો ફેર. ॥૧॥

શહર જોધાણા મેં સહી, તેરહ શ્રાવક તાહિ,
સામાયક પોસા કરી, બૈઠા બાજારરે માહિં. ॥૨॥

ફતેચંદ સિંઘી પ્રગટ, દિવાણ પદ દીપંત,
ચોહટૈ દેખ્યા ચાલતા, પ્રત્યક્ષ તવ પુછંત. ॥૩॥

સામાયક પોસા સખર, કીધા ચોહટૈ કેમ,
થાનક મેં ક્યૂં ના કિયા, ઉત્તર આપો એમ. ॥૪॥

તજ થાનક મન થિર કિયો, મુઝ ગુરૂ મહિમાવંત,
ભિક્ખુ ઋષ ભારી ઘણા, પરહર દિયો કુપંથ. ॥૫॥

કહે દીવાણ કિમ નિસરયા વળી શ્રાવક બોલંત,
વાત ઘણી થીરતા હુવે, જબ સુણજો ધરખંત. ॥૬॥

દિવાન કહે થિરતા અબહિ, વર્ણવો સગલી વાત,
શ્રાવક તવ આખૈ સકલ, વિવરા સુધ વિખ્યાત. ॥૭॥

આધાકર્મી આદિદે, દૂર કિયા સબ દોષ,
સિંઘી સુણ હર્ષ્યો સહી, પાયો પરમ સંતોષ. ॥૮॥

સાધુનો એહિજ શુદ્ધ, મારગ મોટો માણ,
પ્રશંસે સિંઘી પ્રગટ વારૂ કરૈ વખાણ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૭-સાતમી ॥

(આપ હણે નહીં પ્રાણને-એ દેશી)

ફતેચન્દ દીવાન તે, વલિ પુછા કરૈ વારૂ હો;
શ્રાવક થે કેતા સહી, ધાર્યા કર્મ ઉદારૂ હો;
શિવ સાધન સારૂ હો, ભિક્ખુ જશ સાંભલો વારૂ હો. ॥૧॥

શ્રાવક કહૈ તેરે અછાં, આતમ તારણ હારૂ હો.
સિંઘી વલિ પુછૈ સહી, સંત કિતા સુખકારૂ હો
નિકા શિવને તારૂ હો ભિક્ખુ૦ ॥૨॥

શ્રાવક કહૈ તેરે સહી, સાધુ સખર શ્રદ્ધાલુ હો;
ભિક્ખુ શ્રમણ શિરોમણી, વર ભાગ વિશાલુ હો. ॥૩॥

સિંઘી કહૈ આછો મિલ્યો, વર જોગ વિચારૂ હો;
શ્રાવક પિણ તેરે સહી. તેરે સંત તંત સારૂ હો,
ભિક્ખુ બુદ્ધિનો ભંડારૂ હો. ભિ૦ ॥૪॥

સિંઘી મુખ પ્રશંસા સુણી સેવક હુઓ સુધારૂ હો,
[illegible] ભેટ્યો તુંહો, તેરા પંથ એ તારૂ હો,
તિણરો નામ વારૂ હો. ॥ભિ૦॥૫॥

। સેવગ કૃત દોહા ॥

[illegible] તેનો આપઆપરો મત
[illegible] એ તેરા પન્થી [illegible] ॥૧॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

લોક કહે તેરા પન્થી, ભિક્ખુ સવલી ભાવે હો;
હે પ્રભુ ઓ પન્થ હૈ, ઔર દાય ન આવૈ હો.
મન ભ્રમ મિટાવૈ હો, સોહી તેરા પન્થ પાવૈ હો. ॥૬॥

પંચ મહાવ્રત પાલતા, શુદ્ધિ સુમતિ સુહાવે હો;
તીન ગુપ્ત તીખી તરે, ભલ આતમ ભાવે હો,
ચિતસૂં તે રાહી ચાહવે હો. ॥૭॥

—: ભિક્ષુ કૃત છંદ :—

ગુણ વિન ભેખ કું મુલ ન માનત, જીવ અજીવકા કિયા નિવેરા;
પુન્ય પાપકું ભિન્ન ભિન્ન જાનત, આશ્રવ કર્મા કું લેત ઉરેરા;
આવતાં કર્મને સંવર રોકત, નિર્જરા કર્માકું દેત વિખેરા,
બન્ધ તો જીવકુ બાંધિયા રાખત, શાશ્વતા સુખ તો મોક્ષ મે ડેરા,
ઇસી ઘટ પ્રકાશ કિયા, ભવ જીવકા મેટયા મિથ્યાત અંધેરા;
નિર્મલ જ્ઞાન ઉદ્યોત કિયો, એતો હૈ પન્થ પ્રભુ તેરાહી તેરા. ॥૧॥
તીનસો તેસઠ પાખંડ જગતેમેં, શ્રી જિન ધર્મ સૂંસર્વ અનેરા:
દ્રવ્ય લિંગીકેઇ સાધ કહાવત, ત્યોં પિણ પૃકડયા ત્યાંરા ઇજકેડા;
તાહિકું દૂર તજે તે સંત, વિધિ સૂં ઉપદેશ દિયા રૂડેરા;
જિન આગમ જોય પ્રમાણ કિયા, જબ પાખંડ પન્થ મેં પડયા વિખેરા;
વ્રત અવ્રત દાન દયા બતાવત, સાવદ્ય નિરવદ્ય કરત નિવેરા;
શ્રીજન આજ્ઞા માંહે ધર્મ બતાવત, એતો હૈ પન્થ પ્રભુ તેરાહી તેરા ॥૨॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

ન્ય અનેરામેં રહ્યો, તિણસૂં ભમણ ભમાવૈ હો;
પ્રભુ અબ આયો તેરા પન્થ મેં, તેરી આજ્ઞા સુહાવે હો,
તેહથી શિવપદ આવે હો. ॥૮॥

તેરા વચન આગે કરી, ચારૂ ધર્મ ચલાવે હો;
તેહિજ છે તેરાપન્થી, થિર કીરત થાવૈ હો
ભિક્ખુ સમચિત ભાવૈ હો. ॥ ૯ ॥

હિંસા જૂઠ અદત્ત હરે, મૈથુન પરિગ્રહ મિટાવે હો;
તીન કરણ તીન જોગસૂં, ત્યાગ કરી તન તાવૈ હો,
વારૂ વ્રત વસાવૈ હો. ॥૧૦॥

ઇર્યા ભાષા એષણા રૂડી રીત રખાવૈ હો,
આયાણ ભંડ નખેવણા, પરઠણ કૈણા કરાવે હો;
સખરી સુમતિ સુહાવૈ હો. ॥૧૧॥

અશુદ્ધ મન નહીં આદરે, વચ સાવજ વશ લાવૈ હો,
પાડુઇ કાયા પરિહરે, તીન ગુપ્ત તંત લાવૈ હો;
થિરતા પદ ચિત્ત થાવૈ હો. ॥૧૨॥

સખર ઢાલ આ સાતમી. ગુણ ભિક્ખુના ગાવૈ હો,
નામ તેરાપન્થ નિર્મલો, અર્થ અનુપમ આવૈ હો;
સખરો સુજશ સુણાવૈ હો. ॥૧૩॥

—: દોહા :—

ભારી બુદ્ધિ ભિક્ખુ તણી, નિર્મલ મેલ્યા ન્યાય;
અરિહન્ત આજ્ઞા થાપને, શ્રદ્ધાદી ઓલખાય. ॥૧॥

અન્યા કર ત્યાગી હુવા, તેર જણા નિરધાર;
નામ કહું તિન તેહના, ભિક્ખુ ગણ શૃંગાર. ॥૨॥

થિરપાલજી ફતેચન્દજી, બધ તાત સુતભેદ.
ભિક્ખુ આચારજ બડા, જ્ઞાન કલા ગુણ ગેહ. ॥૩॥

ટોકરજી હરનાથજી, ભારીમાલ સુવિનીત;
[illegible] સુખરામજી. [illegible] ..

વિરભાણજી સાતમો, લિખમીચન્દજી લાર;
વખતરામને ગુલાબજી, દૂજો ભારમલ ધાર. ॥૫॥
રૂપચન્દને પેમજી, એ તેરાં રા નામ;
નવી દીક્ષા લેવા તણા, તેરાં રા પરિણામ. ॥૬॥
રૂધનાથજીરા પંચ છે, છઃ જયમલજીરા જોય;
દોય અન્ય ટોલા તણા, એ તેરહ હી હોય. ॥૭॥
ચર્ચા કેયક બોલરી, કરી માહોમાતાસ;
કેઇક અલ્પજ ચરચિયા, ઉપર આયો ચૌમાસ. ॥૮॥
ચૌમાસા સગલાં ભણી, ભિક્ખુ દિયા ભલાય,
આસાઢ સુદિ પુનમ દિને, સંજય લીજ્યો તાય. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૮–આઠમી ॥

(સોરઠ નૃપ કહે ચન્દને-એ દેશી.)

ભિક્ખુ મુખસૂં ઇમ ભણે મુણિન્દ મોરા;
ચોમાસો ઉતર્યાં જાણ હો, સરધા આચાર મીંઢ્યો પછે. ॥મુ૦॥
ભેલો કરસ્યાં આહાર પાણ હો, સખર ગુણકર શોભતો;
ઋષભિક્ખુ ગુણ નિલો, મુ૦ અધિક ઓ જાગર આપ હો. ॥૧॥
જો શ્રદ્ધા આચાર મિલી નહીં, મુ૦ તો ભેલો નકરાં આહારહો;
ઈમ પહલાં સમઝાવિયા, મુ૦ આયા દેશ મેવાડહો. ॥૨॥
સંવત અઠારે સતરે સમૈ, મુ૦ પંચાંગ લેખૈ પિછાણહો;
આસાઢ સુદી પુનમ દિને, મુ૦ કેલવૈ દીક્ષા કલ્યાણ હો. ॥૩॥
અરિહન્તની લેઇ આજ્ઞા, મુ૦ પચખ્યા પાપ અઢાર હો;
સિદ્ધ સાખે કરી સ્વામજી, મુ૦ લીધો સંજમ ભાર હો. ॥૪॥

હરનાથજી હાજર હુંતા, મુ૦ ટોકરજી ભિક્ખુ પાસ હો;
પરમ ભગતા ભારીમાલજી, મુ૦ પૂરો જ્યાંરો વિશ્વાસ હો ॥૫॥

સતરોતરે કેલવા મઝે, મુ૦ પ્રથમ ચૌમાસો પેખ હો;
દેવલ અંધારી ઓરી તિહાં,મુ૦ કષ્ટ સહ્યો સુવિશેષ હો. ॥૬॥

હિવૈં ચૌમાસો ઉતર્યો, મુ૦ ભેલા હુવા સહુ આણ હો;
વખતરામને ગુલાબજી, મુ૦ કાલવાદી હુવા જાણ હો. ।૭।

નવ તત્વમેં તર્ક ઉપજી, મુ૦ ઇક જીવ આઠ અજીવ હો;
જે સિદ્ધ મેં હસ્ત પાવેં નહીં, મુ૦ સરધે કાલ સદીવ હો. ॥૮॥

થિરપાલજી ફતેચન્દજી, મુ૦ ભિક્ખુ રૂપ જગ ભાણ હો;
ટોકરજી હરનાથજી, મુ૦ ભારીમાલ બહુ જાણ હો. ॥૯॥

રૂડે ચિત્ત ભેલા રહ્યા, મુ૦ વગ્પટ સંત વદીત હો;
જાવ જીવ લગ જાગજ્યો, મુ૦ પરમ માહોમાહિ પ્રીત હો. ॥૧૦॥

સાત જણા ભેલા ના રહ્યા, મુ૦ કેયક ધુરહીથી ન્યાર હો;
કોયક પાછે ન્યારો થયો, મુ૦ પેટન પોહતા પાર હો. ॥૧૧॥

વળે કિના વીરભાણજી, મુ૦ ગયા ભિક્ખુ રે હજૂર હો;
અવિનય અવગુણ આકરો,મુ૦ નિજગુણ નિષેધને કિયો દૂર હો. ૧૨

પછે શ્રદ્ધા જિન જિમ ગ્રહી, મુ૦ વિર બાળગી વિશેષ હો;
[illegible] શ્રદ્ધને, મુ૦ દ્રવ્ય ભાવ જીવ એક હો. ।૧૩।

અનેક [illegible], મુ૦ બિગડી અવિનયથી બાત હો;
વળે [illegible] કિયે, મુ૦ [illegible]
[illegible] હો. ॥૧૪॥

પટ રહ્યા તેરાં માંહેલા, મુ૦ સાત હુવા ઈમ દૂર હો;
પિણ પુન્ય પ્રબલ ભિક્ખુ તણા, મુ૦ દિન દિન ચઢતે નૂર હો. ॥૧૫॥

શૂરા સિંહ તણી પરે, મુ૦ સુર, ગિર જેમ સધીર હો;
અંગજ ઓજાગર અતિ ઘણા, મુ૦ બિડદ નિભાવણ વીર હો. ॥૧૬॥

ટોલા છોડીને નિસર્યા, મુ૦ ત્યાંરી પિણ નહીં તમાય હો;
અન્ય હજારાં જોડીને, મુ૦ શ્રદ્ધા દીધી ઓલખાય હો. ॥૧૭॥

અતિશય ધારી ઓપતા, મુ૦ શાસણ શિરમણિ મોડ હો;
આચાર્ય ઈણ કાલમેં, મુ૦ અવર ન એહની જોડ હો. ॥૧૮॥

સાવદ્ય નિર્વદ્ય શોધને, મુ૦ દાન દયા ઓલખાય હો;
વ્રત અવ્રત વર વારતા, મુ૦ ભિન્ન ભિન્ન ભેર બતાય હો. ॥૧૯॥

ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ આપરી, મુ૦ આછી અધિક અનૂપ હો;
દ્રષ્ટાંત વિવિધજ દીપતા, મુ૦ ચિત્ત ચરચા અતિ ચૂપ હો. ॥૨૦॥

ઢાલ ભલી એ આઠમી, મુ૦ ભિક્ખુ ગુણરા ભંડાર હો;
ઉમંગ કરી ચરણ આદર્યો, મુ૦ સમણ શિરોમણિ સાર હો. ॥૨૧॥

દોહા

સ્વામ મારગ સાચો લિયો, કરવા જન્મ કલ્યાણ;
કુગુરુ કુબુદ્ધિ અતિ કેલવી, જન ભરમાયા જાણ. ॥૧॥

ભાગલ ભેષ ધાર્યા તમે, ઉપનો દ્વેષ અત્યન્ત;
લોકાં ભણી લગાવિયા, વિવિધ વચન વિલપન્ત. ॥૨॥

કોઇ સંગ થારો કીજ્યો મતી, લાગ જાવેલાલાલ;
  નિન્હવ છે એ નિકલ્યા, કોઇ કહે જમાલી ગોસાળ. ॥૩॥

યાં દેવગુરૂને ઉત્થાપિયા, દાન દયાને ઉત્થાપ;
  જીવ બચાવે તેહમેં, એ કહૈ અઠારે પાપ. ॥૪॥

બહુ ભિડકાયા પુત્રાં ભણી, સાધાં મેં ચૂક બતાય;
  જ્યાં ભિક્ખુસૂં ભિડકાવિયા, ઓહિજ મિલિયો ન્યાય. ॥૫॥

જિહાં જિહાં ભિક્ખુ વિચરતા, આગુંચ જોવે વાટ;
  કહ્યો કન્હે જાયજ્યો મતી, થોડા મે હોય જાય થાટ. ॥૬॥

કેઇ તો પ્રશ્ન પૂછવા, કેયક દેખણ કાજ;
  કુગુરાં રા ભરમાવિયા, ઉંધા બોલતા નાણે લાજ. ॥૭॥

ઉપસર્ગ અનેક દે રહ્યા, વદે વચન વિકરાલ;
  પિણ ક્ષમા ભિક્ખુ તણી, વારૂ અધિક વિશાલ. ॥૮॥

અધિક નીત આચારની, સુમતિ અધિક ઉપયોગ;
  અધિક ગુપ્ત ગુણ આગલા, જશધારી શુભ જોગ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૯ મી ॥

(પૃજ્યામી લાલા કાન્હ તેં મેરી ગાગર કાંય મારી-એ દેશી.)

ભિક્ખુ સ્વામી ભારી, જગ ઉદ્ધારક જશધારી એ ॥ આંકણી ॥

ભારીકે ખિમ્યાં ગુણ ભિક્ખુના ભાલ,
  નિર્લોભી મુનિ નિર્મલ ન્હાલ. ભિ૦ ॥૧॥

કપટ રહિત શુદ્ધ સરલ સ્વભાવ,
  નિરહંકાર રૂડી નરમાય. ભિ૦ ॥૨॥

[illegible] કર્મ [illegible] વર લાજ,
  [illegible] વચન [illegible] ગુણગાજ. ભિ૦ ॥૩॥

વારૂરે ભિક્ખુનો સંજમ વાહ વાહ,
લીધો મનુષ્ય જનમનો લાહ. ભિ૦ ॥૪॥

વારૂરે ભિક્ખુનો તપ વહ તીક, ૨
રૂડે ચિત્ત મુનિ મહા રમણિક. ભિ૦ ॥૫॥

વારૂરે દાન મૂનિને દે આણ, ૨
નિત્ય પ્રતિ ગોચરી કરત પ્રધાન. ભિ૦ ॥૬॥

ઘોર બ્રહ્મ ભિક્ખુનો સાર, ૨
સંગ રહિત તિહું જોગ શ્રીકાર. ભિ૦ ॥૭॥

ઈર્યા ધુન ભિક્ખુ મુનિરાજ, ૨
જાણુ કે ચાલ રહ્યો ગજરાજ ભિ૦ ॥૮॥

ભાષા સુમતિ ભિક્ખુની ભાલ, ૨
નિરવદ્ય નિર્મલ સુધા રામ ન્હાલ ભિ૦ ॥૯॥

એષણા અધિક અનુપમ સાર, ૨
દેખનહારો પામે ચમત્કાર. ભિ૦ ॥૧૦॥

વસ્ત્રાદિ લેતાં જૈણા વિશેષ, ૨
મ્હેલતાં અતિ ઉપયોગ સંપેખ. ભિ૦ ॥૧૧॥

પંચમી સુમતિ ભિક્ખુની પિછાણ, ૨
સાવચેત ભિક્ખુ સુવિહાણ. ભિ૦ ॥૧૨॥

મન વચન કાયા ગુપ્ત ગુણવન્ત, ૨
સત દત્ત શીલ દયા નિર્ગ્રંથ. ભિ૦ ॥૧૩॥

અષ્ટ સમ્પદા ગુણ અધિકાર, ૨
આચાર્ય ભિક્ખુ અણગાર. ભિ૦ ॥૧૪॥

આચારજના ગુણ સુછતીસ, ૨
ભિક્ખુ મેં શોભૈ નિસ દિસ.. ભિ૦ ॥૧૫॥

પંચ મહાવ્રત નિર્મલ પાલંત, ૨
ચાર કષાય ભિક્ખુ ટાલંત. ભિ૦ ॥૧૬॥

વશ કરૈ ઇન્દ્રિય પંચ વિચાર, ૨
પંચ સુમતિ તિણ ગુપ્તિ ઉદાર. ભિ૦ ॥૧૭॥

આચાર પંચ ભિક્ખુના અમોલ, ૨
વાડ સહિત બ્રહ્મ અધિક અતોળ. ભિ૦ ॥૧૮॥

ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ ભિક્ખુની ઉદાર, ૨
તતક્ષણ જાબ દિયે તંતસાર. ભિ૦ ॥૧૯॥

અન્યમતિ સ્વમતિ સુણી વચ સાર, ૨
ચિત્ત માંહે પામે ચમત્કાર. ભિ૦ ॥૨૦॥

વારૂરે ભિક્ખુ થારા દૃષ્ટાન્ત, ૨
આશ્ચર્યકારી અધિક અત્યંત. ભિ૦ ॥૨૧॥

વારૂરે ભિક્ખુ તુઝ બુદ્ધિના જાબ, ૨
પૂછ્યા ઉત્તર દેવે પિછાણ. ભિ૦ ॥૨૨॥

વારૂરે ભિક્ખુ તુઝ વીર્ય આચાર, ૨
તેં કિયો ઉદ્યમ અધિક ઉદાર. ભિ૦ ॥૨૩॥

વારૂરે ભિક્ખુ તુઝ નીત વૈરાગ, ૨
તુ [illegible] ભાગ. ભિ૦ ॥૨૪॥

વારૂરે ભિક્ખુ [illegible] ગંભીર, ૨
[illegible] નીર. ભિ૦ [illegible]

વારૂરે ભિક્ખુ તુઝ મુદ્રા એન. ૨
પેખત પામે ચિત્તમેં ચૈન. ભિ૦॥૨૬॥
સાંવલી સૂરત દીર્ઘ દેહ વિશાલ, ૨
લાલ નયણ ગજ હસ્તિની ચાલ.. ભિ૦૨૭॥
જીવ ઘણા તિરણ ઈણ કાલ, ૨
આગુંચ દેખ્યા દીન દયાલ. ભિ૦॥૨૮॥
ત્યાં જીવાંરે તરણરે સાજ, ૨
તું પ્રગટયો મોટા મુનિરાજ. ભિ૦॥૨૯॥
યાદ આવે ભિક્ખુ દિન રૈન, ૨
તન મન વિકસાવે મુઝ નૈન. ભિ૦॥૩૦॥
મરણાન્તક ધાર્યો શુદ્ધ માગ, ૨
ભ્રમ ભજન મુનિ તૂ મહા ભાગ. ભિ૦॥૩૧॥
અનઘ અથગ ગુણ ભિક્ખુ મઝાર, ૨
મેં સંક્ષેપ કહ્યો સુવિચાર. ભિ૦॥૩૨॥
નવમી ઢાલે ભિક્ખુ ઋષ ન્હાલ, ૨
મહિમાગર મોટા ગુણ માલ. ભિ૦॥૩૩॥

–:દોહા:–

ભારી ગુણ ભિક્ખુ તણા, કહ્યા કઠા લગ જાય;
મરણધાર શુદ્ધ મગ લિયો, કમિય ન રાખી કાંય. ॥૧॥
પરમ દુર્લભ શ્રદ્ધા પ્રગટ, આખી શ્રી જિન આપ;
તીજે ઉતરાધ્યયન તન્ત, થિર ભિક્ખુ ચિત્ત થાપ. ॥૨॥
બહુલ કર્મી જીવ બહુ, ઉપજિયા ઈણ આર;
દિલમે બેસણી દોહિલી, શ્રદ્ધા મહા સુખકાર. ॥૩॥

પરમ પૂરી ધુર પગથિયો, શ્રી જિન શ્રદ્ધા સાર;
શુદ્ધ સરધ્યાં સમકિત સહી, ભિક્ખુ કીયો વિચાર. ॥૪॥

ધર્મ તણા દ્વેષી ઘણા, લાગૂ બહુલા લોગ;
સમઝાયા સમઝે નહી, અધિકા મુઢ અયોગ. ॥૫॥

જબ ભિક્ખુ મન જાણિયો, કર તપ કરૂં કલ્યાણ
મગ નહીં દિખે ચાલતો, અતિઘન લોગ અજાણ. ॥૬॥

ઘર છોડી સુત્ર ગણ મઝે, સંજમ કુણ લે સોય;
શ્રાવકને વળી શ્રાવિકાઃ હુંતા ન દિસે કોય. ॥૭॥

એહવી કરે આલોચના, એકન્તર અવધાર,
આતાપન વલી આદરી, સંતા સાથે સાર. ॥૮॥

ચૌવિહાર ઉપવાસ ચિત્ત, ઉપધિ અહી સદ્દ તંત;
આતાપન લેવન મઝે, તપકર તન તાવંત. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧૦-દસમી ॥

(પૂજ્યજી પધારો હો નગરી સેવિયે—એ દેશી.)

ભિખણજી સ્વામી ને હેમચન્દજી, સંત દોનૂં સુખકાર હો મહામુનિ,
નામ સુન દોનૂં નયરી ભલા, સરસ ભદ્ર સુવિચાર હો. મ૦
[illegible] અવનમિ[illegible] ભિક્ખુ [illegible] ॥૧॥

[illegible] વડ સ્વામી ભિક્ખુ થઈ,
[illegible] વડા [illegible] ભિક્ખુ સ્વામ હો મ૦
[illegible] પરમાર્થ નામહો. ॥૨॥

[illegible] ભિક્ખુ [illegible] હો, મ૦
[illegible] ॥૩॥

સરલ ભદ્ર કૈક લાગા સમઝવા, વારૂ કૈક બુદ્ધિવાન હો, મ૦
ઓલખાણ આઇ શ્રદ્ધા આચારની, પાયો ધર્મ પ્રધાન હો. ॥૪॥

॥ સોરઠિયા ॥

પંચ વર્ષ પહિછાણરે, અન પણ પૂરો ના મિલ્યો;
બહુલ પણે વચ જાણરે, ઘી ચોપડતો જિહાંઈ રહ્યો.

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

થિરપાલજી ફતેચન્દજી ઈમ કહૈ, સ્વામી ભિકખુને સોયહો; મ૦
ક્યૂં તન તોડો થે તપસ્યા કરી, સમજતા દિસે બહુ લોય હો. ॥૫॥
થે બુદ્ધિવાન થારી થિર બુદ્ધિ ભલી, ઉત્પતિયા અધિકાય હો; મ૦
સમજાવો બહુ જીવ સૈણા ભણી, નિરમલ બતાવી ન્યાય હો. ॥૬॥
તપસ્યા કરાં મ્હે આતમતારણી, અધિક પોચ નહીં ઔર હો; મ૦
આપ તરો થે તારો અવરને, જાઝે બુદ્ધિનો જોર હો. ॥૭॥
સંત વડારો વચન ભિક્ખુ સુણી, ધાર્યો ધર ચિત્ત ધીર હો; મ૦
ન્યાય વિશેષ બતાવતા નિર્મલા, હરખ્યો હીવડો હીર હો. ॥૮॥
દાન દયા હદ ન્યાય દીપાવતા, ઓલખાવતા આચાર હો; મ૦
જિનવચ કરી પ્રભુ માગ જમાવતા, સમજ્યા બહુનરનારહો. ॥૯॥
પ્રગટ મેવાડમેં પૂજ્ય પધારિયા, યુક્તિ આચારની જોડ હો; મ૦
અનુકમ્પા દયા દાનરે ઉપરે, જોડાં કરી ધર કોડ હો. ॥૧૦॥
અતિ ઉપકાર કરી પૂજ્ય આવિયા, મુરધર દેશ મઝાર હો; મ૦
સખરપણે વર જોડાં સુણાવતા, ઇમ કરતા ઉપગાર હો. ॥૧૧॥

વ્રત અવ્રત માંડ બતાવતા, સખરી રીત સુચંગ હો; મ૦
શ્રી જિન આજ્ઞામેં ધર્મ શ્રદ્ધાવતા, સુણ જન પાવે ઉમંગ હો. ॥૧૨॥

યશધારી ભિક્ખુનો જગતમેં, વાધ્યો જશ વિખ્યાત હો; મ૦
બુદ્ધિ પ્રબલ ગુણ પુણ્ય પોરસો, સ્વામ ભિક્ખુ સાખ્યાત હો. ॥૧૩॥

ભદ્ર પ્રકૃતિ બુદ્ધિ પુણ્ય ગુણે ભલા, પરમપૂજ્ય સૂં પ્રીત હો. ॥૧૪॥

દશમી ઢાલ પૂજ્ય દયાલની, અજી કીરતિ જાણ હો; મ૦
દેશ પ્રદેશ માંહિ જશ દીપનો, વિસ્તરિયો સુવિહાણ હો. ॥૧૫॥

દોહા

સાધ શ્રાવકને શ્રાવિકા, સખર ભલા સુવિનીત;
સમજી ન હુઈ સ્વામરે, વર્ષ કિતા ઈમ વીત. ॥૧॥

ભિક્ષુજી ભિક્ખુને કહ્યો, તીર્થ થારે તીન;
સાધ શ્રાવકને શ્રાવિકા, સમજી નહીં સુચીન. ॥૨॥

જિન કાગળ કે માંહરે, મોદક મોટા માણ;
સમજી વિણ ખાટા સહી પ્રત્યક્ષ દેખ પિછાણ. ॥૩॥

જિણ [illegible] ભરે કહ્યો, સો ખાટો લેખ;
[illegible] ભિક્ષુજી નજરો પરખ, સ્વાદ અનુપ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], જિનજી દિયા અનુપમ
તિન કેને [illegible] દીપની, સમજી તીન સરૂપ
[illegible] [illegible] નહીં [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

સંજમ લેવો સાથ ત્રિણ, પણ તીનાં મેં પેખ;
વિયોગ એક તણું હુવાં, સ્યૂં કરિવો સુવિશેષ. ॥૭॥

સલેષણા કરણી સહી, ત્યાં દેયાં ને તામ;
કરાર પક્કો ઇમ કરી, સંજમ દીધો સ્વામ. ॥૮॥

કુશલાંજી મટુ કહી, ત્રીજી અજબૂ તાય;
એક સાથ અદરાવિયો, સાધપણું સુખદાય. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧૧–અગીઆરમી ॥

(સ્વામી ઋષભ રાયચન્દ રાજા–એ દેશી.)

ગજબ ગુણ જ્ઞાન કરી ગાજેરે, ગજબ ગુણ જ્ઞાન કરી ગાજેરે;
ગુરૂ ભિક્ખુ પૈ અજબ છટા હદ ભારી માલ છાજૈ. ॥એ આંકડી।

સરલ ભદ્ર ભલ શ્રમણ શિરોમણી, રૂપ રૂડા રાજૈ
ચર્ણ કર્ણ ધર સમર્યા ચિતસૂં, ભ્રમરકર્મ ભાજૈ, ગ૦॥૧॥

ક્ષાન્ત દાંત ચિત્ત શાંતિ ખરાલજ, ઉભય થકી લાજૈ,
પરમવિનીત પ્રીતહદ પૂરણ,શિવ રમણી સાજૈ. ગ૦॥૨।

જોડી ગોયમ વીર જિસી, વર શિષ્ય વારૂ વાજૈ;
કાર્ય ભલાયાં બે કર જોડી, કરત મુકિત કાજે. ગ૦॥૩॥

પરમ પીત પૂજ્ય સુજલ પયસી, પદ ભવ દધિ પાજૈ;
કઠિનવચનગુરૂસીખકહેતો,સમગિતમુનિ સાજૈ. ગ૦॥૪।

ઉતરાધ્યયનં છત્રીસે અધ્યયને, ઉભાં સ્તતા અધિકારી;
વાર અનેક ગુણિયા વિધસૂં,ધુરગુરૂ આજ્ઞાધારી.
ગજબ ગુણ જ્ઞાન ગરવ ગારીરે, ગુરૂ૦ ગ૦॥૫।

ભિક્ખુ ભાખે ભારીમાલને, સાંભળ સુખકારી;
કાઢે ખુંચણો ગૃહસ્થ કોઇ તો, તેલો ડંડ ત્યારી. ગ૦॥૬॥

ભારીમલ ભાખૈ ભિક્ખુને, સાચો કહે સારી;
તબતો તેલો તન્તખરો, પિણ દ્વેષ જગત્ભારી. ગ૦॥૭॥

જુદો નામ લિયે કોઈ જન, લાગુ અતિ લારી;
સૂં કરિવો તે સ્વામી પ્રકાશો, આજ્ઞા અધિકારી. ગ૦॥૮॥

ભિક્ખુ કહૈ જો સાચો ભાખે, તો તેલો ત્યારી;
અણહુંતો કોઇ આલ દિયે, તો સચિત સંભારી. ગ૦॥૯॥

પૂર્વ સંચિત પાપ ઉદયનો તેલો તંત સારી;
સ્વામીનો વચ શ્રદ્ધ કીયો કરજોડી અંગીકારી. ગ૦॥૧૦॥

બારીમલ સુવનીત ઇસાભદ, સુગુણા સુખકારી;
પુણ્ય પ્રબલથી ભિક્ખુ પાયા, મમત માન મારી. ગ૦॥૧૧॥

ધોર ધટા ધન ગરજારવગી, વાણ સુધા ઉચારી;
ભિન્ન ભેદ ભલી પર ભાખત, દાખત દમિતારી. ગ૦॥૧૨॥

દઢ વચનામૃત સુણ જન હર્ષંત, નિરખત નરનારી;
નયના નન્દન કુમતિ નિકંદન, પદ સુરત પ્યારી. ગ૦॥૧૩॥

દિયે નિર્મલ દરસણ મુનિ, રોકરજ તંત ભારી;
પરમતિનીત ભાખતરજ, ભવગંત ભાનાકારી. ગ૦॥૧૪॥

[illegible] મુનિ, [illegible] ગાન ગર્વ ધારી;
[illegible] ગગન ભારી. ગ૦॥૧૫॥

[illegible];
[illegible]. ગ૦॥૧૬॥

[illegible];
[illegible]. ગ૦॥૧૭॥

દોહા

આગમ રહિંસ અનુપમ લહી, સ્વામ ભિક્ખુ સાર;
શુધ્ધ શ્રધ્ધા શોધી સહી, વલિ આચાર વિચાર. ॥૧॥
દાન સુપાત્રે દાખિયો, સંત મુનિને સાર;
અસંજતીને આપિયાં, એકંત પાપ અસાર. ॥૨॥
ભગવતી અષ્ટમ શતક ભલ ષષ્ટમ ઉદ્દેશે આપ;
અસંજતિને આહારદે, પ્રભુ કહ્યો એકાંત પાપ. ॥૩॥
દે ગૃહસ્થને દાન તે, અનુમોદે અણગાર;
નિસીથ પંદરમે નિરખલ્યો, ડંડ ચૌમાસી ધાર. ॥૪॥
સાવજ દાન પ્રશંસિયાં, હિન્સારો વાંછણ હાર;
સુયગડા અંગ સૂત્રમેં, આખ્યો મુનિ આચાર. ॥૫॥
શ્રાવક સામાયક મઝે, અધિકરણ અતિ જાણ;
ભગવતી સપ્તમ શતકભલ, પ્રથમ ઉદ્દેશે પિછાણ. ॥૬॥
વ્યાવચ ગૃહિની વર્ણવી, અણાચાર મેં આમ;
દશવૈકાલીક દેખલો, તીજે અધ્યેને તામ. ॥૭॥
શ્રાવકનો ખાણો સર્વ, અવ્રતમેં અધિકાર;
વર્ણ ઉવવાઈ વીસમેં, વલિ સૂગડાંગ વિચાર. ॥૮॥
ઈત્યાદિક જિનવર અખી, શોધી ભિક્ખુ સ્વામ;
વલી સંક્ષેપે વર્ણવું, સૂત્ર સાખ સુખઠામ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧૨-બારમી. ॥

(પૂજ્યને નમે શાંમો ગુણ કરે-એ દેશી.)

સૂત્ર ભગુનો પરવરો, ઉત્તરાધ્યયન ઉમંગ; સુજ્ઞાનીરે.
વિપ્ર જિમાયાં તમતમા, ચઉદમે અજ્યયગ; સુજ્ઞાનીરે.
શ્રદ્ધા દુર્લભ દેવાં કહી. ॥ ૧ ॥

આદ્ર મુનિ ઇમ આખિયો, સૂગડાંગ છટ્ઠે સંભાળ; સુ૦
બ્રાહ્મણ બે સહસ જિમાવિયાં, નરય તણા ફલન્હાલ, સુ૦
શ્રદ્ધા૦ ॥ ૨ ॥

આણંદ શ્રાવક લિયો અભિગ્રહો, સાતમેં અંગ શ્રીકાર, સુ૦
અન્યતીર્થિને આપૂં નહીં, અસણાદિક ચારૂં આહાર. સુ૦ ॥ ૩ ॥

પ્રત્યક્ષ ગોશાલાને આપિયા, સકડાલ સેજ સંથાર; સુ૦
ઉપાસગ સાતમેં ભાખિયો, નહીં ધર્મ તપ લિગાર. સુ૦ ॥ ૪ ॥

દેનો લેનો વર્તમાન દેખને, મુન કહી તિણકાલ: સુ૦
પંચમ અંગને પરવશે, સૂયગડા અંગ સંભાલ. સુ૦ ॥ ૫ ॥

દુઃખી મૂગા લોઢા દેખને, પ્રભુને ગૌતમ પૂછન્ત; સુ૦
કિંહઇયા દાન કિસો દિયો, વિપાક સૂત્રમેં વૃતન્ત. સુ૦ ॥ ૬ ॥

અન્ન જાત શસ્ત્ર ભાખિયો, ઠાણાંઅંગ દશમે ઠાણ; સુ૦
કોઇ અન્ન સેવ્યાં ધર્મ કહે, જિન મારગ અજાણ. સુ૦ ॥ ૭ ॥

નવ પ્રકારે પુન્ય નીપજે, નવમા ઠાણામેં ન્હાલ; સુ૦
[illegible] હ્યા નહીં, સમર્ને મન વચન [illegible] સુ૦ ॥ ૮ ॥

[illegible] ધર્મ [illegible] કહી, [illegible] સુ૦
[illegible] નીરખ નિશ્રની કરણી માન [illegible]
સુ૦ ॥ ૯ ॥

[illegible]
[illegible]
સુ૦ ॥ ૧૦ ॥

[illegible]
[illegible]

ઉદ્યમ કરે આજ્ઞા વિના, આજ્ઞામેં આસરા આય; સુ૦
સુગુરૂ કહે એ બોલ હોજ્યો મતી, આચારંગ પાંચમાંરે
છઠામાંય. સુ૦ ॥૧૨॥

આજ્ઞા લોપી છાન્દે ચાલે આપરે, જ્ઞાન રહિત ગુણહીણ; સુ૦
આચારંગ દૂજા અધ્યયનમેં, છ ઉદેશે સુચીન. સુ૦ ॥૧૩॥

પ્રમાદી દ્રવ્યલિંગી પાસત્થા, વીર કહ્યા આજ્ઞાબાર અવધાર સુ૦
આચારંગ ચોથા અધ્યયનમેં, પિણ ધર્મ ન કહ્યો આજ્ઞાબાર.
સુ૦ ॥૧૪॥

સાધાં છોડયો ઉન્માર્ગ સર્વથા, આદર્યો માર્ગ ઉદાર; સુ૦
આવસગ ચૌથા અધ્યયનમેં સાધાં છોડયો તે અધિક
અસાર. સુ૦ ॥૧૫॥

ચાર મંગલ ઉત્તમ શર્ણ ચિહું, કેવલી પરૂપ્યો ધર્મ મંગલીક;સુ૦
એહિજ ઉત્તમ શરણો પિણ એહનો, તંત આવસગમેં
તહતીક. સુ૦ ॥૧૬॥

ઈત્યાદિક બોલ અનેક છે, આગમમેં અધિકાય; સુ૦
સ્વામી ભિક્ખુ શોધ શોધને, આછી રીત દિયા ઓલખાય.સુ૦॥૧૭॥

પાખંડિયા પ્રભુપન્થ ઉત્થાપિયો,ઉલઝ્યો જિન વચન અમોલ; સુ૦
ભિક્ખુ આગમ ન્યાય શોધી ભલા, પ્રગટ કીધી પાખંડી રીપોલ.
સુ૦ ॥૧૮॥

સાવધ દાનમેં ધર્મ શ્રદ્ધાયને મતિહીન ન્હાખૈ ફન્દમાંય; સુ૦
સ્વામી સૂત્ર ન્યાય સંભાલને, વ્રત અવ્રત દીધી બતાય. સુ૦ ॥૧૯॥

ધર્મ આજ્ઞા બારે ધારને, ભેપ ધાર્યા માંડયો ભ્રમ જાલ; સું૦
ફિર નીવ આજ્ઞા ભિક્ખુ થાપને, વારૂ જિન વચ થાપ્યા
વિશાલ સુ૦ ॥૨૦॥

આજ્ઞા બારે ધર્મ પાખંડયાં આદર્યો, વર ભિક્ખુ પૂછયો ઇમવાય; સુ૦
આજ્ઞા બારે ધર્મ કિણ પરૂપિયો, ઇણરો મુને નામ બતાય. સુ૦ ॥૨૧॥

વિકલ કહે મ્હારી માતા વાંઝણી, દિયો તિણરો દ્રષ્ટાન્ત; સુ૦
વેશ્યાના પુત્ર તણું વલિ, ખરા ન્યાય મેલ્યા ધર ખન્ત. સુ૦ ॥૨૨॥

॥ ભિક્ખુ સ્વામ કૃત ॥

જિણ ધર્મરી જિન આજ્ઞા દિયે, જિન ધર્મ સિખાવે જિનરાય;
ભવિક જનહો, આજ્ઞા બારે ધર્મ કુણે સિખાવિયો.
ઈણરી આના દેવે કુણ તાય ॥ ભવિક જન હો ॥
શ્રી જિણ ધર્મ જિન આજ્ઞા નિહાં. ॥૧॥

કોઈ કહે મ્હારી માતા છે વાંઝણી, હું છું તિણરો અંગજાત; ભ૦
જ્યું મુરખ કહે જિન આજ્ઞા વિના, કહ્યાં કિયાં ધર્મ આખ્યાત.
ભ૦ ॥૨॥

મા બિન બેટાનો જન્મ હુવે નહિ, જનમે તે વાંઝ ન હોય. ભ૦
ધર્મ હોય જિન આજ્ઞામાં, આજ્ઞા નહીં તો ધર્મ નહીં હોય. ભ૦ ॥૩॥

[illegible] કુણ માય ને કુણ તાત. ભ૦
[illegible]
ધર્મની વાત ભ૦ ॥૪॥

[illegible]
[illegible] જિન [illegible]
[illegible]

।શ્યારો અંગ જાત ઉપનો, ઉણ લખણો હુવે ઉદેરીને બાપ; ભ૦
જ્યું આજ્ઞા બારે ધર્મને પુણ્ય તણી, ભેષ ધારી કર રહ્યા થાપ. ભ૦ ॥૬॥

।ણ આજ્ઞા બારલા ધર્મરો કુણ ધણી, કુણ આજ્ઞા દેવે જોડયાં હાથ; ભ૦
દેવ ગુરૂ મૂન સાજ ન્યારા હુવા, ઈણરી ઉત્પત્તિરો કુણ નાથ. ભ૦ ॥૭॥

દુષ્ટ જીવ મંજરી ને ચીતરા, છલ સૂં કરે પર પ્રાણીની ઘાત; ભ૦
જ્યું દુષ્ટ હિંસા ધર્મી જીવડા, છલ સૂં ઘાલે લોકાંરે મિથ્યાત. ભ૦ ॥૮॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

ઈત્યાદિક આજ્ઞા ઉપરે, સ્વામી ન્યાય મેલ્યા સુખદાય; સુ૦
ભાખ્યા ભિન્ન ભિન્ન ભેદ ભલી પરે, કસર ન રાખી કાંય. સુ૦॥૨૩॥

વારૂ ઢાલ કહી એ બારમી, સાખા દાન આજ્ઞા ઉપર સાર; સુ૦
વલિ શ્રદ્ધા તણી બહુ વારતા, તિણમેં સૂત્ર સાખ તંતસાર. સુ૦॥૨૪॥

દોહા

પુણ્યરી કરણી પરવડી, શ્રી જિન આગમ સિન્ધ;
ભિકખુ તાસ ભલી પરે, પ્રગટ કરી પ્રબન્ધ. ॥૧॥

નિર્જરારી કરણી નિર્મલ, જિન આજ્ઞામેં જાણ;
તે શુભ જોગ નિરવદ્ય ત્યાં, પુણ્ય બન્ધ પહિછાણ. ॥૨॥

વિરૂઈ આજ્ઞા બારલી, સાવદ્ય કરણી સોય;
પાપ બન્ધેં તેહથી પ્રગટ, જિણથી પુણ્ય મ જોય. ॥૩॥

શુદ્ધ વહેરાવે સાધને, કહિ નિર્જરા એકન્ત;
ભગવતી અષ્ટમ શતક ભલ, છટ્ઠે ઉદેશે સુચિન્ત. ॥૪॥

શુભ લાગ્યો આઉ સખર, તસુ બન્ધ તીન પ્રકાર;
હિન્સા જૂઠ સેવે નહીં, સંત ભણી દેસાર. ॥૫॥

વહિરાવે વન્દના કરિ, આહાર મનોજ્ઞ ઉદાર;
ભગવતી પંચમ શતક ભવ, છઠ્ઠે ઉદેશ વિચાર. ॥૬॥

વન્દણાનાં ફલ વર્ણવ્યા, નીચ ગોત ક્ષય નાશ;
ઉંચ ગોતનો બન્ધ ઇમ, ઉતરાધ્યયન ઉલ્લાસ. ॥૭॥

વ્યાવચ કીધાં બન્ધ વલી, તીર્થંકર પુણ્ય તામ;
ગુણ તીસમ જ્ઞાની કહ્યો, ઉતરાધ્યયને આમ. ॥૮॥

ઇત્યાદિક આજ્ઞા તિહાં, પુણ્યનો બન્ધ પિછાણ;
સમય શોધ ભિક્ષુ સખર, આખી ઉત્તમ આણ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧૩-તેરમી. ॥

(પુણ્ય નિપજે શુભ જોગ શું રે લાલ-એ દેશી.)

દાખી વ્યાવચ દશ પ્રકારનીરે લાલ, ઠાણા અંગ દશમે ઠાણરે;
ભવિક જન, પ્રગટ દશાંની સાખ પિછાણ [illegible]
તિણસું પુણ્ય બંધે નિરંગ જાણ હો ભવિક જન;
સ્વામી શ્રદ્ધા દેખાઈ શ્રી જિન વચનસું રે લાલ. ॥૧॥

[illegible] પૂછે [illegible] રે લાલ ભગવતીમેં ભાખ્યો [illegible]
[illegible] હો ભ૦
[illegible] રે લાલ [illegible] કર્મ
[illegible] ॥૨॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

કર્કસ વેદની પિણ ઇમહિજ કહી રે લાલ,
અઠારહ પાપ સેવ્યાં અસરાલ હો; ભ૦
ન સેવ્યાં અકર્કસ ભર્તની પરેરે લાલ,
ભગવતી સાતમારે છઠ્ઠે ભાલ હો. ભ૦ ॥૪॥

આખ્યો જ્ઞાતારે આઠમા અધ્યયનમેરે લાલ,
વીસ બોલ તીર્થંકર પુન્ય બંધાય હો; ભ૦
વીસૂંહી નિરવદ્ય વર્ણવ્યારે લાલ,
શ્રી જિન આજ્ઞામેં શોભાય હો. ભ૦ ॥૫॥

સૂત્ર વિપાકમેં સુબાહુ તણી રે લાલ,
ગૌતમ પુછા કરી પ્રભુ પાસ હો; ભ૦
"કિંદચ્યા" ઈણ દાન કિસો દિયોરે લાલ,
વારૂ નિરવદ્ય કરણી વિમાસ હો. ભ૦ ॥૬॥

અનુકમ્પા સર્વજીવાંરી આણિયાંરેલાલ,
પ્રાણીને દુ:ખ નહીં ઉપજાય હો. ભ૦
સાતાવેદની તિણરે બન્ધે સહીરે લાલ;
શતક સાતમે ભગવતી સુહાય હો. ॥ભ૦॥ ॥૭॥

કરણી આઠ કર્મ બંધની કહીરે લાલ;
ભગવતી આઠમારે નવમે ભેદ હો; ભ૦
તિણમેં નિરવદ્ય કરણી પુણ્ય તણીરે લાલ,
સાવદ્ય પાપરી કરણી સંવેદ હો. ભ૦ ॥૮॥

જયણાસૂં સાધુ અહાર કરે જિહાંરે લાલ,
પાપ ન બન્ધે પિછાણ હો. ભ૦ ॥૯॥
સાધુરી ગોચરી અસાવજ્જ સહીરે લાલ,
દશ વિકાલીક દેખહો; ભ૦

અધ્યયન પંચમં આખિયોરે લાલ,
બાણુંમી ગાથા વિશેષ હો. ભ૦ ॥૧૦॥

સાત કર્મ ઢીલાં પડે સહીરે લાલ,
શુદ્ધ આહાર કરતાં સાર હો, ભ૦
પહિલે શતક ભગવતી નવમે પેખઇયોરે લાલ,
એહવા શ્રી જિન વચન આરાધ હો. ભ૦ ॥૧૧॥

ઇત્યાદિક બહુ બોલ અનેક છેરે લાલ,
શ્રી જિન આગામે સોય હો. ભ૦
નિભ્રું નિર્જરા હુવે પુન્ય બન્ધી તિહાં રે લાલ,
સ્વામી ઓળખાયા સૂત્ર જોય હો. ભ૦ ॥૧૨॥

સાવજ કરણી આગા બારે સહીરે લાલ,
પ્રગટ થાપ્યા પાખંડયાં પુણ્ય હો, ભ૦
ભિક્ખુ આગમ ન્યાય શોધી બતારે લાલ,
ન્યારી શ્રદ્ધા દેખાઈ અનુપન હો. ભ૦ ॥૧૩॥

નવ ઢાળ કહીએ નેરમીરે લાલ,
નિરવધ કરણી પુન્યરી નિર્દોષ હો, ભ૦
ભિક્ખુ [illegible] લાલ,
[illegible] નિર્જરા [illegible] હો. ભ૦ ॥૧૪॥

-- દોહા:-

[illegible]
[illegible] ॥૧॥
[illegible]
[illegible] ॥૨॥

તીન આત્મરૂપ તીજા ઠાણારેતીજે,
દેણો ઉપદેશ હિન્સક દેખીજી;
ન સમજે તો મૂન રાખણી નિરમલ,
વલિ એકન્ત જાણો વિશેષોજી. ॥૯॥

ઉત્તરાધ્યયનરે ઈકવીસમેં અધ્યયને,
તસ્કરને મારતો દેખી તાયોજી;
સમુદ્રપાલ લિયો વર સંજમ,
મોહ કુરણા નાણી મનમાંયોજી. ॥૧૦॥

સમચે અનુકમ્પા કહી તે સાંભલો,
લખણ આજ્ઞાથકી મીંઢ લીજયોજી;
પ્રભુ આજ્ઞા દેવે તે તો નિરવદ્ય પ્રત્યક્ષ,
આજ્ઞા નહિં તે સાવજ ઓળખી જયોજી. ॥૧૧॥

અણુકમ્પા સુલસાંરી આણી,
સુરહરણગવેષી સોયોજી;
પુત્ર દેવકીરા મ્હેલ્યા પ્રત્યક્ષ,
અન્તગઢમેં અવલોયોજી. ॥૧૨॥

ઇટ ઉપાડ મૂકી કૃષ્ણું આવત,
અનુકમ્પા પુરૂષની આણીજી;
અન્તગડ દશામેં પાઠ અનોપમ,
જિન આગન્યા નહીં જાણીજી; ॥૧૩॥

ઉત્તરાધ[illegible] બારમેં અધ્યયંને,
હરકેશીની આણીજી;

વીર અસંજમ જીતવ વરજ્યો,
  દશમેં સુયગડાંગ દયાલોજી;
દશમે ઠાણે વલી આચારંગમે,
  વારૂ વચન અનેક વિશાલોજી. ૧૩

ઉતરાધ્યયન બાવીસમેં અધ્યેયને.
  નેમ પાછા ફિરયા જીવ ન્હાલોજી;
ઇંતરા જીવ તણે સુખ અર્થે,
  વારૂ કુશપર ભવ ન વિશાલોજી. ૧૪

મિથિલા નગરી બલતી જાણ નમિમુનિ.
  રહ્યો નજોયો સોયોજી;
ઉતરાધ્યયનરે નવમેં અધ્યયને,
  [illegible] સાવજ નાણી [illegible]જી. ૧૫

મનુષ નિરીય દેવ માંહો માંહી,
  વિગ્રહ દેખી વિશેષોજી;
[illegible] [illegible] વાંછી વરજ્યા જિન,
  દશવૈકાલિક આગમેં દેખોજી. ૧૬

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
  [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]જી,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
  દશવૈકાલિક [illegible] [illegible]જી. ૧૭

[illegible]
  [illegible]
[illegible]
  [illegible]

તીન આત્મરૂપ તીજા ઠાણારેતીજે,
દેણો ઉપદેશ હિન્સક દેખીજી;
ન સમજે તો મૂન રાખણી નિરમલ,
વલિ એકન્ત જાણો વિશેષોજી. ॥૯॥

ઉતરાધ્યયનરે ઈકવીસમેં અધ્યયને,
તસ્કરને મારતો દેખી તાયોજી;
સમુદ્રપાલ લિયો વર સંજમ,
મોહ કુરણા નાણી મનમાંયોજી. ॥૧૦॥

સમયે અનુકમ્પા કહી તે સાંભલો,
લખણ આજ્ઞાથકી મીંઢ લીજ્યોજી;
પ્રભુ આજ્ઞા દેવે તે તો નિરવદ્ય પ્રત્યક્ષ,
આજ્ઞા નહિં તે સાવજ ઓળખી જ્યોજી. ॥૧૧॥

અણુકમ્પા સુલસાંરી આણી,
સુરહરણગવેષી સોયોજી;
પુત્ર દેવકીરા મ્હેલ્યા પ્રત્યક્ષ,
અન્તગઢમેં અવલોયોજી. ॥૧૨॥

ઇટ ઉપાડ મૂકી કૃષ્ણ આવત,
અનુકમ્પા પુરૂષની આણીજી;
અન્તગઢ દશામેં પાઠ અનોપમ,
જિન આગન્યા નહીં જાણીજી; ॥૧૩॥

ઉતરાધ્યયન બારમેં અધ્યયને,
અનુકમ્પા હરકેશીની આણીજી;

છાત્રાંને ઉંધા પાડયા યક્ષ છલકર,
  પ્રત્યક્ષ સાવદ્ય પિછાણીજી. ॥૧૪॥

રેણા દેવીરી કરૂણા કરી જિનરૂપ,
  રહ્યામો જોયો સાક્ષાતોજી;
નવમે અધ્યયને જ્ઞાતા માંહે ન્હાલો,
  અનર્થ દુઃખ ઉત્પાતોજી. ॥૧૫॥

કોઈ કહે કરુણ રસ છે કરૂણા,
  અનુકમ્પા નહીં આખીજી;
અનુકમ્પા કરૂણા દયા અનુક્રોસ એ,
  કરુણ રસના નામ અમર સાખીજી. ॥૧૬॥

કહી નેમ જીવાંરી અનુકમ્પા,
  અનુક્રોસ પાઠ આછોજી;
નિજ અનુક્રોસનો અર્થ કરુણા ટીકામેં,
  માટજ નિરવદ્ય કરુણ રસ ભાખીજી. ॥૧૭॥

અભયકુમારની કર અનુકમ્પા,
દોહલો પૂર્યો ધારણીરો દેવોજી;
એ પિણ જ્ઞાતારે પ્રથમ અધ્યયને,
સામ્પ્રત સાવજ જાણો સ્વયં મેવોજી. ॥૨૦॥

શીતલ તેજુ લેશ્યા ગ્હેલી સ્વામી,
અનુકમ્પા ગોશાલારી આણીજી;
સૂત્ર ભગવતી પંદરમેં શતકે,
વૃતિ માહે સરાગ વખાણીજી, ॥૨૧॥

પન્નવણા સૂત્ર રે છત્રીસમેં પદ,
લબ્ધી તેજૂ ફોડયાં ક્રિયા લાગેજી;
તિણરા દોય ભેદ ઉષ્ણ શીતલ તેજૂછે,
શીતલ તેજુ ફોડી વીર સાગેજી. ॥૨૨॥

કહી સાધુરી હર્ષ છેદ્યાં વૈદ્યને ક્રિયા,
નહિં સાધુરે ક્રિયા નિહાલીજી;
પિણ ધર્મ અન્તરાય સાધુરે પાડી વૈદ્ય,
ભગવતી સોલમારે તીજે ભાલીજી. ॥૨૩॥

ઇત્યાદિક બોલ અનેક આખ્યા છે,
સમર્થે સૂત્રમાંહી સોયોજી;
જિન આજ્ઞા નહીં તે સાવજ જાનો,
આજ્ઞાતે નિર્વદ્ય અવલોયોજી. ॥૨૪॥

નેમ સમુદ્રપાલને નમિઋષિ,
આતમ રૂપ અવધારોજી;

નિર્વંધ આજ્ઞામેં છે નિર્મળ,
　સાવજ શ્રમણ સંસારોજી. ॥૧૦॥

સ્વામ ભિક્ષુએ સૂત્ર શોધી,
　અનુકમ્પા ઓળખાઇજી;
વિવિધ હેતુ ન્યાય જુગતિ બતાયા,
　કુમિય ન રાખી કાંઇજી. ॥૧૧॥

ભેખ ધારી ભ્રમ પાડે ભોલાને,
　દયા મોહ રાગને દિખાઇજી;
સિદ્ધાન્તરા જોરસૂં ભિક્ખુ સ્વામી,
　અસલ શ્રદ્ધા ઓળખાઇજી. ॥૧૨॥

ચઉદમી ઢાલ સુનજન ચતુર,
　અનુકમ્પા નિરવદ્ય આદરજોજી,
રૂડી આસના ભિક્ખુની ગખી,
　પાખંડ મન પરહરોજી. ॥૧૩॥

દાન દયા સૂત્ર સાખ દેખાઇ,
　ખંડ પ્રથમ પર ખતોજી;
સૂત્ર નેશ્રાય એ જ્ઞાન સ્વામનો,
　મતિજ્ઞાનનો ભેદ સુનતે જી ॥૧૪॥

ભિક્ષુ જશ રસાયણ

—: દ્વિતિય ખંડ :—

—: સોરઠા :—

પ્રથમ ખંડ પહિછાણ રે, રચિયો રૂડી રીત સૂં;
ખંડ દુજે ગુણ ખાણ રે, દ્રષ્ટાન્ત કહૂં દયાલના.

—:દોહા:—

આખ્યો દાન દયા અસલ, જિમ ભાખ્યો જિનરાજ;
બુદ્ધિ ઉત્પત્તિયા મહાવલી, સાધ્યો શિવ પંથ સાજ. ॥૧॥

મતિજ્ઞાન મહિમા નિલો, દોય ભેદ તસુ દેખ;
સૂત્ર નેશ્રાય સિદ્ધાન્ત છે, સૂત્ર વિના સમ્પેખ. ॥૨॥

સૂત્ર કહી જે વાત સહુ, નિર્મલ સૂત્ર નેશ્રાય;
બુદ્ધિ સૂ મિલતી વાત વર, સહુ અસૂત્ર નેશ્રાય. ॥૩॥

સૂત્ર સાખ શ્રદ્ધા સખર, સ્વામ દિખાઈ સાર;
સૂત્ર તણી નેશ્રાય શુદ્ધ, આગમ અર્થ ઉદાર. ॥૪॥

ચાર બુદ્ધિ સૂં ચિન્તવી, દિયે વિવિધ દ્રષ્ટાન્ત;
અસૂત્ર નેશ્રાય ઓળખો, વર નન્દી વિરતંત. ॥૫॥

હિવે અસુત્ર નેશ્રાય હદ, દિયા સ્વામ દ્રષ્ટાન્ત;
મતિ જ્ઞાન મહા નિર્મલો, સ્વામ તણો શોભંત. ॥૬॥

કેવલ ઉતરતો કહ્યો, મતિ જ્ઞાન મહારાજ;
પન્નવા લેખ પિછાણજ્યો, સૂત્ર ભગવતી સાજ. ॥૭॥

સખરા ભિક્ખુ સ્વામનો, મહા મોટા મતિ જ્ઞાન;
સાચા ન્યાયજ શોધિયા, દ્રષ્ટાન્ત દેઈ પ્રધાન. ॥૮॥

ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ શૂં અખ્યા, મિલતા ન્યાય સુણન્દ;
દેશીની પરે શુદ્ધ કથા, દ્રષ્ટાન્ત અતિ દીપંત. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧૫ મી ॥

(અભક ભક શવાબ્રા, ઇન્દારૂં અડિયો રે-એ દેશી.)

પાખંડિયાં શાવજ દાન પરૂપિયો, ત્યાને ભિક્ખુ પૂછયો તિણવાર;
શાવજમેં પુન્ય શ્રદ્ધિયો, એક શાંભલજ્યો હેતુ ઉદાર;
સ્વામી બુદ્ધિ સાગરૂ, વારૂ મેલ્યા ન્યાય વિશાલ;
આંકડ બુદ્ધિના આગર બાથ ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ ભાલ. ॥૧॥

ભેખ્યા માંગતો ડોકરો, ભમ રહ્યો અભ્યાગત દુખિયો એક;
ધર્માત્મા ભૂખાને ધાન દ્યો, વિરૂઆ બોલે વચન વિશેષ. ॥૯॥
એક જણે અનુકમ્પા આણને, સેર ચણા દિયા સોય;
ગુણ ગ્રામ ભિખારી કરે ઘણા, આશીષ દેવે અવલોય. ॥૧૦॥
આગે જાઈ એમ બોલિયો, સેર ચણા દીધા શેઠ એક;
પિણ દાન્ત નહીં કોઇ પીસદો, વારૂ છે કોઇ ધર્મી વિશેષ. ॥૧૧॥
એક બાઇ અનુકમ્પા આણને, પીસ દિયો કહતે પાણ;
વલી આગે જાઇ ઇમ બોલિયો, છે કોઇ ધર્મી પિછાણ. ॥૧૨॥
એક શેઠ શેર ચણા આપીયા, પીસ દિયા દુજી પુણ્યવાન;
આટો ફાકણો આવે નહીં, જિણસું રોટી કરદો ધર્મ જાન. ॥૧૩॥
અનુકમ્પા તીજી આણને, સેર ચણારા ફાંકડા સોય;
સિન્ધો ઘાલ કર દીધા સહી, જીમી તૃપ્ત હો ગયો જોય. ॥૧૪॥
તૃષા લાગી તિણ અવસરે, આગે જાઇ બોલ્યો વાન;
સેર ચણા દિયા એક શેઠ, પીસ દિયા દૂજી પુન્યવાન. ॥૧૫॥
ઝટ રોટયાં કરતીજી જીમાવિયો અતિ લાગીરે તૃષા અથાય;
છે ધર્માત્મા એહવો, પ્રાણ જાતાને પાણી પાય. ॥૧૬॥
ચોથી બાઈ અનુકમ્પા ચિત્ત ધરી, પાયો ત્રસ સહિત કાચો પાણ
કહો ધર્મ ઘણો હુવો કેહને, પાછે કહ્યા ચ્યારૂહી પિછાણ. ॥૧૭॥
આજ્ઞા બારલા દાન ઉપરે, દિયો સ્વામી ભિક્ખુ દ્રષ્ટાન્ત;
પ્રત્યક્ષ કારણ પાપનો, કિણ વિધ પુન્ય કહંત. ॥૧૮॥
હલુકર્મી સાંભલ હર્ષે હિયે, ભારી કર્મી ભિડકન્ત;
સૂત્ર ન્યાય સાચા સહી, ધારે ઉત્તમ પુરૂષ ધર ખંત. ॥૧૯॥
પવર ઢાલ કહી પનરમી, સ્વામી થાપી દે શ્રદ્ધા સાર;
ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ ઓપતી, વલી આગલી બહુ વિસ્તાર. ॥૨૦॥

—: દોહા :—

જબ સુણી બુદ્ધિવાન જન, ચિત્ત પામે ચમત્કાર;
સાંભલ ટેઇક સમજિયા, પામ્યા હર્ષ અપાર. ॥૧॥

ટેયક વલિ ઇણપરક હૈં, યે દાન દયા રી ઉથાપ;
શ્રદ્ધા કિહાં રી ના સુણી, પ્રત્યક્ષ શ્રદ્ધો પાપ. ॥૨॥

ભિક્ખુ બલના ઇમ ભણે, પજ્જુસણામેં પેખ;
આખા આરા આદિદે, આપે નહિં અશેષ. ॥૩॥

પર્વ દિવસ પજ્જુસણા, ધર્મ તણા દિન ધાર;
અધિક ધર્મ તિહાં આદરે, પાપ તણો પરિહાર. ॥૪॥

દાન અનેરાને દિયાં, જાણે ધર્મ વિચાર;
કીધો બંધ કિણ કારણે, ચિત્તમેં કરી વિચાર. ॥૫॥

એ વાત દે આગલી. પજ્જુસણ પહિચાણ;
કહો એ પાપ કરી કિણી, ગાઢ કરો પિછાણ. ॥૬॥

[illegible] તો [illegible] હુવો, [illegible] નહીં [illegible];
[illegible] દિયા અતિ [illegible], [illegible] સુવિનાણ. ॥૭॥

[illegible] પજ્જુસણ, [illegible] નામ;
[illegible] પૂર્વ [illegible], [illegible] અભિરામ. ॥૮॥

[illegible]
[illegible] ॥૯॥

સ્વામ કહે કિમ ગિણાં સરીખા,
જબતે કહે શ્રાવકને દિયાં પાપ જાણો,
કસાઇને દિયાં પિણ પાપ કહો છો,
પ્રત્યક્ષ દોનૂં સરીખા ઇણ ન્યાય પિછાણો. ॥૨॥

સ્વામ કહે ઈમ નહીં સરીખા,
શ્રાવક કસાઈ વે જુઆ સંપેખ;
ઓટા કહે દોનૂં થયા સરીખા,
દોયાંને દિયાં પાપ કહો તે લેખ. ॥૩॥

પૂજ કહે થારી માતાને પાયો,
સચિત પાણીરી લોટી ભર સોય;
કહો તિણમેં થારે નિમંનો કાંઈ,
ઓટા કહે પાપ છે અવલોય. ॥૪॥

પુનરપિ સ્વામ ઓટાને પૂછયો,
પાણી લોટી ભર વેશ્યાને પાયો;
ધર્મ થયો કે પાપ હુવો થાને,
ઓટા કહે તિણમેં પિણ પાપ થાયો. ॥૫॥

પૂજ કહે દોયાં મેં પાપ થાયો,
થારી માતાને વેશ્યા સરીખી થારે ન્યાયો;
જે માતા વેશ્યાને નગિણો સરીખી,
તો શ્રાવક કસાઈ સરીખા ન થાયો. ॥૬॥

અતિ કષ્ટ થયો લોક કહે ઓટજી,
માતાને વેશ્યા સરીખી માની;
ચિત્ત માંહિ ચમત્કાર લહે ચાતુર
અણહુંતા અવગુણ ધારે અજ્ઞાની. ॥૭॥

સંવત અઢારે પેતાલીસે સ્વામી,
પ્રગટ ચોમાસો કિયો પીંપાર;
જનક હરેતુ કસ્તુનો જગુ ગાંધી,
વારૂ ચચ્ચાસૂં શ્રદ્ધા ચિતધાર. ॥૮॥

ભેષ ધારી તિણને લાગા ભટકાવા,
ખોટી શ્રદ્ધા ભીકખણજી રી ધાર;
એક ગૃહસ્થ શ્રાવકને બાસતી આપી,
પાપ કહે તિણ માંહી અપાર. ॥૯॥

વલિ કિણ ગૃહસ્થીરી બાસતી ચોર લેગયો,
તિણરો પિણ ગૃહસ્થને પાપ બતાવે.
શ્રાવકને ચોર ગિણે જમ સરીખો,

સોળમી ઢાલમેં ભિક્ખુ સ્વામીરી,
ઓળખાઈ બુદ્ધિ શ્રદ્ધા ઉદાર;
શ્રી જિન આજ્ઞા ધારી સિરપર,
સરધા દિખાય દીધી તંત સાર. ॥૧૪॥

—:દોહા:—

અંધે સાવજ દાનમેં, પુન્ય મિશ્ર એકંત;
પૂછયાં કહૈ મુજ મુન હૈ, કેઈ ઈસડે કપટ કરંત. ॥૧॥
પુછયાં ન કહે પાધરો, પુન્ય મિશ્ર પખએક;
આપ્યો હેતુ ઓપતો વારૂ સ્વામ વિશેષ. ॥૨॥
કિણહી પુરૂષ પૂછા કરી, નાર ભણી પિઉ નામ;
થારે ધણીરો નામ કુણ, સ્યૂં પેમો હૈ તામ. ॥૩॥
કહે પેમો કયાંને હુવે, વલિ પુછયો તિણવાય;
નાથૂ નામ હૈ તેહનો, કંત તણો અવધાર. ॥૪॥
કહે નાથૂ કયાં ને હુવૈ, વલિ પુછયો સુવિશેષ;
પાથૂ હ નામ તેહનો, તુજ પીતમ સંપેખ. ॥૫॥
કહે પાથૂ કયાં ને હુવૈ, ઈમ બહુ નામ વિચાર;
સાગે નામ આયાં થકાં, રહૈ અબોલી નાર. ॥૬॥
સેણો તબ જાણે સહી, ઇણરા પિઉરો નામ;
એહિજ છે તિણ કારણે, મૂન રહી ઇણઠામ. ॥૭॥
જો સાવજ દાનમેં પાપહૈ, કહે કયાંને હુવૈ પાપ;
મિશ્ર પૂછ્યા પિણ ઈમ કહે, કયાંને હૈ મિશ્ર થાપ. ॥૮॥
પુન્ય પૂછયાં સૂં મૂન રહૈ, ન કરે તાસ નિખેહ;
સેણો જબ જાણે સહી, ઈણરી શ્રદ્ધા એહ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧૭ મી ॥

(પ્રભવો મનમેં ચિન્તવે—એ દેશી.)

પૂજ્ય ભીક્ખણજી પધારયા, વર દીક ગામ વિમાસ;
સાધ અમરસિંઘજી તણા, પૂજ આયા ત્યાં પાસ. ॥૧॥

પ્રશ્ન ભિક્ખુ સ્વામ પૂછિયો, અનુકમ્પા મન આણ;
મરતાને મુવા દિયા, જિણમેં શું હુવો જાણ. ॥૨॥

નામસ આણી તે કહે, પ્રશ્ન ઈસો પુછન્ત;
જે મિથ્યાતિ જાણિયે, ભિક્ખુ વલિ વાયંત. ॥૩॥

પુજ્જનું વાલે પૂછિયો, સમકતી હોવે સોય;
અથવા મિથ્યાતી માનવી, જે પિણ પૂછે જોય. ॥૪॥

ઉત્તર આપે તેહનો, જો મિથ્યાતિ હોય જાય,
ઉનકો આપો મતિ, નહિ તો આપો ન્યાય. ॥૫॥

નવ ને મારયો નટકને, મુવા માંહિ પાપ,
પૂન્ય કે પુન્ય પાપ મિશ્ર, કે કેવલ પાપ કિયાપ. ॥૬॥

[illegible] ॥૭॥

[illegible] ॥૮॥

[illegible] ॥૯॥

[illegible] ॥૧૦॥

[illegible] ॥૧૧॥

વલિ મન ભિક્ખુ વિચારીયો, કહિણ વાલ્યાને કહ્યો સાપી;
પિણ શ્રદ્ધણ વાલા પુરૂષની, થિર પૂછા કરૂં થાપી. ॥૧૨॥
પૂજ ઇમ ચિન્તવી પુછિયો, અનુકમ્પા આણ;
મૂલા દેવૈ તે મનુષ્યને, પુન્ય કેઈ શ્રદ્ધે પિછાણ. ॥૧૩॥
સ્વામ તણી પૂછા સાંભળી, વલિ બોલ્યો તે જાણ;
મન આસી જ્યૂં સરધસી, જબ સ્વાસ લિયો જાણ. ॥૧૪॥
ઇમ ચિન્તવી સ્વામી ઉચરે, મૂલા ખવાયાં આણ;
પ્રગટ પુન્ય પ્રરૂપો નહીં, પિણ શ્રદ્ધા પુન્યરી પિછાણ. ॥૧૫॥
ઇત્યાદિક જાબ અનેકસૂં, કષ્ટ કિયો અધિકાય;
આયા ઠિકાણે આપણે, સ્વામી મહસુખદાય. ॥૧૬॥
મોટી મતિ મહારાજની, વારૂ બુદ્ધિ સુવિચાર;
જાબ લિયો અતિ જુગતસૂં, ઉપર સૂં અવધાર. ॥૧૭॥
સખર ઢાલ કહી સતરમી, આગે બહુ અધિકાર;
સ્વામ દ્રષ્ટાન્ત સુણી કરી, ચતુર લહે ચમત્કાર. ॥૧૮॥

—ઃદોહાઃ—

ભીક્ખણજી સ્વામી ભણી, કિણહી પૂછા કીધ;
દાન અસંજતીને દિયાં, પાપ કહો પ્રસિધ્ધ. ॥૧॥
કડવા ફલ કિણ કારણે, નિરમલ બતાવો ન્યાય;
કહૈ ભિક્ખુ કિણ સેઠરે, નવલી કરી અંધાય. ॥૨॥
તે નવલી રૂપયા તણી, તસ્કર દેખી તામ;
સેઠ તણે લારે હુવો, રૂપયા લેવણ કામ. ॥૩॥
પૂંઠે તસ્કર પેખને, સાહુકાર ન્હાસંત;
લારે તસ્કર દોડતો, ઇતલૈં પગ અખડંત. ॥૪॥

પગ આખુડ ઠેઠો પડયો, ચિત્ત વિલખાણો ચોર;
　ઈતિલે ઠીણ હી માનવી, અમલ ખવાયો જોર. ॥૧૫॥

અમલ ખવાય પાયો ઉદક, સેંઠો કિયો શૂર;
　દુશ્મન તે તિણ શેઠનો, સાઝ દિયો ભરપૂર. ॥૧૬॥

અમલ ખવાયો તે પુરુષ, વૈરી શેઠનો બાપ;
　સાઝ દિયો વૈરી ભણી. અરિથી દુર્ગ ઉપાપ. ॥૧૭॥

જ્યૂં છકાયના હિંસક ભણી, જે નર પોષે જાણ;
　તે વૈરી ષટકાયનો, પ્રત્યક્ષ કિયે પિછાણ. ॥૧૮॥

હણનદાર ષટકાયનો. તસુ પોષે કિયો શૂર;
　નિત્ય કારણ જીવાં તણો. વૈરી તે ભરપૂર. ॥૧૯॥

॥ ઢાલ ૧૮-અઢારમી ॥

([illegible] -એ દેશી.)

[illegible]

કે કેઈક ભેખધારી કહે, ધન દીધાં ધર્મ;
વલી કહે મમતા ઉતરી, ભોલાંરે પાડે ભર્મ. ॥૬॥

પૂજ્ય ભિક્ખુ તિણ ઉપરે, નિરમલ મેલા ન્યાય;
ભ્રમ લોકારો ભાંજવા, સ્વામી મહા સુખદાય ॥૭॥

કિણહી મનુષ્ય રે ખેતી હુંતી, વિસ વિઘા વિચાર;
દસ વિઘા બ્રાહ્મણને દિયા, ધર્મ અર્થે ધાર. ॥૮॥

વીસ હલારી ખેતી વિષે, દશ હલ ખેતી દીધ;
એ પિણ મમતા ઉતરી, તિણરે લેખે પ્રસિદ્ધ. ॥૯॥

કહ્યો પરિગ્રહ નવ પ્રકારનો, દ્વૈપદ ચૌપદ દેખ;
પાંચ દાસ્યાં દીધી પરભણી, પાંચ ગાયા સંપેખ. ॥૧૦॥

એ પિણ મમતા ઉતરી, તિણ રે લેખે તહતીક;
ધર્મ કહે રૂપયા દિયાં, તો ઈણમેં પિણ ધર્મ ઠીક. ॥૧૧॥

દાસ્યાં ખેતી ગાયાં દિયાં, પુન્યરેશે, અંશમ પેખ;
ઇમહિજ રૂપયા આપિયાં, ધર્મ પુન્ય મ દેખ. ॥૧૨॥

પાપ અઠારમેં પંચમો, પરિગ્રહ મહા વિકરાળ;
સેવ્યા સેવાયાં પાપ છે, ભગવતીમેં સમ્ભાળ. ॥૧૩॥

સાવદ્ય સાતા કરે સહી, ઈણસું પાપ એકન્ત;
જિન આજ્ઞા બાહિર જાણજ્યો, સૂયગડા અંગ શોભંત. ॥૧૪॥

ભિક્ખુ સ્વામ ભલીપરે, ઓળખાયા જૈન;
હલુ કર્મી હરખ્યા ઘણાં, ચિત્તમેં પામ્યા ચૈન. ॥૧૫॥

આખી ઢાલ અઢારમી, વારૂ સ્વામીના બોલ;
બોલ સારાહી સોહામણા, આછા ને અમોલ. ॥૧૬॥

—: દોહા :—

કિણહીક ભિક્ખુને કહ્યો, અસંજતિ અવલોય;
તિણને દાન દેવાતણા, ત્યાગ કરાવો મોય. ॥૧॥

ભિક્ખુ સ્વામી ઇમ ભણે, સરધ્યા સુત્ર વચ સોય;
પ્રતિ નિયા ઇચ્છિયા પવર, જિણસું ત્યાગ સુજોય. ॥૨॥

કે મ્હાને બાંધણ બાપડી, કરે ઇસા પચ્ચખાણ;
ઇમ કહી કષ્ટ કિયો અનિષ્ટી, સાખર સ્વામ સુબુદ્ધિવાન. ॥૩॥

કિણહીક ભિક્ખુને કહ્યો, દોલાવાલા તાહિ;
અનાથ પુન્ય પ્રરૂપે નહીં, સાવજ દાનરે માંહિ. ॥૪॥

સ્વામ કહે કોઇ અમતરી, જસ લોટો ભર જાણ;
મ્હારે હાટે સુંપજ્યો, કહી કિણનિ વાણ. ॥૫॥

નામ પિંડનો નાખિયો, પિણ સુંપ્યો કર ગાન;
ઇમ માની કર પુન્ય કહે, પુન્યરી શ્રદ્ધા પિછાણ ॥૬॥

કિણહીક સ્વામીને કહ્યો, પડિમાધારી પેખ;
દાન નિરદોષ [illegible] દિયાં, ચુકસ કહો વિશેષ ॥૭॥

સ્વામ કહે તે [illegible] પડિમાધારી પિછાણ;
[illegible] ॥૮॥

[illegible]
[illegible] ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧૯ મી [illegible] ॥
([illegible])

[illegible]

ખાઇ લુટાયાં જો પાપહૈ, . . .
પાણી પાયાં હો કિમ હોસી પુન્ય;
દોનું બરોબર દેખ લ્યો
સાવદ્ય દોનું હો કણરહિત હે શુન્ય ॥૨॥
અવ્રતમેં અનધન દિયા,
ભેખધારી હો થાપે ધર્મને પુન્ય;
સ્વામ ભિક્ખુ દિયો શોભતો,
દૃઢ હેતુ હો સુણજ્યો તન મન. ॥૩॥
લાયમાં સૂં કાઢ દુજી લાયમેં,
ધન ન્હાખ્યાં હો કામ ન આવે તે ધાર;
આપ કન્હે ધન અવ્રતમેં હુતો,
અવ્રતીને હો દિયો અવ્રત મઝાર. ॥૪॥
લાય લાગાં ગૃહસ્થરો ઘર જલૈ,
બલતો દેખી હો કિણહીં ધન કાઢયો બાર;
લે ન્હાખ્યો દૂજી લાયમેં,
તત્ ખિણ આયોં હો સેઠ પાસ તિવાર ॥૫॥
અહો શેઠજી તુઝ' ઘર આગથી,
સખરી વસ્તુ હો ધન કાઢયો મ્હેં સાર;
શેઠ સુણી હરખ્યો સહી,
તેં ધન કિહાં છે હો આપો વસ્તુ ઉદાર. ॥૬॥
ઓ કહે ન્હાખ્યો દૂજી આગમેં,
સેઠ જાણ્યો હો પુરો મુરખ સોય;
લાયમાં સૂં કાઢી ન્હાખ્યો લાયમેં,
કામ ન આવે હો તિણ લેખે દોય. ॥૭॥

અવ્રત રૂપ લાય હુંતી આપરે,
　　અવ્રતિને હો દીધો ઓરને ધન;
લાય લગાઇ ઓરરે,
　　પ્રત્યક્ષ દેખો હો તિણમેં કિમ હુવે પુન્ય. ॥૮॥

શ્રાવકરે ત્યાગ તેતો મન સદી,
　　અવ્રત અછો હો બાકી રહ્યો આગાર;
અવ્રત સેવાવે ઓરરી,
　　તિણ માંહિલો ધર્મ નહીં લિગાર. ॥૯॥

અવ્રત મન ન ઓળખે,
　　ભેખધારી હો કરે ભેળ સંભેળ;
દૃષ્ટાન્ત [illegible] દિયો [illegible],
　　ઘી તમાખુ હો ભેળા કરેય ન ભેળ. ॥૧૦॥

ઓરાંને [illegible] આપ્યાં નયો આહુઓ,
　　[illegible] હો [illegible] હોનૂં [illegible];
એવું અવ્રતમેં ધર્મ [illegible],
　　[illegible] હો [illegible] દુર્ગતિ જાય. ॥૧૧॥

[illegible]
　　[illegible]
[illegible]
　　[illegible] ॥૧૨॥

[illegible]
　　[illegible]
[illegible]
　　[illegible]

હોઈ કહે ગૃહસ્થરો છાન્દો અછે,
 દાન દેવે હો ગૃહસ્થને દેખ;
ભિક્ખુ કહયો છાન્દા એતો ધુળ છે,
 ધૂનતો છે હો કૂડીં મેં સપેખ. ॥૧૪॥

મેદો ખાંડ ઘૃત શુદ્ધ મિલ્યાં,
 સખરા કહિયે હો લાડુ સરસ સવાદ;
જ્યૂં ચિત્ત વિત પાત્ર તીનૂં જૂડયાં,
 અતિફલ લહિયે હો, ભવદધિ તિરિયે અગાધ. ॥૧૫॥

ઘૃત ખાંડ બિહું શુદ્ધ ઘણા,
 મૈદારી જગા લાદ હૈ માંય;
જ્યૂં ચિત્ત વિત્ત દોનૂં ચોખા મિલ્યા,
 પાત્ર જગાંહો અસાધુને વાહરાય. ॥૧૬॥

ઘૃત મૈદો ચોખા ઘણા,
 ખાંડ જગાં હો માંહે ઘાલી ધૂળ,
જ્યૂં ચિત્તપાત્ર દોનૂંહી શુદ્ધ જુડયા,
 વિત્ત જગાં હો અસૂઝતો વિષ તુલ્ય. ॥૧૭॥

ખાંડ મેદો ચોખ ખરા,
 ઘૃત જગાં હો માંહિ ઘાલ્યો ગૌમૂત;
જ્યૂં વિત્ત પાત્ર દોનૂંહી શુદ્ધ જુડયા,
 ચિત્ત જગાં હો દેવણવાલો કપૂત. ॥૧૮॥

ઘૃતરી ઠૌર ગૌમૂત હુવે,
 ખાંડ ઠામે હો ઘાલી ધૂળ મહાખાર;
લાદ મૈદારી જાયગાં,
 આવી મિલિયા હો તીનૂં અધિક અસાર. ॥૧૯॥

જ્યૂં દેણવાળો હી અસૂત્રતો,
વસ્તુ દીધી હો અસૂત્રતી જ્યૂન;
અવ્રત માહીં લેવાલ અંગીકરી,
પ્રત્યક્ષ પેખો હો ઇણમેં કિમ હુવે પુન્ન. ॥૨૦॥

ચિત્ત વિત્ત પાત્ર ચોખા મિલ્યાં,
કર્મ નિર્જરા હો પુન્ન બન્ધ કહિવાય;
એક આંકુરો તીના મઝે,
ફિર બિન દેખો હો તિણમેં પુન્ન ન થાય. ॥૨૧॥

દ્રષ્ટાન્ત ઐસા ભિક્ષુ દિયા,
સ્વામી મેલ્યા હો સૂત્રને ન્યાય મિલાય;
યાં બિન [illegible] [illegible] કરી,
પૂરે [illegible] હો જૈસા ભિક્ષુ [illegible]. ॥૨૨॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥૨૩॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥૨૪॥

-: દોહા :-

સખરો મારગ શોધને, દિયો સ્વામ ઉપદેશ;
કુબુદ્ધિ કુકલા કેલવી, પૂછે પ્રશ્ન અશેષ. ॥૧॥

થાને અસાધ સરધને, દીધો મેં તુઝ દાન.
તિણરો મુઝને સ્યૂં હુવો, ઈમ પૂછયો કિમ જાન. ॥૨॥

ભિકખુ કહે મિશ્રી ભલી, કિણ ખાધી વિષ જાણ;
મન સુખ પાવે કે મરે, ઉત્તર એહ પિછાણ. ॥૩॥

જ્યૂં થે અસાધ જાણને, દિયો સૂઝતો દાન;
અજાણપણો ઘટ થાંહરો, પાત્ર ઉત્તમ ફલ જાન. ॥૪॥

ઈત્યાદિક બહુ આખિયા, દાન ઉપર દ્રષ્ટાન્ત;
કિંચિંત્ માત્ર મૈ કથ્યા, વધતો જાણી ગ્રન્થ. ॥૫॥

વિવિધ દયા ઉપર વલિ, હેતુ મહાહિતકાર;
આક થોહરરા દૂધ સમ, સાવજ દયા અસાર. ॥૬॥

અનુકમ્પા ઈહૈ લોકરી, જીવણો વાંછે જાણ;
મોહ રાગ માહેં તિકા, તિણમેં ધર્મ મ તાણ. ॥૭॥

જે આરમ્ભ સહિત જીવણો, અસંજતીરો અંભ;
જિણ વાંછયો એ જીવણો. તિણ વાંછયો આરમ્ભ. ॥૮॥

સૂત્રે શ્રી જિનવરજિયો, અસંજમ જીતવ આસ;
ભિકખુ સ્વામ ભલી પરે, મેલ્યા ન્યાય વિમાસ. ॥૯॥

॥ ઢાળ ૨૦-વીસમી. ॥

(નગર સોરીપુર રાજવીરે-એ દેશી.)

હોઇ પાખંડી ઇમ કહેરે, લાગ જુવાને લોપો;
અહવ પાપ બહુ નિર્જરારે, દયા કરી ગાળી દોષો;
દયા કરી દોષ ગાળે બેશર્મો, તેહ જીવ મુઆને પાપકર્મો;
આગલા જીવ બચ્યા નિગુણા ધર્મો, ઓલાં તણે મન પડે
ભમોજી, સહુ કોઈજી હો. ૧

ઉત્તર ભિક્ષુ આપિયોરે [illegible] જિન [illegible];
[illegible] બાંધી કર્મો ભિક્ષુ [illegible];
બાંધી કર્મો ભિક્ષુ [illegible], તેહ જીવ મુઆને [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ૨

બીજો દ્રષ્ટાન્ત ભિકખુ દિયોરે, છે એક પાપી કસાઇ;
પાંચ પાંચસો ભેંસાને મારતોરે, કરૂણા ન આણે કાંઇ;
મનમાંહે કરૂણા આણેન કાંઇ, કિણહી વિચાર કિયો મનમાંહી;
એહને મારયાં બહુ જીવ બચાઈ, એમ વિચારીને મારયો કસાઈ.
ઘણાં જીવાંને બચાવણ તાંઈજી. સ० ॥૫॥

લાય બુઝાયાં મિશ્ર કહેરે; તિણરી શ્રધ્ધારે લેખો;
કસાઈને મારયાં પિણ મિશ્ર છે રે, પોતાની શ્રધ્ધા પેખો;
પોતારી શ્રદ્ધા પેખો નિજ નૈણો, પાપ કસાઈનો એ સત્ય વેણો;
જીવ ઘણા બચ્યાંરો ધર્મ લેણો, પોતારી શ્રદ્ધા લેખે કહિ દેણો;
કસાઈને મારયાં એકન્ત પાપ ન કહિણોજી. સ० ॥૬॥

તીજો દ્રષ્ટાન્ત સ્વામી દિયોરે, ઉરપુર એક અજોગો;
ઘણા ઉંદરાં રા ગટકા કરૈરે, મનુષ્ય પહુંચાવે પરલોકો;
મનુષ્ય માર પરલોક પહુંચાવૈ, ઘણા પંખ્યાંના અંડાપિણ ખાવે;
સર્પ ઘણા જીવાંને સતાવૈ, ઉત્કૃષ્ટે ધૂમપ્રભા લગ જાવૈજી. સ० ॥૭॥

કિણહી વિચાર ઈસો કિયોરે, સર્પ ઘણાને સતાવે;
એક સર્પ મારયાં થકાંરે, જીવ ઘણા સુખ પાવૈ;
જીવ ઘણા સુખ પાવૈ સુજાણી, અનુકમ્પા બહુજીવાંરી જાણી;
સર્પ માર બચાયા બહુ પ્રાણી, લાય બુઝાયાં કહે મિશ્રવાણી;
તિણરે લેખે ઈણમે મિશ્ર પિછાણિજી. સ० ॥૮॥

ચોથો દ્રષ્ટાન્તસ્વામી દિયોરે, કોઈ પુરૂષનો એહવો આચારો;
બાપ મૂવાં પહેલી કહ્યોરે, કાલ કરતાં તિણવારો;
કાલ કરતાં સુત કહીથી વાણો, સુખે તુમ્હારા નિસરો પ્રાણો;
થાં લારૈ અટવ્યાદિક બાળસ્યૂં જાણો, ઘણા ગામ નગર બાળ
કરસ્યૂં ઘમસાણોજી. સ० ॥૯॥

મનુષ્ય હાંડા ઘણા મારસ્યૂ રે, બાપને એહવો સુણાયો;
પિતા પહુંતો પરલોકમેં રે, પછે કરવા લાગો સહુ તાયો;

કરવા લાગો છે જીવાંરી ઘમસાણો, કિણાંહીક મનમેં વિચારયો
એક મારયાં શું બચૈ બહુ પ્રાણો, ઇમ ચિન્તવ તે પુરુષને મા
અચાણોજી. ૨૦ ॥

લગ ગુણાયાં મિશ્ર કહે રે, તિણરે લેખે ઓ પિણ મિશ્ર હોય;
એક માર્યો પાપ તેહનો રે, બહુ બચિયા તિણરો ધર્મ જોય.

બચિયાંરો ધર્મ ત્યાંરે લેખે થાજી, અલ્પ પાપ બહુ પુન્ય કહાવે
એક મારયો ઘણા બચાયા કાજી, ઇણમેં પિણ મિશ્ર કહિ
કાંય લાગેજી. ૨૧ ॥

અગ્નિ જીવ્યાં ઘણાં મરેતે પાપો, ઈણ વિધ કર રહ્યા કૂડ કિલાપો;
અગ્નિ જીવ હણિયાં મિશ્ર થાપો, તેહનો ન્યાય સુણો ચુપચાપો;
તિણરે લેખે ગાયાં મારયાં કેવલ ન પાપોજી. સ૦ ॥૧૪॥

ગાયાં ભેસ્યાં આદ જીવસીરે, તે પિણ ઘણી છકાય હણતો;
મનુષ્યાદિ પવન છતીસછેરે, મચ્છાદિક જલચર જન્તો;

જન્તુ મચ્છાદિક જલચર જાણી, તે પિણ હણે છઃકાયના પ્રાણી;
અગ્નિ જીવને હણ્યાં મિશ્ર માણી, તિણરે લેખે એ સર્વ
હણ્યા મિશ્ર જાણીજી સ. ॥૧૫॥

સંસાર માંહે સાધુ વિનાંરે, સર્વ હિંસારા ત્યાગ ન દીસે.
પન્નવણા પદ વીસમેરે, ભાખ્યો શ્રી જગદીશ;

શ્રી જગદીશ ભાંખી ઈમ રેસો, પ્રાણાતિપાત વેરમણ સુ અશેષો.
મનુષ્ય વિનાં ઔરરે ન કહેસો, બુધ્ધિવન્ત જોય વિચાર જ્યો
રેસો જી સ. ॥૧૬॥

સાધુ વિના સંસારી સહુરે, હિંસક જીવ કહાયો,
ત્યાં સગલાને મારિયાંરે, એકલો પાપ ન થાયો;

કિણહી ને મારયાં એકલો પાપોઃ, જણને મારયો તિણરો મહા તાપો
ઔર બચ્યા તિણ રો પુન્ય મિલાપો, સાધુને મારયાંરો અકન્ત પાપો
ખોટી શ્રધ્ધારા લેખારી એ થાપોજી સ. ॥૧૭॥

લાય બુઝાયાં મિશ્ર કહેરે, તિણરી શ્રધ્ધારે ન્યાયો.
હિંસકને મારણ તણારે, ત્યાગ કરાવણા નહીં તાયો.

ત્યાગ કરાવે છે કિણ ન્યાયો, હિંસક બચ્યા ઘણા જીવ હણાયો.
હિંસક મારયાં મિશ્ર ધર્મ થાયો, દંધી સરધારો તો ઓહિજ
ન્યાયોજી સ. ॥૧૮॥

દૃષ્ટાન્ત સ્વામ ભિક્ષુ દિયારે, સૂત્ર ન્યાય તંતસારી,
જીવ બચ્યાં ધર્મ થાપનેરે, ભૂલ ગયા ભેષધારી.
ભૂલ ગયા ભ્રમમેં ભેષધારી, મોહ રાગ માહે દયા વિચારી.
ભિક્ષુ ઓલખ તસુ કિયો પરિહારી, નિરવૃવર્ધ નિજપરનો નિતારી
નિત માંહે ધર્મ કર્યો તંતસારીજી સ૦ ॥૧૯॥

વીસમી ઢાલ વિષે કથારે, દયા ઉપર દૃષ્ટાન્તો,
સૂત્ર સિદ્ધાન્તના ભેદનુંરે, ન્યાય મિલાયા નંતો;
સ્વામ ભિક્ષુ ગુરુ, ન્યાય મિલાયા, દાન દયા રૂડી રીત દિખાયો;
લઘુકર્મી સુગુરુ દર્શાયો, ભારી કર્મા રે ના મન નહીં ભાયોજી.
સ૦ ॥૨૦॥

દોહા

[illegible]
[illegible] ॥૧॥
[illegible]
[illegible] ॥૨॥
[illegible]
[illegible] ॥૩॥
[illegible]
[illegible] ॥૪॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

સ્વામ કહે શિવ સ્વર્ગનો, જાણહાર તૂં પેખ;
તુજ ગુરૂ નરક નિગોદના, જાણહારતુજ લેખ. ॥૮॥
સુણને કષ્ટ હુવો ઘણો, જબ દેન અસમર્થ;
ઐસી બુદ્ધિ સ્વામી તણી, ઉરમેં અધિક ઓપંત. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૨૧ મી ॥

॥ પરનારી સંગ પારહરો—એ દેશી. ॥

સાવદ્ય ઉપકાર સંસાર તણા છે, તિણમેં ન જાણજ્યો તંતો;
પૂજ્ય ભિક્ખુ ઓલખાયવા, પ્રગટ દિયો ઇસો દ્રષ્ટન્તો;
સ્વામ ભિક્ખુરા દ્રષ્ટાંત સુણજ્યો. ॥સ્વા૦॥૧॥
એક નૃપતિ ચોર પકડયા ઈગ્યારહ, દુવો મારણ રો દીધો;
સાહુકાર એક અરજ કરી ઇમ, સાંભલજ્યો પ્રસિદ્ધો. ॥સ્વા૦॥૨॥
પંચપંચ સૌ રૂપયા, પ્રગટ ઈક ઇક ચોરના લીજે;
આપ કૃપાનિધિ અરજ માનીને, ચોર ઈગ્યારા છોડી જે. ॥સ્વા૦॥૩॥
રાજા ભાખે મહા અપરાધી, દુષ્ટ ઘણાઈ દુખ દાતા;
છોડવા જોગ નહીં છે તસ્કર, માન મછર મદમાતા. ॥સ્વા૦॥૪॥
શેઠ કહે દશ મૂકો સ્વામી, લાભ રૂપયારો લીજે;
તો પિણ નૃપ નહીં છોડે તસ્કર, કહે ચોરારી પખ નહીં કીજે.॥સ્વા॥૫॥
નવ તસ્કર મૂકો કૃપાનિધિ, આઠ સાત આદિ જાણી;
ઇણપર અરજ કરી અધિકેરી, મહિપતિ તો નહીં માની. ॥સ્વા૦॥૬॥
રોકડા પાંચસો દેઈ રાજાને, ચોર એક છોડાયો;
તે પિણ વિનતિ અધિક કરી તબ, તસ્કર મૂકયો તાયો. ॥સ્વા૦॥૭॥
પુરના લોક કરે ગુણ પ્રગટ, શેઠ તણા સહુ કોયો;
ધન્ય ધન્ય લોક કહે યો ધર્મી, હર્ષ હિયે અતિ હોયો. ॥સ્વા૦॥૮॥
બંધી છોડ લોકાંમેં બાજે, અધિક કિયો ઉપગારો;
તસ્કર પિણ ગુણ ગાવે તેહના, સુયશફેલ્યો સંસારો. ॥સ્વા૦॥૯॥

મહિપતિ દશ ગોરાંને મરાયાં, ઇક નિજ સ્થાનક આયો;
સમાચાર ન્યાનીલાને સુનાયા, પરિયણ દુખ અતિ પાયો. ॥સ્વા૦॥૧૦॥

તસ્કર દશના ન્યાયતીલાતે, બારી દ્વેષ બરાણો;
વૈર વાલને બેસા હુવા, બહુ પ્રત્યક્ષ હી પ્રગટાણો. ॥સ્વા૦॥૧૧॥

ગોર ચારાંને સાથ લઇ આવ્યો, પુર દરવાજે પોઢાયો;
ચિઠ્ઠી બાંધ લોકાંને ચેતાયો, સાંભળજ્યો સહુ વાપો. ॥સ્વા૦॥૧૨॥

મુજ તસ્કર દશ મારયા નિગુણે, [illegible] ગુપ્તો વૈર [illegible];
મનુષ્ય એકસો દશ મારયા સું, પછે નિપટાયો કરસું. ॥સ્વા૦॥૧૩॥

[illegible] પુત્ર સગાને. મિત્ર બાકી નહીં [illegible]
[illegible] ॥સ્વા૦॥૧૪॥

[illegible]
[illegible] ॥સ્વા૦॥૧૫॥

[illegible]
[illegible]

[illegible]

મોખ તણો ઉપગાર હે મોટો, સુર શિવપદ સંચરિયે;
જિણ આગન્યા તિણ માંહી જાણી,ઉલટ ધરી આદરિયે.॥સ્વા૦॥૨૨॥
ભિક્ખુ સ્વામ ભલી પર ભાખ્યો, દયા ઉપર દ્રષ્ટાન્તો;
ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અધિક અનોપમ, હલુ કરમી હરષંતો ॥સ્વા॥૨૩॥
ઇકવીસમી ઢાલમેં આખ્યો, અધ હેતુ ઉપગારો,
પ્રત્યક્ષ હી ફલ શેઠજ પાયા. આગલિ બહુ અધિકારો. ॥૨૪॥

—ઃદોહાઃ—

શિવ સંસાર તણા સહી, કહ્યા દોય ઉપગાર;
ભિક્ખુ તિણ ઉપર ભલા, દ્રષ્ટાન્ત દિયા ઉદાર. ॥૧॥
ઉરપુર ખાધો એકને, ઉજાડમેં અવધાર;
કિણ ઝાડો દેઈ કરી, તાજો કિયો તિવાર. ॥૨॥
પિતા કહે મુઝ સુત દિયો, ભાઇ બહિન ભાષંત;
તે મ્હાને ભાઈ દિયો, ત્રી કહે દીધોકંત. ॥૩॥
ચુડો ચુંદડી અમ રહી, તે થારો ઉપગાર;
ઈમ કહે મંત્રણહારને, સ્વજન સગા પરિવાર. ॥૪॥
એ ઉપગાર સંસારનો, તિણમેં નહીં તંતસાર;
કર્મબંધ કારણ કહ્યો, નહીં ધર્મ પુણ્ય લિગાર. ॥૫॥
ઉરપુર ખાધો એકને, સાધાંનો કહે સોય;
યન્ત્ર મંત્ર બૂટી જડી, ઔષધ આપો મોય. ॥૬॥
સંત કહે કલ્પે નહીં, વલિ બોલ્યો તે વાન;
કરામાત હોતો કહો, કે લિયો ભેષ તુફાન. ॥૭॥
કરામાત મુનિ કહે ઇસી, દુખી, કદે નહીં થાય;
તે કહે મુઝ તે પિણ કહો, અણશણ મુનિ ઉચરાય. ॥૮॥
શરણા સંશ દિયા ઘણા, શિવ ગામી સુરથાય,
મોખ તણો ઉપગાર એ, સ્વામ દિયો ઓળખાય. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૨૨ મી ॥

(ડાભ મુંજદિકની ડારી–એ દેશી)

ઇમે દૃષ્ટાન્ત ભિક્ષુ દીધો, સાંભળજ્યો પ્રસિધો;
લોક મોક્ષને મગ નહીં મેલ, તેતો કહેદી ન પાવે ભેલ. ॥૧॥

સાહુકાર કે સ્ત્રિયાં દોય, એક શ્રાવિકા શુદ્ધ અવલોય;
વૈરાગ્ય અત્યંત વખાણું, ક્રિયા ગોવગુણ પરખાણું. ॥૨॥

દુજી પખંડે શમને નાંહિ, બિન કામ ભોગરી ચાહિ;
દેવસાદિક કાલ વિચાર, પગરેણ મહિ [illegible] ॥૩॥

[illegible]

મોખને લોક રો મગ ન્યારો, બુદ્ધિવંત હિયામેં વિચારો;
  દિયો સ્વામ ભિક્ખુ દ્રષ્ટાન્ત, પ્રત્યક્ષ દેખાયા દોનૂં પંથ. ॥૧૨॥

ઇમહી સંસારનો ઉપગારો, મોક્ષરા મારગસૂં ન્યારો;
  વારૂ મોખ તણો ઊપગાર, સંસારને છેદણહાર. ॥૧૩॥

ઐસા ભિક્ખુ ઉજાગર ભારી, ન્યાય મેલવિયા તંતસારી;
  કહી ઢાલ બાવીસમી સાર, ભિક્ખુરા ગુણરો નહીં પાર. ॥૧૪॥

—:દોહા:—

શ્રદ્ધા ઉપર સ્વામજી, દિયા ઘણાં દ્રષ્ટાન્ત;
  કહિ ર ને કિતરો કહું, ન્યાય મિલાયા તંત. ॥૧॥

વલિ આચારરે ઉપરે, ન્યાય મિલાયા સાર;
  ગ્રન્થ વધતો જાણને, ન કિયો બહુ વિસ્તાર. ॥૨॥

ઈન્દ્રી વાદી ઉપરે, કાળ વાદી પર સોય;
  દ્રષ્ટાંત પૂજય દિયા ઘણા, મ્હે બહુ ન કહ્યા જોય. ॥૩॥

પ્રસ્તાવિક પ્રગટપણે, હેતુ હદ હિતકાર;
  આખ્યા ભિક્ખુ ઓપતા, ઉત્પત્તિયા અધિકાર. ॥૪॥

કયા નંદી સૂત્રે કહી. ચાર બુદ્ધિ પહિછાણ;
  તિણ કારણ દ્રષ્ટાંત સુણ, ચમકો મતિ સુજાણ. ॥૫॥

કેસી સ્વામી પિણ કહ્યા, સખરા હેતુ સાર;
  ઇમહિજ ભિક્ખુ જાણજ્યો, પંચમ કાળ મઝાર. ॥૬॥

મુરખ જન દ્રષ્ટાન્ત સુણ, ઉલટા બાંધે કર્મ;
  ખબર નહિં જિનધર્મરી, ભુલા અજ્ઞાની ભ્રમ. ॥૭॥

લઘુકર્મી દ્રષ્ટાન્ત સુણ, પામે અધિકો પ્રેમ;
  ભારી કર્મા સાંભલી, બોલે ભાવે તેમ ॥૮॥

વિચરત ૨ આવિયા, શહર ડેસૌ સ્વામ;
  ઠાકુર મોહકમસિંહજી, વાંદણ આયા તામ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૨૩ મી ॥

ઘણા મહીના હુવા, કાગદ નવી આયોરે;
  ત્રિય ચિન્તા કરે, મન પ્રીતમ માહ્યોરે. ભિ૦ ॥૯॥
તે શેઠ પ્રદેશથી, કાસીદ પઠાયોરે;
  ખરચી દે કરી, તિણપુર તે આયોરે. ભિ૦ ॥૧૦॥
શેઠ તણી હવેલી, આય ઉભો તાયોરે;
  કિણહીક પુછિયો, કિણપુરથી આયોરે. ભિ૦ ॥૧૧॥
લિયો નામ તે પુરનો, નારી સુણહરખીરે;
  આવી બારણેં; નેણા તસુ નિરખીરે. ભિ૦ ॥૧૨॥
કાસીદને દેખી; હિવડે હરખાણીરે;
  સુખ સાતા સુણી, રૂં રૂં વિકસાણીરે. ભિ૦ ॥ ૧૩ ॥
ઉન્હા પાણીસૂં, ઉણરા પગ ધોવેરે;
  આનન્દ જલ ભર્યા, નેત્રાંસૂં જોવેરે. ભિ૦ ॥૧૪॥
વર ભોજન કરને, કન્હે બેસ જીમાવેરે;
  પુછે વળિ વળિ, સમાચાર સુહાવેરે. ભિ૦ ॥ ૧૫ ॥
સાહજી ડિલામે, કિસાઇક છે જાણીરે;
  સુખ સાતા અછે, પૂછે હરખાણીરે. ભિ૦ ॥ ૧૬ ॥
સાહજી કઠે પોઢે, કિણ જગા બેસેરે;
  વાત સારી કહો, સુણને અતિ ઉલસેરે. ભિ૦ ॥ ૧૭ ॥
કોઈ કારણ નહીં છે, સાહજીરે તનમેંરે;
  ઉત્તર સાંભલી, ત્રિય હર્ષે મનમેંરે. ભિ૦ ॥ ૧૮ ॥
સાહજી કહો મુજને, સમાચાર કહ્યા છેરે;
  મ્હાં આસી કદે, વર્ષ બહોત થયા છેરે ભિ૦ ॥ ૧૯ ॥
દિલ રાત્રી હૂં તો, દિલ અતિ ચિન્તા કરતીરે;
  કાગદ ના દિયો, મનમેં દુઃખ ધરતીરે. ભિ૦ ॥ ૨૦ ॥

કાસીદ કહૈ સુણો, સાહજી રા જમાઈરે;
એમ કહ્યો સદ્ધી. આવાં છાં ઉતાવેરે. ભિ० ॥ ૨૧ ॥

પિણ કોઈક કારણ સૂં, અલ્પ દિન રેજોરે;
મુજને મેલિયો, મુણ વાધ્યો હેજોરે. ભિ० ॥ ૨૨ ॥

સમાચાર આપને. સાહજી કહિવાયારે;
જેહ તાકીદસ્યૂં, આયાકે આયારે. ભિ० ॥ ૨૩ ॥

વૈરાગ પણી છે, સુખસે તુમ રહિજ્યોરે;
હિવડી વાતરી. મન ફીકર મ કીજેરે. ભિ० ॥ ૨૪ ॥

સમાચાર જ્યૂં જ્યૂં કહૈ, ત્યૂં ત્યૂં મન હર્ષે રે;
ગાઢ હર્ષ પણી. કાસીદને નિરખેરે. ભિ० ॥ ૨૫ ॥

કાસીદને દેખી. હર્ષ અતિ નારીરે;
[illegible] ભિ० ॥ ૨૬ ॥

દુઃખ નરક નિગોદના, દુરાટલ જાવેરે;
તે ખાતાં કહ્યાં, તિણ કારણ ચાહવેરે. ભિ૰ ॥ ૩૩ ॥

ઘણા લોગ લુગાઇ, ઇણ કારણ રાજીરે;
ગામો ગામથી, વિનતિયાં તાજીરે. ભિ૰ ॥ ૩૪ ॥

કવડી નહીં માંગા, શિવપંથ બતાવાંરે;
નર નાર્યાં ભણી, ઇણ કારણ સુહાવાંરે. ભિ૰ ॥ ૩૫ ॥

કાસીદ નિર્ગુણ થો, પિણ પિઉ સમાચારોરે;
તિણ મુખસ્યૂં કહ્યા, તિણસ્યૂં હરખી નારોરે. ભિ૰ ॥૩૬॥

મ્હે મહાવ્રતધારી, જિન વણ સુણાવાંરે;
બહુ પ્રકારથી, નર નાર્યાંને સુહાવાંરે. ભિ૰ ॥ ૩૭ ॥

નરપતિ સુરપતિ પિણ, રાણ્યાં ઇન્દ્રાણીરે;
તે મુનિવર ભણી, નિરખે હરખાણીરે. ભિ૰ ॥ ૩૮ ॥

મુનિનો અભરોસો, કોઈ નહીં રાખેરે;
અણસમજુ તિકો, મન આવે જ્યૂં ભાખેરે. ભિ૰ ॥૩૯॥

ઠાકુર મોહકમસિંહ, સુણને દર્શાણોરે;
સત્ય વચન આપરા, સ્વામી વેણ સુહાણોરે. ભિ૰॥૪૦॥

ઐસા ભિક્ખુ સ્વામી, બુદ્ધિ અધિક ઉદારીરે;
ઉત્તર અતિ ભલા, સુણતાં સુખકારીરે. ભિ૰ ॥ ૪૧ ॥

ભિક્ખુના જવાબસ્યૂં, અનુરાગી હર્ષે રે;
ભિક્ખુ ગુણ ભલા, ગુણગ્રાહી પરખેરે. ભિ૰ ॥ ૪૨ ॥

દ્વેષી અગુણી જન, સુણ મુંહ મચકોડેરે;
તે અવગુણ થકી, આતમને બોડેરે. ભિ૰ ॥ ૪૩ ॥

તંત ઢાલ તેવીસમી, સુણતાં સુખદાઇરે;
સ્વામ ભિક્ખુ તણી, વતકા મન ભાઇરે. ભિ૰ ॥ ૪૪ ॥

—: દોહા :—

કિણરી ભિક્ષુને કહ્યો, લાગૂ તુઝ બહુ લોય;
અવગુણ કાઢે થાંહરા, સ્વામ કહે તબ સોય. ॥ ૧ ॥

અવગુણ કાઢે માંહરા, છાની કાઢના સોય;
આગે અવગુણ કાઢગા, માહિ ન રાખ્યા કોય. ॥ ૨ ॥

કાંયક તપ સંયમ કરી, અવગુણ કાઢાં આપ;
કાંયક જન અવગુણ કહે, સમજી કાઢાં પાપ. ॥ ૩ ॥

સંવત્ સેતી સ્વામજી, કામ બહુ તાન અનેક;
દેખી જનાં નિરખિયા, તેથી મહાજન એક. ॥ ૪ ॥

[illegible]

જસુ ગુણ પૂરા કહ્યા ન જાય હો, ભિક્ખુ બુદ્ધિ ભારી;
બુદ્ધિ અતિ આધક અપારી, એતો સ્વામ સદા સુખકારી હો.ભિ૦૧

ધર દેવ ગુરૂ ને ધર્મ, પદ તીન દિખાયા પર્મ્મ હો; ભિક્ખુ૦
શુદ્ધ સરધ્યાં સમકિત સાર, ધુર શિવ પાવડિયો ધારહો. ભિ૦॥૨॥

દિયો ગુરૂ ઉપર દ્રષ્ટાન્ત, તકડીરી ડાંડીરો તંત હો; ભિ૦
તીન બિચ ડાંડીરે સમીચ, બિહું પાસે ને ઈક બિચ હો. ભિ૦ ॥૩॥

બિચલે હૈ ફરકજ બાણ, કહિયે તસુ અન્તર કાણ હો; ભિ૦
તસુ બિચલો બેચ હુવે તંત, કોઇ અન્તર કાણન કહંત હો.ભિ. ॥૪॥

જ્યૂં દેવગુરૂ ધર્મ જાણી, પદ ગુરૂનો બીચ પિછાણી હો; ભિ૦
ગુરૂ હોવે શુદ્ધ ગુણવંત, તો દેવધર્મ કહે તંત હો. ભિ૦ ॥૫॥

હોવે ગુરૂ હીન અચારી, વલિ શ્રદ્ધાભ્રષ્ટ વિચારી હો; ભિ૦
પાડે દેવમાંહિ પિણ ફેર, ધર્મમેં પિણ કરદે અંધેર હો. ભિ૦ ॥૬॥

ગુરૂ મિલે બ્રાહ્મણ તત્ખેવ, તો દેવ કહે મહાદેવ હો; ભિ૦
અને ધર્મ બતાવે એહ, જન વિપ્ર જિમાવે જેહ હો. ભિ૦ ॥૭॥

ભોપા ગુરૂ મિલે ભર ભાજ, દેવ કહે દેવ ધર્મ રાજા હો; ભિ૦
સુરેહ ગાયનો બાહરૂ સાવો, ધર્મ પાતીલ્યો ભોપા જિમાવો
હો. ભિ૦ ॥૮॥

ગુરૂ મિલે કાંબરિયા કહેજી, દેવ બતાય દેવે રામદેજી હો; ભિ૦
ધર્મ કહૈ કાંબર જિમાવો, વલી જમારી રાત્રી જગાવો હો; ભિ૦ ॥૯॥

અરૂ ગુરૂ મિલ જાવે સુલ્લા. તો દેવ બતાય દે અલ્લાહો; ભિ૦
ધર્મ જમે કરણ જલપંતા, એર ચરંતિ આદિ કહંતા હો. ભિ૦॥૧૦॥

—: દોહા :—

એર ચરતિ મેરૂ ચરતિ, ખેર ચરતિ બહુ તેરા;
હુકમ આયા અલ્લા સાહિબરા, ગલા કાટુંગા તેરા. ॥૧॥

એ સાખી પટ પાળિયા, હતી કરે પર જીવ;
તે પાપ ઉદય આયાં છતાં, પામે દુઃખ અતીવ. ॥૨॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

એ ક્રૂર મિલે હિંસા ધર્મી, કરે નિગુણા દેવ કુકરમી હો; જિન૦
ધર્મ ફલ પણમિ થાપે, સુત્રાંરા વચન ઉથાપે હો. જિન૦ ॥૧॥

ક્રૂર મિલે અમલ નિર્ગ્રંથ, દેવ બનાય દેવે અરિહન્ત હો. જિન૦
ધર્મ જિન આજ્ઞા મે બતાવે, કર્યાં અન્તર હાણ નઆવે હો. જિન૦ ॥૨॥

—: દોહા :—

અજાણ કેયક ઇમ કહે, મ્હારે કરણીસૂં નહી કામ;
મ્હેંતો ઓઘો મુહપતિ, વાંદાંછાં સિરનામ. ॥૧॥

ભિક્ખુ કહે ઓઘા ભણી, વંદણા કિયાં તિરંત;
તો ઓઘો હુવ ઉનરો, ઉન ગાડર ઉપજંત. ॥૨॥

પગ ગાડરના પકરના, જો તિરે ઓઘાથી તાસ;
ધિન હૈ માતા તૂં સહી, સો ઓઘા કરે પેદાસ. ॥૩॥

મુહપતિ હુવૈ કપાસની, કપાસ વણિનો હોય;
જો તિરે મુહપતિ વાંદિયાં, તો વણિને વંદનો જોય. ॥૪॥

ધિન હૈ બણિસો તાંહરી, હુવૈ મુંહપતિ એહ;
ભેષ ભણી ઈમ વાંદિયાં, ભવદધિ કેમ તરેહ. ॥૫॥

ગુણધારે પૂજ કહી, તો નિગુણ પૂજતા જાય;
ચૌડે ભૂલા માનવી, કિમ આણી જે ઠાય. ॥૬॥

જિન મારગમેં દેખલ્યો, ગુણ લારે પૂજાહ;
નિગુણાને પૂજે તિકે, તે મારગ દૂજાહ. ॥૭॥

ગુણ ગોલી સીરે ભરી, પુરસ્યાં પાંત ધપાય;
ગુણ વિન ઠાલી ઠીકરો, દેખ્યાં ભૂખ ન જાય. ॥૮॥

એક મત ભાંગે ઈસો દોષણ થાપે જાણ;
ઇમ ઈક મત ભાંગાં છતાં, પાચૂં જાય પિછાણ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૨૫ મી ॥

(કામણગારો છે કુણ–એ દેશી)

કિણહિક સ્વામ ભણી કહ્યોરે, કિમ એ બાત મિલાય,
એક મહાવ્રત ભાંગાં છતાંરે, પંચ વરત કિમ જાય

સ્વામ કહે તુમે સાંભલોરે, પાપ ઉદેથી પિછાણ:
ઇણ ભવમેં પિણ દુઃખ ઉપજેરે, સુણ એક હેતુ સયાન
તંત દ્રષ્ટાન્ત ભિક્ષુ તણારે. ॥૨॥

એક ભિખારી ભીખ માંગતોરે, ફિરતાં ૨ પુરમાંહિ:
પંચ રોટીરો આટો પામિયોરે, અન્તર ભૂખ અથાય. તં૦ ॥૩॥

રોટી કરવું લાગો તદારે, ભિખ્યાગર ભાગહીન
એક રોટીને ઉતારને રે, તુલા હારે મેલી દીન. તં૦ ॥૪॥

[illegible]

[illegible]

—:દોહા:—

આધાકર્મી જાયગાં, થાનક તિણરો નામ;
એહવા થાનક ભોગવે; વલિ કહે નિરદોષણ તામ. ॥૧॥

વલિ કહે મ્હેં મુખ સૂં કદ કહ્યો, જદ બોલ્યા ભિક્ખુ સ્વામ;
જાય જમાઈ સાસરે, તે પિણ ન કહે તામ. ॥૨॥

મુજ નિમતે શીરો કરો, ઇમ તો કહે તેહ;
પિણ કીધો તે ભોગવે જદ દુજી વાર કરેહ. ॥૩॥

જો સીરાના સૂંસ કરે તો ન કરે દૂજીવાર;
ત્યાગ નહીં તિણસૂં કરે, ભોજન વિવિધ પ્રકાર. ॥૪॥

જ્યૂં ભેષધારી રહે થાનક મઝે વલી કહે મૂષસું તામ;
થાનક મુઝ નિમતે કરો, ઇમ મ્હેં કદ કહ્યો આમ. ॥૫॥

ત્યાં નિમતે કિયો ભોગવે, ફિર કરે દુજી વાર;
ત્યાગ કરે થાનક તણા, તો આરમ્ભ ટલે અપાર. ॥૬॥

વલી ડાવરો કદ કહૈ, કરો સગાઈ મોય;
પિણ સગપણ કીધા પછે, કુણ પરણી જે સોય. ॥૭॥

વલી વહુ બાજે કેહની, ઘર કિણરો મંડાય;
ડાવડા તણોજ જાણજ્યો, થાનક એમ ગણાય. ॥૮॥

થાનક વાજે તેહની, માંહે પિણ રહે તેહ;
ન કહ્યો થાનકનો તિણાં, પિણ સહુ કામ કરેહ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૨૬ મી ॥

(કપિરે પ્રિયા સંદેશો કહેય-એ દેશી.)

ગજ ચારયારે ઉપાગરેરે. મગ્ન તમે પોશાક;
પ્રીરે રે તકિયો કરેરે, નામમેં ફેર નિવાસરે
જીવ રેવામ પુદ્ગલ વિશાલ ॥

રેવામ પુદ્ગલ અતિ [illegible]રે, નિર્મલ [illegible] નિવાસરે. ॥
[illegible] અમારે [illegible]
[illegible] નામ નિવાસ. ॥

[illegible]

આધાકર્મી ભોગવ્યાંરે, રૂલે અનન્તો કાલ;
પહુલે શતક ભગવતીમેં પેખલ્યોરે, નવમે ઉદેશે નિહાલ.॥૧૨॥

ઇત્યાદિક બહુ વારતારે, આખી આગમ માહિં;
ભિક્ખુ તાસ ભલી પરે રે, રૂડી રીત દીધી ઓલખાય. ॥૧૩॥

ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અતિ ઘણીરે, અધિક ઉજાગર આપ;
નિશદિન મનડો માંહરોરે, જપ રહ્યો આપરો જાપ. ॥૧૪॥

સ્વપ્ને સૂરત સ્વામનીરે, દેખતહી સુખ હોય;
પ્રત્યક્ષનો કહિવો કિસૂંરે શરણ આપનો સોય. ॥૧૫॥

આદિ જિણંદ તણી પરેરે, ઓલખાયો શ્રદ્ધા આચાર;
જન્મ જન્મ કિમ વિસરૂરે, તુઝ ગુણ અનઘ અપાર. ॥૧૬॥

વારૂ ઢાલ છવીસમીરે, ભિક્ખુ ગુણ મુઝ ચિત્ત;
યાદ આયાં હિયો, હુલસેરે, પરમ આપસૂં પ્રીત. ॥૧૭॥

—: દોહા :—

ભારી માલ શોભે ભલા, પૂજ્ય ભીખણજી પાસ;
વારૂં કલા વખાણકી, ઘન જિમ શબ્દ ગુંજાસ. ॥૧॥

નિસ વખાણ દે નિરમલો, ઉપર ભિક્ખુ આપ;
દાન દયા દીપાવતા, સુણતાં ટલે સંતાપ. ॥૨॥

હલુકર્મી હરપે ઘણા, ભારીકર્મી ભિડકન્ત;
અલગાહી અવગુણ કરે, વિકલ વચન વિલપન્ત.॥૩॥

કિણ હીક ભિક્ખુને કહ્યો, વર તુમેં કરો વખાણ;
નિન્દક એ નિદ્રા કરે, અલગા વૈઠ અજાણ. ॥૪॥

ભિક્ખુ ઉત્તર દે ભલો, સ્વાન તણું જ સ્વભાવ;
ઝાલરરો ઝિણકાર સુણ, રોવણ ટેરો રાવ. ॥૫॥

નીચ ઈતી જાણે નહીં, એ ઝાલર અધિકાર;
વ્યાર નણી વાણી અંકે, કે સુતાંની ધાર.

જ્યૂં એ પિત્ત જાણે નહીં, વાણી જ્ઞાન વખાણ;
રાજ્ઞ રહ્યો ન્યાંની રચો, અવગુણ કરે અજાણ.

કુબટી નિંદા એ કરે, નિંદા નયો જ ન્યાલ;
નેત્રભાવ ગાહિ છે ગહી, જુઠી કરે વખાણ.

એસી બુદ્ધિ જ્યાનની, નિર્મલ અપૂર્વ ન્યાણ;
એતો મુનિ મહિમાનિયા, સ્વામ મનુ સુખદાય.

॥ ઢાળ ૨૭ મી ॥

([illegible])

[illegible]

સંત વખાણ દેવૈ તે ન સુહાવૈ,
જ્યાંને રાત્રિ ઘણી જ જણાવે;
દળ મિટ્યાં તો અધિક ન દીસે,
આ તો પોહરરે આસરે આવે. ॥૪॥

દોહા સહિત દિયા દ્રષ્ટાન્ત દોનૂં,
પેતાલીસે શહર પીંપાર;
તંત ચૌમાસ સોજત મેં તેપને,
ઉઠે હુવો ઘણો ઉપગાર. ॥૫॥

કિણહીક સ્વામ ભિક્ખુને કહ્યો,
ઈમ ઉપગાર તો આછો કીધો;
જીવ ઘણાને સમજાયા,
જુગતિસૂં લાભ ધર્મ રો લીધો. ॥૬॥

વલતા ભિક્ખુ કહે ખેતી તો વાહી,
પિણ ગામરે ગોરવેં પેખો;
સોખર નહીં આય પડ્યાં તો ટિકસી,
બાઈી કઠિન હૈ અધિક વિશેષો. ॥૭॥

ગધા સમાન પાખંડી ગિણિયે,
જિહાં જારો વિશેષ જિણારો;
ખેતી સમાન ધર્મ ખય કરદે,
તિણસૂં સંગ ન કરણો તિણારો. ॥૮॥

કિણહી કહ્યો દેવો દ્રષ્ટાન્ત કરલા,
સ્વામીનાથ બોલ્યા સુણવાયો;
કરડો રોગ ઉપનાં ગંભીર ડેરો,
મૃદુ કુજલ્યાં કેમ મિટાયો. ॥૯॥

દશરથજી શ રામ લાગાં હુવે દલસો.
ગર્ભીરદો રોગ નિભાયો;
કરદો મિથ્યાન રોગ મિટાવણ કાજે,
કરતા કલ્પાન્ત કહાયો. ॥૧૦॥

ફિતુરી સ્વામીજીને પૂજા કીધી,
કરણી બુદ્ધિવાળો સમજે ન કાંઈ.
મુનિ વિષ્ણુ કહે દાન મુગ મોટેરી.
ફિર દાન [illegible] પુરી [illegible]. ॥૧૧॥

[illegible] દાન [illegible] નહીં,
[illegible]
[illegible] ॥૧૨॥

[illegible]

જ્યૂં આપરી ભાષાને આપ ન જાણે,
કેવલી ભાષ્યો ધર્મ કિમ આવે;
સરધા તો પરમ દુર્લભ કહી સૂત્રે,
પરવીણ હલુકર્મી પાવે. ॥૧૬॥
પાખંડ્યાંરો મગ ગાયાંરી પગડાંડી,
દૂર થોડી તો મારગ દીસે;
આગે ઉજડ મોટી અટવીમેં,
દુષ્ટ કાંટા વિષમ દૂધરીસે. ॥૧૭॥
જ્યૂં દાન શીલાદિક અલ્પ દિખાઈ,
પાખંડી પછે હીંસા પમાવે;
આગે ચલે નહીં યે ઉન્મારગ,
જાબ માહેં ઘણા અટક જાવે. ॥૧૮॥
પાતશાહી રાસ્તા જિમ પંથ પ્રભુનો,
નહીં અટકે કઠેઇ તે ન્યાયો;
દ્રષ્ટાન્ત પાગતણો સ્વામ દીધો,
પારથેટ તાંઇ પોંહચાયો. ॥૧૯॥
પાગ ચોરી લ્યાયા પૂછ્યાં ન પૂગે,
મુદો ચેઠ તાંઈ ન મિલાઇ;
સાચો કહે મોલ લિયો કુણ સેતી,
કૂડી અમકડિયાં પાસ રંગાઈ. ॥૨૦॥
ઈમ સાચી સરધા ન્યાય કિહાંઈન અટકે,
જૂઠી સરધા અટકે જોલા ખાવે;
દ્રષ્ટાન્ત સ્વામ ભિક્ખુ એહવા દીધા,
દાન દયા આજ્ઞા દરશાવે. ॥૨૧॥
એહવા ભિક્ખુ સ્વામ આપ ઉજાગર,
જ્યાંરા ગુણ પૂરા કહ્યા ન જાવે;

હદ ન્યાય સુણી હરખે હલુકર્મી,
ભારી કર્મી સાંભલ ભિડકાવે. ॥૨૨॥
સખર ઢાલ કહી સપ્તવીસમી,
દ્રષ્ટાન્ત ભિકખુરા દિખાયા;
મતિ શ્રુત સૂં વર ન્યાયમિલાઈ,
સ્વામી જીવ ઘણા સમજાયા. ॥૨૩॥

—: દોહા :—

કિણ હીક ભિક્ખુને કહ્યો, સૂંસ કરાવો સોય;
તે લેઈ ભાગે તિકો, પાપ આપને હોય. ॥૧॥
સ્વામી ભાખે સાંભલો, કોયક સાહુકાર;
વસ્ત્ર કિણને વેચિયો, સો રૂપયાં શે સાર. ॥૨॥
નફો મોકલો નીપનો, વેચ્યો તાસ વિચાર;
વલી વસ્ત્ર લેવાલરા, સાંભલજો સમાચાર. ॥૩॥
કપડો લીધો તિણ કિયા, એક એકરા દોય;
તો પિણ નફો ઉણ તણો, વેચ્યો તાસ ન હોય. ॥૪॥
કપડો જો લેઈ કરી, જાલે અગ્નિ મઝાર;
તોટા પિણ ઉણરે તિકો, વેચ્યો તસુ મ વિચાર. ॥૫॥
સમઝાઇ મ્હે સસદ્યાં, તિણરો નફો અમામ;
હમને તો તે હો ગયો, તોટા મેં નહીં તામ. ॥૬॥
સુસ પાલસી અતિ સખર, થિર ફલ તેહને થાપ;
ભાગ્યાં દોષણ ઉણ ભણી પિણ મ્હાંને નહીં પાપ. ॥૭॥
વલિ ફજો દ્રષ્ટાન્ત વર દમિને કિણ ઘૃત દીધ;
મુનિને વહરાઇ જિયભૂઆ, પાપ તાસ પ્રસિદ્ધ. ॥૮॥
અથવા મુનિ અન્ય સાધને, ઘૃત દે બન્ધે જિનગોત;
તો પિણ ફલ તે મુનિતણે, દિવ ગૃહીને નહીં હોત. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૨૮ મી ॥

(આજ શહરમેં બાઈ–એ દેશી)

વૈરાગીરી વાણી સુણ્યાં વૈરાગ વાધે,
દિયો સ્વામ ભિક્ખુ દ્રષ્ટાન્તો રે લો;
કસુંબો આપ ગલ્યાં ગાલે કપડો,
આવે રંગ અત્યંતો રે લો;
સ્વામ ભિક્ખુ તણા દ્રષ્ટાન્ત સુણજો. ॥૧॥
ગાંઠ કસુંબારી ગાઢી બાંધે,
પોતે ગલિયા વિણ રંગ ન પમાવે રે લો;
જ્યૂં વૈરાગ હીણ તણી વાણીસૂં,
અતિ વૈરાગ્ય કિણ વિધ આવે રે લો. ॥૨॥
ભેખ ધારી કહે મ્હે જીવ વંચાવાં,
ભીક્ખણજી નાહિં વચાવે રે લો;
ભિક્ખુ કહે થારા રક્ષા વચાવણા,
મારણાજ છોડો મનલ્યાયો. રે લો. ॥૩॥
થાનક માંહે રહો કિવાડ જડોથેં,
જીવ ઘણા મરજાવે રે લો;
કિવાડ જડવાણ સૂંસ કિયાસૂં,
ઘણા જીવાંરી ઘાત ન થાવે રે લો. ॥૪॥
ચોકીદાર હુતો સો ચોકી દેણી તો છોડી,
ચોરી કરવા લાગો છાને છાને રે લો;
કહે લોકાને ચોકી ઘૂં કરૂં જાબતા,
મૈનતરા પૈશા દેવો થે મ્હાને રે લો. ॥૫॥
ચોકી રહી થારી ચોરયાં છોડનૂં,
બોલ્યા લોક તિવારે રે લો;

દિનરાતો ઘર હાટ દેખી જાવે,
પછે રાત્રિ સમે આય પ્રાડે રે લો. ॥

પઇસો પઇસો તોને દેસાં પરહો,
ઘર બેઠીને ગિણાયો રે લો;
જ્યૂં ભેષધારી કહે મ્હેં જીવ બચાવા,
મારણા છોડો ભિક્ખુ ફરમાયો રે લો. ॥

કિણહી પૂછયો રિખવાલ મુનિ કહ્યા,
રિખ્યા કરે કિણ રીતો રે લો;
ભિક્ખુ કહે જ્યૂં છે તિમહિજ રાખણા,
આઘા પાછા ન કરણા અનીતો રે લો. ॥૮

પશુ લિલોતી ચરતાને મુનિ પેખે,
કિમ રિખવાલ કહીજે રે લો;
ત્રિવિધે ત્રિવિધે હણવા ત્યાગ્યો તે,
રક્ષક અભય સર્વને આપીજે રે લો. ।

કોઈ કહે હિવડાં પંચમ કાળ છે,
પૂરો સાધપણો ન પલાયો રે લો;
તબ પુજ્ય કહે ચોથા આરામેં તેલો,
કિતરા દિનારો કહાયો રે લો. ॥૧

તબ તે બોલ્યા તીન દિનરો તેલો,
ચૌથે આહારેં ચિત્ત ચાહ્યો રે લો;
ભિક્ખુ પૂછયો એક ભૂંગરો ભોગવ્યાં,
તેલો રહે કે ભાગે તાહ્યો રે લો. ॥૧

તબ તે બોલ્યો પરહો ભાગે તેલો,
ઇમ ચૌથે આરારો તેલો ઉલખાયો રે લો;

ફેર સ્વામી પૂછે પંચમ આરે કિતા,
દિવસરો તેલો કહાયો રે લો. ॥૧૨॥
તબ તે બોલ્યો તેલો તિન દિનારો,
પંચમ આરે પિછાણી રે લો;
ભિકખુ કહે એક ભૂંગરો ખાધાં,
શુદ્ધ રહે કે ભાગે સો જાણી રે લો. ॥૧૩॥
તબ તે બોલ્યો પરહો ભાગે તેલો,
વલિ પૂજ્ય બોલ્યા વાયો રે લો;
ભૂંગરા સૂં છ તેલો પરહો ભાગે,
દોષ થાપ્યાં સંજમ કિમ ઠહરાયો રે લો. ॥૧૪॥
કાલ દુખમરે માથે કાંઈ ન્હાખ્યો,
નેયંઠે છઠું ચરણ તેનીકો રે લો;
પંચમ ચોથા આરામેં પ્રત્યક્ષ,
સંહુરે ત્યાગ હૈ એકસરીખો રે લો. ॥૧૫॥
દોષ લાગાંરો ડંડ દોનૂં આરામેં,
ડંડ લીધા ચારિત્ર દોનું આરો રે લો;
દોનૂં આરા માંહે દોષ થાપ્યાં સૂં,
ચારિત દોનૂં આરામેં હુવે છારો રે લો. ॥૧૬॥
ભિકખુ સ્વામ દ્રષ્ટાન્ત ભલી પર,
વારૂ ભિન્ન ૨ ભેદ બતાયા રે લો;
જ્યાં પુરૂષાં જિણ માગ જમાયો,
સ્વામી ચાર તીર્થ સુખદાયા રે લો. ॥૧૭॥
એહવા પુરષાંરા ઔગુણ બોલે.
કૃતઘ્ન કર્મરેખ કાલી રે લો;

દુર્લભ બોધ અવર્ણવાદસૂં દાખ્યો,
સૂત્ર ઠાણાંગલીજો સંભાલી રે લો. ॥૧૮॥
અષ્ટવીસમી ઢાલ અનોપમ,
ભિક્ખુરા દ્રષ્ટાન્ત ભાલી રે લો;
ઉત્પત્તિયા ભેદ મતિરોહે આછો,
નન્દીમેં પાઠ નિહાલી રે લો. ॥૧૯॥

—: દોહા :—

કિણ હીક ભિક્ખુને કહ્યો, સંજમ લેઉં સાર;
મન ઉઠે હૈં માહરો, સ્વામ કહે સુખકાર. ॥૧
ઘરમેં પુત્રાદિક ઘણા, રૂદન કરે ધર રાગ;
તુઝ કાચો હિયો તેહથી, અતિહી કઠિન અથાગ. ॥૨॥
ન્યાતી રોતા નિરખને, મોહ ધરો મન માંહિ;
તૂં પિણ રૂદન કરે તદા, કામ કઠિન કહિવાય. ॥૩॥
તિણ કહ્યો સ્વામી તહત વચ, આંસુ તો આય જાય;
પરિયણ રોતા પેખને, મ્હારે પિણ મોહ આય. ॥૪॥
સ્વામ કહે કોઇ સાસરે, જાય જમાઈ જાણ;
આણો લે આતાં છતાં, ત્રિયતો રોવે તાણ. ॥૫॥
પિણ ઉણરી દેખા દેખ પિઉ, જેહ જમાઈ જોય;
રૂદન કરે મોહ રાગસું, હાંસી જગમેં હોય. ॥૬॥
ત્રિય રોવે પિયર તણો, વિયોગ પડે વિશેષ;
વર રોવે કિણ વાસને, ઉપનય કહું અશેષ. ॥૭॥
જ્યૂં સંયમ લેવે જરે, સ્વાર્થે રૂદન સ્વજન;
તન ચારિત લેવે તિકા, મોહ ધરે કિમ મન. ॥૮॥
તિણસું સંયમ કઠિન તુઝ, દિયો ઇમો દ્રષ્ટાન્ત;
વલિ હેતુ આખ્યા વિવિધ, સ્વામ ભલા શોભંત. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૨૯ મી ॥

(ભરતજી ભૂપ૦-એ દેશી.)

જગત્તો મોહને દયા જાણે છે, દયા ઓલખણી દોહરી;
પ્રત્યક્ષ રાગ અઠારે પાપમેં, સાચી શ્રદ્ધા નહી સોરીરઃ
ભવિકજન ભિક્ષુના દ્રષ્ટાન્ત ભારી. ॥૧॥

પૂજ મોહ ઓલખાયો પ્રત્યક્ષ, દિયો એહવો દ્રષ્ટાન્તો;
પરણ્યાં પછે કોઇ પરભવ પોહતો, બાલ અવસ્થા વન્તો. ભ૦ ॥૨॥

મુઓ દેખ હાહાકાર માચ્યો, ત્રિયા રોવે તિણવેલા;
પ્રત્યક્ષ હાય હાય શબ્દ પુકારે, ભય ચક્ર જન હુવા ભેલા. ભ૦ ॥૩॥

કહે બાપરી છોરીરો ઘાટ કાંઇ હોસી, ઈણરી દેખો અવસ્થા ઐસી;
બારહ વર્ષરી વિધવા હોઈસો, કિણ વિધ દિન કાઢસી. ભ૦ ॥૪॥

એમ વિલાપ કરે લોક અધિકા, જગત ઈણને દયા જાણે;
કરૂણ દયા એહ છોરીરી કરે છે, મૂરખતો ઈમ માણે. ભ૦ ॥૫॥

પણ ભોલા ઇતરી નહીં પેખે, એવં છે ઈણરા કામ ભોગો;
જાણે ઓ રહ્યો હું તો જીવતો તો, સખર મિલ્યોથો સંજોગો.ભ૦॥૬॥

દોય ચાર હોતા ડાબરા ડાબરી, ભોગભલા ભોગવતી;
પિણ ન જાણે આ કામ ભોગથી, માઠી ગતિ માંહી પડતી. ભ૦॥૭॥

તિણરી ચિન્તાતો નહી તિણાને, તથા પિઉ કિણગતિ પાંગરિયો;
તે પિણ મૂલ ચિન્તા નહિ ત્યાંને, જગત માયા મોહ જુડિયો.ભ૦॥૮॥

જ્ઞાની પુરૂષ મરણ જીવણ સમ ગિણે, ઉલટ સોગ નહીં આણે;
મૂઢ મિથ્યાતી મોહ રાગને, જીવણને દયા જાણે. ભ૦ ॥૯॥

અથવા રાગ દ્વેષરે ઉપર, દ્રષ્ટાન્ત દૂજો દીધો;
રાવરારે કિણહી માથામેં દીધી; સામ્પ્રત દ્વેષ પ્રસિદ્ધો. ભ૦॥૧૦॥

ઉણને સહુ કોઇ દેવે ઓલૂંભા, ડાવરાંરે માથામે કાંઇ દેવે,
ક્રોધ કરિ દિયાં દ્વેષ કહે સહુ, કોઈ આછો નહીં કહવે. ભ૦ ॥૧૧॥

ડાવરાંને કિણહી લાડૂ દીધો, અથવા મૂલો દિયો આણી;
કોઈ ન કહે ઈણને કાંઇ ડબોવે, પ્રત્યક્ષ રાગ પિછાણી. ભ૦ ॥૧૨॥

ઓ રાગ ઓલખણો દોહરો, અતિહી ઈણને દયા કહે છે અજાણો;
દુર્જય રાગ દશમ તાંઇ દેખો, વીતાં વીતરાગ કહાણો. ભ૦॥૧૩॥

ઈમ રાગ દ્વેષ ભિક્ખુ ઓલખાયા, મોહરાગ પાખંડી દયા માણે;
સ્વામ ભિક્ખુ ન્યાય સૂત્ર શોધી, નિરવદ્ય દયા આજ્ઞામેં જાણે.ભ૦॥૧૪॥

ભરત ક્ષેત્રમેં દીપક ભિક્ખુ દીપા સમાન દીપાયો;
જિહાજ તુલ્ય ભિક્ખુ યશધારી, પ્રત્યક્ષ હી પેખાયો. ભ૦॥૧૫॥

યાદ આવે ભિક્ખુ મુજ અહનિશ, તનમન શરણ તુમારો;
ત્યાં પુરૂષાંની આસતા તીખી, જિણરો હૈ સફલ જમારો. ભ૦ ॥૧૬॥

ગુણ તીસમી ઢાલે જ્ઞાની ગરૂના, વારૂ વચન બતાયા;
કઠા તલક ભિક્ખુ ગુણ કહિયે, ચિર જશ કલશ ચઢાયા.ભ૦॥૧૭॥

–ઃ દોહા ઃ–

વિહરત પૂજ પધારિયા, કાફરલે કિણવાર;
સંત ગોચરી સંચરયા, આજ્ઞા લેઈ ઉદાર. ॥૧

એક જાટણીરે ઉદક, જાચ્યો સાધાં જાય;
તે ધોવણ નહિ દે તિકા, કહે દેવે સો પાય. ॥૨

સાધાં આય કહ્યો સહી. સ્વામ પાસ સુવિદાણ;
એક જાટણીરે અધિક, પણ નહિ દેવે પાણ. ॥૩

નવ સ્વામી આયા તિહાં, આઇ જલ વહિરાય;
જબ ને કહે દેવે જિકો, પરભવમેં ફલ પાય. ॥

એ ધોવણ દયું આપને, પરભવ ધોવણ પાય;
જે જલ પીધો જાય નહિં મુજ સેતી મુનિરાય. ॥૫॥
પૂજ તાસ પૂછા કરી, ગાય ભણી દે ધાસ;
તિણરો સ્યૂં દે તે ગઉ, આપે દૂધ ઉજાસ. ॥૬॥
ઈમ મુનિને જલ આપિયાં પરભવ સુખફલ પાય;
નિરદોપણના ફલ નિર્મલ સ્વામ દઇ સમઝાઈ. ॥૭॥
જદ આજ્ઞા દી જાટણી, વહિરીતે શુદ્ધવાર;
આપ ઠિકાણે આવિયા, ઐસી બુદ્ધિ ઉદાર. ॥૮॥
મતિજ્ઞાન મહા નિર્મલો, ભિકખુનો ભરપુર;
નિત ચરણ પાલણ નિપુણ, સ્વામ સિંધ સમશૂર. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૩૦ મી ॥

(ભગવંત ભાખ્યા–એ દેશી.)

આજ મ્હારા પૂજ્યસૂંરે પાખંડ થર હડે, સૂરગિર આપ સધીરાજી;
પારસ સાચોરે ભિકખુ પ્રગટયો, હદસ્વામ અમોલક હીરાજી.॥૧॥
પાદુ શહરે રે પૂજ પધારિયા, ઉતરયા ઉપાસરે આણોજી;
શિષ્ય હેમ સંધાતેરે ગોચરી ઉઠતા, ઈતલે કુણ અવસાનોજી. ॥૨॥
આયા દોય જણા તિણ અવસરે, સામદાસજીરા સાધોરે;
ખાંધે પોથ્યાં તણા જોડા ખરા, મેલા વસ્ત્ર મર્યાદારે. ॥૩॥
વિહાર કરન્તા ઉપાશ્રે આવિયા, બોલે મુખસૂં બોલોરે;
કઠે ભીખણજીરે ભીખણજી કહૈ, તવ ભિક્ખુ બોલ્યા તોલોરે. ॥૪॥
ભીખણ નામ મ્હારો સ્વામી ભણે, વલિ તે બોલ્યા વિશેષોરે;
થાને દેખણરી મનમેં હુંતી, તવ સ્વામ કહૈ તુમ દેખોરે. ॥૫॥
વલી ઉવે બોલ્યા ધે સગલી વારતા, આછી દીધી આમામોજી;
એક વાત આછી નહીં આદરી, તવ પૂજ કહૈ કહો તામોજી. ॥૬॥

વલી તે કહિવારે લાગા વારતા, મ્હે બાવીસ ટોલાંરા સાધોરે;
ત્યાં સગલાને અસાધ કહો તિકા, વિરૂઇ વાત વિરાધોરે. ॥૭॥
મુનિ ભિકખુ કહે તુઝ ટોલા મઝે, લિખત ઈસો અવલોયોરે;
ઈકવીસ ટોલારો તુઝ ગણ આવિયાં, સંયમ દેણો સોયોરે. ॥૮॥
ઐસો લિખત થાંરા ગણમેં, અછે જાણો કે થે ન જાણોરે;
જદ ઉવે બોલ્યા મ્હેં જાણ્યાં અછાં, છે મુઝ લિખત અછાનોજી. ॥૯॥
ભિકખુ પભણે ઈકીસ ટોલાં ભણી, થેઇજ પ્રત્યક્ષ ઉથાપ્યારે;
ગ્રહીને દીખ્યા દેઈ લો ગણમઝે, થે ગ્રહી તુલ્ય ત્યાં નેઈ થાપ્યારે. ॥૧૦॥
ઈકવીસ ટોલાંરા તુઝ ગણ આવિયાં, દીખ્યા દે લેવો માંહ્યોરે;
ગ્રહીને દીખ્યા દેઈલો ગણ વિષે; ગ્રહી તુલ્ય તાસ ગિણાયોરે. ॥૧૧॥
ઇકવીસ ટોલા ઈમ થેઇજ ઉથાપિયા, તુઝ ટોલો રહ્યો તેહોરે;
તિણરો લેખો બતાઉંતો ભણી, સાંભલજો સસનેહોરે. ॥૧૨॥
ડંડ બેલારો આવે જિણ ભણી, તેલો દેવે તહતીકોરે;
તેલારો ડંડ આવે તિણ ભણી, શ્રી જિન વેણ સધીકોરે. ॥૧૩॥
ઇકવીસ ટોલાને સાધ શ્રદ્ધો અછો, વલી નવો સાધપણો દેવોરે;
તિણ લેખે દિખ્યારે તુઝ આવે નવી, વિવેક લોચનસૂં બેવોરે. ॥૧૪॥
થારો ટોલો પિણ ઇણ લેખા થકી, ઉથપ ગયો ઉવેખોરે;
ઈમ બાવીસ ટોલા ઉથપ ગયા, દમ્ભ તજીને દેખોરે. ॥૧૫॥
એમ સુણીને તે બોલ્યા ઈણ વિધે, વારૂ વયણ વિચારીરે;
સુણો ભીખણજીરે સાચી વારતા, બુદ્ધિ તો થાંરી ભારીરે. ॥૧૬॥
ઈમ કહી જાવારે લાગા ઉણસમે, સ્વામ કહે સુખકારીરે;
રહો તો ચર્ચા કરાં રૂડી તરે, ન્યાય તણી નિરધારીરે. ॥૧૭॥
તવ ઉવે બોલ્યા મુઝ રહિવા તણી, દિવસાં ધિરના ન હોયોરે;
તતક્ષણ એમ કહીને નિહાં થકી, રહ્યા ચાલના દોયોરે. ॥૧૮॥

ઐસી બુદ્ધિ અનોપમ આપરી, બુદ્ધિવન્ત પામે વિનોદોરે;
ચિમત્કાર અતિ પામે ચિત્ત મઝે, પ્રગટ પણે પ્રમોદોરે. ॥૧૯॥

। સુણને રે ચિતમેં રતિ લહે, દ્વેષી દ્વેષ જ ધારે રે;
કટ બુદ્ધિ નર અવગુણ આદરે, વચ સુણ મુંહ બિગાડે રે.॥૨૦॥

ભિક્ષુરી સુન્દર વારતા, સાંભલતાં સુખકારી રે;
લુકર્મી જન સુણ હર્ષે ઘણા, પૂજ વારતા પ્યારી રે. ॥૨૧॥

। તીસમી ઢાલ તપાસની, અતિ બુદ્ધિ ભિક્ષુની એનો રે;
મંતર્યામી રે યાદ આયાં છતાં, ચિત્તમેં પામે ચેનો રે. ॥૨૨॥

—: દોહા :—

વિચરત પૂજ પધારિયા, શિરિયારીમેં સોય;
પ્રશ્ન વોહરે પૂછિયા, જાતિ ખીંવસરા જોય. ॥૧॥

જીવ નરકમેં જાય તસુ, તારણ વાલો તામ;
કુણ હૈ કહો કૃપા કરી, ઇમ પૂછયો અભિરામ. ॥૨॥

ભિક્ખુ ઉત્તર ઈમ ભણે, સખર જાબ સુખકાર,
પથર કુવામેં ન્હાખિયાં, કુણ તસુ સાંચણહાર. ॥૩॥

કઠિન પત્થર ભારે કરી, આફેઈ તલ જાય;
કર્મ ભારસૂ કુગતિ લહે, સ્વામ કહે ઇમ વાય. ॥૪॥

વોરે પૂછા વલિ કરી, જીવ સ્વર્ગ કિમ જાય;
કુણ લેઆવણહાર તસુ, વારૂ અથ બતાય. ॥૫॥

ભિક્ખુ કહે વોરા ભણી, પ્રત્યક્ષ પાણી માંય;
કાષ્ટ ન્હાખે કર ગ્રહી, તે કિણ રીત તિરાય. ॥૬॥

તિણ કાષ્ટ રે તલ કહો, કિણ માંડયા દૈ હાય;
હલકા પણે સ્વભાવ સૂં, ઉપર તિરને આત. ॥૭॥

હલકા કર્મ કરી હુવાં, જીવ સ્વર્ગમેં જાય;
સગલા કર્મ રહિત સો, પરમ મોક્ષ ગતિ પાય. ॥૮॥

ઐસા ઉત્તર આપિયા, વારૂ બુદ્ધિ વિનાણ;
વલી ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ થકી, સખર જાબ સુવિહાણ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૩૧ મી ॥

(હેવે મુનિવર દેશના એ દેશી.)

પૂજ ભણી કિણ પૂછિયો, હલકા જીવ કિમ હોય, લલના,
દ્રષ્ટાન્ત સ્વામી દિયો ઇસો, સાંભલજો સહુ કોય લલના;
તંત દ્રષ્ટાન્ત ભિક્ખુ તણા. ॥૧॥

તંત વચન તહતીક લ૦ તંત ર મ નાવ તારણી,
ન્યાય તંત નિરભીક લ૦ તં૦ ॥૨॥

પઇસો મેલે પાણી મઝ, તત્ ખણ ડુબે તેહ;
ઉણહિજ પઇસાને અગ્નિમેં, અધિક તાપ દેવે એહ. લ૦ તં૦ ॥૩॥

કુટી કુટી વાટકી કરી, તિરે ઉદક મેં તાહિ, લ૦
વલી ઉણ વાટકીને વિષે, પઇસો મેલ્યાં તિરાય. લ૦ તં૦ ॥૪॥

તિમ જીવ સંજમ તપ કરી, કરે આત્મ હલકી કોય; લ૦
કરમ ભાર અલગો કિયાં, તિરિયે ભવદધિ તોય લ૦ તં૦ ॥૫॥

કિણહી સ્વામ ભણી કહ્યો, દુરંગા પાત્રા દેખ. લ૦
કાલા ધોલા લાલ કિણ કારણે, સ્વામ કહે સુવિશેષ. લ૦ તં૦ ॥૬॥

વિવિધ રંગ કુંકુંવા હુવે, ઇક રંગસૂં દુજા પર આય,
આંપન રીગણો મોહિલો, કારણ એહ કહાય. લ૦ તં૦ ॥૭॥

અનિ બાગ લીગતું એકલો, કાલો કીરો કહિવાય, લ૦
વલી સોદરો વાગી ઉતારણો, ઈત્યાદિક ઓલખાય. લ૦ત ॥૮॥

જુ જુવા રંગ હવે જુદા, નિગમમેં વરજ્યા નાહિં. લ૦
વર્જ્યા મમત્વ ભાવે કરી, તે મમતરી થાપ ન તાહિ લ૦ તં૦ ॥૯॥
બાલપણે સ્વામી વેણી રામજી, ભિક્ખુ પ્રતે ભાષંત; લ૦
હીંગલૂંસૂં પાત્રા રંગણા નહીં, તવ કહે ભિક્ખુ તંત લ૦ તં૦ ॥૧૦॥
મ્હારે તો પાત્રા રંગ્યા અછે, તુઝ મન શંકા હુવે તામ; લ૦
તો તુઝ પાત્રા રંગો મતી, મ્હેં તો દોષ ન જાણા આમ. લ૦ તં૦ ॥૧૧॥
તવ બોલ્યા વેણીરામજી, કેલુથી રંગવારા ભાવ; લ૦
ભિક્ખુ તાસ ભલી પરે, નિર્મલ બતાવે ન્યાય. લ૦ તં૦ ॥૧૨॥
જો કેલુ લેવા તૂં જાય છે, પહિલા પીલો કચા રંગશે પેખ; લ૦
પક્કા લાલ રંગશે આગે પડયો પહિલો છોડણો નહીં તુઝ લેખ. ॥૧૩॥
પહિલા દેખ્યો કચ્ચા રંગશે પરિહરિ, ચોખો કેલુ હેરે ચિત ચાહી;
જદતો ધ્યાન ઘણા રંગરેજ છે, ઈમ કહિને દિયા સમજાય. લ૦ ॥૧૪॥
ઐસી બુદ્ધિ ઉત્પાતરી, નહિ માન બડાઈરી નીત; લ૦
આતમ અર્થી ઓપતા, પૂરી જયાંરી પ્રતીત. લ૦ તં૦ ॥૧૫॥
આપ વવહારમેં ઓલખી, દોષ જાણી કિયા દૂર; લ૦
નિરદોષ જાણ્યો નિર્મલો, સમ આદરિયો શૂર. લ૦ તં૦ ॥૧૬॥
પ્રથમ આચારંગ પેખલ્યો, પંચમ અધ્યયને પિછાણ; લ૦
પંચમ ઉદ્દેશો પરવડો, વીર તણી એ વાણ. લ૦ તં૦ ॥૧૭॥
શુદ્ધ વ્યવહાર આલોચિયાં, અસભ્ય પિણ સભ્ય થાય લ૦
તે કામી નહીં તિણ દોષનો, શુદ્ધ સાધુની રીત સુહાય લ૦ તં૦ ॥૧૮॥
ઉત્તમ એ પાઠ ઓળખો, કોઈ બોલશે ભ્રમ કર્મ્મ યોગ લ૦
તો ભિક્ખુરી આસતા રાખિયાં પામે સુખ પરલોગ લ૦ તં૦ ॥૧૯॥
આખી ઢાલ ઇકતીસમી, ભિક્ખુ બુદ્ધિ ભંડાર લ૦
દૃષ્ટાંત દિલમેં દેખતાં, ચિત્ત પામે ચિમત્કાર લ૦ તં૦ તં૦ ॥૨૦॥

—: દોહા :—

કિણહી ભિક્ખુને કહ્યો, જીવ છોડાવે જાણ;
સૂં ફલ તેહનો સંપજે, વર ભિક્ખુ કહેવાણ. ॥૧॥
ઘટમેં જ્ઞાન ઘાલી કરી, હિંસ્યાં છોડાયાં ધર્મ્મઃ
જીવણ વંછે જેહનો, કટે નહિ તસ્સુ કર્મ્મ. ॥૨॥
ઉંચી કરવે આંગુલી, આખૈ ભિક્ખુ આપ;
એ બકરો રજપૂતએ, કહો બાંધે કુણ પાપ. ॥૩॥
મરણહાર ડૂબે મહા, કે ડૂબે મારણહાર;
એ કહે મારણહારસો, જાસી નરક મઝાર. ॥૪॥
ભિક્ખુ કહે ડુબતા જાણી, તારે સંત તિવાર;
સમઝાવે રજપુતને, શિવમાર્ગ શ્રીકાર. ॥૫॥
જે બકરારો જીવણું, વાંછે નહીં લિગાર;
તિણ ઉપર દ્રષ્ટાન્ત તે, સાંભળજો સુખકાર. ॥૬॥
સાહુકારરે દોય સુત, એક કપુત અવધાર.
રૂણ કરણી જાગાં તણું, માથૈ કરે અપાર. ॥૭॥
દૂજો સુત જગ દીપતો, યશ સંસાર મઝાર;
કરટી જાગાં રોકરજ, ઉતારે તિણવાર. ॥૮॥
કહો હેતુને વરજે પિતા, દોય પુત્ર મેં દેખ;
વરજે કર્જ કરે તસુ, કે રૂણ મેટન પેખ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૩૨ મી ॥

(॥ સમતા રસ વિરલા ॥)

કર્જ માથે સુત અધિક કરંતો, વાર વાર પિતા વરજંતોરે.
સમજુ નર વિરલા,
કરી જાગાંગ માથે કાંય કીજે, પ્રત્યક્ષ દુઃખ પામીજે .॥ સમ૦ ૧॥

અધિક માથારો જે કર્જ ઉતારે, જનક તાસ નહિં વારેરે; ॥સમ૦॥
પિતા સમાન સાધુજી પિછાણો, બકરો રજપૂત બેસૂતમાણોરે. ॥૨॥
કર્મરૂપ રૂણ માથે કુણ કરતો, આગલા કર્મ કુણ અપહરતો રે; સમ૦
કર્મ રૂણ રજપુત માથે કરે છે, બકરા સંચિત કર્મ ભોગવેછે રે. ॥ ૩ ॥
સાધુ રજપુતને વર્જે સુહાય, કર્મ કરજ કરે કાંય રે; ॥ મ૦ ॥
કર્મ બાંધ્યા ઘણા ગોતા ખાસી, પરભવમેં દુખપાસી રે. ॥ ૪ ॥
સખરપણે તિણને સમજાયો, તિણરો તિરણો વંછ્યો મુનિરાયોરે; સમ૦
બકરા જીવાવણ નહીં દે ઉપદેશ, રૂડી ઓલખ બુદ્ધિવંત રૈસરે. ॥૫॥
ઇમહિજ કસાઇ સો બકરા હણંતો, શુદ્ધ ઉપદેશ દે તાર્યો સંતોરે; સમ૦
કસાઈ ગુણ ગ્રામ સાધુરા કરન્તો, મુઝ તારક આપ મહંતોરે. ॥૬॥
બકરા હુર્ષ્યા જીવ બચિયા વિશેષ, યાંરે કાજન દિયો ઉપદેશરે; સમ૦
જ્ઞાનાદિ ચિઉં કસાઇ ઘટ આયા, પિણ બકરા તો મૂલ ન પાયારે. ॥૭॥
કહે કસાઇ દોનૂં કરજોડ, સો બકરા કરે શોર રે; ॥ સમ૦ ॥
કહો તો નીલો ચારો યાંને ચરાઉં, પછે કાચો પાણી સાંને પાઉંરે. ॥૮॥
આપ કહો તો એવરમેં ઉછેરૂં, કહો તો અમરિયા કરેરૂં રે; સમ૦
આપ કહો તો સુંપું આપને આણી, પાઇ જો ધોવણ ઉન્હો પાણીરે. ॥૯॥
તુમ સુંઠો ચારો નિરજો બહુતેરો, એવર સાધાંરો ઉછેરો રે; સમ૦
સાધુ કહે સૂંસ સખરા પાલીજ્યે, જાબતા સુસાંરી કીજેરે. ॥ ૧૦ ॥
સુસાંરી એમ ભલાવણ દેવે, બકરાંરી મૂલ ન બેવૈ રે; ॥ સમ૦ ॥
ઉપદેશ દેવે જો બકરા બચાવણ, તો બકરાંરી દેત ભલાવણરે. ॥૧૧
સમજ્યો કસાઇ સખર શિવસાઈ, ઇણરી મુનિને દલાલી આઈ રે; સમ૦
તેહિજ ધર્મ સાધુને જોય, પિણ બકરાંરો ધર્મ ન હોયરે. ॥૧૨॥
કસાઈ અજ્ઞાનીરો જ્ઞાન કહાયો, પિણ બકરા તો જ્ઞાન ન પાયો રે; સમ૦
કસાઇ મિથ્યાતીરો સમકતી કહિયે, શુદ્ધ તત્ત્વ બકરા નસદહિયેરે. ॥૧૩॥

હિંસકરો દયાવાન હુવો કસાઈ, દિલ બકરાંરે દયા ન આઈ રે; સમ૦
તિરિયો કસાઈ બકરા નહીં તિરિયા, દુર્ગતિ સૂં નહિ ડરિયારે.॥૧૪॥
કસાઇ તિરિયો તે ધર્મ ઈણકાજ, તારક મહા મુનિરાજ રે; સમ૦
તિરણ તારણ કસાઇરા તપાસો, વારૂ હિયામેં વિમાસો રે. ॥ ૧૫ ॥
તસ્કરનો દુજો દ્રષ્ટાન્ત તેહ સાંભલજ્યો સસનેહરે; ॥સમ૦॥
કિણહી મેશ્રીની હાટે કિણવાર, ઉતરીયા અણગારરે. ॥ ૧૬ ॥
તસ્કર રાત્રિ સમે તિણવાર ખોલ્યાહે આયકિમાડ રે; ॥સમ૦॥
તવ મુનિવર કહે જાગીને તામ, કુણ હો આયા કિણ કામ રે. ॥૧૭॥
કહે તસ્કર મ્હેંતો ચોર કહાયા, ઈહાં ચોરી કરણને આયારે; ॥સમ૦॥
સહસ રૂપ્યાંરી થેલી મેલી સેઠ, નિડર લેજાવસાં નેઠરે. ॥ ૧૮ ॥
તંવ સાધુ ઉપદેશ દેવે તિણવાર, કહ્યા ચોરીરા ફલ દુ:ખકારરે; સમ૦
આગે નરક નિગોદના દુખ અધીકાયા, ભિન્ન૨ ભેદ બતાયારે. ॥૧૯॥
ધન તો નાતીલા સહુ મિલખાસી, પરભવ દુઃખ તું પાસીરે; ॥સમ૦॥
રૂડો ઉપદેશ દેઇ મુનિરાયા, ત્યાગ ચોરી ના કરાયારે. ॥ ૨૦ ॥
તસ્કર કહે મુજ ડુબતાને તાર્યો, વિષમ કર્મસૂં વાર્યોરે; ॥સમ૦॥
વારૂ વિવિધ ગુણ કરત વિખ્યાત, પ્રગટ થયો પ્રભાતરે. ॥ ૨૧ ॥
ઇતલે દુકાન તણો ધણી આયો, જ્ઞાન નહીં ઘટ ભાયોરે; ॥સમ૦॥
પેટીને નમસ્કાર કરિ પ્રસિધ્ધો, કાંયક લટકો સાધુનેહી કીધોરે.॥૨૨॥
તસ્કરને પૂછા કરી તિવાર, કુણહો ખોલ્યા કિણ દ્વારરે; ॥સમ૦॥
તસ્કર બોલ્યા મ્હે ચોર જાં નામ, અબ નો ત્યાગે દીધા આમરે.॥૨૩॥
હુન્ડી વટાયને રૂપયા હજાર, થેલી માંહિ મેલ્હીથે તિવારરે; ॥સમ૦॥
સો મ્હે માંહિ દેખતા થા સોય, આયા લેવણ અવલોયરે. ॥ ૨૪ ॥
સાધાં ઉપદેશ દેઈ નમજાયા, ચોરીના લખણ છોડાયારે; ॥સમ૦॥
સાધાંરિ બતે દેય એ કારજ સારયા, તુરત ડુબતાને તાર્યારે. ॥૨૫॥

ભૈસરી સુણને હર્ષ્યો મન માહયો, પડિયો સાધાંરે પાયોરે; ॥સમ૦॥
આપ મ્હારી હાટ ભલાંઈ ઉતરિયા, સકલ મનોરથ સરિયારે. ॥૨૬॥
થેલી મ્હારી આપ રાખી થિર થાપી, પ્રત્યક્ષ લેજાવતા ચોર પાપીરે; ॥સમ૦॥
હિવડા લેજાવતા રૂપયા હજાર, નિપટ હુંતો નિરાધારરે. ॥ ૨૭ ॥
ચાર પુત્ર મુઝ ચતુર બિચારા કર્મ વશ રહિતા કુવારારે; ॥સમ૦॥
સુત ચારૂંઈ પરણાવસું સાર, એ આપતણો ઉપગારરે. ॥ ૨૮ ॥
ઈમ કહે ભૈસરી વયણ અથાગો, રૂપજી તણો તો નરાગોરે; ॥સમ૦॥
ધન રાખણ ઉપદેશ મધાર તેતો તસ્કર તારણહારરે. ॥ ૨૯ ॥
કસાઇ સમજ્યાં બકરા કુશલે કહ્યાજી, તસ્કર સમજ્યાં ધનરો ધણી રાજીરે; ॥સમ૦
કસાઇ ચોર તારણ રૂપ કામી, ધન બકરા રાખણ નહીં ધામી રે. ॥ ૩૦ ॥
તીજે દ્રષ્ટાન્ત કહૂં તંતસાર, એક પુરૂષ લંપટ અધિકારરે; ॥સમ૦॥
સો પુરૂષ પરનારીનો સેવણહાર, અતિહી બંધાણી પીત અપાર રે. ॥ ૩૧ ॥
તે લંપટ આયો મુનિ તણે પાય, સાધાં દિયો સમઝાય રે; ॥સમ૦॥
પરસ્ત્રીનો પાપ સુણી ભય પાયો, અધિક વૈરાગજ આયોરે. ॥૩૨॥
તે ત્યાગ જાવ જીવ કીધો તે ઠામ, ગાવે મુનિના ગુણ ગ્રામરે; ॥સમ૦॥
આપ મોને ડૂબતાને ઉગારયો, નિકુચ વિસનથી નિવારયોરે. ॥૩૩॥
શીલ આદરિયો સુણયો તિણનાર, ઉપનો દ્વેષ અપારરે; ॥સમ૦॥
ઉણને કહે મ્હેં ધારયો ઈકતાર ઘુરહીથી થાં પર ધાર રે. ॥ ૩૪ ॥
કામ ઓરાં સું નહીં મુઝ કોય, ઈસિડી ધારી અવલોયરે; ॥સમ૦॥
કહતો મ્હારો કહ્યો માનજે તાસ, મ્હા સું કરો ગ્રહવાસરે. ॥૩૫॥

કહ્યો ન માનો તો કૂવૈ પડસૂં, મોત કુમોતે મરસૂંરે; ।સમ૦
જબ તે કહે મોને મિલિયા જિહાજ, પ્રત્યક્ષ ભવદધિ પાજરે. ॥૩

ત્યાં પરનારીનો પાપ બતાયો, મ્હેં ત્યાગ કિયા મન લાયોરે; ॥સ૦
તિણ સૂં મ્હારે થાસ્યૂં મૂળ ન તાર, કરે અનેક પ્રકાર રે. ॥ ૩૯

ઈમ સુણ સ્ત્રી કુવે પડી આય, તિણરો પાપ સાધૂને ન થાયરે; ॥ર
સમજ્યો કસાઈ બકરા બચ્યા સોય, તસ્કર સમજ્યાં રહયો ધન જોયરે. ॥૩

નર લંપટ સમજ્યાં કૂવૈ પડી નારો. ચતુર હિયામેં વિચારોરે; ॥સમ૦

તસ્કર કસાઇ લંપટને તારણ, સાધાં ઉપદેશ દિયો સુધારણરે. ॥૩
એ તીનૂં ત્તિરિયા સાધુ તારણહાર, ત્યાંરો ધર્મ સાધાંને ઉદારરે; ॥સમ૦

મુકિત મારગ યાં તીનાંરે વધાયાં, ઘણા જનમ મરણ મિટાયારે.॥૪
બકરા બચ્યા ધણીરે ધન રહિયો, તિણરો ધર્મ સાધુરે ન કહિયોરે; ॥સમ૦

નાર કૂવે પડી તિણરો ન પાપો, અદલ વિચારો આપોરે. ॥ ૪૧
કેઇ અજ્ઞાની કહૈ ભૂલા ભરમો, જીવ ધન રહ્યો તિણરો હૈ ધર્મોરે; ॥સમ૦॥

ઉણરી સરધારે લેખે ઇમ થાપો, પ્રત્યક્ષ નાર મુઆરો હૈ પાપોરે.॥
નાર મુઆરો પાપ દિલ નાણે, જીવ બચિયાંરો ધર્મ કાંય જાણેરે
વલિ ધન રહ્યારો ધર્મ કાંય ધારો, બુદ્ધિવંત ન્યાય વિચારો રે. ॥ ૪૩

ભિક્ખુ સ્વામ ઈમ ભેદ બતાયા, અસલ ન્યાય ઓળખાયારે, ॥સમ
કસાઈ તસ્કર લંપટ કેરો, ભિક્ષુ દ્રષ્ટાન્ત દિયો ભલેરો રે. ॥ ૪૪

ઐસા ભિક્ખુ રૂપ મહા અવતારી, ત્યાં શ્રદ્ધા શોધી તંત સારીરે, ॥સમ૦॥
જ્યાં પુરૂષાંરી જે પ્રતીત કરસી, ત્યાંરો જીવ તવ જન્મ
સુધરસીરે. ॥૪૫॥

ઐસા ભિક્ખુ યાદ આવે મોય, હર્ષ હિયે અતિ હોયરે; ॥સમ૦॥
સ્મરણ આપ તણો નિત્ય સાધૂ ભિક્ખુ પારશ સાચો મ્હે
લાધૂંરે. ॥ ૪૬ ॥

સુરગિર સાંપ્રત આપ સધીરા, મોને મિલિયા અમોલક હીરારે; ॥સમ૦
પંચમ આરામેં કિયો પ્રકાશ, સખરી ફૈલી હૈ વાસ સુવાસરે ॥૪૭॥

દોય તીસમી ઢાલે દ્રષ્ટાન્ત, વર્ણન બહુ વિરતંતરે; ॥સમ૦॥
સ્વામ ભિક્ખુ ઓળખાયો વિશેષ, તિણ મ્હે પિણ આખ્યોસુ
અશેષરે. ॥ ૪૮ ॥

—:દોહા:—

કિણહિક ભિક્ખુને કહ્યો, જીવ બચ્યા તે જાણ;
દયા કહીજે તેહને, જીવણ દયા પિછાણ. ॥ ૧ ॥

ભિક્ખુ કહૈ કીડી ભણી, કીડી જાણે કોય,
જ્ઞાન કહીજે તેહને, કે કીડી જ્ઞાન જ હોય. ॥ ૨ ॥

તવ તે કહે કીડી ભણી, જે કોય કીડી જાણ;
જ્ઞાન કહીજે તેહને, પિણ કીડી નહિં જ્ઞાન. ॥ ૩ ॥

વલિ ભિક્ખુ કહૈ કીડી ભણી, કીડી સરધે કોય;
સમકિત કહીજે તેહને, કે કીડી સમકિત હોય. ॥ ૪ ॥

તવ તે કહે કીડી ભણી, કીડી સરધે તંત;
સમગત તે સરધા સહી, પિણ કીડી નહિ સમકિત. ॥૫॥

ત્યાગ કીડી હણવા તણાં, દયા તેહ દીપાય;
કે કીડી રહી તિકા દયા, ભિક્ખુ પૂછી વાય. ॥ ૬ ॥

તવ તે કહૈ કીડી મર્યાં તિણ દયા કહિવાય;
  ખોટી નખ્યા થાપવા એ કહ્યે જૂઠ બણાય. ॥

ભિક્ષુ કહૈ પવન ને કર્યો કાંઈ રૂક ગઈ તાહિ;
  તુમ તેમ દયા રૂક ગઈ, નિરમલ નિરખો ન્યાય. ॥

જદ કે કહૈ વિચારને કાંઈ દુ વગ સાગ કિયાઉ;
  દયા તેહિજ હાસિમનો તિણ કીડી મુઈ ન દયાઉ. ॥

સહજે ઈ ગાડો આવતો, તિણ ગાડા ઉપર બેસાણ; લા૦
ગામ માંહે આણ્યો સહી, તેહને કાંઈ થયો જાણ. ॥ ૯ ॥
ભિક્ખુ કહે ગાડો નહિં પૂંણિયા, આવત પેખ; લા૦
ગધે ચઢાય આણ્યો ગામમેં, તિણમેં સ્યૂં થયો તુઝ લેખ. ॥ ૧૦ ॥
તબ ઉ બોલ્યો તડકને, ગધારી ક્યૂં કરો વાત; લા૦
સ્વામ કહે સાધુ ભણી, દોનૂં અકલ્પ દેખાત. લા૦ ॥ ૧૧ ॥
ગાડે બેસાણે આણ્યો ગામમેં, થે ધર્મ તણી કરો થાપ; લા૦
તો ગધે વૈસાણ્યાં હી ધર્મ હૈ, પાપ છૈ તો દોયાં મેંહી પાપ. લાં૦ ॥ ૧૨ ॥
ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ આપરી નિરમલ ચારિત નીત; લા૦
સરધા શુદ્ધ શોધી સહી, વારુ સ્વામ વદીત. લા૦ ॥ ૧૩ ॥
પાણી અણગલ પાવિયાં, કેઈ પાખંડી કહે પુન્ય; લા૦
કેયક મિશ્ર કહે તિહાં, તે દોનૂં ઈ સરધા જબૂન. લા૦ ॥ ૧૪ ॥
પુણ્યવાલા કહૈ પૂજને, સુણો ભીખણજી વાત; લા૦
મહા ખોટી સરધા મિશ્રરી, કિહાંઇ મેલ ન ખાત. લા૦ ॥ ૧૫ ॥
ભિક્ખુ સ્વામી ઈમ ભણે, કિણરી ફૂટી એક; લા૦
કિણરી દોય ફૂટી સહી, વારૂ કર લો વિવેક. લા૦ ॥ ૧૬ ॥
મિશ્ર કહે છે માનવી, ત્યાંરી ફૂટી એક; લા૦
પુન પરૂપે પાધરો, દોનું ફુટી દેખ. ॥ ૧૭ ॥
જબ દિયો ઈમ જુગત સું, અહો અહો બુદ્ધિ અનૂપ; લા૦
અહો અહો ખિમ્યા આપરી, ચિત્ત ચરચા હદ ચૂંપ. લા૦ ॥ ૧૮ ॥
તુમ ચિન્તામણી, સુરતરૂ, પંચમે કિયો પ્રકાશ; લા૦
આશા પૂરણ આપ છો, વારૂ તુઝ વિસવાસ. લા૦ ॥ ૧૯ ॥
તંત ઢાલ તેતીસમી, ભિક્ખુ ગુણ ભંડાર
અંતરયામી માંહરા, સુખ સંપતિ દાતાર લા૦ ॥ ૨૦ ॥

—ઃદોહાઃ—

પંચાવને વર્ષ પૂજજી, શહર કાંકરોલી સાર;
સેહલોતાંરી પોલમેં, ઉતરિયા તિણવાર. ॥ ૧ ॥

પ્રત્યક્ષ બારી પોલરી, જડી હુંતી જિણવાર;
રૂપ ભિક્ખુ રહિતાં થકાં, એક દિવસ અવધાર. ॥ ૨ ॥

બારી ખોલી બારણે, દિશા જાયવા દેખ;
નિસરીયા ભિક્ખુ નિશા, પૂછૈ હેમ સંપેખ. ॥ ૩ ॥

સ્વામી બારી ખોલણ તણો, નહીં કાંઇ અટકાવ;
તવ ભિક્ખુ બોલ્યા તુરત, પ્રત્યક્ષ તે પ્રસ્તાવ. ॥ ૪ ॥

પાલી શહર તણો પ્રત્યક્ષ, નામ ચૌથજી ન્હાલ;
દરશન કરવા આવિયો, એ દેખે ઈણકાલ. ॥ ૫ ॥

અતિ શંકિલો એહ છે, પિણ ઈણ વાતરી તાવ;
શંકા ઇણરે ના પાડી, કેમ પડી તુઝ આમ ॥ ૬ ॥

હેમ કહે મ્હારે હિયે, કાંઇ શંકારો કામ;
પૂછગરૂપ મ્હેં પૂછિયો, નહિ શંકારો નામ. ॥ ૭ ॥

પૂજ કહે પૂછે ઇસી, ઇણરો નહિં અટકાવ;
અટકાવ હુવે જો એહનો, મ્હેં ખોલાં કિણ
ન્યાવ. ॥ ૮ ॥

હેમ સુણી જાણ્યો હિયે, કિવાડિયો ખોલાય,
આહાર લિયાં મેં દોષ નહીં, ખોલ્યાં દોષ કિમ
થાય. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૩૪ મી ॥

(સુણજો નરનાર—એ દેશી.)

સ્વામ ભિક્ખુરા દ્રષ્ટાંત સુહાયા, ભવ્ય ઉત્તમ જીવાં મન ભાયા;
સુણજો ચિત્ત શાન્તિ ભિક્ખુના ભારી દ્રષ્ટાન્ત. ॥ ૧ ॥
વચન સુધા વાગરે વારૂ, શુદ્ધ ભવિજન તારણ સારૂ;
સુણજો સુખદાયા, સ્વામીના દ્રષ્ટાન્ત સુહાયા. ॥ ૨ ॥
અસલ ન્યાય ભિન્ન ૨ ઓલખાયા, પ્રભુ પંથ ભિક્ખુ હદ પાયા. ॥ ૩ ॥
ભેષધારી સરધાહીન ભયાલા, દિયો દ્રષ્ટાન્ત પૂજદયાલા. ॥ ૪ ॥
સમકિતહીણ જે અધિક અસાર, યાંરો અસલ નહીં આચાર. ॥ ૫ ॥
થોથા ચણારી ભાખરી થી એક, સાખતો ચણો મૂલ મપેખ. ॥ ૬ ॥
ઉંદરા રડવડ કીધી આખી રાત, એક કણ પિણ નાયો હાથ. ॥ ૭ ॥
સાંગ ધારયાં માહેં સમકિત નાહિં, પડે ઉંદર સમ નર પાય. ॥ ૮ ॥
કહો સાધ શ્રાવક ત્યાંને કેમ કહાય, એતો દોનૂં સરીખા દેખાય. ॥ ૯ ॥
સમકિત રહિત દોનૂં ઈતંત, દિયો સ્વામ ભિક્ખુ દ્રષ્ટાન્ત. ॥ ૧૦ ॥
કોયલાંરી તો રાબ અતિ કાલી, કાલા વાસણમેં રાંધી કરાલી. ॥ ૧૧ ॥
અમાવસની રાત્રિ આંધાજીમણ વાલા, પરૂસણ વાલાઇ આંધા પયાલા. ॥ ૧૨ ॥
જીમતાં બોલે ખુંખારા કરતા, કાલો કુખો ટાલ જો મતિવંતા. ॥ ૧૩ ॥
કહે ખબરદાર હોય જીમજો સોય, રખે આય અયલા કાલો કોય. ॥ ૧૪ ॥
મૂઢ ઇતરો નહીં જાણે સમેલો, કાલોહિજ કાલો હુવો ભેલો. ॥ ૧૫ ॥
જ્યૂં સરધા આચારરો નહીં ઠિકાણ, સગલો મિલિયો સરીખો ધાણ. ॥ ૧૬ ॥

સાધ શ્રાવક પણારો અંશ નહીં સારો, સંવર લેખે દોયાં રે
અંધારો. ॥ ૧૭ ॥

ન્યાયરી વાત નહી શુદ્ધ નીત, વલી બોલે વચન વિપરીત. ॥ ૧૮ ॥
વસ્ત્ર પાત્રા અધિક રાખે વિશેષ, આધાકર્માદિ દોષ અનેક. ॥ ૧૯ ॥
વલી કહે ભીખણજી કાઢો ઇણરો તાર, શુદ્ધ સ્વામ
બોલ્યા સુખકાર. ॥ ૨૦ ॥

તવ પૂજ કહે કાઢે તાર કાંઇ, થાને ડાંડા હી સૂઝે નાહી. ॥ ૨૧ ॥
સબલ આધાકર્મી આદિ ન સુઝે, કહો ન્હાના દોષ કિમ બૂઝે. ॥ ૨૨ ॥
દોષરી થાપ થાંરે દિન રેણો, કઠિણ કામ સરધારો તો કહણો. ॥ ૨૩ ॥
વાયરે વંગ ઘરટી માંડી બાઇ, પીસતો જાવે જ્યૂં ઉડયો જાઈ. ॥ ૨૪ ॥
આખી રાત્રી પીસ ઢાકણીમેં ઉસારયો એહવો
દ્રષ્ટાન્ત ભિક્ખુ ઉતાર્યો. ॥ ૨૫ ॥

જ્યું દોષ લગાયને દંડ ન લેવે, કુમતિ દોષરી થાપ કરેવે. ॥ ૨૬ ॥
કયાંરે કયાંરે કયૂંહી નહીં રહે કાંઈ, દેશ સર્વ દ્રષ્ટાન્ત દેખાઇ. ॥ ૨૭ ॥
ઐસા ભિક્ખુ રૂપ આપ ઉજાગર, શરણાગત મહા બુદ્ધિ સાગર. ॥ ૨૮ ॥
ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અધિક અમામી, ધુર જિન આજ્ઞા
પરમતિ ધામી. ॥ ૨૯ ॥

જિન આગ્ના માંહે ધર્મ જનાયો, આગ્ના બારે અશુભ સહુ આયો. ॥ ૩૦ ॥
અગલા ન્યાય એસા ગ્રન્થ દેખ, વાહ વાહ ભિક્ખુ બુદ્ધિ વિશેષ. ॥ ૩૧ ॥
[illegible] કુપિકા [illegible] ॥ ૩૨ ॥
[illegible] અજિનના શિષ્ય ગરિમા ઉદાર. ॥ ૩૩ ॥
[illegible] અનૂપ, [illegible] ॥ ૩૪ ॥
[illegible] ॥ ૩૫ ॥
[illegible] ॥ ૩૬ ॥

સ્વામ ભિક્ખુ ગુણ ગાવત સમરિયો, મ્હારો હિવડો હરખસૂં ભરિયો;
ચૌતસમી ઢાલે ભિક્ખુ ચિત્ત ચાહ્યા, વારૂ પરમાનન્દ વરતાયા. ॥ ૩૭ ॥

—: દોહા :—

કાલ વાદી કરલો ઘણો, નહિં સમકિત શુદ્ધ નીંબ;
સિદ્ધામેં પાવે નહીં, આખે તાસ અજીવ. ॥ ૧ ॥
વખતરામજી નામ તસુ, પૂર માંહે પહિછાણ;
કુકલા કુબુદ્ધિજ કેલવી, વિહાર કરિ ગયા જાણ. ॥ ૨ ॥
ઈતલે ભિક્ખુ આવિયા, ચરચા કરત પિછાણ;
મેઘ ભાટ મુનિ ને કહે, વગનાજીરી વાણ. ॥ ૩ ॥
કાલવાદી ઇસડી કહે, અતિ ઘન વાત અતીવ;
ભીખણજી ગાથા મઝે, કહે એકલડો જીવ. ॥ ૪ ॥

॥ તે ગાથા ॥

એકલડો ખારસી ગોતા, જદ આડા નહિં આવે બેટા પિતા.
નરક માંહે ખાતાં મારો, પાયો મનુષ જમારો મનહારો. ॥ ૧ ॥

—: દોહા :—

ઈણવિધ ભીખણજી કહે, ગાથા મેં ઇક જીવ;
વલિ નવ તત્વ મેં પાંચ કહે, વિરૂઈ વાત અતીવ. ॥ ૫ ॥
જો પાંચ જીવ નવ તત્વમેં, તો કહિણો પાંચલડો જીવ;
એકલડો તે કિમ કહે, ઈમ પૂછા કિણ કીવ. ॥ ૬ ॥
પૂજ્ય કહે તસ પૂછજો, સિધ્ધા મેં સુખકાર;
કહો આત્મા કેતલી, તવ કાલવાદિ કહે ચાર. ॥ ૭ ॥
ફિર ત્યાંને ઇમ પૂછજો, તે ચારૂં જીવ કે નાહિં;
જબ કહે ચારૂં જીવ હૈ, ચાર જીવ તસ ન્યાય. ॥ ૮

ચાલડો જીવ ત્યાંહિ કહ્યો; મુઝ લડ અધિકી એક;
સાંભલ ને તે સમજિયો, મેથો ભાટ વિશેષ. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૨૫ મી ॥

(રાજી દશરથ દીપતારે–એ દેશી.)

ભીક્ખણજી પધારિયારે, દેશ ઢુંઢાર દીપાયો રે;
અતિ ઘણા શ્રાવગી આવિયારે
ચરચા કરણ ચિત્ત ચાહ્યો રે, ભારી બુધ્ધિ ભિક્ખુ તણીરે. ॥ ૧ ॥

સ્વામ ભણી કહૈ શ્રાવગીરે, નગ્ન મુદ્રા મુનિ નાગારે;
તાર માત્ર વસ્ત્ર ન રાખણોરે, રાખે તે પરીષહથી ભાગારે;
તંત દ્રષ્ટાન્ત ભિક્ખુ તણારે. ॥ ૨ ॥

વસ્ત્ર રાખ્યો શીત ટાલવારે, તો ભાગા શીત પરીષહથી તાર્યોરે;
તિણસૂં વસ્ત્ર નહિં રાખણોરે, જદ પુજ બતાવે ન્યાયોરે. ॥ ૩ ॥

સ્વામ કહે કિતરા સહીરે, પરીષહ ભેદ પ્રકાશોરે;
તે કહૈ પરિષહ બાવીસ છે રે, વલિ પૂછે પૂજ વિમાસોરે. ॥ ૪ ॥

કહો પ્રથમ પરિષહો કૈસોરે, તે કહે ક્ષુધ્યારો તાહ્યોરે;
પૂજ કહૈ થારા મુનિરે, આહાર કરે કે નાહ્યો રે. ॥ ૫ ॥

શ્રાવગી કહૈ કરે સહીરે, ઈક ટંક આહાર તે જાગાં રે.;
પૂજ કહૈ તુઝ લેખે મુનિરે, પ્રથમ પરીષહથી ભાગારે. ॥ ૬ ॥

તે કહે ક્ષુધ્યા લાગાં છતાંરે, આહાર કરે અણગારેરે;
સ્વામ કહે શી લાગાં સહીરે, વસ્ત્ર મ્હેં રાખ્યાં વિચારેરે. ॥ ૭ ॥

પૂજ વલિ પુછા કરીરે, પ્રગટ તુઝ મુનિ પહિછાણીરે;
પાણી પીવે કે પીવૈ નહી રે, ઉત્તર આપો સુજાણીરે. ॥ ૮ ॥

શ્રાવગી કહે પીવૈ સહીરે, ઈક ટંક ઉદક તે જાગારે;
સ્વામ કહે તુઝ લેખે નિરે, ઈમ પરીષહથી ભાગારે ॥ ૯ ॥

તે કહે તૃષા લાગાં છતાંરે, ઉદક પીએ અણગારોરે;
સ્વામ કહે સી ટાલિવારે, વસ્ત્ર ઓઢાં મ્હેં વિચારોરે. ॥ ૧૦ ॥
ભૂખ લાગાં અન્ન ભોગવે રે, પ્યાસ લાગાં પિયે પાણીરે;
ઇમ નિર્દોષપણ આચર્યાંરે, ન ભાગે પરીષહથી નાણીરે. ॥ ૧૧ ॥
તિમ શીત મંસાદિક ટાલવારે, મૂર્છા રહિત મુનિરાયોરે;
વસ્ત્ર માનોપેત વાવરેરે, તે પરીષહથી ભાગે કિણ ન્યાયો રે. ॥ ૧૨ ॥
ઇત્યાદિક ઉત્પાત્તસૂંરે, ઉત્તર દીધા અમામોરે;
સ્વામ ગુણારા સાગરૂંરે; ઉંડી બુધ્ધિ અભિરામોરે. ॥ ૧૩ ॥
એક દિવસ બહુ આવિયારે, શ્રાવગી સ્વામી પાસો રે;
કહૈ વસ્ત્ર ન રાખો તો તુમ તણીરે, વારૂ કરણી વિમાસોરે. ॥ ૧૪ ॥
સ્વામ કહે શ્વેતામ્બર શાસ્ત્રથીરે, ઘર છોડ થયા અણગારોરે.
તિણ માંહે તીન પછેવડીરે, ચોલપટાદિ કહ્યા સુવિચારોરે. ॥ ૧૫ ॥
તિણ કારણ રાખ્યાં તિકેરે, આસતા તુઝ શાસ્ત્રની આયાંરે;
નગ્ન હોય જસા વસ્ત્ર ન રાખને . પ્રતિત દિગંબરની પાયાંરે. ॥ ૧૬ ॥
જાબ દિયા અતિ જુગત સૂંરે, બુદ્ધિવંત હર્ષે વિશેષેરા;
ન્યાય નીત યાંરે નિરમલીરે, પક્ષ રહિત સંપેખોરે. ॥ ૧૭ ॥
વાહ વાહ ભિક્ખુ મુનિવરૂરે, અન્તરયામી આપોરે;
દીપક તૂં ઇણ કાલમેં રે, જ્યું તુમારો જાપોરે. ॥ ૧૮ ॥
પેંતીસમી ઢાલ પરવરિરે, ચરચા દિગમ્બરની છાણીરે;
ભિક્ખુ ભજન સૂં ભય મિટેરે, જય જશ સુખ હદ જાણીરે. ॥ ૧૯ ॥

—: દોહા :—

દયા ધર્મ અતિ દીપતો, શ્રી જિન આણસહિત;
ભિક્ખુ સ્વામ ભલી પરે, પવર ધર્યો અતિ પીત. ॥ ૧ ॥
કેઇ હિંસા ધર્મી કહે, દયા દયા પુકારો કાંય;

દયા રાંડ લોટે પડી, ઉકરડીરે માંહિ. ॥ ૨ ॥

ભિક્ખુ રૂપ ભાખે ભલી, દયા માત દીપાય;
ઉત્તરાધ્યયન ચૌવીસમે, કહિ આઠ પ્રવચન માંય. ॥ ૩ ॥

કિણ સેઠ આઉ પૂરો કિયો, સ્ત્રી રહી લા સોય;
સપૂત સુત હ્વે તે સહી, યત્ન કરે તે જોય. ॥ ૪ ॥

કપૂત હ્વે તે માતને, વદે વચન વિકરાલ;
રંડકારની ગાલદે, બોલે આલપંપાલ. ॥ ૫ ॥

ધણી દયાના દીપતા, મહાવીર મહારાજ;
તે તો મોખ સિધાવિયા, કીધા આતમ કાજ. ॥ ૬ ॥

શ્રાવક સાધાં સપૂત તે, દયા માત ઇમ જાણ;
યત્ન કરે અતિ જુગતસૂં, વિરૂઇ ન વદે વાણ. ॥ ૭ ॥

પ્રગટ્યા કપૂત થાં જિસા, બોલાવો કહિ રાંડ;
દયા માતને ગાલ દે, તે ભવ ર હોવે ભાંડ. ॥ ૮ ॥

જિન મત એમ જમાવતા, પાખંડ મત પરિહાર;
સ્વામ રવિ જિહાં સંચરાય, તિમર હરણ કરતાર. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૩૬ મી ॥

કિણહિ ભિક્ખુને કહ્યો રે, ગે જાનો જિણ ગામરે માંહિ;
ધમકા પડે લોકાં તણે, તિણરો કાંઈ કારણ કહિવાય;
ભિક્ખુ ભવ તારક ભારીરે, આપ પ્રગટ્યા અવતારીરે;
ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અધિકારીરે, દ્રષ્ટાન્ત દિયા સુવિચારીરે. ॥ ૧

સ્વામ કહે તુમ્હે સાંભળોરે, ગારડુ આવે ગામ,
ડાકણિયાંને કાઢણ ભણી, જદ કહો ઠરે કુણ નામ ॥ ૨

એમાંને નીપા કાંટા મંડેરે, ભાવમ્યાં ડાકણિયાંને ચિંતવ;
તે ધમકા પડે ડાકણિયાં નહી, તથા ત્યાનીવાસિ પડે નાહિ ॥

દૂજા તો લોક રાજી હુવેરે, ત્યાં રે તો ચિન્ત ન કાય;
જાણે ઉપદ્રવ્ય શહર તણો મિટે, તિણ સૂં ઔર તો હર્ષીત થાય. ॥ ૪ ॥

જ્યૂં ગામ મેં સાધ આયાં છતાંરે, ભેષ ધારયાંરે ધસકા પડંત
કે ત્યાંરા શ્રાવકાંરે ધસકા પડે, ભારી કર્મા તો ઈમ ભિડકન્ત. ॥ ૫ ॥

વારૂ સરધા આચાર બતાયનેરે, દેશી મ્હા ને ઓળખાય;
ત્યાંરે ધસકા પડે તિણ કારણે, હલુકર્મી તો મન હરપાય. ॥૬॥

ઉત્તમ મન ઇમ ચિંતવેરે, સુણસાં સાધાંરા વખાણ;
દાન સુપાત્રે દેઇ કરી, કરસ્યાં આતમ તણા કિલ્યાણ. ॥ ૭ ॥

કુગુરાંરા પખપાતી ભણીરે, સંત મુનિ ન સુહાય;
દ્રષ્ટાન્ત સ્વામ દિયો ઇસો, તે તો સાંભળજો સુખદાય. ॥ ૮ ॥

જુરવાલો ગયો જીમવારે, જીમણવાર મેં જાણ;
પકવાન તો કડવા ઘણા, વદ વદ કહે લોકાંને વાણ. ॥ ૯ ॥

લોક કહે લાગે ઘણારે, પ્રગટ મિઠા પકવાન;
તુઝ શરીરમેં તાવ હૈ, જિણસૂં કડુવા લાગે છે જાન. ॥ ૧૦ ॥

જ્યૂં મિથ્યાત રોગ જાડો હુવેરે, સંત તાસ ન સુહાય;
હલુકર્મી હિયે હર્ષતા, ચિત્ત મેં મુનિ દરશન ચાહિ. ॥ ૧૧ ॥

ભૂખ મરતા રોટી વાસતેરે, સાંગ સાધુનો ધારંત;
ત્યાંને કહે ચારિત ચોખો પાલજો, જદ સ્વામ દિયા દ્રષ્ટાન્ત. ॥ ૧૨ ॥

બલવન્ત વાલે બાંધનેરે, તિણ ને કહૈ સિરનામ;

જ્યું ભેષ પહિરે રોટી કારણેરે, તેહને કહ્યો
　　　　　　　　　　　　ચોખો ચારિત્રપાલ;
તે કઠિણ ચારિત્ર પાલે કિણ વિધે, દુક્કર કહ્યો
　　　　　　　　　　　　હે દીન દયાલ. ॥ ૧૪ ॥

ચોખા ખોટા ગુરૂ ઉપરેરે, દિયો નાવાનો દ્રષ્ટાન્ત;
કાઠકી નાવ સાજી કહી, એક ફૂટી નાવા છિદ્રાન્ત. ॥ ૧૫ ॥
તીજી નાવ પત્થર તણીરે, ઉપનય હિયે અવધાર;
શુધ્ધ સંત સાજી નાવ સરિખા, તિંકે આપ તિરે પરતાર. ॥ ૧૬ ॥
સાંગધારી ફૂટી નાવા સરિખારે, આપ ડુબે ઓરાંને ડબોય;
પત્થર નાવા જિસા કહ્યા, પાખંડી, જતીન રૌ તેસઠ જોય. ॥૧૭॥

ઉત્તમ તાસ ન આદરેરે, ધારયા હુવે તો છોડણા સુલભ;
સાંગધારી ફૂટી નાવા સરિખા, ત્યાંને છોડણા ઘણાં દુર્લભ. ॥૧૮॥
ઇમ ભિક્ખુ ઓલખાવિયારે, પાખંડીયાંને પિછાણ;
સું બુધ્ધિ કહિયે સ્વામની વારૂ, કિહાં લગકરૂં વખાણ. ॥ ૧૯ ॥
ઉંડી તુજ આલોચનારે, તીરથ વચ્છલ તામ;
શાસણ નાયક સ્વામને, કરૂં વારમવાર સલામ. ॥૨૦॥
તંત ઢાલ પટ તીસમીરે, દાખ્યા સ્વામ દ્રષ્ટાન્ત;
ભિક્ખુ ભજનથી ભય મિટે, અરૂ જયજશ સુખ ઉપજંત. ॥૨૧॥

— દોહા —

કિણહીક ભિક્ખુને કહ્યો, ટોલાવાલા તાહિ,
　　શીત ફૂંજૂ અતિ કષ્ટ સહે, કઠિણ લોચ કરાય. ॥૧॥
જપ તપ આત્મિક નહીં, નખરી કરની ગોય,
　　પછી ભણી પાં ન જી, અધના ફલ અવલોય. ॥ ૨ ॥
સ્વામ કહે ઇક ભેદ છે, પઢ્યો દેવાલો પેખ;

તુરત લાખ રૂપયાં તણો, બિગડી વાત વિશેષ. ॥ ૩ ॥
પછે એક પઈસા તણો, આણ્યો તેલ તિવાર;
પઇસો તસુ દીધો પરહો, તો પઈસારો સાહુકાર. ॥ ૪ ॥
રૂપયારા ગહું આણને, રૂપયો પાછો દીધ;
તો સાહુકાર રૂપયા તણો, પ્રત્યક્ષ તે પ્રસિદ્ધ, ॥ ૫ ॥
ઇમ પઇસા રૂપયા તણો, સાહુકાર અવધાર;
પિણ દેવાલો લાખનો, તેહનો નહીં સાહુકાર. ॥ ૬ ॥
જ્યૂં પંચ મહાવ્રત પચખને, આધાકર્મી આદિ;
થાપ નિરંતર દોષની, મેટ દીધી મર્યાદ. ॥ ૭ ॥
એ દેવાલો અતિ ઘણો, લોચ તપાદિક કષ્ટ;
તેહથી કિણ વિધ ઉતરે, સાધ પણારો ભિષ્ટ. ॥ ૮ ॥
માસ ખમણાદિક પચખને, શુદ્ધ પાલ્યાં તસુ સાહુકાર;
પિણ મહાવ્રત ભાગ્યાં તેહનો, સાહુકાર મતધાર. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૩૭ મી ॥

(વિછિયાની–એ દેશી.)

કિણહિક સ્વામ ભણી કહ્યો, સાંગ ધારયાં રે સાધુરો સાંગરે;
ઉન્હો પાણી ધોવણ એ પિણ આચરે,
માન મૂકી રોટી ખાવૈ માંગરે;
તુમ્હે સુણજ્યો દ્રષ્ટાન્ત સ્વામી તણા. ॥ ૧ ॥
વર્ષો વર્ષે લોચ કરાવતા, શીત તાપાદિ સાહે સાક્ષાતરે;
વિહાર નવ કલપી વિચરતા,
તો એ કયૂં નહીં સાધ કહાતરે. ॥ ૨ ॥
સ્વામ કહે તુમ્હે સાંભલો, થિર ચારિત્ર ઈમ કિમ થાયરે;
જે હવી બણી બણાઈ બ્રાહ્મણી,

તિણરાં સાથીએ પિણ કહિવાયરેઃ ॥ ૩ ॥

કુણ બણી બેણાંઇ બ્રાંહ્મણી, તવ સ્વામ કહે સુવિશેષરે;
મેરાં શાં ઇક ગામ ધાટા મઝે,
ઉઠે ઉત્તમ ઘર નહીં એકરેઃ ॥ ૪ ॥

મેહાજન આવેસા દુઃખ પાવે ઘણા,
જબ કહ્યો મેરાને જામ રે;
અઠે ઉત્તમ ઘર નહીં એકહી,
તિણ સૂં દુખ પાવાં છાં તામરે. ॥ ૫ ॥

ઘણીં લાગતં દેવાં છાં થાં ભણી,
ઉત્તમ ઘર વિણ ઈહાં અવધાર રે;
પાંણી રોટી તણી અબખાઈ પડે,
શુદ્ધ રાખો ઉત્તમ ઘર સાર રે. ॥ ૬ ॥

જદે મેરાં શહર માહે જાયને,
મહાજનાને કહ્યો મનલ્યાય રે;
ઉત્તમ વસો મ્હારા ગામ આય ને,
તિણરો ઉપર રાખસા તાયરે. ॥ ૭ ॥

ઈમ કહ્યો પિણ કોઈ આયો નહીં,
એક ડેડાગિ ગુરૂ મુઓ આમરે;
નિંગુરી શ્રી ગુરૂડી તદા,
નિગુને મેરાં આણી નિજ ઠામરે. ॥ ૮ ॥

જનાઇ મેરાં નિગુને આવતી,
આવતી જિના વચ પરગાવરે
અતં કરમ ધરમ આણી જિતા,
ગુરૂભીમ [illegible] ॥ ૯ ॥

દોય રૂપયાંરા ગેહું આણ દિયાં,
અધેલીરા મુંગ દીયા આણરે;
એક રૂપયા તણો ઘૃત આપિયો,
વૃદે મેરા તેહને ઈમ વાણરે. ॥ ૧૦ ॥
પઇસા લેઈ મહાજનરા દાસાં થકી,
આવે જ્યાં ને રોટી કર આપ રે;
વર્ણ પૂછ્યાં બતાવજો બ્રાહ્મણી,
થિર જાત રૂડાણી થાપ રે. ॥ ૧૧ ॥
જાતા આતા મહાજન આવે જિકે,
પૂછે પર ઉત્તમ પહિછાણ રે;
બ્રાહ્મણી રો ઘર મેરા બતાવતા,
ઈમ કાલ કિતોયક જાણરે. ॥ ૧૨ ॥
તિરે ચાર વ્યાપારી આવીયા,
ઘણા કોસાંરા થાકા તે ગામ રે;
ાય પૂછ્યો મેરા ને,
ઈણ તરહ ઉત્તમ ઘર બતાવો આમરે. ॥ ૧૩ ॥
મ મેરા કહૈ જાવો તુમ્હે, તિણ બ્રાહ્મણીરે ઘર તાસરે;
આયા વ્યાપારી ચારૂં જણા,
પ્રગટ વચન કહે તિણ પાસરે. ॥ ૧૪ ॥
રોટિયાં કર રૂડી રીતસૂં,
જટ ઘાલ થાકા આવ્યા જાણરે;
ઈણ ગોહાંરા રોટયાં જાડી કરી,
સુરહો ઘત ઘાલ્યો સુવિહાણરે. ॥ ૧૫ ॥
ઘાલ તિણમેં ઘાલી કાચરયાં, જીમવા લાગા ચારૂંઇ અસુરે;

કરડી ભૂખ રોટયાં પિણ કરકડી,
વણિક જીમતા કરે વખાણ રે. ॥ ૧૬ ॥

રાંધણ દેખી પ્રલાણા ગામરી,
અમકડિયા નગરની અવલોય રે;
રાંધણા દેખી બડા બડા શહરની,
ઇસડી ચતુરાઈ નહિં દેખી કોયરે. ॥ ૧૭ ॥

કહે દેખોરે દાલ કિસી કરી,
અતિ ચોખી હે સ્વાદ અત્યન્ત રે;
માહેં કાચરિયાં કિસી સ્વાદ હૈ,
ઘણી કરે પ્રશંસા જીમંતરે. ॥ ૧૮ ॥

જદ આ બોલી વીરા વાત સાંભલો,
તીખણ મિલી હુંતી તામરે;
ખબર પડતી કાચરિયાં રે સ્વાદરી,
પિણ તે મિલી નહિં અભિરામરે. ॥ ૧૯ ॥

જદ યાં પૂછ્યો તીખણ કહે કેહને,
તબ આ કહે તીખણ છુરી તામરે;
કાચરિયાં બનાવા કારણે,
છુરી મિલી નહીં અભિગમ રે. ॥ ૨૦ ॥

તબ યાં પૂછ્યો છુરી તોને ના મિલી,
તો કિણસું બનાવી તેહરે;
આ કહે દાંતાં સું બનાઈ તને,
[illegible] દાન મતિ જાણી એહરે. ॥ ૨૧ ॥

તબ એ ભેખ [illegible] ને દે પાછલી,
[illegible] સિર કિયા ને [illegible] રે.

ઇમ કહીને લાગા થાળી પટકવા,
તબ આ બોલી ઉતાવળી તાયરે. ॥ ૨૨ ॥
વીરા થાળી ભાંગજ્યે મતી,
અમકડિયા કુંમરી આણી માંગરે;
જદ એ બોલ્યા કે પાપણી,
તું કુણ જાતરી કુણ તુઝ સાંગરે. ॥ ૨૩ ॥
જદ આ બોલી વીરા વાત સાંભલો,
બણી બણાઇ બ્રાહ્મણી છું તાહિરે;
અસલ જાતરી તો ગુરૂડી અચ્છું,
મેરા બ્રાહ્મણી દીધી બનાયરે. ॥ ૨૪ ॥
ધુરસું વાત સારી કહી માંડને,
સાંભલને ચાઇઇ પછતાત રે;
ભિક્ખુ કહે સાથી બ્રાહ્મી તણા,
સાંગ ધારી સર્વ સાક્ષાતરે. ॥ ૨૫ ॥
ઉન્હો પાણી પીવણ નિસ આચરે,
પિણ સમકિત ચારિત્ર નહીં કાયરે;
તિણ સૂં બની બનાઇ બ્રાહ્મણી,
તીણરા સાથી કહ્યા ઈણ ન્યાયરે. ॥ ૨૬ ॥
દ્રષ્ટાન્ત સ્વામ ઇસો દિયો, શુદ્ધ હેતુ મિલાયા સારરે;
ભારી કર્મા સુણ દ્વેષ માહેં ભરૈ,
ચિત્ત પામૈ ઉત્તમ ચિમત્કારરે ॥ ૨૭ ॥
સ્વામ સાવદ્ય નિર્વદ્ય શોધિયા,
મત અમત જુઆ બતાયરે;
આજ્ઞા અણ આજ્ઞા ઓલખાયને,

ભિકખુ સ્વામ પ્રગટિયા ભરત મેં,
　　　　આપ કીધો અધિક ઉદ્યોતરે.
ઐસો ઉપગારી કુણ ઈણ કાલમેં,
　　　　જિન જ્યૂં ઘણ ઘટ ઘાલી જોતરે. ॥ ૨૯ ॥
ઇસા ઉપગારી ગુણ આગલા,
　　　　ત્યાંરા દ્રષ્ટાન્ત સાંભલ તંતરે;
હલુ કર્મી હરષ હિવડે ધરે,
　　　　બહુલ કર્મી રો મુંહ બિગડંતરે. ॥ ૩૦ ॥
તંત ઢાલ કહી સાત તીસમી,
　　　　સ્વામી મેલ્યા હૈ ન્યાય સાક્ષાતરે
રખે શંકા કંખા ભ્રમ રાખને,
　　　　મત પડિવજજો મિથ્યાત રે. ॥ ૩૧ ॥

—ઃદોહાઃ—

કિણ દિક ભિક્ખુને કહ્યો, પાખંડી પહિછાણ;
　　સૂત્ર સાર જિન વચ સરસ, વાંચે સખર વખાણ. ॥૧॥
સ્વામ કહે તુમ્હે સાંભલો, વાંચે સૂત્ર વખાણ.
　　જીવ ખવાયાં પુણ્ય મિશ્ર, ઊંઘે ઇમ કરે છાણ. ॥૨॥
જિમ બાયાં રાની જગે, સંસાર લેખે જાન;
　　ગીત ભલા ભલા ગાવની, નીખે મન હરખાન. ॥ ૩ ॥
ગીતાં ઊંઘે ગાવની, [illegible] મારૂ મન.
　　[illegible] પ્રથમ સૂત્ર પ્રગમાયને. ઊંઘે [illegible] ॥ ૪ ॥
[illegible]
　　[illegible] ॥ ૫ ॥

કિણહિક ભિક્ખુને કહ્યો, બુદ્ધિહીન ઇક બાલ;
  જાઠા સું કીડયાં ભણી, કચરતો તિણકાલ. ॥ ૬ ॥

ઉણરો પથર લે ઉરહો, ખોસો કરી કષાય;
  કહો તિણને કા સૂ થયો; જદ સ્વામ કહૈ સુણવાય. ॥ ૭ ॥

તસુ પાસાથી ખોસ લે; તસુ કર મેં સ્યૂ આત;
  તવ ઓ બોલ્યો ઉણ તણે; ભાઠો આયો હાથ. ॥ ૮ ॥

ભાખૈ પૂજ વિચાર લો, ધર્મ જિન આજ્ઞામાંહિ;
  જવરી હો જિણ ના કહ્યો, ઈમ સર્વ વસ્તુ ગિણાય. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૩૮ મી ॥

(સંલ્ય કેઈ મત—એ દેશી.)

કિણહિક ભિક્ખુ ને કહ્યો, ટોલા વાલા તાહ્યો રે;
આંપ સાંધ મ સરધો યાં ભણી, તો સાધ
  કહો કિણ ન્યાયોરે;
તંત દ્રષ્ટાન્ત ભિક્ખુ તણા, ॥ ૧ ॥

એ સાધ અંમકડિયા ટોલા તણા, ફેલાણો ટોલારા સાધોરે;
  ઇમ સાધ કહી વૈણ ઉચરયાં વચ સત્ય કે મૃષાવાદોરે. ॥ ૨ ॥

સ્વામ કેહે કિણંહી શહરમે, કિરિયાવર કિણરે થાયોરે;
  ને હતા દેરૈ નગરમેં; વદે ઇસી પર વાયો રે. ॥ ૩ ॥

અંમકડિયારે નેહતો અછે, ખેમા સાહરો ઘર રો જાણે રે;
  અમકડિયાં રે નેહતો અછે,
    ખેમા સાહરા ઘર રો પિછાણ રે. ॥ ૪ ॥

દેવાલો ત્યાં કાઢ દિયો, તો પિણ વાજે સાહરે;
  ખેમો દેવાલ્યો વાજે નહિં, દ્રવ્ય નિક્ષેપો દેખાયો રે. ॥ ૫ ॥

જ્યું સંજમ નહીં પાલે જિકે, નામ ધરાવે સાધો રે;
દ્રવ્ય નિક્ષેપે સાધુ કહ્યાં, મૂલ ન મૃષાવાદો રે. ॥ ૬ ॥

લકડીરા ઘોડા ભણી, અશ્વ કહ્યાં દોષ નાહ્યો રે;
નામ અસદ્ભાવ થાપના કહિણ માત્ર કહિવાયોરે. ॥ ૭ ॥

કિણહી ભિક્ખુને કહ્યો, ટોલા વાલામેં તાહ્યો રે;
કહો સાધ યામે કવણ છે, અસાધુ કુણ યાં માંહ્યોરે. ॥ ૮ ॥

સ્વામ કહે ઇક શહરમેં, આખ આખ મ પૂછે વાયો રે;
નાગા કિતરા ઈણ નગરમેં, કિતરા ઢકિયા કહિવાયારે. ॥ ૯ ॥

વૈદ વિચક્ષણ ઇમ વદે, ઔષધ તુઝ આંખ્યાં માહ્યો રે;
ઘાલ સૂઝતો તો ભણી, હું કર દેસૂં તાહ્યો રે. ॥ ૧૦ ॥

નાગા ઢકિયા તૂં નિરખલે, વૈદ બોલ્યો ઈમ વાયો રે;
સ્વામ કહે સાધ અસાધરી, ઓળખણા દેસ્યાં બતાયોરે. ॥ ૧૧ ॥

પછે સાધ અસાધ તૂં પરખ લે; કહો નામ લેઈ કાયો રે;
કહિયો પહિલી નિણસૂં કરૈ.
નિણસૂં કહણો અવસર આયો રે. ॥ ૧૨ ॥

કિલવિક વલી ઇમ પૂછિયો કુણ ગાંમે સાધ અસાધો રે;
સ્વામ કહે તુમ્હે ગાંભલો વિરૂઓ તજ વિખવાદોરે. ॥ ૧૩ ॥

સંજમ લેઈ પાલે સહી, તે સાધુ સુખદાયા રે;
મહા મત આદરે જુદે, અસાધુને અમુદાયા રે. ॥ ૧૪ ॥

દૃષ્ટાન્ત ભિક્ખુ દિયા ઇસા કિલવિક પૂછ્યા ક્રિયાગો રે;
[illegible] દેવાલા વિક.ળારે ॥ ૧૫ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ૧૬ ॥

જ્યૂં સંજમ લેઈ પાલ્યાં સાધહે, દોષ થાપ્યાં નહીં સાધોરે;
અથવા ડંડ ન આદરે, વરતાને દેવૈ વિરાધોરે. ॥ ૧૭ ॥

ભિક્ખુ ઇસા ન્યાય ભાખિયા, સ્વામ વિના કુણ શોધે રે;
પૂજ ગુણાનો પિંજરો, પૂજ ભવિક પ્રતિબોધે રે. ॥ ૧૮ ॥

ભિક્ખુ હે દીપક ભરતમેં, ભિક્ખુ ભલો ભવ તારણ રે;
સાહેબ ભિક્ખુ સાચલો, ભિક્ખુ હે વિઘ્ન વિડારણ રે. ॥ ૧૯ ॥

યાદ આયાં હિયો ઉલસે, અન્તરયામી આપો રે;
સ્મરણ સૂં સુખ સંપજે, થિર ચિત્ત મ્હે કરી થાપોરે. ॥ ૨૦ ॥

સ્વામ જિસો ઈણ ભરત મેં, દીન દયાલ ન દૂજોરે;
ભવિક જીવાં તુમ્હે ભાવસું, પવર ભિક્ખુ ગુણ પૂજોરે. ॥ ૨૧ ॥

તન મન સેતી તુઝ ભણી, હયદ ઉલખ હરખ્યોરે;
આશા પૂરણ આપ હો, મ્હેં તો પ્રત્યક્ષ ભિક્ખુ પરખ્યોરે. ॥ ૨૨ ॥

આખી ઢાલ અડતીસમી, સમર્યો હે ભિક્ખુ સનુરોરે;
જય જશ સુખ સમ્પતિ મિલૈ, દારિદ્ર દુખ ગયા દૂરોરે. ॥ ૨૩ ॥

—: દોહા :—

ઉપયોગરી ખામી ઉપરે, દિયો સ્વામ દ્રષ્ટાન્ત;
નિરમલ નીકી નીતસું, શુદ્ધ જાણો તસુ તંત. ॥ ૧ ॥

કુણ્ડો દેખી ગુરૂ કહ્યો એ, કુણ્ડો શિષ્ય જોય;
ઉપર પગ દીજે મતિ, તહત કિયો શિષ્ય. સોય ॥ ૨ ॥

થોડી વારથી શિષ્ય તિકો, ફિરતો ફિરતો આય;
પગ દીધો તિણ ઉપરે, તવ ગુરૂ બોલ્યા તાહિ. ॥ ૩ ॥

તુજ મેં વરજ્યો થો તદા, મત દીજે પગ સાક્ષાત;
શિષ્ય કહે ઉપયોગ શુદ્ધ, ચૂકો સ્વામીનાથ. ॥ ૪ ॥

બીજી વેલા શિષ્ય વલિ, ફિરતાં ર ફેર;
પગ દીધો કણ ઉપરે, ગુરૂ નિપેધ્યો ઘેર. ॥ ૫ ॥
આગે તુઝ વરજ્યો હું તો, કહે શિષ્ય કર જોડ;
મહારાજ ઉપયોગ મુજ, ચૂક ગયો ઈણ ઠોડ. ॥ ૬ ॥
ગુરૂ કહે અબકે ચૂકિયો, તો કાલ વિગૈરા ત્યાગ;
ફિરતા પ્રિરતા શિષ્ય ફિરી, વલી ચૂકયો તે જાગ. ॥ ૭ ॥
ઇમ વાર વાર ખામી પડી, તે વિગય ટાલણથી તાહિ;
વલી કણ ઉપર પગ દૈણથી, રાજી નહિ મન માંહિ. ॥ ૮ ॥
કર્મ યોગ ઉપયોગમેં, ખામી તો અધિકાય;
પિણ નીત શુદ્ધ અરૂ થાપ નહિ, સાધપણો તે ન્યાય. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૩૯ મી ॥

(જાણું છ રાય તુવા-એ દેશી.)

સ્વામ ભિક્ખુને સોય એ, કિણ હી પૂછા કરી ઇમ જોય એ;
સાધ સાધવિયાં રે માંહિએ, અવગુણ દીસે અધિકાય એ. ॥ ૧ ॥
જ્યાં રે નહીં ઇર્યારો ઠિકાણુએ,
બાધા સુમતિ મે પિણ દીસે હાણએ;
કેઈ કરે ચાલતા વાત એ,
ગન્ય ઉપયોગરી આસાત એ. ॥ ૨ ॥
સુમતિ એષણાદિક મેં સોય એ,
અધિક [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

માન માયા લોભ મેં મંત એ,
કિમ કહિયે તિણને સંત એ. ॥ ૪ ॥
કરડી પ્રકૃતિ દેખ્યાં સાધ એ,
કોઈ બોલ્યા વચન વિરાધ એ;
યાંમે સાધપણારો ન અંશ એ,
અવગુણરી કરાં કેમ પ્રશંસ એ. ॥ ૫ ॥
વર બોલ્યા હૈ ભિક્ખુ વાય એ,
સુણ દ્રષ્ટાન્ત એક શોભાય એ;
એક સાહૂકાર અવધાર એ, કરાઈ હવેલી સુખકાર એ. ॥ ૬ ॥
રૂપયા હજારાં લગાવિયા એ,
જાલી જરોખા અધિક જુકાવિયાએ;
ઓપે માલિયા મહિલ અનેક એ,
શુદ્ધ શોભતા સખર સંપેખ એ. ॥ ૭ ॥
ચારૂ રૂપ વિવિધ ચિત્રામએ, અતિ કોરણિયા અભિરામ એ;
સુખદાઇ રૂપ સુવિહાણએ, પુતલિયાં મનહરણી પિછાણએ. ॥ ૮ ॥
આવે લોક અનેક એ, દેખ દેખને હરષૈ વિશેષ એ;
નરનારી હજારાં આવતા એ,
ઘણા દેખ દેખ ગુણ ગાવતા એ. ॥ ૯ ॥
મહિલ માલિયા મહા શ્રીકાર એ,
તિકે જૂ જૂઆ દેખે તિવાર એ;
કહૈ દેખો કોરણિયાં તામ એ,
ચતુર રૂપ રચ્યા ચિત્રામ એ. ॥ ૧૦ ॥
સાહુકારાદિક સહુ આય એ,
એ તો સગલાઇ રહ્યા સરાય એ;
જટે ભંગી દેખણ આયો જન એ,

ધુન સેત ખાના સૂં ધ્યાન એ. ॥ ૧૧ ॥

મહિલ માલિયા સાહમી ન દિષ્ટએ,
જાલી જરોખા સૂં નહીં ઈષ્ટ એ;
તિણરે સેતખાનાં સૂં કામ એ,
તિણસું તેહિજ છે પરિણામ એ. ॥ ૧૨ ॥

કહૈ સેત ખાનો તો આ છો નહી એ,
શેઠ સુણતાં અવગુણ બોલે સહી એ;
જબ શેઠ કહે સુણ વાય એ,
તાડતખાનો કિણ વાસતે તાય એ. ॥ ૧૩ ॥

સેતખાનો આછો કિમ થાય એ,
મહા નીચ વસ્તુ ઇણ માહિએ;
નિન્દનીક વસ્તુએ નિદાન એ,
તૂં પિણ નીચ તિણસૂં થારો ધ્યાનએ. ॥ ૧૪ ॥

જરોખા જાલ્યાં આદિદે જાણ એ,
પ્રગટ આછા હૈ અધિક પ્રધાન એ;
સ્વામ કહે સુવિચાર એ,
કહું ઉપનય એ અવધાર એ. ॥ ૧૫ ॥

સંજમ તપ નો હવેલી સમાન એ,
સેતખાનાં જ્યું અવગુણ જાન એ;
મ [illegible] અવગુણ દેખ [illegible] એ,
તે [illegible] ઉત્તમ [illegible] એ. ॥ ૧૬ ॥

[illegible] સંજમ [illegible],
[illegible] અવગુણ [illegible] નહીં કામ એ

ગુણ ગ્રાહી ઉત્તમ ગુણવંત એ,
તે તો સંજમ તપ જાણૈ તંત એ. ॥ ૧૭ ॥
સંજમ ગુણ જાણૈ શુદ્ધ માન એ,
પિણ અવગુણ સું નહીં ધ્યાન એ;
છિદ્ર પેહી ભંગી સમ છાર એ,
સંજમને નહીં જાણૈ લિગાર એ. ॥ ૧૮ ॥
છઠો ગુણ ઠાણો ઈણ વિધ જાય એ,
ત્યાંને તે પિણ ખબર ન કાય એ;
છઠો ગુણ ઠાણો ઈમ ઠહરાય એ,
તે પિણ જાણ પણો નહીં તાહિએ. ॥ ૧૯ ॥
અવગુણ ને કરૈ અગવાણ એ,
મહાનિન્દક માતંગ માણએ;
કહે અવગુણ આછા નાહિં એ,
તિણને કહિણો ઇણરો કહિસી કાંયરે. ॥ ૨૦ ॥
અવગુણ તો કદેહી આછા ન હોય એ,
યે તો પ્રત્યક્ષ હી અવલોય એ;
એ તો નિંદવા જોગ નિષેધ એ,
ઇણમેં તો કાંઈ કાઢયો ભેદ એ. ॥ ૨૧ ॥
પિણ સંજમ ગુણ ઈણ માંહિએ,
તિણ સૂં વંદવા જોગ કહાય એ;
તૂં મૂંહડે આણે અવગુણ વાર વાર એ,
થારે કુમતિ હિયામેં અપાર એ. ॥ ૨૨ ॥
દીપો હવેલીરો દ્રષ્ટાન્ત એ,
ભિક્ખુ ભવિકનિ ભાંજણ ભ્રાન્ત એ;
સ્વામી સૂત્ર ન્યાય શ્રીકાર એ,

ત્યાંરા જાણ ભિક્ખુ તંત સાર એ. ॥ ૨૩ ॥

એ તો દિયો ભિક્ખુ દ્રષ્ટાન્ત એ,
ત્યાંરા હેતુને પુષ્ટ કરંત એ;
સૂત્ર સાખ કહે જય સાર એ,
તિણરો સાંભળજો વિસ્તાર એ. ॥ ૨૪ ॥

કહ્યો સૂત્ર ભગવતી માહિએ,
શતક પચીસમેં સુખદાય એ;
ઉત્તર ગુણ પડિ સેવી પિછાણ એ,
બુકસ નિયંઠો શ્રી જિન વાણ એ. ॥ ૨૫ ॥

જગન દોય સૌ કોડ તે જાન એ,
નહીં વિરહ કહે નહિં હાનીએ;
પંચમ પદ છઠે ગુણ ઠાણ એ,
ચારિત્રરા ગુણ લેખે પિછાણ એ. ॥ ૨૬ ॥

મૂલ ગુણને ઉત્તર ગુણ માહિએ,
દોષ લગાવે તે દુઃખદાય એ;
પડિ સેવણ કુશીલ પિછાન એ,
જગન દોય સૌ કોડ તે જાણ એ. ॥ ૨૭ ॥

નહીં વિરહ [illegible] આજ્ઞા નાહિ એ,
[illegible] છઠે ગુણ ઠાણે કહિવાય એ;
[illegible] શ્રીકાર એ,
નિગ્રંથ રહતા [illegible] વિચાર એ ॥ ૨૮ ॥

[illegible]
[illegible] જિન [illegible]
[illegible]

લબ્ધિની થિતિ તો અધિકાય એ. ॥ ૨૯ ॥
વિરહ ઉત્કૃષ્ટ સંખેજ વાસ એ,
પછે તો અવશ્ય પ્રગટે વિમાસ એ;
યામેં ચારિત્ર ગુણ શ્રીકાર એ,
તિણસૂં વંદવા યોગ વિચાર એ. ॥ ૩૦ ॥

કષાય કુશીલ નેયંઠા માહિએ,
પાંચ શરીર છ: લેશ્યા પાયએ;
પટ સમુદ્ઘાત કહિવાય એ,
ઇણરો પેટો ભારી હૈ અથાય એ. ॥ ૩૧ ॥

બહુ ફોડવે લબ્ધિ પ્રકાશ એ,
મોહ કર્મ ઉદયથી વિમાસએ;
પિણ ચારિત્ર ગુણ શ્રીકાર એ,
તિણસૂં વંદવા યોગ વિચાર એ. ॥ ૩૨ ॥

પુલાક બુકસ પડિસેવણા પેખએ,
દિલ સૂં કષાય કુશીલ દેખ એ;
યામેં દોષ તણો ડંડ જોય એ,
વલી દોષરી થાપ ન હોય એ. ॥ ૩૩ ॥

તિણ કારણ ચારિત્ર ચીજ એ,
દોષ થાપ્યાં જાવૈ ગુણ છીજએ;
જિતરો ડંડ તિતરો ચર્ણ જાય એ,
દોષ થાપ્યાં સર્વ વિલલાય એ. ॥ ૩૪ ॥

હીણ વૃદ્ધિ પજવામેં હોય એ.
પ્રગટ શતક પચીસમેં જોય એ;
ફેર અનન્ત ગુણો પજ્વામાંહિએ,

તો પિણ ચારિત્ર ગુણ સુખદાય એ. ॥

દશમેં ધ્યયન જ્ઞાતા મેં દયાલ એ,
કહ્યો ચન્દ દ્રષ્ટન્ત કૃપાલ એ;
એકમ આદિ પૂનમ ચન્દ પેખએ,
વલિ વિદ પખ ચન્દ વિશેષ એ. ॥

તે સમ સંત સમૃદ્ધિએ,
યતિ ધર્મ દશમેં હીન બુદ્ધિ એ;
ક્ષાન્તિ આદિ બ્રહ્મચર્ય માહિએ,
એકમથી પૂનમતાંઇ ગિણાય એ. ॥

ઈમ વિદ પખ ચન્દ સમાન એ,
ક્ષમાદિક ગુણમેં ફેર જાન એ;
કિહાં એકમ કિહાં પૂનમ ચન્દ એ,
દશ ધર્મ એમ વૃદ્ધિ મંદ એ. ॥ ૩

ચૌથે ઠાણે ચૌભંગી ઉચાર એ,
શીલ સમ્પન્ન ચરિત્ર સમ્પન્ન એ;
દૂજે શીલ સમ્પન્ન ન દેખ એ,
ચરિત ચરિત કહ્યો વિશેષ એ. ॥ ૩

તીજે શીલ સમ્પન્ન રેવસાર એ,
વિશે* ચારિત્ર સમ્પન્ન ભાત એ,X
ચૌથે શીલ ચારિત્ર નહીં નામ એ,
શીલ શીલવ [illegible] નો નામ એ ॥

[illegible]
[illegible] ચરિત્ર કહ્યો [illegible]

વર ન્યાય હિવે સુવિચાર એ,
પ્રકૃતિ દેખી મ ભિડકો લિગાર એ. ॥ ૪૧ ॥

નિશીથ વીસમેં ન્હાલ એ,
વાર વારરો ડંડ વિશાળ એ;
ઇમ સાંભલ છાંડ અનીત એ,
રાખો સૂત્રની પ્રતીત એ. ॥ ૪૨ ॥

ભારી કર્મા સુણી ભિડકાય એ,
બોલે ઉંધ મતિ ઇમ વાય એ;
કરૈ ઢીલી પરૂપણા કાજ એ,
હિવે દોષ તણી કાંઇ લાજ એ. ॥ ૪૩ ॥

ઇમ બોલૈ મૂઢ ગિવાર એ,
જ્યાંરા ઘટ માહેં ઘોર અન્ધાર એ;
પિણ ઈતરી ન જાણૈ સાખ્યાત એ,
સર્વ કહી સૂતરની વાત એ. ॥ ૪૪ ॥

થિર રાખણ સમગત સાર એ,
અતિ મેટણ ભ્રમ અન્ધાર એ;
આગમ રહીસ બતાવે અમામ એ,
તે તો એકન્ત તારણ કામ એ. ॥ ૪૫ ॥

અતિ માનણો તસુ ઉપગાર એ,
થિર સમગત રાખણહાર એ;
રહ્યો ગુણ માનણો તો જ્યાંહીજ એ,
ઉલટી કયૂં કરો ત્યાં પર ખીજ એ. ॥ ૪૬ ॥

પરમ દુર્લભ સમગત પાય એ,
રખે શંકા રાખો મનમાહિં એ;

શંકા રાખ્યાં સૂં સમકિત જાય એ,
તિણ સૂં વાર ૨ સમઝાયએ. ॥ ૪૭ ॥

પજવાને હિણ પાડે કોય એ,
બુકસ પડિસેવણાદિક જોય એ;
તો તિણરી તિણને મુશકલ એ,
પિણ પોતે કર્યું ઘાલો સલ એ. ॥ ૪૮ ॥

ખોડ ઉંટરી ઉંટને હોય એ,
જ્યૂં પજવાદીણત સુસોચ જોય એ;
ન ફિરે જઠા ગુણ ડાણ એ,
તદા તાંઈ અસાધ મજાણ એ. ॥ ૪૯ ॥

શ્રાવક કહ્યા માત તાત સમાન એ,
પવર ગોખે દાનિ પરિહાન એ;
હેત સૂં કરે રૂડી રીત હો,
પિણ અંતરંગમેં અતિ પ્રીત એ. ॥ ૫૦ ॥

સ્વામ ભિક્ખુ તણે પ્રસાદ હો,
પામી સમકિત સગલુ સમાધિ હો;
દીધો હલવીરો નો દૃષ્ટાન્ત હો,
... ગ્રહી મિત ગાંત એ ॥ ૫૧ ॥

ત્યાંરી આસતા રાખો તહતીક એ,
તિણ સૂં હોવે મોક્ષ નજીક એ. ॥ ૫૩॥
સ્વામી દાન દયા દીપાય એ,
આજ્ઞા અણ આજ્ઞા ઓળખાય એ;
જ્યાંરા ગુણ પુરા કહ્યા ન જાય એ,
પ્રત્યક્ષ પાર્શ્વ ભિક્ખુ પાય એ. ॥ ૫૪ ॥
સ્વામી યાદ આવે દિન રૈણ એ,
ચિત્ત મેં આત પામે ચૈન એ;
ઐસા ભિક્ખુ ઉજાગર આપ એ,
સ્મરણ સૂં મિટે સોગ સંતાપ એ. ॥ ૫૫ ॥
નવ તીસમી ઢાલ નિહાલ એ,
ભ્રમ ભંજણ સમય સંભાળ એ;
હવેલી રો હેતુ કહ્યો સ્વામ એ,
સૂત્ર સાખ જોત કહી તામ એ. ॥ ૫૬ ॥

—ઃદોહાઃ—

વિચરત પૂજ પધારિયા, પાદુ શહર મઝાર;
શિષ્ય હેમ સાથે સખર, સંત અવર પણ સાર. ॥ ૧ ॥
એક ભાયો ઈહ અવસરે, ભિક્ખુ ભણી ભણેહ;
હેમ ચદર હાથે કરી, અધિકો દીસે એહ. ॥ ૨ ॥
ચતુર સ્વમતે ચદર લે, માપ દિખાયો માન;
લાંબપણે ચૌડાપણે, અધિક નહિં અનુમાન. ॥ ૩ ॥
પૂજ કહે દેખો પ્રગટ, પછેવડી પ્રમાણ;
તે કહે અધિકી તો નહીં, એતો છે ઉનમાન. ॥ ૪ ॥

તૂં અધિકી કહી તો તદા, તદ તે બોલ્યા તામ;
મુઝ જુદી શંકા પડી, તવ ઘણો નિષેધ્યો સ્વામ. ॥ ૫ ॥

ચાર અંગુલરે વાસતે, સંજમ ખોવાં સાર;
મુઝ ભોલા જાણ્યા ઇસા, આણ્યો ભ્રમ અપાર. ॥ ૬ ॥

એતી પ્રતીત ન તો ભણી, તો મારગ રે માહિં;
પય કાચો પીવે તદ, થાને ખબર નકાય. ॥ ૭ ॥

ઈત્યાદિક વચને કરી, અધિક નિષેધ્યો આપ;
કર જોડીને તે કહે, કુડી શંકા કિલાપ. ॥ ૮ ॥

ખરી ઇણપર સીખ દે, ખોટ મિટાવણ કાપ;
ફિર શંકા તસુ ના પડી, પવર સ્વામ પરિણામ. ॥ ૯ ॥

॥ ઢાલ ૪૦ મી ॥

(બાળપણ જગ રાહિલું—એ દેશી.)

સ્વામ ભિક્ખુ ગુણ સાગરૂ રે લાલ,
ખરા ભિક્ખુ ભિખ્યાતાન સુખકારી રે.
સંવચી સૈરે સ્વામજી રે, લાલ મુનિ મુનન રે કાન ॥ મુ૦
[illegible] ॥ ૧ ॥

[illegible] ॥ મુ૦
[illegible]
[illegible] મુ૦ ॥ ૨ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ૩ ॥

ઇમ કહિ ભૈરવે આવિયોરે લાલ,
જિહાં પૂજ વિરાજ્યા જાણ; સુ૦
ઉભો ભિક્ખુ રે આગલેરે લાલ,
વંદણા કીધી આણ. સુ૦ ॥ ૪ ॥

પૂજ કહે વચ પરવડારે લાલ,
તુજ નામ શોભાચંદ તાય; સુ૦
શોભાચંદ કહે હાં સહી રે લાલ;
એહિજ નામ કહાય. સુ૦ ॥ ૫ ॥

ભિક્ખુ વલિ તસુ ઇમ ભણેરે લાલ,
સુત શેહીદાસનો સોય. સુ૦
સેવક કહે સ્વામી ભણી રે લાલ,
સત વચ તુઝરા અવલોય. સુ૦ ॥ ૬ ॥

વલિ શોભાચંદ બોલિયોરે લાલ,
આપ આછી ન કીધી એક. સુ૦
ઉથાપો શ્રી ભગવાનનેરે લાલ,
વિરૂઇ વાત વિશેષ. સુ૦ ॥ ૭ ॥

વલતા ભિક્ખુ બોલિયા રે લાલ,
મ્હેં કયાં ને ઉથાપા ભગવાન. સુ૦
મ્હેં ભગવંતરા વચના થકી રે લાલ,
ઘર છોડ સાધુ થયા જાણ. સુ૦ ॥ ૮ ॥

વલિ શોભાચન્દ બોલિયોરે લાલ,
આપ દેવરો દિયો ઉથાપ. ॥ સુ૦ ॥
જબ દેવૈ સ્વામી જુગનસુંદે લાલ,
ચતુર સુણે ચુપ ચાપ. સુ૦ ॥ ૯ ॥

હજારાં મણ પત્થર દેવલ તણા રે લાલ, કહો ઉથાપિયે કેમ;
મ્હે તો શેર દો શેર પ્રયોજન વિના રે લાલ,
આઘો પાછો કરાં નહીં એમ. સુ૦ ॥ ૧૦ ॥

ફેર શોભાચંદ પૂછતો રે લાલ,
આપ જિન પ્રતિમા દી ઉથાપ. સુ૦
પ્રતિમાને કહો પાષાણ છે રે લાલ,
એ આછી ન કરી આપ. સુ૦ ॥ ૧૧ ॥

સ્વામ કહૈ, તું સાંભલ રે લાલ,
મ્હે પ્રતિમા ઉથાપા કિણ કામ; સુ૦
મ્હારે ત્યાગ હૈ જૂઠ બોલણ તણા રે લાલ,
કણગ ન્યાય કહું અભિરામ. સુ૦ ॥ ૧૨ ॥

સોનારી પ્રતિમા બતાઈ લા૦ સોનાની પ્રતિમા કહંત. સુ૦
રૂપારી પ્રતિમા બતાઈ લા૦ મ્હે રૂપાની કહાં પરમાંત. સુ૦ ॥ ૧૩ ॥

સર્વ ધાતુની પ્રતિમા બતાઈ લા૦ સર્વ ધાતુની કહાં [illegible]. સુ૦
પાષાણરી પ્રતિમા બતાઈ લા૦ [illegible] સુ૦ ॥ ૧૪ ॥

[illegible] પ્રતિમા બતાઈ લા૦ [illegible] કહાં [illegible]. સુ૦
[illegible]
[illegible] ॥ ૧૫ ॥

[illegible]

ગુણ ચાહિજે એ પુરૂષનારે લા૦, વારૂ ઈસડી વિચાર; સુ૦
દોય છન્દ જોડયા દીપતારે લા૦
સાંભલતાં સુખકાર. ॥ સુ૦ ॥ ૧૭ ॥
સ્વામીને છન્દ સુણાયનેરે લાલ૦
પાછો આયો પાલી માહિં; ॥ સુ૦ ॥
પાખંડમતિયા પૂછિયોરે લા૦
થે છન્દ બણાયા કે નાહિ. ॥ સુ૦ ॥ ૧૮ ॥
તે કહૈ છન્દ બણાવિયારે લા૦
પાખંડ મતિ બોલ્યા ફેર. ॥ સુ૦ ॥
ભીખણજીરા શ્રાવક આગલેરે લા૦
છન્દ કહિ જે હોય સેર ॥ સુ૦ ॥ ૧૯ ॥
સ્વામીજીરા શ્રાવકાં કનેરે લા૦
આયા સેવક લેઈ સાથ ॥ સુ૦ ॥
પાખંડ મતિ કહૈ શ્રાવકા ભણીરે લા૦
વારૂ સુણો મુઝ વાત. ॥ સુ૦ ॥ ૨૦ ॥
સેવક ઓ નિરાપેખી સહીરે લા૦
અદલ કહસી અવલોય; ॥ સુ૦ ॥
થારે મ્હારે શ્રદ્ધા પક્ષનીરે લા૦
ઈણરે તો પક્ષ નહિં કોય. ॥ સુ૦ ॥ ૨૧ ॥
શોભાચંદને ઈમ કહૈ રે લા૦
ભીખણજી સાધુ કિશાએક; ॥ સુ૦ ॥
શુદ્ધ છે કિંવા અશુદ્ધ છે રે, લા૦
તબ સેવક કહે સુવિશેષ. ॥ ૨૨ ॥
ઉણરી શ્રદ્ધા ઉણા કનેરે લા૦ આપાંરી આપાં પાસ; સુ૦ ॥
તો પિણ પાખંડમતિયા કહૈ રે લાલ૦
તૂં તો નિશંક પ્રકાશ. ॥ સુ૦ ॥ ૨૩ ॥

જબ શોભાચન્દ કહે સાંભલોરે લા૦
        ગુણ અવગુણ ભિખણજીમે હોય;
કહિસ્યૂં મ્હાને દર્શસી જિસારે લાલ૦
        તબ એ કહે દરસે જિસાતોય. ॥ ૨૪ ॥

શોભાચંદ સેવક ઇમ સાંભળીરે લાલ૦
        શુદ્ધ કવા છન્દ ત્યાં શ્રીકાર; ॥ સુ૦ ॥
તે છન્દ હોનૂં ગુણ તણારે લા૦ સાંભળજો સુખકાર. ॥ ૨૫ ॥

(॥ શોભાચન્દ સેવક કૃત છન્દ ॥)

અનરાય કરણી સુરણી કરણી અતિ, આરંદ કર્મ જીપે અધિકાઈ
ગુણવંત અનંત વિશન્ન કલા ગુણ, પ્રાક્રમ પીંગ વિધાપૂણ ભરી
શાસ્ત્ર સાગ બત્રીસ અંગ સબ, કેવલ જ્ઞાની કા ગુણ ઉજાગી,
પંચેન્દ્રીકું જીત ન મોહન પાખંડ, સાધ મુનિન્દ બડા મત ધારી
સાધુ મુનિ કા વાગ બડા સદ્, ભીખમ સ્વામ ગિરન્દ ભારી ॥૧॥

સ્વામી પરઅર કે સ્વાર્ગ આનંદ, વાર્ગ સુર કરા [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

॥ ઢાલ એહિજ ॥

[illegible]
[illegible]
        [illegible]
[illegible]
        [illegible]

ઐસા ભિક્ખુ ગુણ આગલારે, લા૦ સુજશ વિસતરિયો સતાબ.॥૨૭॥
ઉંડી પૂજ આલોચનારે, લા૦ વારૂ બુદ્ધિના જાબ; ॥સુ૦॥
ધોરી ધર્મ તણા પૂરારે, લા૦ દિયો પાખંડ મત દાબ. ॥૨૮॥
અવતરિયા ઇણભરતમેં રે, લા૦ ખરે મારગ રહ્યા ખેલ;॥સુ૦॥
સૂત્ર બુદ્ધિ સમશેર સૂં રે, લા૦ પાખંડ મત દિયો પેલ. ॥૨૮॥
સ્મરણ તુઝ ગુણ સંભરૂં રે, લા૦ આવે નિશદિન યાદ, ॥સુ૦॥
રોમ ર સુખ રતિ લહૂં રે, લા૦ પામૂં પર્મ સમાધિ. ॥૩૦॥
ચાર ઢાલ ચાલીસમી રે, લા૦ ભય ભ્રમ ભંજન સ્વામ, ॥સુ૦॥
જય જશ સમ્પતિ દાયકારે, લા૦ આશા પૂરણ આમ. ॥૩૧॥

॥ દોહા ॥

બુંદીમેં પૂજ કરી, સવાઈ રામજી સોય;
વખાણ સમ્પુર્ણ હુવાં પછે, આપ નેહત માંગો અવલોય. ॥૧॥
નુહત ઘાલ સોગંધ કરો, ઈસડી કહો છો આપ;
કાંઈ આપરે ઈ તોટો અ છે, તે તોટો પૂરણ થાપ ॥૨॥
સુતા પરણાઈ શેઠ કિણ, ન્યાત જિમાઇ ન્યાલ;
તોટો ખૂણ નેહત લે, જ્યું સૂં તોટો તુમ ભાલ. ॥૩॥
સ્વામ કહે એક શેઠ તિણ, સુતા પરણાઈ સોય;
બોલાય બહુ ગામરા, ન્યાત મિત્ર અવલોય. ॥૪॥
જીમણકર જીમાવિયા, સગલાંને પકવાન;
દિવસ ઘણા રાખ્યા પછે, સીખ દીધી સનમાન. ॥૫॥
એક એક પકવાનરી, સાથે ડોયલી દીધ;
રસતે ભૂખ ભાંજણ ભણી, ઈમ સુખે પૂગતા કીધ. ॥૬॥

જ્યૂં જ્હેં પિણ બહુ દિવસ લગ, વખાણમેં વિસ્તાર;
વાતાં વિવિધ વૈરાગની, સંભલાઈ સુખકાર. ॥૭॥
હલુકર્મી સુણ હર્ષિયા, કર્મ કાટયા અધિકાય;
છેહડે એક પકવાનરી, કોથલી રૂપ કહાય. ॥૮॥
ત્યાગ કરાવાં તેહને, સુખે મોક્ષમેં જાય;
ઇમ તેરા મેટણ અવરનું, નુંહતમાંગાં ઇણ ન્યાય. ॥૯॥

(ઢાલ ૪૧ મી)

(ધીજ કરે સીતા સતીરે લાલ-એ દેશી.)

સ્વામ ભિક્ષુ બુદ્ધિ સાગરૂરે લાલ, નિર્મલ મેલ્યા ન્યાયરે; સુગુણનર,
સુવિનીત સુણ હર્ષે સહી રે લાલ, અવનીતને ન સુહાય રે.
સુગુણનર, સુગુણે દૃષ્ટાન્ત સ્વામી તણારે. લા૦ ॥૧॥
અવનીત સાધુ ઉપરે રે લા૦ દીધો સ્વામ દૃષ્ટાંત રે સુ૦
એક ગાલ્હકારની સ્ત્રી રે, લા૦ પાણી કાજે ગઈ ધર ખંત રે. સુ૦ ॥૨॥
દેહરો નો માથે પાણી નું બેહડોરે, લા૦ પોતારે ઘર આવતા પેખરે સુ૦
માર્ગમેં નિ[illegible]ની વાડિલી મિલીરે, લા૦ વાતાં કરવા લાગી વિશેષરે. ॥૩॥

કિંચિત્ જેજ પિઉ કરીરે, લા૦ તડકા ભડકા કરવા લાગી તામરે,સુ૦
ઈસડી અજોગ તે સ્રીરે, લા૦ અવનીત જગ કહે આમરે. સુ૦ ॥૮॥

અવિનિત સાધુ એહવોરે, લા૦ ગોચરિયાંદિક માંહિરે; સુ૦
કિણહી બાઈ ભાઈ સું વાતાં કરેરે, લા૦એક ઘડી ઉભા તાહિ રે.સુ૦॥૯॥

અથવા દર્શણ દેવા ભણીરે, લા૦ જટ ચલાઈને પરહો જાય રે; સુ૦
તિહાં ઉભા ઘણી વેલાં લગેરે, લા૦ વાતાં કરે બનાય રે. સુ૦॥૧૦॥

બડા થોડો ઇ કામ ભલાઈયાંરે, લા૦ કરતા કઠ મઠાઠ કરે જેહરે;સુ૦
તથા પાણી રાખ્યો તે લેવા મેલિયાં રે, લા૦ ટાલા ટોલા કર દેવે તેહરે. સુ૦ ॥૧૧॥

અથવા જાતો દોહરો હુવેરે, લા૦ દેવૈ મુંહ બિગાડરે; સુ૦
ગુરૂ શીખ દિયે ચૂકથી પડયોરે, લા૦ તો કરે ઉલટો ફુંકારરે.સુ૦॥૧૨॥

અવનીત સાધુને દીધી ઉપમારે, લા૦અવનીત સ્રીની ભિક્ખુ આપરે;સુ૦
ઈમ સાંભલ ઉત્તમા નરારે, લા૦ ચિત્ત સુવિનય થાપરે. સુ૦ ॥૧૩॥

વલિ વનીત અવનીતરી ચૌપઈ વિષેરે, લા૦ આખ્યા દષ્ટંત અનેક;સુ૦
સંક્ષેપ થકી કહૂં છું સહીરે, લા૦ સાંભળજો સુવિવેક. સુ૦ ॥૧૪॥

અવનિતને થાવરિયાની ઉપમાંરે લા૦ ગર્ભવતીને કહો ડાકોય;સુ૦
પુત્ર હોસી પુન્ય આગલોરે, લા૦ પાડોશણને કહે પુત્રી હોયરે. સુ૦॥૧૫॥

ગુરૂ ભગતા શ્રાવક શ્રાવિકા કનેરે, લા૦ ગાવૈ ગુરૂ રા ગુણ ગ્રામ; સુ૦
આપરે વશ જાણૈ તિણ કનેરે, લા૦ અવગુણ બોલે તામ. સુ૦॥૧૬॥

કને રહે સાધુ તે થકીરે, લા૦ વૈર બુદ્ધિ જ્યું જાણ; સુ૦
ઔર અલગા રહે તે થકીરે, લા૦ હેત રાખે સુવિહાણ. સુ૦ ॥૧૭॥

કુઘા કાનાંરી કુતી ભણીરે, લા૦ કાઢે ઘરસું સહુ કોય; સુ૦
જ્યૂં અવનીત જિહાં જાવૈં તિહાંરે, લા૦ આદર માનન હોય; સુ૦॥૧૮॥

ભંડ સુરો કણ છાંડિને ભીષ્ટા ભખેરે, લા૦ હરિયા જવ છાંડી
મૃગ પડે પાસ; સુ૦
જ્યું અવનીત વિનય છાંડી કરીરે, લા૦ અવિનય ધારે ઉલ્લાસ. સુ૦॥૧૯॥

ગળિયો ઘોડો ગલિયાર અવનીતડોરે, લા૦ કટયાં વિન આગો નહીં
ચાલે કોય; સુ૦
જ્યું અવનીતને કામ ભલાવિયાંરે, લા૦ કહ્યાં નીઠ નીઠ પાર
હોય રે. સુ૦ ॥૨૦॥

ઉટકને ગયેં સામે બલદને રે, લા૦ મરાગો કુબુદ્ધિ શીખાય; સુ૦
જ્યું અવનીતરી સંગીત કિયાંરે, લા૦ ભવ ૨ મેં દુઃખ પાય. સુ૦॥૨૧॥

વેશ્યા મુનલજ્જી પુરૂષાને રિઝવતી રે, લા૦ રેવાયં નપુંગાં તુરતરે
છેનરે, લા૦
જ્યું અવિનિત મુનલજ્જ વિનય કરે ઘણુ રે, લા૦ રેવાયં નહીં
સન્યાં નોટ ગમેન રે. સુ૦॥૨૨॥

ભરીયો હલારી પાખની ગોરિયોરે, લા૦ વનું નાંખે તો ગિ!
[illegible] આવે; સુ૦
જ્યું અવનીતરી સંગત કરેરે લા૦, તો હો અવિનય કુબુદ્ધિ
શીખાય સુ૦ ॥૨૩॥

[illegible]

શોર શોરીગર રા ઘર થકીરે, દૂર રહૈ બુદ્ધિવાન રે;
જ્યૂં અવિનીતસું અલગા રહે રે, તે ડાહ્યા ચતુર સુજાણ. ॥૨૭॥

આછી વસ્ત ઘાલે અગ્નિમેં રે, તે છિન માહેં હો જાવૈ છાર;
જયૂં અવિનય અગ્નિ મેં ગુણબલેરે, અવગુણ પ્રગટે અપાર. ॥૨૮॥

નાગ ખિજાવે ન્હાનો જાણનેરે, તો એ ઘાત પામૈ તત્કાલ;
જ્યૂં નાના ગુરૂની નિંધા કિયાં, આપદા પામે અસરાલ. ॥૨૯॥

કાલો નાગ કોપ્યાં કરૈ, જીવ ઘાત સૂ અધિક મ જાણ;
પગ ગુરૂના અપ્રસન્ન કિયાં, અબુદ્ધિ દુર્ગત દુખ ખાણ. ॥૩૦॥

કદા અગ્નિ ન બાલે મંત્ર જોગસુંરે, કદા કોપ્યા સર્પ ન ખાય;
કદા તાલપુટ વિષ પિણ મારૈ નહીં, પિણ ગુરૂ હેલણાસૂં મુક્તિ ન જાય. ॥૩૧॥

કોઈ વાંછે સિરસૂં ગિરિ ફોડવારે, સૂતોહી સિંહ જગાય;
કોઇ ભાલારે અણી મારે ટાકરારે, જ્યૂં ગુરૂની અશાતના થાય. ॥૩૨॥

કદા ગિરિ પણ ફોડે કોઇ મસ્તકેરે, કદા કોપ્યો સિંહ ન ખાય;
કદા ભાલો ન ભેદે ટાકર મારિયાંરે, પણ ગુરૂ હેલણા સૂં શિવનાહિ. ॥૩૩॥

જ્યૂં કાષ્ટ વહો જાય જળ મઝેરે, જ્યૂં અવિનિત તાણી જે સંસાર;
કુશિષ્ય ક્રોધી અભિમાની આત્મારે, ધુર્ત માયાવિયોધાર. ॥૩૪॥

ગુરૂ શીખ દિયે અવિનિતનેરે, તો ક્રોધ કરે તિણવાર;
તે ડાંડે કર ઠેલે લિછમી આવતીરે, સાંચી શીખ ન અધિ સિગાર. ॥૩૫॥

કેઈ હાથી ઘોડા અવિનીત છેરે, દીખે પ્રત્યક્ષ દુઃખ;
તો ધર્માચાર્યના અવિનીતનેરે, કહો હુવે કિમ સુખ. ॥૩૬॥

અવિનીત નર નારી ઈણ લોકમેં રે, વિકલ ઈન્દ્રી સરીખા વિપરીત;
તે ડંડે શસ્ત્ર કરી તાડીજતા રે, અતિ દુઃખ પામેં ગુરૂનો અવિનીત. ॥૩૭॥

વલી દેવ દાણવ અવિનિત છે રે, દુખિયા તે પણ દેખ;
ગુરૂના અવિનિતને દુઃખ અતિઘણા, કાલ અનંત સંપેખ. ॥૩૮॥

વિનીત અવિનિત જાતાં વાટમેં રે, દોનૂં જણા હથિણીનો પગ દેખ;
અવિનિત કહે પગ હાથી તણું ઇણને ઉંધો સૂઝે અશેષ. ॥૩૯॥

વિનીત કહે હાથિણી પગ કાણી ડાબી આંખરી, ઉપર ગર્જરી રાણી સહિત; વળી પુત્ર રતન તિણરી કૂખ મેરે. વિવરા શુદ્ધ બોલ્યો સુવિનીત. ॥૪૦॥

એક બાઈ પ્રશ્ન આગે પૂછિયો રે, [illegible] સરવર [illegible]
[illegible] સુત [illegible] ને મિલસી કહે રે, કહે અવિનિત [illegible] કાજ. ॥૪૧॥

[illegible] નાંખિયો રે, [illegible] વિનીત કહે [illegible] ॥૪૨॥

[illegible]

નકટી સરીખો અવિનીતશારે, તિણ સૂં નિજ ગુરૂ ન ધરે પ્યાર;
તિણને આપ સરીખો આવી મીલેરે, તબ પામે હર્ષ અપાર.॥૪૭॥
નકટી તો જોવે ભખરાદિક ભણીરે, અવિનીત જોવે અજોગ;
જો અશુભ ઉદૈ હુવૈ અવિનીતરે, મિલ જાવે સરીખો સંયોગ.॥૪૮॥
સૌ વાર પાણી સૂં કાદો ધોવિયાંરે, વિરૂઈ ન મિટે વાસ;
ઘણું ઉપદેશ દે ગુરૂ અવિનીતનેરે, પિણ મૂલ ન લાગે પાસ.॥૪૯॥
અવિનિત ઉજિયા ભોગવતી જિસોરે, રૂપિયા રોહણી જિસો સુવનીત;
ગુરૂ ગણ સૂંપે સુવિનીતનેરે, પૂરી તિણરી પ્રતીત. ॥ ૫૦ ॥
કિણહી ગાય દીધી ચાર વિપ્રાં ભણીરે, તેવાર ૨ દૂહેતાહિ;
પિણ ચારો ન નીરે લોભ થકીરે, તિણસૂં દુઃખે રમૂઇ ગાય.॥૫૧॥
ગાય સરિખા આચાર્ય મોટકારે, દૂધ સરીખો જ્ઞાન અમોલ;
શિષ્ય મિલા બ્રાહ્મણ સારિખારે, તે જ્ઞાન લિયે દિલ ખોલ. ॥ ૫૨ ॥
આહાર પાણી આદિ વ્યાવચ તણીરે, ન કરે સાર સંભાલ;
એહવા અવિનીતાંરે વશ ગુરૂ પડ્યા, ત્યાં પણ દુઃખે રકિયો કાલ.॥૫૩॥
બ્રાહ્મણ તો એક ભવ મઝેરે, ફિટ ૨ હુવા ઈહલોક;
ગુરૂના અવિનીતરો કહિવો કીસોર, પીડા વિવિધ પરલોક.॥૫૪॥
ગર્ગ આચાર્યને મિલ્યારે, પાંચસૌ શિષ્ય અવિનીત;
તિણરો વિસ્તાર તો છે ઘણું, ઉતરાધ્યન માહે સંગિત. ॥ ૫૫ ॥
એકલથકી ખૂરો અવનીતડોરે, સાધાંરા ગણ માહે જાણ;
સામ દ્રોહિ સેવગ સારીખોરે, દુમનું ચાકર દુશ્મણ સમાનરે. ॥૫૬॥
છલ બલ ખેતે ચોરન્યુંરે, છિદ્રો થકા રહે ટાલા માંહિ;
ચર્ચા ઉપદેશ તિણરો અતિખૂરો, ફાડા તોડા કાજે કરેતાહિ.॥૫૭॥
ઓર સાધાંરા કાઢે ગૃહસ્થ પુંચણારે, તિણ સૂં વાત કરે દિલખોલ;
અંતરંગમે જાણે આપરો, તિણને સિખાવે ચર્ચા બોલ. ॥ ૫૮ ॥

ગુણ આમ ગાવે સુવિનીતરારે, તો અવિનીત સૂં સહા નહીં જાય;
નિજ આપો પ્રગટ કરે મ્હાને, તો લલપલ ન સુહાય. ॥ ૫૯ ॥

ઓર સાધારી આસતા ઉતારવારે, આપો પ્રગટ કરે મુઃ
ગુરૂ શીખ દેખામી મેટવારે, તો સાહુમોંમંડ જાયે કરે ખોટીરૂઃ ૬૦

જિણને આપ તણું કરે રાગિયોરે, શંકા ઓરારી પાલઃ
અભિમાની અવિનીતનીરે, એહની છે ઉંધી ચાલ. ॥ ૬૧ ॥

સુવિનિનરા સમઝવિચારે, લાલ દાલ જ્યૂં ભેલા હોય જાય;
અવિનીનના સમઝવિયા, ઢાકલા જ્યૂં કાની થાય. ॥ ૬૨ ॥

સમઝયા સુવિનિન અવિનીતરારે, ફેર કિતોયક હોય.
જ્યૂં તાવડો ને ઝાંઝરોરે, ઇતરો અંતર જોય. ॥ ૬૩ ॥

અવિનીતને અવિનીત મિલેરે, તે પામે ઘણો મન હર્ષઃ
જ્યૂં ઢાકણ ગાય ડુંગરે, ચડવાને મિલિયાં જ રખ. ॥ ૬૪ ॥

ઢાકણ માંગે મનુષનેરે, ઓ કરે સમકિતની ઘાત.
ઢાકણ [illegible] તણીરે, એ તીર્થંકરનો ચોર વિખ્યાત. ॥ ૬૫ ॥

[illegible]
અવિનિત [illegible] વિકલાને મુંડે [illegible] ॥ ૬૬ ॥

[illegible]

કોઈ અવિનીત હુવે સાધ સાધવી, કદા ગુરૂ દે લોકાને જતાય;
જો અવિનીત શ્રાવક સાંભલે, તો તુર્ત કહે તિણને જાય. ॥૭૧॥

સાધાંને આય વંદણા કરે, સાધવિયાંને ન વાંદે રૂડી રીત;
ત્યાંને શ્રાવક શ્રાવિકા મ જાણજોરે, તે તો મૂઢ મતિ છે અવિનીત.॥૭૨॥

તિણ શ્રી જિનધર્મ ન ઓલખ્યોરે, વલી ભણ ભણ કરે અભિમાન;
આપ છાંદે માઠી મતિ ઉપજે, તિણને લાગો નહિ ગુરૂ કાન. ॥૭૩॥

મોટા ઉપગાર મુનિ તણું કૃતઘ્ન કીધો ન ગિણંત;
એહવા અવિનીત સાધુ શ્રાવક ઉપરે, ભિક્ખુ આપ્યો એકદૃષ્ટાંત.॥૭૪॥

કોઈ સર્પ પડયો ઉજાડમેંરે, ચેત નહીં સુધ કાંયરે;
તિણ સર્પરી અણુંકંપા કરી, દૂધ મિશ્રી ઘાલી મુખમાંય. ॥૭૫॥

તે સર્પ સચેત થયાં પછેરે, આડો ફિરિયો આય;
જો ઓ લુંઠો હુવે તો ઉણને દાબદેરે, કાચો હુવે તો દે ડંક લગાય.॥૭૬॥

સર્પ સરીખા અવિનીત માનવીરે, એકલ ફિરેજ્યૂં ઢોર રૂલિયારરે;
તિણને સમકિત ચારિત્ર પમાયનેરે, કીધો મોટા અણગારરે. ॥૭૭॥

એહવો ઉપકાર કિયો તિકારે, તત્કાલ ભૂલે અવિનીત;
ઉલટા અવગુણ બોલે તેહનારે, ઇસુરે સર્પવાલી છે રીત. ॥૭૮॥

આહાર પાણી વસ્ત્રાદિ કારણે રે, તે પિણ જુઠો જગડો જોય;
ઈણરે ઉપરલો હુવે તો દાબે ડંક દે, આઘો કાઢે તો ઉલટો ભાંડે
સોય. ॥૭૯॥

સર્પને મિશ્રી દૂધ પાયાં પછેરે, ડંક દે તે વૈરી સર્પ દેખ;
જ્યૂં ઓ સમકિત ચારિત્ર લિયાં પછેરે હુવો સાધાં રો વૈરી
વિશેષ. ॥૮૦॥

વલી ખાણા પીણારો હુવેલોલપીરે, આપરો દોષ ન સુત્રે મૂલ;
છેડવિયાં સૂં સ્હામો મંડે, વલી ક્રોધ કરે પ્રતિકૂલ. ॥૮૧॥

તિણને દૂર કરે તો દુશ્મણ થકાંરે, બોલે ઘણું વિપરીત;
અસાધ પરૂપે સગલા સાધને, તિણરે ગૈરી સર્પની રીત.॥૮૨॥

સુગુરા સાપને દૂધ પાયાં થકાંરે, ઓ કરે પાછો ઉપગાર;
. તિણને ધન દેઇ ધનવંત કરેરે, વલી દીઠાં હુવૈ હર્ષ અપાર સુભાવ
સુણો સુવિનીતરારે લાક્ષ.॥૮૩॥

કેઈ આપ છાંડ ફિરે એકલારે, પિણ સરલ પ્રણામી શુદ્ધ રીતરે;
તિણને સમઝાય સમકિત ચારિત્ર દિયોરે, તે આગ્યા પાલે રૂડી રીત॥૮૪॥

તિણરે સમકિતને સંજમ બિહુંરે, રૂપિયા અભ્યંતર સાર;
ચલાવે જ્યું ચાલે છાંદો દૂરેનેરે, જ્યાં સ્યૂં કરે પાછો ઉપગાર.॥૮૫॥

મોટા ઉપગાર ત્યારો કિમ વિસરેરે, સ્વંપે સર્વ દેહી ત્યરિ[illegible];
ત્યારે દર્પણ દેખ દર્શન હુવે, સર્વ કામમેં [illegible] જ્યું સમાજ.॥૮૬॥

વલી ગામા નગરાં ફિરતાં થકાંરે. [illegible] કરે ગુણ ગ્રામ;
તે સુવિનીત ગુણ [illegible], ત્યાંને [illegible] નામ.॥૮૭॥

શિષ્ય સુવિનીતને [illegible], ઉપમા દીધી અનેક.
[illegible] ભિક્ષુ [illegible], [illegible] સુવિવેક.॥૮૮॥

[illegible], [illegible] હર્ષ [illegible].
જ્યું [illegible] સુવિનીતનેરે. [illegible]॥૮૯॥

[illegible] દેખો [illegible], [illegible]
[illegible] સુવિનીત [illegible]॥૯૦॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

બુકસ પડિસેવણ ભેલા રહેરે, અવધિ મનપર્યવ કેવલ અબંક;
તે ભેલા આહાર કરતા શંકે નહીં, ઇણને વિનય કરતા આવે શંક.॥૧૧૬॥
દેખો અંધારો અવિનીતરેરે, નિજ અવગુણ સૂઝે નાંય;
વિનયનો ગુણ પોતે નહીં, તિણસૂં પરતણું ઓગણ દેખાય.॥૧૧૭॥
દર્શણ મોહ ઉદય ઘણું, પૂરો વિનય કિયો નહીં જાય;
ઓલખે અવગુણ આપરો, એ ઉત્તમ પણો સુહાય. ॥ ૧૧૮ ॥
તે કહે કેવલી બુકસ ભેલા રહે, મોહ ઘટ્યો તિણસું નાવે લહર
લહર આવે ચિત્ત થિર નહીં, તે જાણે નિજ કર્મ રો જહર.॥૧૧૯॥
બુકસ પડિસેવણ કહે નહિં મિટૈરે, તીનૂંહી કાલ રે માંય;
દોયસો ક્રોડસૂં ઘટૈ નહીં, ચિત્ત અથિરસૂં તે ન મિટાય. ॥ ૧૨૦ ॥
જ્યાંરે સૂત્ર તણી નહીં ધારણા, અતિ પ્રકૃતિ ઘણી અજોગરે;
તે થોડામેં રંગ વિરંગ હુવૈરે, મોટા દર્શણ મોહ રોગ. ॥ ૧૨૧ ॥
કે કાંરે દર્શણ મોહ તો દિસૈં ઘણો, પિણ સૈણા ઘણા બુદ્ધિવાન;
તે ગુરૂને સુણાય નિશંક હુવૈરે, જ્યારે સમકિતરો જોખો મતિ જાણ.॥૧૨૨
દોષરી થાપ ગુરાંરે નહીં, દોષરા ડંડરી થાપ;
ઔરરી કીધી થાપ હુવૈ નહીં, ઇમ જાણ નિશંક રહે આપ.॥૧૨૩॥
ઇમ સાંભલ ઉત્તમાનરાંરે, રાખો દેવ ગુરાંની પ્રતીત;
આસતા રાખ આગૈ ઘણા, ગયા જમારો જીત. ॥ ૧૨૪ ॥
વર્ણ નાગ નતુઆ તણો, મિત્ર તરયો પ્રતિત સૂં પેખ;
તે ઉત્તમ પુરૂષાંરી પ્રતીતસૂં, તિરયા તિરેને તિરસી અનેક.॥ ૧૨૫॥
ભિક્ખુ સ્વામ કહ્યા ભલા, દીપતા વર દ્રષ્ટાન્ત;
કેયક તો સૂત્રે કરી, કેયક બુદ્ધિ ઉપજંત. ॥૧૨૬॥
ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અતિ ઘણી, સ્વામ ભિક્ખુની સાર;
સ્વામ ગુણાંનો પોરસો, સ્વામ શાસણ સિણગાર.॥૧૨૭॥

ગેવરની ગતિ દેખને, ભૂસેં સ્વાન ઉંચા કર કાનઃ
જ્યૂં ભેષધારી દેખી સાધનેરે, સ્વાન જ્યૂં કર રહ્યા તાન. ॥૧૦૫॥

તે પિણ વિનય કરાવણરા ભૂખા ઘણા, સાથી સીપ સંગિઆરા લોગ.
મિથ્યાદૃષ્ટિ તે મૂલગારે, ત્યાંને ઓલખે બુદ્ધિવંત લોગ. ॥૧૦૬॥

ત્યાં ઠામ ૨ થાનક બાંધિયા, થાપેં જીવ ખવાયાં પુન્યઃ
તે પિણ નામ ધરાવેં સાધરો, સવલો ન સૂઝે સમકિત શુન્ય. ॥૧૦૭॥

પોપાં બાઈરા રાજમેં નવ તૂંબા તેરે નેગદારઃ
જ્યૂં વિકલ ભેવકારેવામી મિથ્યારે, અંદરો ભેષધારયાંરે અંધાર. ૧૦૮

વસ્ત્ર પાત્ર અધિકા રાખનાર, આડા જડે કિંવાડઃ
મોલ લિયા થાનક માંહે રહે, ઇણરી થાપ નિરંતર ધાર. ॥૧૦૯॥

આજ્ઞા બારે પુન્ય શ્રદ્ધના, આજ્ઞામેં પાપ બતાય;
[illegible] પુન્ય શ્રદ્ધનારે, [illegible] ॥૧૧૦॥

તે [illegible] ન પડે [illegible] [illegible] મન માંહે [illegible]
[illegible] ॥૧૧૧॥

[illegible] ॥૧૧૨॥

[illegible] ॥૧૧૩॥

[illegible] ॥૧૧૪॥

[illegible] ॥૧૧૫॥

બુકસ પડિસેવણુ ભેલા રહેરે, અવધિ મનપર્યવ કેવલ અબંક;
તે ભેલા આહાર કરતા શંકે નહીં, ઇણને વિનય કરતા આવે શંક.॥૧૧૬॥
દેખો અંધારો અવિનીતરેરે, નિજ અવગુણ સૂઝે નાંય;
વિનયનો ગુણ પોતે નહીં, તિણસું પરતણું ઓગુણ દેખાય.॥૧૧૭॥
દર્શણ મોહ ઉદય ઘણું, પૂરો વિનય કિયો નહીં જાય;
ઓલખે અવગુણ આપરો, એ ઉત્તમ પણો સુહાય. ॥ ૧૧૮ ॥
તે કહે કેવલી બુકસ ભેલા રહે, મોહ ખલ્યો તિણસું નાવે લહર
લહર આવે ચિત્ત થિર નહીં, તે જાણે નિજ કર્મ રો જહર.॥૧૧૯॥
બુકસ પડિસેવણુ કહે નહિં મિટેરે, તીનૂંહી કાલ રે માંય;
દોયસૌ ક્રોડસૂં ઘટે નહીં, ચિત્ત અથિરસું તે ન મિટાય. ॥ ૧૨૦ ॥
જ્યાંરે સૂત્ર તણી નહીં ધારણા, અતિ પ્રકૃતિ ઘણી અજોગરે;
તે થોડામેં રંગ વિરંગ હુવેરે, મોટા દર્શણ મોહ રોગ. ॥ ૧૨૧ ॥
કૈ કાંરે દર્શણ મોહ તો દિસૈ ઘણો, પિણ સૈણા ઘણા બુદ્ધિવાન;
તે ગુરૂને સુણાય નિશંક હુવૈરે, જ્યારે સમકિતરો જોખો મતિ જાણ.॥૧૨૨
દોષરી થાપ ગુરાંરે નહીં, દોષરા ડંડરી થાપ;
ઔરરી કીધી થાપ હુવૈ નહીં, ઇમ જાણ નિશંક રહે આપ.॥૧૨૩॥
ઇમ સાંભલ ઉત્તમાનરાંરે, રાખો દેવ ગુરાંની પ્રતીત;
આસતા રાખ આગે ઘણા, ગયા જમારો જીત. ॥ ૧૨૪ ॥
વર્ણ નાગ નતુઆ તણો, મિત્ર તરયો પ્રતિત સૂં પેખ;
તે ઉત્તમ પુરૂષાંરી પ્રતીતસું, તિરયા તિરેને તિરસી અનેક.॥ ૧૨૫॥
ભિક્ખુ સ્વામ કહ્યા ભલા, દીપતા વર દ્રષ્ટાન્ત;
કેયક તો સૂત્રે કરી, કેયક બુદ્ધિ ઉપજંત. ॥૧૨૬॥
ઉત્પત્તિયા બુદ્ધિ અતિ ઘણી, સ્વામ ભિક્ખુની સાર;
સ્વામ ગુણાંનો પોરસો, સ્વામ શાસણ શિણગાર.॥૧૨૭॥

સ્વામ દિસાવા ન દીપતો, સ્વામ તણી વર નીત;
આસતા તાસ ન આદરે તે, આપછંદા અવિનીત. ॥૧૨૮॥
ભિક્ખુ દીપક ભરતમેં, પ્રગટ્યો બહુ જન ભાગ;
સ્વામ ભિક્ખુ ગુણ સંભરૂં, આવૈ હરષ અથાગ. ॥૧૨૯॥
ઢાલ ભલી ઇક ચાલીસમી, આખ્યા દ્રષ્ટાન્ત અનેક;
ભિક્ખુ સ્વામ પ્રસાદથી. જય જશ કરણ વિશેષ. ॥૧૩૦॥

॥ દોહા ॥

દિન્યાદિક દ્રષ્ટાન્ત અતિ, સૂત્ર ન્યાય વલિ સાર;
અળગા મેલ્યા સ્વામજી, ભિક્ખુ બુદ્ધિ ભંડાર. ॥ ૧ ॥
અનુકમ્પાને ઉપરે, કરણી પ્રથમ ગુણ ઠાણ;
નિન્દા આદિ ઉપરે, બહુ દ્રષ્ટાન્ત વખાણ. ॥ ૨ ॥
[illegible] ॥ ૩ ॥
[illegible] ॥ ૪ ॥
[illegible] ॥ ૫ ॥
[illegible] ॥ ૬ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]

॥ ઢાલ ૪૨ મી ॥

(ડાવ મુંજાદિકની ડોરી—એ દેશી.)

પાંચ સૌ મણ ચણા પિછાણ, પંચ શિરયાં હેત તે જાણ;
ડોકરાને ચણા સેર દીધું, પીસ પોય જલ સૂં તૃપ્ત કીધું. ॥ ૧ ॥
આખા પજુસણા મેં ન્હાલ, ચૌડે પરંપરા થિત ચાલક;
માતા વેશ્યાને તેં જલ પાયો, પાપ છે પિણ સરીખાન થાયો. ॥ ૨ ॥
તિમ શ્રાવક સાઝ ન સરિખો, પાપ સુણી કોઇ મત બિડકો;
ચદ્દર લે ગયો તસકર એક, એક દીધી પ્રાયછિત કિણરો સંપેખ. ॥૩॥
થાંરા ધણીરો નામ નાથૂ હોય, કહે કયાંને નાથૂ હૂવૈ સોય;
મૂલા દિયાં કાંઈ હુવે ત્યાંને, પૂછયો અમરસિંઘજીરા સાધાંને. ॥૪॥
પડિયા તસકરને આફૂ ખવાયો, તેતો શેઠનો વેરી છેતાયો;
ખેત પાકાં કરસણીરે વાલો, તિણરો રોગ મેટયાં ફલ ન્હાલો. ॥૫॥
મમતા ઉતરી કહૈ પ્રસિદ્ધિ, દશ વીગા ખેતી કિણને દીધી;
સાવજ દાનરા તું કરે ત્યાગ, મ્હાને ભાંડવાને કે વૈરાગ. ॥૬॥
જલ લોટા સૂંપજ્યે મ્હારે હાટ, જ્યૂં પુન્ય કહે સાનીરે વાટ;
પડિમા ધારીને દિયાં સૂં હોય, લેણ વાલાને તે અવલોય. ॥૭॥
કોઇ કાચો પાણી કિણને પાવે, કોઇ પારકી ખાઈ લૂંટાવે;
ધન દિયો અવ્રતિને તાહિ, લાયમાંસૂં ન્હાખ્યો લાયમાહિ. ॥૮॥
ધૃત તમ્બાકુ ભેલા ન મેલ, જ્યું વ્રત અવ્રત ઉપર મેં નહીં ભેલ;
આંખ જીભ ઓષધરો દ્રષ્ટાન્ત, વ્રત અવ્રત ઉપર ઉપજંત. ॥૯॥
શોર અગ્નિ ન્યારા સૂં ન નાશ, જ્યૂં વ્રત અવ્રત જુજુવા તાસ;
સૌમલ મિશ્રી પસારીરે ન્યાર, વ્રત અવ્રત જુવા વિચાર. ॥૧૦॥
કહે ગુદરેશરા હૈ છંદ છાંદા મેં ધુલ દે મંદ;
ખાંડ ધૃત મેદા ખરા હોય, જ્યૂં ચિત્ત વિત પાત્ર સુજોય. ॥૧૧॥

થાને અસાધ જાણને દિયો દાન, ઉત્તર ખાધી મિશ્રી વિષ જાનઃ
આક થોરરો દૂધ અશુદ્ધ, સાવજ દયા અનુકંપા ન શુદ્ધ. ॥૧૨
સાપ બુઝાયાં મિશ્ર થાપંત, તો નાર મારયાં ન પાપ એકંતઃ
વલી કરૂણા ધર્મારી આણ, કસાઇને માર્યો મિશ્ર જાણ. ॥૧૩
વલી ઉરપૂરને મારે વિશેષ, તિણ મેં પિણ મિશ્ર છે ત્યારે લેખઃ
વલી અટવી બાલતો જાણ, તિણને માર્યા મિશ્ર કયું નમાણ. ॥૧૪
કતલ કરતા તુર્કાદિક તાય, તિણને માર્યાં મિશ્ર ત્યારે ન્યાય;
ગાયાદિક હિંસક જીવ ગંમારે, ત્યાને માર્યા મિશ્ર કયું નહિ ધારે. ॥૧૫
ફાંસી કાટે તે ધર્મી કહેવાયો, તો થારા ગુરૂ ન કાટે કિણ ન્યાયે;
ચોર ગાળમેં એક છુડાયો, તિણરો શેઠ પ્રગાસ કર પાયો. ॥૧૬
ઉરપુર ખાધો ઉજાડે મોયો, મંત્ર વારી જોરો દે બચાયો;
માથાં સુણાય થી નવકાર, આતા મેં કિયો છે ઉપગાર. ॥૧૭
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ગામરે ગોરવે ખેતી વાહી, ગધા ન પડયાં તો તે ઠહરાઈ;
કરડા દ્રષ્ટાન્ત કહો કિણ ન્યાય, કરડો રોગ કૂં જાલ્યાં ન જાય. ॥૨૪॥
ગોહાંરી દાલ હુવે નાહિં, અલ્પ બુદ્ધિ ન સમજે તાહિ;
આપરી ભાષા નાહં ઓલખાય, પોતે લિખ્યો વાચ્યો નહિ જાય. ॥૨૫॥
ગૌપગ ડાંડી પાખંડ મગતાહિ, જિણ માગ રસ્તો પાતશાહી;
પાગ ચૌરી મુદા ન પોંચાય, જૂઠો ઠામ ઠામ અટક જાય. ॥૨૬॥
સાધાં સૂંસ કરાયો સોય, ભાગ્યાં સાધને પાપ ન હોય;
કપડો વેચ નફો લિયો સાર, સાધુને ધૃત દિયો ઉદાર. ॥૨૭॥
વૈરાગી વૈરાગ ચઢાવે, કસૂંબો ગલિયાં રંગ પમાવે;
કહે મ્હેં જીવ બચાવા એ ઠાગો, ચોકી છોડ ચોરયાં કરવા લાગો. ॥૨૮॥
રૂપપાલ જિમ છે તિમ રાખે, પૂરો ન પલૈ પંચમ કાલ ભાષે;
તેલો તીન દિનારો તે કાલ, હિવડાં પિણ તીન દિવસનોન્હાલ. ॥૨૯॥
દીખ્યા લેઉં પિણ આસૂં તો આય. જમાઈ રોયાં શોભ ન પાય;
બાલ વિધવા દેખી લોક રોય, તિણરા કામ ભોગ વાંછે સોય. ॥૩૦॥
ડાવરારે માથે દિયાં દ્વેષ, લાડુ દિયો તે રાગ સંપેખ;
બાટણીરો ઉદક જાચ્યો જાય, ચારો નિર્યા દૂધ દે ગાય. ॥૩૧॥
ઔર ગણરો થારે માંય આય, તિણને દીખ્યા દેઈ લેવો માંય;
નરકમેં જાય કુણ તસુ તાણે, પથર ને કુવે તલે કુણ આણે. ॥૩૨॥
કુણ સ્વર્ગ લે જાવે તાય, કાષ્ટ જલ પર કુણ ઠહરાય;
પઇસો ડૂબે વાટકી તિરાય, સંજમ તપસૂં હલકો થાય. ॥૩૩॥
પાતરે રંગ કુંથવા દોહરા, કાલા લાલસૂં દેખણા સોહરા;
મ્હારે દેલુ સૂં રંગવારા ભાવ, કચ્ચા દેલુ છોડે કિણ ન્યાવ. ॥૩૪॥
કુભગાંરા કરૈ એક માથે, એક કર્જ મેટે નિજ હાથે;
ચોર હિંસક કુશીલિયા તીન, ત્યાંરા તીન દ્રષ્ટાન્ત સુચીન. ॥૩૫॥

ધીઘીને ધીઘી જાણે તે નાણ, પણ ધીઘી જ્ઞાન મતિ અજાણ;
સાધુ થાકાને ગાડે બેસાણ, કિણહી ગર્યે બેસાણ્યો જાણ. ॥૩૬॥
પુજ્ય મિશ્ર ઉપર અવલોય, કિણરી એક ફૂટી કિણરી દોય;
પોરા બારી ખોલી દીસા બાર, દેખી હેમ ને ઉત્તર ઉદાર. ॥૩૭॥
ધોયા ગલુારી ભખારી વિખ્યાત, ઉંદરા રઠ બટકી સારી રીત;
તોપસાંરીરાખ વાસણ હાલા, વણ આંધા છીમણ પરસણ વાસા. ॥૩૮॥
તાર કારો કાઢે તાર કાંઇ, થાને ડાંડાસી ચત્રે નાહિં;
વાય બંધ ઘરટી કૂટે જાય, દોય થાપ્યાં સંજમ કિમ ઠહરાય. ॥૩૯॥
એકસરો છીન કરો કિણ લેખ, ત્યારે લેખેહી નાસરો દેખ;
વસ્ત્ર રાખ્યાં રહી પરીગ્રહરી બાંહિ, તો અણરો પ્રથમ રહે કિણ રાહિ. ॥૪૦॥
એનાંજરી શાસ્ત્રી ઘર છાંટ, નિ [illegible] ગખાં ક્યાં તીન સુદેશ
અનાર્ય કરે [illegible] ને ગાંડ, કે કપુત માતાને બાંડ. ॥૪૧॥
[illegible]
[illegible] ॥૪૨॥
[illegible]
[illegible] ॥૪૩॥
[illegible]
[illegible] ॥૪૪॥
[illegible]
[illegible] ॥૪૫॥
[illegible]
[illegible] ॥૪૬॥
[illegible]
[illegible] ॥૪૭॥

દિયો સેતખાનારો દ્રષ્ટાન્ત, છિદ્રપેહી ઉતર દાષ્ટાન્ત;
હેમ પછેવડી કહિ અધિકાય, તિણને કઠિણ સીખ સમજાય. ॥૪૮॥

શોભાચન્દને કહ્યા શુભ ન્યાય, પાષાણને સોનૂં ન કહાય;
નેહત માંગો આપ કિણ ન્યાય, સુતા ગ્યામમેં મિત્ર બોલાય ॥૪૯॥

અવિનીત ત્રિયાને પિછાણ, અવિનીત સાધુ ઉપર જાણ;
કહ્યા સંક્ષેપથી અલ્પ માત, પાછે વર્ણવી સગલી વાત.॥ ૫૦ ॥

ચોપી વિનીત અવનીત રી તાસ, આસરે તિણ સૂં હેતુ પચાસ;
તે ઇકતાલીસમી ઢાલ મેં આખ્યા, તિણ કારણ ઈહાંન ભાખ્યા.॥૫૧॥

ઈત્યાદિક કહ્યા હેતુ અનેક, પૂરા કહ્યા ન જાય વિશેષ;
હુવા ભિક્ખુ ઉજાગર ઐસા, સામ્પ્રત કાલમેં શ્રી જિન જૈસા. ॥૫૨॥

તસુ ભજન ચિંતામણ સરખો, પ્રત્યક્ષ પારશ ભિક્ખુ પરખો;
મ્હારે પ્રબલ ભાગ્ય પ્રમાણ, ઈણકાલ અવતરિયા આણ. ॥૫૩॥

નિત્ય સ્મરણ કર નરનાર, સુખ સમ્પતી કારણસાર;
દુઃખ દોહગ ટાલણહાર, ઇહભવ પરભવ સુખકાર. ॥૫૪॥

નિર્મલ જ્ઞાન નેત્રે કરી નિરખો, પુજ ભિક્ખુ વિવિધ કર પરખો;
વર પૂરે હૈ તસુ વિશ્વાસ, અતિ વંછત પૂરણ આશ. ॥૫૫॥

બયાલીસમી ઢાલ વિમાસ, શુદ્ધ દૂજે ખંડ સુ પ્રકાશ;
સ્વામી જય જશ કરણ સુહાયા, પ્રબલ ભાગ બલે ભિક્ખુ પાયા. ॥૫૬॥

॥ કલશ ॥

દષ્ટાન્ત વારૂ અધિક સારૂ, સ્વામનાજ સુહામણા;
ભવ ઉદધિ તારણ જગ ઉદ્ધારણ, રૂપ ભિક્ખુ રળિયામણા;
સુખ વૃદ્ધિ સમ્પતિ દમન દમ્પતિ, ભ્રમ ભંજન અતિ ભલો;
દઢ બુદ્ધિ હિમાગર સુમતિ, સાગર નમો ભિક્ખુ ગુણ નીલો.॥ ૧ ॥

ભિક્ષુ જશ રસાયણ.

—: તૃતીય ખંડ :—

॥ સોરઠા ॥

આખ્યો દ્વિતિય ખંડરે, અતિ આડંબર પ્રમુખ:
મુનિ વર્ણન મહિ મંડરે, તીજો ખંડ નિરાંખ્યો તુરતે. ॥ ૧ ॥

॥ વેણીરામજી સ્વામી કૃત ॥

॥ દોહા ॥

[illegible] ॥ ૧ ॥
[illegible] ॥ ૨ ॥
[illegible] ॥ ૩ ॥
[illegible] ॥ ૪ ॥
[illegible] ॥ ૫ ॥
[illegible] ॥ ૬ ॥
[illegible] ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ૪૩ મી ॥

(હરિયાને રંગ ભરિયાજી નિલા જિન નિરખું નેણસું—એ દેશી.)

આદિનાથ આદેશ્વરજી, જિનેશ્વર જગતારણ ગુરૂ;
ધર્મ આદિ કાઢી અરિહન્ત, ઈણ દુષમ આરે કર્મ કટિઆજી;
પ્રગટિયા આદિ જિણન્દ જ્યૂં, એ ઇચરજ અધિક આવન્ત;
શ્યામ વરણ અતિ સોહેજી, મન મોહે નેમ જિણન્દ જ્યૂં;
જ્યાંરી વાણી અમીય સમાન, ભવિયણરે મન ભાયાજી;
ચિત્ત ચાહ્યા તીરથ ચારમાં, મુનિ ગુણ રત્નારી ખાણ;
સાધ ભિક્ખુ સુખદાયાજી, મન ભાયા ભવિયણ જીવને. ॥૧॥

કાલ વાદી આદિ જાણીજી, મત આણી માર્ગ ઉથાપવા;
કુબવ્યાં ડેલવિયા કૂડ, એ પાખંડ ધોયા પોયાજી;
કાંઈ જ્ઞાન કરી ગિરવા મુનિ, ચરચા કર કિયા ચકચુર. ॥સાધ૦॥૨॥

શંખ ઉજ્વલ શ્રીકારીજી, પયધારી દોનૂં દીપતા;
નહીં બિગડે દૂધ લિગાર, જ્યૂં થે તપ જપ ક્રિયા કીધીજી;
કર લીધી આતમ ઉજલી, પય દશ યતિ ધર્મ ધાર. ॥સાધ૦॥૩॥

કંબોજ દેશનો ઘોડોજી, અતિ સોરો કરે સિરદારને;
નહીં આણે અહિલ લિગાર, જ્યૂં ભવિયણને થે તારયાજી;
ઉતારયાં પાર સંસારથી, સુખે જાસી મોખ મઝાર. ॥સાધ૦॥૪॥

ચર શિરોમણ સાચોજી, નહીં કાચો લડતા કટકમેં;
સુવનીત અશ્વ અસવાર, જ્યૂં કર્મ કટક દલ દીપોજી;
જશ લીપો જાગે જગતમેં, ચઢ સૂત્ર અશ્વ શ્રીકાર. ॥સાધ૦॥૫॥

હાથી હથણુયા પરવારીજી, બલ ધારે દિન દિન દીપતો;
વધે સાઠ વર્ષ શુદ્ધ માન, જ્યૂં તયાલી વર્ષ લગ જાણજી;
તપ તાજ તેજ તીખા રહ્યા, પ્રાક્રમ પિણ પરધાન.॥સા૦॥૬॥

વૃષભ સિંહ બંધ બારોજી, સિરદારી ગાયાં ગણ મઝે;
શેઠ બાર વદે બલી બંત, જ્યૂં એ ગણબાર શેઠ નિભાયાજી,
ચલાયા તીરથ ચૂંપસ્યું, સહુ સાધાંમેં શોભંત.॥સા૦॥૭॥

સિંહ મૃગાદિકનો રાજાજી, તપ તાજ દાઢા તેજ સું;
ક્ષત્ર ન છીપે જેમ, જ્યૂં આપ કેશરીની પરે ગુંજયાજી;
પુન્યા પાખંડી ભાકર્યું, થાનો ગંજ શક્યો નહિ કોય.॥સા૦॥૮॥

વાસુદેવ બલ અધિકોજી, વખાણ્યો વીર સિદ્ધાન્ત મેં;
શંખ ચક્ર ગદા પાણિ ધાર, થારા જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તીખાજી,
નવી દીક્ષા લીધાં [illegible], પુન્ય પાખંડ દિયા નિવાર.॥સા૦॥૯॥

[illegible] અતિ [illegible] ગજ રી.
[illegible]
[illegible]॥સા૦॥૧૦॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]॥સા૦॥૧૧॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]॥સા૦॥૧૨॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]॥સા૦॥૧૩॥

લોક ઘણા આધારોજી, અતિ ભારી ધાનાં કર ભર્યો;
તે કોઠાગાર કહાય, જ્યૂં જ્ઞાનાદિક ગુણ ભરિયાજી;
પરવરિયા પૂજ્ય પ્રગટ થયા, આધાર ભૂત અથાય.॥સાધ૦॥૧૪॥

સર્વ વૃક્ષામે અતિ સોહેજી, મન મોહે દીસે દીપતો;
જમ્બુ સુદર્શણ જાણ, જ્યૂં સંતામેં સિરદારીજી;
મત ભારી ભિક્ખુ ભરતમેં, ઉપના ઈચરજકારી આણ.સાધ૦॥૧૫॥

સીતા નદી સિરૈ જાણીજી, વખાણી વીર સિદ્ધન્તમેં;
પાંચસૈ જોજન પ્રવાહ, જ્યૂં તપ તેજ અતિ તીખાજી;
નહિં ફીકા રયાજ ફાબતા, સદા કાલ સુખદાય.॥સાધ૦॥૧૬॥

મેરૂની ઉપમા આછીજી, નહીં કાચી કહી કૃપાળજી;
તે ઉંચો ઘણું અત્યન્ત, ઔષધ અનેક છાજેજી;
બિરાજે ગુણ સાં મેં ઘણા, જ્યૂં એ બહુશ્રુતિ બુદ્ધવન્ત.॥સાધ૦॥૧૭॥

સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર રૂડોજી, પુરો પાવ રાજ પિહુલો કહ્યો;
પ્રભૂત રતન ભરપુર, સાગર જેમ ગમ્ભીરાજી;
રૂડા વીરા ગુણકર ગાજતા, સૂત્ર ચરચા મેં શૂર. ॥સાધ૦॥૧૮॥

એ ષટ દશ ઉપમ આછીજી, કાંઈ સાચી સૂત્રમેં કહી;
બહુશ્રુતિને શ્રીકાર, ઈણ અનુસારે જાણોજી;
પિછાણો કરલ્યો પારખા, ભીક્ખુ ગુણ ભંડાર. ॥સાધ૦॥૧૯॥

ઉપમા અનેક ગુણ છાજ્યાજી, બિરાજ્યા ગાદી વીરની;
પૂજ્ય પાટ લાયક ગુણ પાય, સમુદ્ર જેમ અથાગાજી;
જલ થાગા જિન કહ્યો નહીં; જ્યૂં પૂરા કેમ કહાય.॥સાધ૦॥૨૦॥

પાટ લાયક શિષ્ય ભાલીજી, સુહાલી પ્રકૃતિ સુન્દરૂ;
ભારમલજી ગહર ગમ્ભીર, પદવી થિરકર થાપીજી;
આ આપી આચારજ તણી, જાણ સુવિનીત સધીર.॥સાધ૦॥૨૧॥

॥ દોહા ॥

ભાગ વલી ભિક્ષુ તણે, સંત હુવા ગણમાંહિ;
વર્ણન સંક્ષેપે પવર, આખું ધર ઉમાહ. ॥૧॥

હેમક પંડિત મરણ કર, કીધો જન્મ કલ્યાણ;
કર્મ જોગ કેઈ ચકટલ્યા, સુણજ્યો ચતુર સુજાણ. ॥૨॥

બડા સંત ભિક્ષુ થકી, જનક સુતન વર જોડ;
પિતા રેખામ ગિરધારજી, ફતેચન્દ સુત મોડ. ॥૩॥

બડા ટોલામેં થા ભિક્ષુ, શાખ્યા બડા સુરીન;
સરસ ભદ્ર ભિક્ષુ શ્રમણ ગુરુ, પૂરી તસુ પ્રતીત. ॥૪॥

તપસી તપ કરતા ભિક્ષુ, થીન ઉપ્ય વરસાલ;
બડ વૈરાગી જિનધર્મ, હુઆ મુનિ રૂપચંદ. ॥૫॥

[illegible] ॥૬॥

[illegible] ॥૭॥

[illegible] ॥૮॥

[illegible] ॥૯॥

॥ [illegible] ॥

[illegible]

પદ આચાર્ય હો ભિક્ખુ બુદ્ધિના ભંડાર, ૨ જન બહુ દેખતાં યુક્તિસૂં;
આપ મૂકી હો પદનો અહંકાર, ૨ કરજોરી વન્દના કરૈ ભક્તિસૂં. ॥૨॥

કિણ ટોલાના હો તુમે સંત કહિવાય, ૨ ઈણવિધ લોક પૂછે ઘણા;
માન મૂકી હો બોલે બિહું મુનિરાય ૨,મ્હે ભીખણજીરા ટોલા તણા.॥૩॥

પ્રશ્ન ચરચા હો ત્યાંને કોઇ પૂછન્ત ૨, તો સંત દોનૂં ઇમ ભાખતા;
ભિક્ખુ ભાખે હો તેહિજ જાણજ્યો તંત ૨, રૂડી આસતા ભિક્ખુની રાખતા. ॥૪॥

મ્હાને તો હો પૂરી ખબર ન કાંય ૨, ભીખણજીને પૂછી નિર્ણય કરો;
શુદ્ધ જાણો હો તેહિજ સત્ય વાય ૨, પ્રગટ કહૈ ઈમ પાધરો. ॥૫॥

ત્યાંરા તપનો હો અધિકો વિસ્તાર ૨, કાયર સુણ કમ્પૈ ઘણા;
અતિ પામે હો શૂરા હર્ષ અપાર ૨, સંત દોનૂંઇ સુહાવણા. ॥૬॥

સંજમ પાલ્યો હો બહુ વર્ષ શ્રીકાર ૨, વિચરંત વરલુ આવિયા;
ધર્મ મુત્તિ હો જ્ઞાની મહા ગુણધાર ૨, હલુકર્મી હર્ષાવિયા. ॥૭॥

શુદ્ધ તપસ્યા હો ફતેચન્દજી સેંતીસ ૨, અધિક કિયો તપ આકરો;
વારૂ કરણીહો જ્યાંરી વિશ્વાવીસ ૨, ક્ષાન્તિ ગુણે મુનિવર ખરો. ॥૮॥

પિતા દીધો હો તસુ પારણો આણ ૨, ઠંડી ઘાટ બાજરી તણી;
ફેતા કરસે હો પારણો પહિછાણ ૨, સરલપણે કહૈ સુત ભણી. ॥૯॥

નિર મમતી હો સુત સન્ત નિહાલ ૨, પ્રગટ અપથ્ય કિયો પારણો;
કર ગયો હો તિણ જોગસૂં કાલ ૨, સુમતિ જન્મ સુધારણો. ॥૧૦॥

એકતીસે વર્ષ હો સંવત અઠાર ૨, ફતેચંદ ફતે કર ગયા;
નિરમોહી હો તાત નિમલ નિહાર ૨,થિર ચિત સંજમ અતિ થયા.॥૧૧॥

મુનિ આયો હો ખેરવા શહર માહિં ૨, સંલેખણા મંડિયા સહી;
ચિહું માસે હો પારણા ચિત્ત ચાહિ ૨, આશરે ચવદે કિયા વહી. ॥૧૨॥

ચિર ચિત્ત સૂં હો મુનિવર ચિરપાલ ૨, વર્ષ બતીસે વિચારીયો;
કર તપસ્યા હો મુનિ કર ગયો કાલ ૨, જીતવ જન્મ સુધારિયો. ॥૧૩॥

એહી જુગતી હો નાન સુનન જિહાજ ૨, સ્વામ ભિક્ષુરા પ્રસાદથી;
પંડિત મરણો હો ઓતો ભવદધિ પાજ ૨, પામ્યા હૈ ધર્મ સમાધથી. ॥૧૪॥

સત્તરી બાવી હો ગમાલીસમી ઢાલ ૨, સ્વામ ભિક્ષુ ગુણ સાગરઃ
વારૂ કરને હો જય જશ સુવિશાલ ૨, અધિક ગુણાંરા આગરૂ. ॥૧૫॥

॥ દોહા ॥

સમત અઠારે બત્તીસમેં, ભિક્ષુ બુદ્ધિ ભંડાર;
પ્રકૃતિ દેખ સાધુ તણી, વિખન કિયો નિ[illegible]ર. ॥૧॥

[illegible] ॥૨॥

[illegible] ॥૩॥

[illegible] ॥૪॥

[illegible] ॥૫॥

[illegible] ॥૬॥

[illegible] ॥૭॥

ટોલામાં સૂં કોઇ ટલે, એક દોયદે આદિ;
ધર્ત્ત ખુગલ ધ્યાની હુવે, તિણને ન ગિણવો સાધ. ॥૮॥

તીર્થમેં ગિણવો ન તસુ, ચિઉં સંઘનો નિન્દક જાણ;
એહવાને વાન્દે તિકે, આજ્ઞા બાર પિછાણ. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૪૫ મી ॥

(પાડવા બોલમ બોલ—એ દેશી)

એહવો લિખત અમામ, સખર મર્યાદા હો બાંધી સ્વામજી;
નીચે સાધારાં નામ, કઠિણ સંજમને પાલણ કામજી. ॥૧॥

મેટણ કલેશ મિથ્યાત, થિર ચિત્ત થાપણ હો મર્યાદા થુણી;
વારૂ બુદ્ધિ વિખ્યાત, સુગુણ સુબુદ્ધિ હો હર્ષ પામે સુણી. ॥૨॥

અપછન્દા અવનીત, દોષણ કાઢે હો ઇણ મર્યાદમે;
કુબુદ્ધિ કહે કુરીત, અવગુણગ્રાહી હો આત્મ અસમાધિમે. ॥૩॥

બિગડયો પછી વીર ભાણ, આજ્ઞા લોપ્યાંસૂં સ્વામિ અલગો કિયો;
પાછે કથા પ્રબન્ધ પહિછાણ, દર્શણમોહ પિણ તિણને દબાવિયો.॥૪॥

ટોકરજી તંતસાર, હાજર રહિતા હો સ્વામી હરનાથજી;
સંત દોનૂં સુખકાર, વર જશ વારૂ હો તાસ વિખ્યાતજી. ॥૫॥

ભારીમાલને ભાલ, પદ યુવરાજ પૂજ સમાપિયો;
સંત બડા સુવિશાલ, દમ્ભ મેટીને હો થિર ચિત્ત થાપિયો. ॥૬॥

સૌમ્ય મૂર્તિ સુખકાર, સ્વામ પ્રશંસ્યા અંત્ય સમય સહી;
સાજથી સંજમ સાર, કીર્તિ હો આપ મુખે કહી. ॥૭॥

બગડી શહર વિશેષ, સ્વામ ટોકરજી હો સંથારો લિયો;
દેશ ઢુંઢારમેં દેખરે, હદ સંથારો હરનાથજી કિયો. ॥૮॥

સ્વામ ભિક્ખુરે પ્રસાદ, સંત દોનૂં હો જન્મ સુધારિયો;
ઉપજે મન અહિલાદ, સ્મરણ સાચો અતિ સુખકારિયો. ॥૯॥

બારીમાલ યુવરાજ, સેવા સ્વામીની અનન્ત તાંઇ સિરે;
પદવીધર ભવ પાજ, અણશણ આઠો વર્ષ અંતરે. ॥૧૦॥

લિખમેંજી સંજમ લીધ, કર્મ પ્રભાવે ગણસૂં ન્યારો થયો;
પડિતાઈ કરો કદ સિદ્ધ, કે સુણ આપ પુદગલ તો ઉત્કૃષ્ટ જિન કહ્યો. ॥૧૧॥

અભિગમજી સુમંદ, સ્વામ ભિક્ખુ પે સંજમ આદર્યો;
ભેષ પારવાને છંડ, શુદ્ધ મન સેતી ગો પાતર ગ્રહણ કર્યો. ॥૧૨॥

પારખ અતિ વિલાસ, પારખ સાચી હો પૈ પૂર્ણ કરી,
ચૌદાવટના સુજાન, ગણ્યુ આગળ્યો હો ગિર વિન આદરી. ॥૧૩॥

પર નકે મિટે વિન, છનીમ એવા વીતામેં ગયના રહે,
અર્ધ દિવસી વિન, વર્ષ ઇકમે પગમામેં ગયા. ॥૧૪॥

[illegible] પુરક પડે, પગ કાયથી અસની અનન્ત [illegible]
[illegible] ની રેવા [illegible] પડિતાઈ અનન્ત [illegible] ॥[illegible]॥

[illegible] ॥[illegible]॥

[illegible] ॥[illegible]॥

[illegible] ॥[illegible]॥

[illegible]

મરૂં હૂં દિન રૈણ, યાદ આયાં સૂં હો હિવડો ઉલ્લસે;
ચિત માહિ પામૂં ચૈન, વંછિત પૂર્ણ તૂં મુઝ મન વસે. ॥૨૦॥
ાંચ ચાલીસમી ઢાલ, શ્રમણ શોભાયા હો ભજન વંછિત ફલે;
જય જય કરણ વિશાલ, સ્મરણ સમ્પતિ મન ચિન્તત મિલે. ॥૨૧॥

॥ સોરઠા ॥

છુટક તિલોકચન્દરે, વાસી ચેલા વાસરા;
ચન્દ્રભાણ કર ફન્દરે, જિલો બાંધને ફટાવિયા. ॥૧॥

મૌજીરામ ગણ માહિરે, શુદ્ધ મન સૂં સંજમ લિયો;
કર્મા દિયો ધિકાય રે, તે પિણ છુટક જાણજ્યો. ॥૨૨॥

॥ દોહા ॥

શિવજી સ્વામી શોભતા, સ્વામ તણા સુવનીત;
પંડિત મરણ કિયો પવર, ગયા જમારો જીત. ॥

॥ સોરઠા ॥

જતિ ચૌરડિયા જાણરે, પુરના વાસી પિછાણજ્યો;
ચારિત્ર ચન્દ્રભાણરે, શુદ્ધ મનસૂં સંજમ લિયો. ॥૧॥

ભણ્યા બુદ્ધિ ભરપૂરરે, પિણ પ્રકૃતિ અહંકારની;
અવિનય અવગુણ ભૂરરે, આજ્ઞા કઠિણ આરાધવી. ॥૨॥

જિલો બાંધિયો જાણરે, તિલોકચન્દ સૂં તુરતહી;
મનમેં અધિકો માનરે, સાધ ફંટાયા અવરહી. ॥૩॥

સંત અવર સમઝાયરે, સ્વામ ભિક્ખુ સિંહ સારિખા;
એક ૨ ને તાહિરે, છોડયા બિહુંને જુજુઆ. ॥૪॥

અવગુણ અધિક અત્રેગરે, ત્યાં બોલ્યા ભિક્ખુ તણા.
પ્રત્યક્ષ કષાય પ્રયોગરે, અસાધ પ્રરૂપ્યા સ્વામને. ॥૫॥

[illegible]

ઉગની રૂપ આપારે, મનરે ભિક્ષુ નિમરપે.
સેવા કરે અપારે, નિપુણ પડિત તેહને. ॥૧૨॥

પનર મુટક પેખરે, સતોકચન્દ શિવરામને;
ચન્દભાણજી દેખરે દેનુ બણી ફંટાવિયા. ॥

કેઈ પોને કુવા ન્યારે. કેઈકને દુગ દિયા;
આપછન્દા અવધારે, ત્યાંને ચારિત્ર દોહિલા. ॥

॥ ઢાલ ૪૬ મી ॥

(કરકસા નાર મીઠી—એ દેશી.)

નીત નિપુણ નગજીની નિર્મલ, હૃદયાં ના વસવાન;
મગારો કર કાગદ માગ્યો, કિયો જનમ કિલ્યાણ,
સુવનીત શિષ્ય આય મિલ્યા ધન્ય ર હો ભિક્ષુ થારા ભાગ
સુખદાઇ શિષ્ય આય મિલ્યા ૧

સ્વામ રામ બુન્દીના વાસી, જાતિ શ્રાવકી જાણ;
જુગલ જોડલે દોનૂં આયા, સૌમ્ય ભદ્ર સુવિહાણ, સુ૦ ॥૨॥

કરિ મનસોબો આયા કેલવે, પૂજ ભિક્ખુ પૈ તામ;
આજ્ઞા રામ ભણી આપીને, સંજમ દિરાયો સ્વામ. સુ૦ ॥૩॥

ઈહ અવસરમેં શ્રીજીદ્વારે, સાહ ભોપો સુત સાર;
નામ ખેતસી નિર્મલ નીકા, થયો સંજમને ત્યાર. સુ૦ ॥૪॥

દોય વ્યાહ પહિલી કર દીધા, તીજો કરતા ત્યાર;
ઉત્તમ જીવ ખેતસી અધિકા, ઈણરે વંછા ન લિગાર. સુ૦ ॥૫॥

બહિન દોય રાવલિયાં વ્યાહી, જાય તિહાં કિણવાર;
બેન બનોઇ ન્યાતીલાને, સમજાવે સુખકાર. સુ૦ ॥૬॥

વિણજ કરત સુખ જયણા વિધસૂં, વર વૈરાગ્ય વધાય;
ચિત્ત ચારિત્ર લેવા ચઢતો, આજ્ઞા માંગી નહીં જાય. સુ૦ ॥૭॥

ઈસા વિનીત તાતના અધિકા, ઈતલે તિણપુર માહીં;
સંજમ લે રંગુજી સતી, સાંભલ્યા ભોપૈ સાહ. સુ૦ ॥૮॥

ભોપો સાહ કહે ખેતસી ભણીરે, ચિંત તુઝ લેણ ચરિત્ર;
કહે ખેતસી બે કર જોડી, મુજ મન અધિક પવિત્ર. સુ૦ ॥૯॥

આજ્ઞા હર્ષ ધરીને આપી, વદે ભોપો સાહ વાય;
રંગુજી ભેલા કરોરે, ઈણરા મહોછવ અધિકાય. સુ૦ ॥૧૦॥

અડતીસૈ સંજમ આદરિયો, ભિક્ખુ રૂપ રે હાથ;
વિહાર કરી કોઠારે આયા, લારેતો ચલ ગયો તાત. સુ૦ ॥૧૧॥

ભિક્ખુ પૂછ્યાં સત જોગી ભાખે, મન ચિન્તા કિમ થાય;
પહિલી હુંતે અબ આપ મિલિયા, પિય વિરહ પટ્યો નહીં
દોય. સુ૦ ॥૧૨॥

[illegible]
[illegible] સુ૦ ॥૧૩॥

[illegible]
[illegible] સુ૦ ॥૧૪॥

[illegible]
[illegible] સુ૦ ॥૧૫॥

[illegible]
[illegible] સુ૦ ॥૧૬॥

[illegible] સહિત મોટી છે [illegible], [illegible]
[illegible] સુ૦ ॥૧૭॥

પાંચ પાંચના [illegible], [illegible] વાર:
ઉત્કૃષ્ટા તપ [illegible], એકટંક ઉદક આગાર. સુ૦ ॥૧૮॥

ઉભા રહિવાની તપસ્યા અતિ, એક પહોર ઉન્માન:
જે બહુ વર્ષ લગ [illegible], [illegible] ગુણખાણ. સુ૦ ॥૧૯॥

તીન ઉપ્ન મુનિ સહી અધિકા, સકલ સંઘ સુખકાર,
સ્વામ સતજુગી સંભરયાં રે, આવે હર્ષ અપાર. સુ૦ ॥૨૦॥

સતજુગી તણા પ્રસંગથી રે, અધિક હુવો ઉપગાર;
બે બહિન ભાણેજ ચારિત્ર લીધો, તે આગે ચલસી વિસ્તાર.
સુ૦ ॥૨૧॥

વર્ષ બાવિસ સ્વામીની સેવા, છેહડા લગ સુવિચાર;
ભારીમાલની છેહ લગ ભગતી, આસરે વર્ષ અઢાર. સુ૦ ॥૨૨॥

સંલેખણા છેહડે કરી સખરી, સખરોઇ સંથાર;
ભિકખુ ભારી માલ પછે પરભવમેં, અસીયે વર્ષ ઉદાર.સુ૦॥૨૩॥
ભિક્ખુ સ્વામ પ્રસાદથી રે, સતજુગી સંજમ ભાર;
પછે સ્વામજી સંજમ પચખ્યો, એ ભિકખુ તણો ઉપગાર.
સુ૦ ॥૨૪॥
ભિક્ખુ ભાંજ્યા ભ્રમ ઘણારા, ભિક્ખુ ભવદધિ પાજ;
ભિકખુ દીપક ભરત ક્ષેત્રમેં, જગત ઉદ્ધારણ જિહાજ. સુ૦ ॥૨૫॥
ભાગબલે ભિક્ખુ રૂપ ભારી, શિષ્ય મિલિયા સુવિનીત;
ભિકખુ યાદ આવે નિશદિન મુજ, પર્મ ભિક્ખુ સૂં પ્રીત.સુ૦॥૨૬॥
પવર ઢાલ કહી છયાલીસમી, સત્ જુગીનો વિસ્તાર;
સેવ કરે સ્વામીની સખરી, જય જશ કરણ ઉદાર. સુ૦ ॥૨૭॥

॥ દોહા ॥

સામ રામ સાધુ સરલ, સંતાને સુખદાય;
ભદ્ર પ્રકૃતિ ભારી ઘણી, નીત નિપુણ નરમાય. ॥૧॥
વર્ષ પેંસઠે ઉપવાસમેં, ભિકખુ પાછે ભાલ;
પાલીમેં ભરભવ ગયા, નિર્મલ સામ નિહાલ. ॥૨॥
રામ રૂપ રલિયામણા, ઈન્દુગઢમેં આય;
ચોલામેં ચલતા રહ્યા, સિતરે વર્ષે તાય. ॥૩॥
દેવગઢ દીખ્યા ગ્રહી, સંભુજી સુવિચાર;
વાર વાર શંકા પડી, છોડ દિયો તિણવાર. ॥૪॥
તો પિણ ગણ બારે છતો, કરે સાધાંની સેવ;
સાધ આહાર આણ્યાં પછે, આપલ્યાવે નિત્યમેવ. ॥૫॥
પીત મુનિથી અતિ પવર, મુનિ જિણ ગામ મઝાર;
આવે દરશન કરણકું, પિણ શંકાથી હુવો ખુવાર. ॥૬॥

સંપતજી યા ગુજરાતરો, ચર્ણ લિયો ચિત્ત ચાય;
શિરિયારીમેં નિકલ્યો, દુય ૨ વ્રત દિખાય. ॥૭॥
તદનન્તર સંજમ લિયો, બરલ્યા બોહરા જોય;
એક ચાલીસે આસરે, નામ નાનજી સોય. ॥૮॥
સ્વામ ભિક્ખુ પાછે સહી, એંદાતરે અવલોય;
તેલામેં ચલતા રહ્યા, ધર્મ ધ્યાનમેં જોય. ॥૯॥

॥ ઢાળ ૪૭ મી ॥

(પરમ ગુરૂ પૂજ્યજી મુજ પ્યારારે—એ દેશી.)

નાનજી પછે ચરણ નિહાલોર, મુનિ નેમ મોટે ગુણ માલોરે;
વાસી રીંગટના સુવિશાલો, હર્ષે રૂપરાયને નિત્ય વન્દોરે. ॥૧॥
પવર ચર્ણ ભિક્ખુ પાસે પાયોરે, સંજમ બહુ વર્ષ શોભાયોરે;
મુનિ જિન શાસન દિપાયોં, ભિક્ખુ શિષ્ય શોભતા નિત્ય વન્દોરે. ॥૨॥
શહર નૈણવે કિયો સંથારોરે, પામ્યા ભવ સાયરનો પારોરે;
આતો ભિક્ખુ તણો ઉપગારો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૩ ॥
તદનન્તર વર્ષ ચમાલોરે, વેણીરામજી અધિક વિશાલોરે;
નિકલંક ચરણ ચિત્ત નિહાલો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૪ ॥
દીખ્યા ભીખણજી સ્વામી દીધીરે, વસવાન બગડીરા પ્રસિદ્ધિરે;
ગુંનિગણ માહિં શોભા લીધી. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૫ ॥
હુવો વેણીરામ રૂષિ નીકોરે, પ્રબલ પંડિત ચરચાવાદી તીખોરે;
મુનિ લિયો સુજશનો ટીકો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૬ ॥
વારૂ વાંચત સખર વખાણોરે, સખર હેતુ દૃષ્ટાન્ત સુજાણોરે;
વાર્તમેં પ્રગટયો જિમ ભાણો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૭ ॥
હદ દેશનામેં હુશિયારોરે, શ્રોતાને લાગે અધિક સુપ્યારોરે;
જિમ માદેં પામેં ચમત્કારો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૮ ॥

જય માલવ દેશજ માયોરે, ખંડી સૂં ચરચા કર તાયોરે;
બહુ જનને લિયા સમજાયો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૯ ॥

ત્યાંરી ધાકસૂં પાખંડ ધૂજૈરે, વેણીરામ કેશરી જિમ ગૂંજૈરે;
પ્રગટ હલુકર્મી પ્રતિ બૂજૈ. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૧૦ ॥

ઉત્પત્તિઆ હે બુદ્ધિ ઉદારોરે, સમજાયા ઘણા નરનારોરે;
હુવો જિન શાસણ શિણગારો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૧૧ ॥

ઘણાને દિયો સંજમ ભારોરે, ધર્મ વૃદ્ધિ મૂર્ત સુખકારોરે;
એતો ભિક્ખુ તણો ઉપગારો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૧૨ ॥

કીધો સ્વામ ભિક્ખુ પછે કાલોરે; શહર ચાસદુમેં સુવિશાલોરે;
સંવત અઠારહ સિતરે નિહાલોરે. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૧૩ ॥

ભિક્ખુ તારયા ઘણાં નર નારોરે, ભવિતારક ભિક્ખુ વિચારોરે;
સ્વામી જય જશ કર્ણ શ્રીકારો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૧૪ ॥

સેંતાલીસમી ઢાલ સુહાયોરે, ભિક્ખુ શિષ્ય મોટા મુનિરાયોરે;
સ્વામ સંગ પર્મ સુખ પાયો. ॥ ભિ૦ ॥ ॥ ૧૫ ॥

॥ દોહા ॥

તિણ અવસર કોટા તણા, દોલતરામજી દેખ;
આયા તસુ ટોલા થકી, સન્ત ચાર સુવિશેષ. ॥ ૧ ॥

॥ સોરઠા ॥

દોય રૂપ ચન્દ દેખરે, વારૂ રૂપ વર્ધમાનજી;
સુરતોજી સંપેખરે, સ્વામ ગણેસંજમ લિયો. ॥ ૧ ॥

રૂપચન્દ બહુ માનરે, છુટો તેહ પ્રયોગથી;
પ્રકૃતિ અજોગ પિછાણરે, સુરતોપિણ છુટક થયો. ॥ ૨ ॥

॥ દોહા ॥

વડા સંત વર્ધમાનજી, સંજમ સરલ સુધાર;
　વિચરત વિચરત આવિયા, દેશ ઢુંઢાડ મઝાર. ॥ ૨ ॥

લૂ રા કારણથી લિયો, મારગમેં સંથાર;
　સમ્બત્ અઠારહ પંચાવને, લીધો સંજમ ભાર. ॥ ૩ ॥

લઘુ રૂપચન્દ સ્વામગણ, માધોપૂરરે માહિં;
　અણશણરો બંધો કિયો, વેણીરામજી પાહિ. ॥ ૪ ॥

પછે પ્રણામ કચા પડચા, બોલ્યો એહવી વાય;
　હૂં થારે નહી કામકો, રત્ન કાંકરો થાય. ॥ ૫ ॥

ઈમ કહીને અલગો થયો, કાલ કિતો ઈમ થાય;
　એક ચેલો ઢીધાં પછે, આયો ઈન્દ્રગઢ માંય. ॥ ૬ ॥

શિષ્ય તજકહૈ ગૃહસ્થાં ભણી, તંત સુત્ર સુજતામ;
　ભિકખુને વહિરાવજ્યો, સુજ ગુરૂ ભિકખુ સ્વામ. ॥ ૭ ॥

ઈમ કહી સાધ પણોપચખ, દિયો સંથારો ઠાય;
　પાંચ દિવસરે આસરે, પરભવ પહોંતો જાય. ॥ ૮ ॥

॥ સોરઠા ॥

જતિ ભેષને જાણરે, મયારામજી મૂકિયો;
　પ્રત્યક્ષહી પહિછાણરે, ભેષ ધાર્યાં મેં આવિયો. ॥ ૩ ॥

ભેષધારીને છંડરે, સંજમ લીધો સ્વામ પૈ,
　બહુ વર્ષ ચરણ સુમંડરે, નિકલ કાલવાદી થયો. ॥ ૪ ॥

વિગતો નામ વિચારરે, વાસી બોરાવડ તણો;
　સંજમ લે સુખકારરે, કર્મ પ્રભાવે નિકલ્યો. ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ ૪૮ મી ॥

(બાજોટ પર નહીં બેસણો મુનિ પગ ઉપર પગ મેલ-એ દેશી)

તદનન્તર ટૂંગચના વાસી, સુખજી નામ સુખકાર;
સ્વામ ભિક્ખુ પે સંજમ લીધો, આણી હર્ષ અપારરા;
ભિક્ખુ સ્વામ ઉજાગર આપરા. સુવિનીત ભલા શિષ્ય જિનમાર્ગ જમાયોરે;
સુગુણા પરમ પૂજરે, પ્રસંગ સુજ્ઞાની જય જશ છાયોરે. ॥૧॥

ભિક્ખુ સ્વામ પછે ચૌસટે, કાંઇ શહર દેવગઢ સાર;
અણશણ કર આતમ ઉજવાલિયો,તો શુદ્ધ દશ દિન સંથાર. ॥૨॥

વર્ષ તેપને શિરિયારી વાસી, હેમ આછાહદ જાતિ;
સંજમ સ્વામ સમાપ્યો સુવર્ણન, હેમ નવરસે વિખ્યાત. ॥૩॥

ઉત્પતિયા બુદ્ધિ આગલા, સ્વામી હેમ સખર સુવિનીત;
પ્રબલ બુદ્ધિ પુન્ય પોરસા, કાંઈ પૂર્ણ પુજ્યસું પ્રીત. ॥૪॥

પરમ વિનયવન્ત પરખિયા, વારૂ બુદ્ધિ ભારી સુવિચાર;
હદ કિયો સિંધાડો હેમનો, ભારી જ્ઞાની ગુણારા ભંડાર. ॥૫॥

હેમ સુનિર્મલ હીયા તણા, અરૂ હેમ સ્વામી હિતકાર;
હેમ સુમતિના સાગરૂ, અરૂ હેમ ગુપ્તિ ગુણકાર. ॥૬॥

હેમ દિસાવાન દીપતો, મુનિ હેમ મોટા મહા ભાગ;
હેમ ઉજાગર ઓપતો, વર હેમ હિયે વૈરાગ. ॥૭॥

હેમ ઇર્યાધુનિ ઓપતી, ગતિ જાણે ચાલ્યો ગજરાજ;
હેમ ગમ્ભીર ગહરા ઘણા, ઓતો હેમ ગરીબ નિવાજ. ॥૮॥

હેમ દયા દિલમેં ઘણી, શુદ્ધ સત દત હેમ સધીર;
હેમ શીલ માંહી રમ રહ્યો, વારૂ કર્મ કાટણ વડવીર. ॥૯॥

હેમ સંગ રહિત સુરતરૂ, કાંઇ હેમ મેરૂ જિમ ધીર;
હેમ ચિન્તામણિ સારીખો; ઓતો હેમ જાણે પરપીર. ॥૧૦॥
સુન્દર મુદ્રા હેમની, અરૂ અતિશય કારી એન;
પેખત ચિત્ત પ્રસન્ન હુવૈ, ચિત્ત માંહે પામૈ ચૈન. ॥૧૧॥
સંવર અઠારહસૈ તેપને પછૈ, ધર્મ વૃદ્ધિ અધિકાય;
વંક ચુલિયા મેં વાર્તા, આતો પ્રત્યક્ષ મીલી ઇંહા આય. ॥૧૨॥
બારહ સંતતો આગે હુંતા, કાંઇ સ્વામ ભિક્ખુ પૈ સોય;
હેમ હુવા સંત તેરમા. ત્યાં પછૈ ન ઘટિયો કોય. ॥૧૩॥
ભાગ વલી ભિક્ખુ તણો, શિષ્ય હેમ હુવા વૃદ્ધિકાર;
પાખંડી પગ માંડે નહીં, પડે હેમની ધાક અપાર. ॥૧૪॥
ચૌથે આરે સાંભલ્યા, એ તો ક્ષમા શૂરા અરિહંત;
પ્રત્યક્ષ આરે પંચમે, એ તો હેમ સરીખા સન્ત. ॥૧૫॥
ભિક્ખુ ભારીમાલ રૂપરાય રે, વર્તારામેં હેમ વદીત,
ચર્ચા વાદી શૂરમા, લિયા ઘણા પાખંડયાં ને જીત. ॥૧૬॥
ઘણા જણને સંજમ દિયો, દેશ વ્રત ઘણાં ને સુલભ્ભ;
બહુ ભણાયા પંડિત કિયા, હેમ જિન શાસન શોથમ્ભ. ॥૧૭॥
હેમ નવરસા મેં કહ્યો, વર હેમ તણો વિસ્તાર;
ગ્રંથ વધતો જાણને, ઇહાં સંક્ષેપ્યો અધિકાર. ॥૧૮॥
ભારીમાલ ચલિયાં પછૈ, રૂપરાય તણે વર્તાર;
ઉગણીસે ચૌદે સમૈ, શિરિયારીમેં સન્થાર. ॥૧૯॥
ભાગ પ્રબલ ભિક્ખુ તણા, હુવા સંત શાસણ શિણગાર;
હેમ ગજેન્દ્ર સમો ગુણી. વલી આખું અવર અણગાર ॥૨૦॥
આઠ ચાલીસમી શોભતી, આખી ઢાલ રસાલ અપાર,
સ્વામ ભિક્ખુ ગણ સુરતરૂ, ઓતો જય જશ કરણ ઉદાર ॥૨૧॥

॥ દોહા ॥

તદનંતર તપસી ભલો, વર ચપલોત વિચાર;
વાસી ઝેલવાનો પવર, ઉદેરામ અધિકાર. ॥૧॥
પચાવને પાલી મઝે, પુજ ભીખણજી પાસ;
શ્રાવણમેં સંજમ લીયો, અધિકો ધર્મ ઉજાસ. ॥૨॥
અતિ ઉમંગ તપ આદરયો, વર આંબલ વર્ધમાન;
બયાલીસ ઓલી લગે; ચઢયો જ ચઢતે ધ્યાન. ॥૩॥
અવર તપ કીધો આધક, છઠ છઠ આદિ વિચાર;
આઠ સૌ ઈકિતાલીસ આસરે, આંબલ કિયા ઉદાર. ॥૪॥
સાઠે સ્વામ પછે સહી, સખરો કર સંથાર;
ચેલાવાસ ચલતો રહ્યો, ભારીમાલ ઉતારયો પાર. ॥૫॥

॥ સોરઠા ॥

તદનન્તર તિણવારરે, ખુશાલજી સંજમ લિયો;
પ્રકૃતિ કઠિણ અપારરે, કર્મ જોગથી નીકલ્યો. ॥૧॥
ઓટો જાતિ સોનારરે, વાસી ખારચીયા તણો;
સ્વામ કને સમાચારરે. આપ કહૈ ઈહ રીતસું. ॥૨॥
અતિ કાચો હુવો બાપરે, આજ્ઞાદી મુજ ઇણપરૈ;
તૂ મુઝ કયૂં દે તાપરે, કર તુઝ દાય આવે જિસો. ॥૩॥
મ્હારી કાની સું જાણરે, જોગી જતિ કે ઢંઢિયો;
ઇક નર સુણતાં કહિ વાણરે, સ્વામી તવ સંજમ દિયો. ॥૪॥
પ્રકૃતિ તણે પ્રતાપરે, સંજમ પાલણો દોહિલો;
કઠિણ પરિયા તાપરે, છુટો તે તવ છિનકમેં. ॥૫॥
નાથોજી પોરવાલરે, વાસી દેસુરી તણો;
સુત ગૃહ છાંડી સારરે, સંજમ સનરે સ્વામ પૈં. ॥૬॥

જીભા લોલપી જાણરે, મુનિ બાંધી મર્યાદને;
છુટો તેહ પિછાણરે, પિણ શ્રદ્ધા સનમુખ રહ્યો. ॥૭॥

॥ ઢાલ ૪૯ મી ॥

(જૈ જૈ જૈ ગણપતિ રે નમૂં-એ દેશી)

સમત અઠારે વર્ષ સતાવને, ગામ રાવલિયાં ગુણિયે;
લઘુ વેસ રૂપ રાય દીખ્યાલી, થિર ચિત્ત સેતી થુણિયે;
જૈ જૈ જૈ ગણપતિરે નમું. ॥૧॥

બંબ જાતિ ચતુરો સાહ સુતવર, નામ રાયચંદ નીકો;
વર્ષ ઇગ્યારહ આસરે વયમેં, સંજમ સખર સધીકો. ॥ જૈ૦ ॥૨॥
હથિણી હોદે હર્ષ હુઓ અતિ, માતુ કુશાલાં વારૂ;
સાથે સંજમ પૂજ સમાપ્યો, ચૈત્રી પુનમ ચારૂ. ॥ જૈ૦ ॥૩॥
પ્રબલ બુદ્ધિ ગુણ પુન્ય પેખને, પર્મ પૂજ ફરમાયો;
પદલાયક એ પુન્ય પોરસો, વચનામૃત વરસાયો. ॥ જૈ૦ ॥૪॥
દિશાવાન રૂપરાય દીપતો, ભાગ્ય વલી બુદ્ધિ ભારી;
હસ્ત મુખી મૂર્ત્તિ હદ હર્ષંત, પેખત મુદ્રા પ્યારી. ॥ જૈ૦ ॥૫॥
પાટ તીજૈ આયુંચ પરૂપ્યા, સ્વામ વચન સુખદાયા;
જમ્બુ સ્વામ જૈસા જૈવન્તા, જગ્ગ ઠાઠ જમાયા ॥ જૈ૦ ॥૬॥
અન્તકાલ ભિક્ખુને અધિકા, સાજ સખર સુખદાયા;
ભારીમાલરે પાસ ભૂજાગલ, રાયચંદ્ર રૂપ ગાયા ॥ જૈ૦ ॥૭॥
ગુણંતરૈ વર્ષ ભારીમાલની, આજ્ઞા લે અગવાણી
પ્રથમ શિષ્ય રૂપ જીત દીયો, નિજ પાટ લાયક સુવિદાણી જૈ૦॥૮॥
ભારીમાલને સાજ દીયો અતી, અન્ત સમય અધીકાયો
આપ ઓજાગર અધિક અનોપમ, દીન દયાલ દીપાયો જૈ૦ ॥૯॥

તસ ઉપગાર તણો વર્ણન, કરતાં અતી ગ્રંથ વધિયો;
ભિક્ખુ તણો સંબંધ ઈહાં, તીણ કારણ સંખેપિયો. ॥જૈ૦ ॥૧૦॥
સંસારી લેખે મામા સત્ જુગી, મહા મતિવન્તા;
ભલ ભાણેજ રાયચન્દ ભણિએ, જશધારી જૈવંતા. ॥ જૈ૦ ॥૧૧॥
ભિક્ખુ રૂપ અતી ભાગ વલી, શિષ્ય મીલીયા રાયચંદ નીકા;
ગીરવા ગહર ગંભીર ગુણાગર, પુજ્ય પ્રથમહી પરીખા. ॥જ૦॥૧૨॥
બહુ વર્ષાં લગ માર્ગની વૃદ્ધિ, જિનજી આગું જાણી;
ભિક્ખુરે અતી ભાગબલી, રૂપરાય મીલ્યા શિષ્ય આણી. ॥જૈ૦॥૧૩॥
ઐસા ભિક્ખુ આપ ઉજાગર, શિષ્ય પિણ મિલ્યા સરીખા;
તસ પગ છેહડે સન્ત હુવાતે, સાંભલીયે સુવૃદ્ધિકા. ॥જ૦॥૧૪॥
એ ગુણ પચાસમી ઢાલ અનુપમ, મીલ્યો સંત મન માન્યો;
કહિયે ધર્મ વૃદ્ધિનો કારણ, જય જશ કર્ણ સુજાણ્યો. ॥જ૦॥૧૫॥

॥ દોહા ॥

સમત અઠારે સતાવને. જેઠ માસમેં જોય;
પીતા પુત્ર ધર ચરણ પદ, હર્ષ ઘણો અતિ હોય. ॥૧॥
તારાચન્દજી તાત સૂત, ડુંગરશી મહામંડ;
પીતા ભાર્યા પરહરી, સતન સંગાઇ છંડ. ॥૨॥
બડ વૈરાગી સંત બિહું, સખરો કર સંથાર;
ભિક્ખુ સ્વામ પછે ઉભય, સમચિત જન્મ સુધાર. ॥૩॥
અણશણ ઈકતાલીસ દિન, તારાચંદ ઉવેખ;
દશ દિન અણસણ દીપતો, ડુંગરશીને દેખ. ॥૪॥
તદનન્તર સંજમ લીયો, વરસ્યા વોહુરા તાહિ;
જીવો મુનિ તાસોલનો, મહા મોટા મુનિરાય. ॥૫॥

સરલ ભદ્ર પ્રકૃતી સખર, તીન પાટની તામ;
સેવ કરી સાચે મને, ધુન સુવિનયમેં ધામ. ॥૬॥
ભિક્ખુ ભારીમાલ પાછૈ ભલો, નેઉઆ વર્ષ નિહાળ;
ગોધુંદે અણુશણુ ગુણી, મહા મુનિ ગુણમાળ. ॥૭॥

॥ ઢાલ ૫૦ મી ॥

(ચેત ચતુર નર કહ તને સતગુરૂ-એ દેશી.)

જોગીદાસજી સ્વામી જોરાવર, તદનન્તર ત્રિયાત્યાગી;
સ્વામ ભીખણજી સંજમ દીધો, બાલપણે બડવૈરાગી.
ભ્રમ છાંડ ભિક્ખુ શિષ્ય ભજલે, તજ મિથ્યા મતિ તાલંદા;
કર્મ જાલ કાટો કરણી કર, પર્મ જ્ઞાન પર્માનન્દા. ॥૧॥
શહર કેલવારા વાસી શુદ્ધ, જોગીદાસ સાચા જોગી;
સખર સૌભાગી મમતા ત્યાગી, ભલ સુમતિ પિણ નહી ભોગી. ॥૨॥
અલ્પ કાલમેં, અચાણ ચકરો, શહર પીસાંગણમેં સુણિયો;
ચૌવિહાર સંથારો ચોખો; થિર ચિત સૂ મુનિવર થુણિયો. ॥૩॥
ગુણસઠે વર્ષે મુનિ ગુણવંતો; પુજ્ય છતાં પરભવ પહુતો;
આતમ તારયો જન્મ સુધાર્યો; હિયે નિર્મલ રૂપરાજ હું તો. ॥૪॥
તદનન્તર જોધો મારૂ તે, ગામ કેરડાના ગુણિયો;
સ્વામ ભિક્ખુ સ્વહથ સંજમ શુદ્ધ, ભારી તપસી તપ ભણીયો. ॥૫॥
અઢી માસ તપ આછ આગારે, તપ ઉત્કૃષ્ટ પણો તપિયો;
સરલ ભદ્ર મુનિવર સૌભાગી, જાપ વિવિધ તનમન જપિયો. ॥૬॥
દિન અડતીસ કોયલે દીપ્યો, સંથારો સખરો સુણિયો;
સ્વામ પછે પરભવ સુમતિ શુદ્ધ, જોધો ધન માતા જણિયો. ॥૭॥
શહર ખેરવાગ ભગજી શુદ્ધ, વર આજ્ઞા દે બદિન વદી,
સંજમ ભિક્ખુ સ્વામ સમાર્યો, સખર વિનયથી શોભ ચઢી. ॥૮॥

જાતી વૈદ મુંહૂતા જશ ધારી, ભગજી ભક્તિ કરી ભારી;
ભિક્ખુ ભારીમાલ રૂપરાય તણી ભલ, પેખતહી મુદ્રા પ્યારી. ॥૯॥

રૂપરાય તણે વરતારે રૂડો, પંડિત મરણ મુનિ પાયો;
નિનાણુંવે આત્મને નિન્દી, શુદ્ધ પરિણામે શોભાયો. ॥૧૦॥

॥ સોરઠા ॥

જોગડ જાતિ સુજાણરે, વાસી વિદાસર તણું;
પૂજ સમીપ પિછાણરે, ભાગચન્દ આવી કરી. ॥૧॥

વારૂ ગુણસઠે વાસરે, ચારિત્ર ધારયો ચૂંપસૂં;
વર્ષ કિતેક વિમાસરે, કર્મ જોગથી નિકલ્યો. ॥૨॥

ચન્દ્રભાણજી માહિરે, રહ્યો પંચ માસ આસરે;
ભારીમાલ પૈ આયરે, કહે મુજને લ્યો ગણ મઝે. ॥૩॥

હું રહ્યો ચન્દ્રભાણ માહિરે, ત્યાંને સાવ ન શ્રદ્ધિયો;
થેં મોટા મુનિરાયરે, સાધુ શ્રદ્ધતો સ્વામ ગણ. ॥૪॥

ભારીમાલ રૂપરાયરે, છેદ દિયો પટ માસરો;
લિયો તાસ ગણ માહિંરે, અવલોકી ભિક્ખુ લિખત. ॥૫॥

આપાં માંહિલો જાણરે, જાય ચન્દ્રભાણજી મઝે;
અલ્પકાળ પહિછાણરે, આહાર પાણી ભેલો કરે. ॥૬॥

પિણ આપાંને સાધરે, શ્રદ્ધે શુદ્ધ મનસૂં સહી;
શ્રદ્ધે તાસ અસાધરે, નવી દીખ્યા દેણી ન તસુ. ॥૭॥

જથા જોગ દંડ જાણરે, દે લેણું તસુ ગણ મઝે;
વર્ષ સેંતીસે વાણરે, લિખત ભિક્ખુ રૂપનો કિયો. ॥૮॥

એહવો લિખત અવલોકરે, નવી દીખ્યા દીધી ન તસુ;
છેદ દે મેટયો દોષરે, ભારીમાલ વ્યવહારથી. ॥૯॥

પાસત્થા પાસ પિછાણરે, આહાર આદ લેવે દેવે તસુ;
નિશીથ વીસમે જાણરે, દંડ ચૌમાસી દાખિયો. ॥૧૦॥

ચોમાસી ડંડ સ્થાનરે, વાર વાર સેવ્યાં છતાં;
વ્યવહાર પ્રથમ કહી વાનરે, ચૌમાસી પ્રાછિત તસુ. ॥૧૧॥

ઈમ બહુ ન્યાય વિચારરે, વલિ મર્યાદ વિમાસને;
વારૂ દેખ વ્યવહારરે, છેદ દેઈ માંહે લિયો. ॥૧૨॥

વીત્યો કિતોયક કાલરે, ફિર છુટક થયો એકલો,
ઈક શિષ્ય કીધો ન્હાલરે, નામ ભવાનજી તેહનો. ॥૧૩॥

ડંડલે આયા માંહિરે, તપનો અભિગ્રહ આદર્યો;
નાયો પાલણો તાહિરે, તિણ કારણ થયો એકલો. ॥૧૪॥

કાલ કેતોક વદીતરે, ફિર આયો ભારીમાલપે;
સન્ત સત્યાં ને સુરીતરે, કર જોડી વંદના કરી. ॥૧૫॥

બોલે બે કર જોડરે, મુજ ને લેવો ગણ મઝે;
અઢી દ્વીપના ચોરરે, ત્યાં સું હૂં અધિકો ઘણો. ॥૧૬॥

છઠ છઠ તપ પહિછાનરે, જાવ જીવ અદરાય દો;
કહો તો કરૂં સંથારરે, પિણ મુજને લ્યો ગણ મઝે. ॥૧૭॥

ભારીમાલ બહુ જાણરે, દીખ્ય. દે માહિં લિયો;
સંવત અઢારે પિછાણરે, એકાંતરે ચર્ણ આદરયો. ॥૧૮॥

માસ ખમણ બહુ વારરે, વિકટ તપ મુનિવર કિયો;
સનાણુવે સુખકારરે, જન્મ સુધારી જશ લિયો. ॥૧૯॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

ભારી તપસી બોપ હુવો ભલ, કોસીથલ વાસી કહિયો;
અનિ તપો ચપલોન અધિકો, લાભ સ્વામ હાથે લહિયો. ॥૧॥

પાલીમેં સંજમ લે પ્રત્યક્ષ, મુનિ તપસા કરવા મંડીયો;
કબહિક છાસઠ કબહીક અડસઠ[1], ચઢત ચઢત અધિકા ચઢીયો. ॥૧૨॥
કદહિક ચાર માસમેં કીધા, સતર પારણા સુમતી સહુ;
ગ્રન્થ બહુલ ભય તપ વર્ણન ગુણ; તીણ કારણ સહુ તે ન કહુ. ॥૧૩॥
સાડીચાર પહોર સંથારો, સ્વામ પછૈ શુદ્ધ ગતિ સારૂ;
પાલો ધર્મ ઉદ્યોત પ્રગટ હદ, વર્ષ છાસઠે મુનિ વારૂ. ॥૧૪॥
મુનિ મહિમાગર અધિક ઉજાગર, ગુણસાગર નાગર જ્ઞાની;
વચન સુધા વાગર ધર્મ જાગર, ધર્મધુનિધર મહાધ્યાની. ॥૧૫॥
અંજન મંજન ચંન્દન અંગન, શિવ શંજન રંજન સાધી;
ભ્રમ ભંજન ભિક્ખુ ગુરૂ ભેટી, અરિ ગંજન મતિ આરાધી. ॥૧૬॥
સ્વામ શરણ સુખ કરણ તરણ શુદ્ધ, તમ ભ્રમ હરણ સ્વામ તરણી;
શિવ વધૂ વરણ ધરણ દુધ ર સમ, કહા કહું મુનિની કરણી. ॥૧૭॥
સુર ગિર ધીર ગંભીર સમીર, સદા સુખ સીર સુતાર સજૈ;
તોડ જંજીર વીર વડ તુમ હી, રૂપ ભિક્ખુ ગુણ હીર રજૈ. ॥૧૮॥
ધર્મ પ્રતીત રીત પ્રભુ વચસે, લોક વદીત અનીત લજૈ;
જ્ઞાન સંગીત નીત હદ ગુણિયણ, ભલ ભિક્ખુ રૂપ જીત ભજૈ. ॥૧૯॥
વાણ વિમલ અતિ નિમલ કમલવર, જમલ અમલ શિવમગ જાણી;
સમલ તમલ મિથ્યા મતિ સોધી, આપ સુર્તિ અધદલ આણી. ॥૨૦॥
આપ તણે પ્રસાદ અનોપમ, તંત મુનીશ્વર બહુ તરિયા;
આપ સુરતરૂ આપ ગુણો દધિ, આપ ઘણાના અઘહરિયા. ॥૨૧॥
સ્મરણ સ્વામ તણો નિત સાધું, સ્વામ તણો સુજનિત શરણો;
આશા પૂરણ સ્વામ અનોપમ, નિર્મલ ચિત ઠીધો નિરણો. ॥૨૨॥
સખરા સ્વામમુનિ ગુણ સાચા, મ્હેં સંક્ષેપ થકી ગુણિયા;
જલ સાગર કિમ જાવે ગાગર, ગુણ અનન્ત અથગ અનઘ ગુણિયા. ॥૨૩॥

---

[1] નોટ—મુજ પ્રતમેં "અઠાવન" એસા પાઠ હૈ કિન્તુ ગાથેકે ચતુર્થ ચરણકે ભાવસે "અડસઠ" હી ઠીક જચતા હૈ.

निमल पचासमी ढाल निहाली, भल भिक्खु गुणसूं भरिया;
जय जश सम्पति करण जाणजे, इण खंड भिक्खु अवतरिया. ॥२४॥

॥ दोहा ॥

अडतालीस मुनि अख्या, पूज छतां पहिछान;
चारित्र लीधो चित्तधरी, उजम अधिको आण. ॥१॥
अठवीस गणु में सही, सखर रह्या सुजगीस;
गुरु छंदे गिरवा गुणी, अलग रह्या छे वीस. ॥२॥
वीसा मांहे एक वर, रूपचन्द शुद्ध रीत;
छेहडे अणशण चर्ण लिय, पूज आण प्रतीत. ॥३॥
पूज थकां चारित्र प्रगट, अब सतियां अधिकार;
केईक बारे नीकली, पहोंती केइक पार. ॥४॥
एक साथ वृत आदर्या, तीन जणया तिणवार;
कुशलांजी बडी करी, कुशल क्षेम अवतार. ॥५

॥ ढाल ५१ मी ॥

(क्षम्यावन्त जोय भगवन्तरो ज्ञान—ए देशी.)

पवर चरण शुद्ध पालताजी, कुशलांजीने विचार;
दीर्घ पृष्ट गुदोयमेंजी ते, डंसियो तिणवार;
खिम्यावन्त धिन सतियां अवतार. ॥१॥
जंत्र मंत्र ज्राडा जाणीजी, वंछयो नहीं तिणवार;
शुद्ध परिणामे महासतीजी, पोहती परलोक मजार. ॥२॥
मटुजी मोटी सतीजी, स्वाम आण शिर धार;
पद आराधक पामियोजी, ओ भिक्खुनो उपगार. ॥३॥

॥ सोरठा ॥

अजजू प्रकृति अजोगरे, कर्म जोग सूं नीकली;
प्रकृति कठिण प्रयोगरे. चारित्र खोते छिनकमे. ॥१॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

નામ સુજાણા નિરમલીજી, દેઉજી દીપાય;
સ્વામ તણે ગણમેં સહીજી, પરભવ પોંહતી જાય. ॥૪॥

॥ સોરઠા ॥

તદનન્તર તિણ વારરે, સાધુપણો લીધો સહી;
નેઉ નામ નિહાલરે, કર્મ પ્રયોગે નીકલી. ॥૨॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

સતી ગુમાના શોભતીજી, સંજમ વર સંથાર;
ઈમજ કસુંબાજી અખીજી, અણશણ અધિક ઉદાર. ॥૫॥

જીઉજી વલિ જાણિયેજી, સ્વામ તણે ગણ સાર;
પોતે બહુ સુત પરહરીજી, વાસી રીયાં રા વિચાર. ॥૬॥

કાલ કિતેક પછે કિયોજી, શહર પીપાંડ સંથાર;
ઈગતાલી ખંડી ઓપતીજી, માંઢી કરી તિવાર. ॥૭॥

॥ સોરઠા ॥

રૈતુ અખુજી ન્હાલરે, અજબૂ ચંદૂજી અજા;
ભેખ ધારયાં મેં ભાલરે, પછે ચર્ણ લિયો પૂજપેં. ॥૩॥

સમત અઢારે સોયરે, વર્ષ તેંતીસે વારતા;
લિખત કરી અવલોયરે, મુનિ લીધી ટોલા મઝે. ॥૪॥

આપ મતે અવધારરે, મન છંદે રહી મોકલી;
અતિ તસુ કઠિણ અપારરે, છાંદે ગુરરે ચાલસ્યો. ॥૫॥

અશુદ્ધ પ્રકૃતિ અવિનીતરે, સુમતે જાણો સ્વામજી;
શિષ્ય ભિક્ખુ શુદ્ધ રીતરે. તંતુ ધાખ્યો તેહને. ॥૫॥

તુજને કલ્પે તેહરે, તે તંતુ લેનો તુમ્હે;
ઈમ કહી કપડો દેહરે, રૈતુ આદિ પાંચા ભલી. ॥૭॥

પૂછયો તાસ પ્રમાણરે, કહે મુજ આધકો કો નહીં;
　પૂજ કરે પહિછાનરે, નિસુણો નિરણય નિર્મલો. ॥૮॥
અખૈરામ અણગારરે, મેલ્યો કપડો માપવા;
　તસ થાનક તિણ વારરે, માપ્યાં અધિકો નીકલ્યો. ॥૯॥
ઈમ તંતુ અતિ રાખરે, જૂઠ બોલી વલી જાણને;
　શુદ્ધ નહીં સંજમ સાખરે, નીત ચરણ પાલણ તણી. ॥૧૦॥
ચારૂયું તે પહિછાનરે, ચેના ભલી પંચમી;
　યાં પાંચૂં ને જાણરે, છોડી ચંડાવલ મઝે. ॥૧૧॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

મેણાજી મોટી સતીજી, વાસી પુરના વિચાર;
　સ્વામ કને સંજમ લિયોજી, છાંડી નિજ ભરતાર. ॥૮॥
પઢી ભણી પંડિત થઈજી, બહુ સુત્રાનીરે જાણ;
　સાઠે સંથારો કરૈજી, કીધો જન્મ કિલ્યાણ. ॥૯॥

॥ સોરઠા ॥

ધનુ કેલીજી ધારરે, રત્તૂ નન્દૂજી વલિ;
　માઢા ગાંમ મઝારરે, છાંડી યાં ચ્યારાં ભણી. ॥૧૨

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

રંગુજી રલિયામણાજી, શ્રી જીદ્વારાના સાર;
　પોરવાલ પ્રગટ પણેજી, સંજમ લિયો સુખકાર. ॥૧૦
અદનીસે વ્રત આદરયોજી, સ્વામ ખેતસીરે સાથ;
　શિઘ્યારી ચલતા રહ્યાજી, વારૂ ભણી વિખ્યાત. ॥૧૧॥
નદાંજી મોટી સતીજી, તલેસરા તંતસાર;
　શ્રી જી દ્વારાના સહીજી, સખર કિયો સથાર. ॥૧૨॥

સુત બહુ તજ સંજમ લિયોજી, કંટાલ્યા નાકહિવાય;
અણશણ લોઢાતી મજેજી, ફૂલાંજી સુખદાય. ॥૧૩॥

ઉત્તમ અમરાં આર્યાજી, સ્વામ તણે ઉપગાર;
જીતવ જન્મ સુધારિયોજી, સખરો કર સંથાર. ॥૧૪॥

ઢાલ એક પચાસમીજી, ભિક્ખુને ગણ ભાલ;
બડી બડી સતિયાં હુઇજી, વારૂ ગણ સુવિશાલ. ॥૧૫॥

॥ સોરઠા ॥

રત્તૂ લે ચારિત્રરે, છૂટી ખોયો ચર્ણને;
પાલી માહિં પવિત્રરે, પછે સંથારો પચખિયો. ॥૧॥

ઉપાય કિયા અનેકરે, ભેષ ધારયાં લેવા ભણી;
તો પિણ રાખી ટેકરે, ત્યાં માંહે તો ના ગઇ. ॥૨॥

॥ દોહા ॥

શુદ્ધ ચિત્ત સૂં તેજુ સતી, પોરવાલ પહિછાણ;
વાસી ઢાલ કંબોલરા, સંજમ લિયો સુજાણ. ॥૩॥

કાલ કિતેક પછે કિયો, સંથારો સુવિહાણ;
દિવસ બેયાલી દીપતો, કીધો જન્મ કિલ્યાણ. ॥૪॥

॥ સોરઠા ॥

બનાંજી સુવિચારરે, સંજમ લીધો શુદ્ધ મને;
કર્માં કરી ખુવારરે, ટોલાં સૂં ન્યારી ટલી. ॥૫॥

॥ દોહા ॥

વગતુજી બગડી તણા, વર કુલ અતિ સંવેત;
હીરાં હીર કણી જિસી, બારીમાલના નેત. ॥૬॥

નામ નગી ગુણ નિર્મલો, વેણીરામજીરી બહેન;
એક દિવસ તિનૂં અન્ન, ચર્ણધાર ચિત્ત ચેન. ॥૭॥

ચૌમાલીસેં વર્ષ સ્વામીજી, સંજમ દે ઈક સાથ;
સૂંપ્યા રંગુજી ભણી, વારૂ જશ વિખ્યાત. ॥૮॥

એ તીનૂં ભિકખુ પછે, સંથારા કર સાર;
મહિયલ મોટી મહાસતી, પામી ભવનો પાર. ॥૯॥

સરૂપ ભીમ રૂપ જીતની, અજબૂ જુવાં સુજોગ;
ચૌમાલે ધારયો ચર્ણ, અઠાસીયે પર લોગ. ॥૧૦॥

શિરિયારીના મહાસતી, પન્નાજી પહિછાણ;
સંજમ પાલ્યો સ્વામ ગણ, સંથારો સુવિહાણ. ॥૧૧॥

॥ સોરઠા ॥

કાંઠોલીરી કહાયરે, લાલાંજી સંજમ લિયો;
પરવસ સીત સુપાયરે, ઈણ કારણ ગૃહ આવિયાં. ॥૧૨॥

બહુ વર્ષાં સુવિચારરે, શ્રાવક ધર્મજ સાધયો;
તપ જપ કિયો ઉદારરે, ફિર ચારિત્ર નહીં પચખિઓ. ॥૧૩॥

॥ ઢાલ ૫૨ મી ॥

(જયાંરા ઇન્દ્ર ચન્દ્ર રખવાલા. એ—દેશી.)

ગુમાના મહા ગુણવંતી, નાસોલ તણી ચિત્ત શાંતિ;
જીવા મુનિરી બડી મા જાણી, સતી સંજમ લિયો સુખદાણી
દો લાલ; સતિયાં નામજ મોટિ. ॥ ૧

એક માગ કિયો અતિભારી, દોય માસ છેહડે દિલધારી,
શુદ્ધ રાજનગર નગારો, સતી સગલ બડ઼ સુખકારીરો. ॥૨

વર શહર બુંદીરા વાસી, વારૂ શ્રાવગી કુલ સુવિમાસી;
ખેરવે સંથારો ખંતી, ખેમાજી ખેમ કરંતી હો. ॥૩॥

॥ સોરઠા ॥

જૂં પરિષહથી જાણરે, છૂટી જસુ છિનકમેં;
ચોખી ટલી પિછાણરે, કાંકોલીરી બિહું. કહી ॥૧॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

સતજુગીરી બહિન સુખવાસી, રૂપ રાયચંદજીરી માસી;
પિઉ પુત્ર તજ્યા પહિછાણી, રૂપાંજી મહારલિયાણી હો. ॥૪॥

સંજમ બાવને સધીકો, સતાવને સંથારો નીકો;
ખુશાલાંજીરી લઘુ બહિન કહીયે, રૂપાંજી જગજશ લહિયે હો. ॥૫॥

રૂપાંજી કંટાલ્યે સંથારો, અગ્રવાલ જાતિ અવધારો;
માધોપૂરના વસવાનો, સુત તીન તજ્યા વ્રત ધ્યાનો હો. ॥૬॥

વરજુજી વદીત વિમાસી, રૂડી શીલ ગુણારી રાસી;
તિણરો ભિક્ખુ તોલ વધાયો, સતી સુજશ શાસણમેં પાયો હો.॥૭॥

વીઝાંજી મહા વૃદ્ધકારી, ધર ચરણ શીલ સુખકારી;
કરડો તપ છેહડે કીધો, સતી જગ માહેં જશ લીધો હો. ॥૮॥

બનાંજી સુવિનયવંતી, શુદ્ધ ચરણ પાલણ ચિત્ત શંતી;
સુખદાયક ગણ સુવિશાલી, સતી આતમને ઉજવાલી હો. ॥૯॥

શુદ્ધ યાં તીનાને સિખ્યા, દીધી ભિક્ખુ એક દિન દિખ્યા;
સખરો છેહડે સંથારો, સમણી હદ મુદ્રા સારો હો. ॥૧૦॥

॥ સોરઠા ॥

વીરાં જાતિ કુમારરે, સંજમ લીધો સ્વામપે;
પ્રકૃતિ અશુદ્ધ અપારરે, તિણ કારણ ગણ સું ટલી. ॥૨॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

ઉદાંજી ઉધમવંતી, સતી જાતિ સોનર સોહંતી;
બહુ વર્ષ ચરણ સુવિચારો, અંબેટ માંહે સંથારો હો. ॥૧૧॥

સુમાંજી જાતિ પોરવાલ, શ્રીજીદ્વારાના સાર;
છપને વર્ષ સંજમ લીધો, સ્વામ પછૈ સંથારો સિદ્ધોહો.॥૧૨॥

વર્ષ સતાવને સુવિચારો, રૂપરાય ચરણ હિતકારો;
તિણ બહુત હુવો ઉપગારો, તિણરો સાંભળજ્યો વિસ્તારો હો. ॥૧૩॥

સંસાર લેખે શોભાયા, લખપતિ લ્હોડે સજનાયા;
મતિવંત હરેતુ મહિ મંડી, લીધો ચરણ પિઉ સુત છંડી હો. ॥૧૪॥

દુઃખ ઘરકા બહુલો દીધો, સતી અડિગ પણે વ્રત લીધો;
સતાણુંવે લાહુવે સંથારો, હરેતું ગુણ જ્ઞાન ભંડારો હો. ॥૧૫॥

કુશલાંજી રાવલિયારા કહિયે, સતજુગીરી બહિન વ્રત લહિયે;
રૂપ રાયચન્દજીની માતા, સંજમ લે પામી સાતા;
આતો જિન શાસનમેં સુખદાતા હો. ॥૧૬॥

બલ હરેતુજીની ભગની, સતી કરતુરાંજી શુભ લગ્ની;
સુત પિઉ છાંડ વ્રત ધારો, સતંતરે ઉજેણ સંથારો હો. ॥૧૭॥

લ્હાવાથી સંજમ લીધો, પિઉ છાંડ પર્મ રસ પીધો;
ગજી બુદ્ધિ અકલ ગુણવન્તી, એતાંજી મહા જશવન્તી હો. ॥૧૮॥

શિરિયારીગ સુ મગનમેં, છોડ્યો પિઉ સની તિણ છિનમે;
સંથારો બહુનરે સિધો, નોરાંજી જગ જશ લીધો હો. ॥૧૯॥

શુદ્ધ એક વર્ષ મેં શિક્ષા, દુર્મતિ તજ લીધી દીક્ષા;
પાંચાંહી પિઉને છંડી, ત્યારી પ્રીત મુક્તિસું મંડીહો લા. ॥૨૦॥

ગુણસઠેં વર્ષ ગુણવંતી, બહુ ચરણ ધાર બુદ્ધિવંતી;
ત્યાંમેં તીન જણ્યાં એક સાથે, હદ દીક્ષા ભિકખુને હાથે હો. ॥૨૧॥

કુશલાંજી નાથાંજી વીજાંજી, પાલીના તિહું શ્રમ ભાંજી;
તીનૂં શીલામૃત કૂંપી, દીખ્યા દેઇ મજ્જુજીને સુંપી હો. ॥૨૨॥

સતંતરે કુશાલાંજી સંથારો, ભારીમાલ મેલા સુવિચારો;
માધોપુર માસ કાર્તિક મેં, પરલોકે પોહતા છિનકમેં હો. ॥૨૩॥

નાથાંજી ગામ જસોલ ન્હાલી, વર સંથારો સુવિશાલી;
સંસાર લેખે રૂદ્ધિવંતી, સમણી શુદ્ધ પ્રકૃતિ સોહંતી હો. ॥૨૪॥

તપ દિવસ બતીસ સુ તપિયો, જિન જાપ બીજાંજી જપિયો;
તીન દિવસ તણો સંથારો, વર્ષ છિયાસીયે અવધારો હો. ॥૨૫॥

સરૂપ ભીમ જીતના તાણ્યો, કલુ બૈ કાકી કહિવાયો;
ગુણસઠે દીક્ષા ગુણવંતી, ગોમાંજી નેવુયે પાર પહોંતી હો. ॥૨૬॥

જશોદા ખેરવાનિ વાસી, ડાહીજી નોજાંજી વિમાસી;
સંજમ ભીખુ છતાં સારો, બહુ વર્ષ પાછે સંથારો હો. ॥૨૭॥

એ સ્વામ તણો ગણ સારૂ, છપન ગણ ચર્ણ પ્રકારૂ;
સતરે છુટક હુઈ અન્ન, છોડી લૌકિક લોકોત્તર લજા હો. ॥૨૮॥

રહી ગુણ ચાલીસ ગણરાચી, પિઉ છાંડ સાત વ્રત બચી;
દોય બહિન ભાયાંરા જોડા સતજોગી વેણીરામ સુ દોડાદો. ॥૨૯॥

રૂપ રાયચન્દ મા સાથે, સંજમ લીધો પૂજ હાથે;
આપ્યો સમણીનો અધિકારો, ઓતો ભિક્ખુ તણો ઉપગારોહો.॥૩૦॥

આગે સંત કહ્યા અડતાલી અજા છપન ઈહાં ભાલી;
સહુ થયા એક સૌ ચાર, સ્વામી ગણ લીધો ચર્ણ સુખકારહો ॥૩૧॥

વીસ શતરે ગણ બારી, અઠવીસ ગુણ ચાલીસ સુધારી;
વીસામેં રૂપચન્દ શુદ્ધ રીત, રાખી સ્વામતણી પ્રતીતહો. ॥૩૨॥

॥ છન્દ ભૂજંગી ॥

થયા સંત મોટા વડા સુથિરપાલં[1],
ભલૂં નંદ નીકો ફતેચન્દ ભાલં[2];
વિનયવંત વારૂ સુટાકર વિશાલં[3],
નિજાનંદ કારી હરૂનાથ ન્હાલં[4]. ॥૧॥

ભલા ધર્મ ધોરી મુનિ ભારીમાલં[5],
ચલ્યા આપ ચારૂ બડાની સુચાલં;
અખૈ સ્થાન કાજે અખેરામ આછા[6],
સદાનંદકારી સુખારામ સાચા[7]. ॥૨॥

શિવાનન્દ સારૂ શિવો સ્વામ શીશં[8],
નગો સ્વામ નીકો નગેંદ્ર નમીશં[9];
ભલા સ્વામજી સંત હુવા સુભારી[10],
સહી ખેતશીજી સદા શન્તિકારી[11]. ॥૩॥

રૂપિરામ રૂડો ભિક્ખુ શીશ રાજે[12],
વલી નાનજી સ્વામી સ્વામી નિવાજે[13]. ॥૪॥

નિમે નેમ જચા મુનિ નેમ નામં[14],
બડા સંત જ્ઞાની ભલા વેણીરામં[15]. ॥૫॥

વલી સંત ચોટો બડો વર્દ્ધમાનં[16],
સુખો સ્વામ સાગો શુભ ધ્યાન સુજ્ઞાનં[17]. ॥૬॥

હદાં હેમ જેસાસુ હેમ હજારી૧૮,
ઉદેરામ આછો તપેસ્વી ઉદારી૧૯, ॥૭॥

રૂષિપાટ થાપ્યો મુનિ રાયચન્દ૨૦,
દીપૈ તેજ તીખો સુમેરૂ દિનન્દ . ॥૮॥

ભલાસંત તારા સુચન્દ્ર ભણી જે૨૧,
ગિરેન્દ્ર સમો સંત ડુંગર ગિણિજે૨૨. ॥૯॥

જયો જીવરાજ૨૩ અરૂ જોગીદાસ૨૪,
દમીશ્વર જોધો તપે દેહ ત્રાસ૨૫. ॥૧૦॥

ભગો નામ નીકો ભિકખુ શીશ ભારી૨૬,
સહી ભાગચન્દ પછેહિ સુધારી૨૭. ॥૧૧॥

થયો ભોપ ભારી તપે ધ્યાન થાપી૨૮,
પકા સંત શૂરા ભિકખુને પ્રતાપી. ॥૧૨॥

રહ્યા સ્વામ આણ ધુરા છેહ રૂડા,
સહી કેટલી ને થયા કૈર શૂરા. ॥૧૩॥

આખ્યા સંત નામ અઠાવીસ આછા,
જિકે જિવ તારયા ભિકખુ સ્વામ જાચા. ॥૧૪॥

॥ છપ્પય ॥

ઇસા ભિકખુ અણગાર, સાર જીણ માર્ગ શોધી,
અધિક કિયો ઉપગાર, બહુ ભવિને પ્રતિબોધી.

શ્રમણી સંત સુજાણ, સખર કીધા સુખકારી;
પર્મ ધર્મ પહિછાણ, ધુરા જિન આણા ધારી;

અરૂ દેશવ્રત ધારક અધિક, નિત્યકૃત ભજન તું નામકો;
સુખ કરણ શરણ હદ જગ સુજશ, સખર ભીખણજી સ્વામકો. ॥૧॥

॥ દોહા ॥

અષ્ટ વીસ મુનિવર અખ્યા, સખરા ગણ શિણગાર;
વીસ થયા ગણ બાહિરે, તાસ નામ અવધાર. ॥૧॥

વીરભાણ[૧] લિખમોર[૨] વલિ અમરોજી[૩] અભિધાન;
તિલોક[૪] મૌજીરામજી[૫] ચન્દ્રભાણજી[૬] જાન. ॥૨॥

અણદોજી[૭] પનજી[૮] અખ્યા સન્તોષ[૯] શિવજીરામ[૧૦];
શંભુ[૧૧] સંઘજી[૧૨] રૂપજી[૧૩] લઘુરૂપજી તામ[૧૪]. ॥૩॥

સુરતોજી[૧૫] સંઘ સૂં ટલ્યો, મયારામ[૧૬] પહિછાણ;
વિગતો[૧૭] ખુલાશજી[૧૮] વલી, ઓટો[૧૯] નાથુ[૨૦] જાણ. ॥૪॥

કેઈકાને ન્યારા કિયા, કેઈક ટલિયા આપ;
અબ કહિયે છે આર્જિકા, ચતુર સુણો ચુપચાપ. ॥૫॥

॥ છપ્પય ॥

કુશલાં[૧] મટુ[૨] કહાય, સુજાણા[૩] કહિયે સાચી,
દેઉ[૪] ગુમાના[૫] દેખ, કસુંબાંજી[૬] નહિં કાચી;
જીઉ[૭] મેણા[૮] જાહાજ રંગ[૯], સદાં[૧૦] ફૂલાં[૧૧] સુખકારી;
અમરા[૧૨] તેજુ[૧૩] આણ, વલી વગતુ[૧૪] વૃદ્ધકારી;
હીરાં હીર કણી જિસી[૧૫], સતી શિરોમણી શોભની;
નિકલ ક નગાં[૧૬] અજબૂ[૧૭] નિમલ, મહિયલ એ મોટી સતી.॥૧

પન્ના[૧૮] સતી પિછાણ, ગુમાના[૧૯] એમાં[૨૦] ગુણીયે,
રૂપાંજી[૨૧] વરનીત, મરૂપાં[૨૨] સમજી મુણિયે

વરજુ[૨૩] વીજાં[૨૪] વિશાલ બનાં[૨૫] ઉદાં[૨૬] હદવારૂ;
જુમાં[૨૭] હરેતુ[૨૮] જિહાજ કુશાલા[૨૯] ગણ સુખકારૂ;
કરેતુરાં[૩૦] જેતાંજી[૩૧] કહી શુદ્ધ સંજમ નૌરાં[૩૨] સજી;
ઇક વર્ષ માહિં વ્રત આદરયાં, પાંચુંયાં પ્રીતમ તજી.॥૨॥

સખર ખુશાલાં[૩૩] સતી પવર નાથાં[૩૪] પુનવંતી,
વિનય વિજાં[૩૫] સુવિનિત ઘણું ગૈમાં[૩૬] ગુણવંતી;
ચર્ણ યશોદા[૩૭] ચિત્ત હિયે માંહી[૩૮] હરષંતી;
નૌજાં[૩૯] નિમલ નિહાલ, સ્વામ આણા સમરંતી.
એ ગુણ ચાલીસ અજા ગણમેં અખી, એકસોનાર સુજાણિયે;
કુલવંત ઈતરી સતિયાં કહી, બડો વૈરાગ વખાણિયે. ॥૩॥

॥ દોહા ॥

સતરે છુટક નામ તસુ, અજખૂ[૧] નેતુર[૨] તાય,
વલિ કેતુ[૩] ને અખુ[૪] ફિર અજખૂ[૫] કહિવાય. ॥૧॥

ચન્દૂજી[૬] ચેના[૭] છુટક ધનુ[૮] કેલીધાર,[૯]
રતૂ[૧૦] નંદૂ[૧૧] ફિર રતૂ[૧૨] બના[૧૩] થઇ ગણ બાર. ॥૨॥

લાલાં[૧૪] પરવસ નીકળી, જસૂ[૧૫] ચોખી[૧૬] વીરાં[૧૭] જાન;
સતરે છુટક સાંભલી, ગણ ગુણયાલી સુજ્ઞાન. ॥૩॥

॥ ઢાલ તેહિજ ॥

ભિક્ખુ હુવા ઉજાગર ભારી, હદ કરણીરી બલિહારી;
નિત યાદ આવે મુજ મન, તન મન અતિ હોય પ્રસન્ન હો.॥૩૩॥

સુમતાગર શાસણ સ્વામી, જશધર અન્તર જામી;
સખરો કુણ સ્વામી સરખો, પુજ ગુણ સુખમદૃગ પરખો.॥૩૪॥

આશા પૂરણ આપો, જપું આપ તણું નિત જાપો;
પૂર્ણ મુજ આપસૂં પ્રીત, નિરમલ શુધ્ધ આપરી નીત. ॥૩૫॥

કહીએ બાવનમી ઢાલ, વર જય જશ કર્ણ વિશાલ;
મોને ભાગ પ્રમાણે મિલિયા, મનનાજ મનોર્થ ફલિયા;
મુંહ માંગ્યા પાસા ઢલિયા. ॥૩૬॥

તીજે ખંડ કહ્યો તહતીકો, નિરમલ ભિક્ખુ ગણનીકો;
શાસણ સુખદાય સધીકો, જય જશ વૃધ્ધિ શિવનો ટીકો
હો લાલ. ॥૩૭॥

॥ કલશ ॥

મુનિ સુગુણ માલા વર વિશાલા, સુમતિપાલ સુજાણિયે;
તમ કુગતિ તાલા ભ્રમ જ્વાલા, પરમ દયાલ પિછાણિયે;
મુખ સદ્મ સંત મહંત સુન્દર, ભ્રાંત ભંજન અતિભલો;
સુમતિ ગુણસાગર અમલ આગર, નિર્મલ મુનિ ગણગુણ
નિલો. ॥૧॥

ભિક્ષુ જશ રસાયણ.

—: ચતુર્થ ખંડ :—

॥ સોરઠા ॥

સમરૂં ગોયમ સ્વામરે, સુધર્મ જમ્બુ આદ મુનિ;
વલિ ભિકખુ ગુરૂ નામરે, ચોથો ખંડ કહું ચૂંપસૂં. ॥૧॥
મુરધર દેશ મેવાડરે, હાડોતી ઢુંઢાડમેં;
આવા દેશજ ચારરે, સમચિત વિચરયા સ્વામજી. ॥૨॥
ગેરૂ લાલજી વ્યાસરે, શ્રાવક તેરાં માંહિલો;
તે કચ્છ દેશે ગયો તાસરે, ટીકમને સમજાવિયો. ॥૩॥
ટીકમ ડોસી આમરે, દેશ કચ્છમેં દીપતો;
તેપને ગુણસઠે તામરે, પૂજ્ય કને આયો પ્રગટ. ॥૪॥
પ્રગટ તેહ પ્રયોગરે, કચ્છ દેશે ધર્મ વાધિયો;
સ્વામ તણે સંજોગરે, જીવ હજારાં ઉદ્ધરયા. ॥૫॥
ચર્મ કલ્યાણ પિછાણરે; ઈણ ભવ આશ્રી જાણજો;
સુણજો ચતુર સુજાણરે, પૂજ ભિક્ખુનો પ્રગટ હિવ. ॥૬॥

॥ દોહા ॥

પાંચૂં ઇન્દ્રિયાં પરવરી, ન પડી કાંઈ હીંણ;
વૃદ્ધપણે પિણ પૂજની, શીઘ્ર ચાલ શુભ ચીન. ॥૧॥
થાણે કઠેઈ ના થયા, ઉદ્યમી અધિક અપાર;
ચારૂ ચરચા કરણ ચિત્ત, પૂજ તણે અતિ પ્યાર. ॥૨॥
ઉઠે ગોચરી આપ નિત, અતિશય કારી એન;
પૂજ્ય સુમુદ્રા પેખતાં, ચિત્તમેં પામે ચૈન. ॥૩॥

છેહલા છેહલા ગામ ફરશંતા, છેહલાઈ કરત વિહાર;
ચાણોદ સૂં પીંપાડ લગ, વિચરયા સ્વામ ઉદાર. ॥૪॥

॥ ઢાલ ૫૩ મી ॥

(સલ્હા મારૂનાં ગીતની-એ દેશી)

શ્રમ ભય ભંજન હો જન રંજન ગુણ જિહાજ,
સુમતિ સુમંડન સ્વામ શોભાવિયા, કુમતિ વિહંડન મિથ્યાખંડન કાજ;
વિચરત વિચરત સોજત આવિયા. ॥૧॥

ચોહટે ચારૂ હો છત્રી છે સુવિચાર, આજ્ઞા લેઇને સ્વામતિહાં ઉતર્યા;
જન મન હર્ષ હો નિરખ્યો પૂજ્ય દિદાર,
જાણું કે શ્રી જિન આપ સમવસરયા. ॥૨॥

દરશણ કારણ હો ધારણ ચર્ચા બોલ,
સંત સતી બહુ સ્વામપેં આવિયા;
આજ્ઞા લેવા હો ચોમાસારી અમોલ,
પર્મ પૂજ્યપે આવી સુખ પાવિયા. ॥૩॥

દમ સમ સાગર હો સ્વામી પર્મ દયાલ,
ભલાયા ચોમાસા સંત સત્યાંભણી;
એટલે આયો હો હુકમચન્દ આછો ન્હાલ,
પૂજ દર્શણ કર પ્રીત પામી ઘણી. ॥૪॥

બે કર જોડી હો માન મરોડી બોલંત,
વિવિધ વિનય કરિકર રચ્યો વિનતી;
સ્વામી ચોમાસો શિરિયારી કરો સંત,
સૂજતી છે પડી હાટ મુજ શોભતી. ॥૫॥

ગુણનિધિ જ્ઞાની હો ગિરવા આપ ગમ્ભીર,
રૂપપતિ અર્જ કરૂં દું દીનસૂં;

વારૂ વચને હો વિનતિ કીધી વઝીર,
સુગુરૂ પ્રસન્ન હુવૈ શિષ્ય સુવિનિતસૂં. ॥૬॥
સ્વામી માની હો વિનતિ તસુસાર,
વિહાર કરીને બગડી આવિયા,
નિર્મલ ચિત્ત સૂં હો અર્જ કરે નરનાર,
શહર કંટાલ્યે બગડી સુશોભાવિયા. ॥૭॥
ગતિ ગયવર સી હો ઈર્યા ધુન ગુણ જિહાજ,
પ્રવર સંતાંકર મુનિવર પ્રવર્યાં;
પ્રત્યક્ષ કહિયે હો રૂષિ ભવદાધનીપાજ,
શહર શરિયારીમેં સ્વામ સમવસર્યા. ॥૮॥
શહર શરિયારી હો શોભે કાંઠાની કોર,
દોલો મગરો ગઢ કોટ જ્યૂં દીપતો;
જન બહુ વસ્તી હો મહાજનારો જોર,
જૂના જૂના કેઈ પુર ભણી જીપતો. ॥૯॥
નિર્ભય નગરી હો રૂદ્ધિ સમૃદ્ધિ નિહોર,
જ્યાં ધર્મ ધ્યાન ઘણો તપ જાપનો;
રાજ કરે છે હો દૌલતસિંહ રાઠોડ,
કુંપાવત કહિયે કરડી છાપનો. ॥૧૦॥
તિહાં મૂનિ આયા હો સપ્ત રૂષિ તંત સાર,
જય જશ ધર્ણ કર્ણ મન જીપતા;
સ્વામી શોભે હો ગણ નાયક સિરદાર,
દમીશ્વર પૂજ્ય ભીખણજી દીપતા. ॥૧૧॥
ભરત ક્ષેત્રમેં હો ભિક્ખુ સામ્પ્રત ભાણ,
આજ્ઞા લેઇને પકી હાટ ઉતર્યા;

જન બહુ હર્ષ્યા હો પૂજ પધાર્યા જાણ,
ધર્માનુરાગ કરિ તન મન ભર્યા. ॥૧૨॥

વખાણ વાણીમેં હો આગેવાણ વિશાલ,
થિરપદ પૂજ ભીખણજી થાપિયો;
ભાર લાયક હો શોભે મુનિ ભારીમાલ,
પદ યુવરાજ પહિલાહી સમાપિયો. ॥૧૩॥

સખર સેવા મેં હો ખેતસીજી સુવિનીત,
સતજુગી નામ અપર શોભાવિયો;
પૂર્ણ ત્યાં રે હો પૂજજીરી પ્રતીત,
ચાર તીર્થ માહિં જશ તસુ છાવિયો. ॥૧૪॥

ઉદૈરામજી તપસી અધિક ઉદાર,
રૂપ રાયચન્દજી બાલકવય રાજતા;
જીવો મુનિ હો ભગજી ગુણના ભંડાર,
સ્વામ તણી હદ સેવા સુસાજતા. ॥૧૫॥

એ તો આખી હો તીન પચાસમી ઢાલ,
શરિયારીમેં સ્વામ આયા સુખ કારણા;
રૂડી નિસુણો હો આગલ વાત રસાલ,
જય જશ કરણ ભિક્ખુ જન તારણા. ॥૧૬॥

॥ દોહા ॥

શ્રાવક નામે [illegible], પૂનમ લગે [illegible].
[illegible] [illegible], આપ કરી અગવાણ. ॥

[illegible] [illegible] શિષ્ય શિષ્યને અવલોય;
[illegible] શિષ્ય વના, [illegible] ધારી મુનિ [illegible]. ॥

શ્રાવણ સુદ છેહડે સહી, મુનિ તણે તનમાંહી;
કાંઈક કારણ ઉપનો, ફેરા તણોજ તાહી. ॥૩॥
તો પિણ ઉઠે ગોચરી, ગામમાહિં મુનિરાય,
દિસા બાહિર જાવે સહી, લાંબી ગિણતી નકાય. ॥૪॥
ઔષધ લિયો અણાયને, કારણ મેટણ કામ;
પિણ કારણ મિટિયો નહીં, પૂજ સમા પરિણામ. ॥૫॥

॥ ઢાલ ૫૪ મી ॥

(કેતે પૂછી ગોરજ્યા કેતે ઇસ-એ દેશી.)

ચર્મ કલ્યાણ ચતુર સુણો, માસ ભાદ્રવા માંયોએ સુખદાયોએ;
ધર્મ વૃદ્ધિ અતિ ધર્મનીક ભવિયણ એ. ॥૧॥
પજુસણા-મેં પરવડા, વારૂ હુવે વખાણોએ સુવિહાણોએ;
દરરો તીન ટંક દેશનાક મુનિવરએ. ॥૨॥
સુન્દર વાણ સુહામણી, નિસુણે બહુ નર નારીએ સુખકારીએ;
ચૌથજ આઇ ચાંદણીક. ॥ સુ૦ ॥૩॥
પિંજર તન હીણો પડયો, પર્મ પૂજ્ય પહિછાણ્યો એ;
મન જાણ્યો હે આઉ નેડી, ઉનમાનથીક. ॥ સુ૦ ॥૪॥
રેવામ કહે સતજુગી ભણી, થે સખર શિષ્ય સુવિનીતો એ;
ધર પ્રીતોએ, સાજ દિયો સંજમતણો ક. ॥ સુ૦ ॥૫॥
ટોકરજી તીખા હુંતા, વિનયવંત સુવિચારીએ,
હિતકારીએ, ભક્તિ કરી ભારી ઘણીક. ॥ સુ૦ ॥૬॥
ભારમલજી સું ભેળપ ભલી, રહીજ રૂડી રીતોએ. અતિપ્રીતોએ,
જાણ્ કે પાછલ ભવતણીક. ॥ સુ૦ ॥૭॥

સખર તીંનારા સાજસૂં, વર સંજમ ઉજવાલ્યો એ,
મ્હેં પાલ્યોએ, પ્રત્યક્ષ હી શૂરા પણૈક. ॥ સુ૦ ॥૮॥

ચિત્ત સમાધિ રહી ઘણી, મ્હારા મન મઝારોએ,
હુંશિયારોએ, યાં તીનાંરા સાજથીક. ॥ સુ૦ ॥૯॥

શિષ્ય સુવિનીત હુવૈ સહી, ગુરૂ રહે આણંદોએ, ચિત્ત ચંદોએ,
દેવ જિનેંદ્ર દાખિયોક. ॥ સુ૦ ॥૧૦॥

ગુણ ગ્રાહી એહવા ગુણી, પૂજ્ય ભીખણજી પેખોએ, દિલદેખોએ,
સ્વામ ગુણજ્ઞ સુહામણાક. ॥ સુ૦ ॥૧૧॥

ઐસી હીજ પ્રીતડી, જેસી ભિક્ખુ ભારી માલોએ, સુવિશાલોએ,
સતજુગી ટોકરજી સારિખી ક. ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥

જોડી વીર ગોયમાજસી, પવર સ્વામ શિષ્ય પ્રીતોએ, હદરીતોએ,
ચાલ સખર ચૌથા તણી ક. ॥ સુ૦ ॥૧૩॥

એ ચોપનમી ઢાલમેં, સખરો કહ્યો સંબંધોએ, પ્રબંધોએ,
સ્વામ ભિક્ખુનો શોભતો ક. ॥ સુ૦ ॥૧૪॥

॥ દોહા ॥

સાધ શ્રાવકને શ્રાવિકા. સહુ સુણ્યાં તિણવાર;
સીખામણ દે સ્વામજી, દ્દઢ સખરી હિતકાર. ॥૧॥

વીરજી મોક્ષ બિરાજીઆ, વારૂ કિયા વખાણ;
સોલહ પહોરે આગમે, સીખ દીધી સુવિહાણ. ॥૨॥

ઇમ દૂખમ આરા મઝે, સ્વામ ભીખણજી સાર;
પ્રત્યક્ષ શ્રી જિનની પેરે, આપી સીખ ઉદાર. ॥૩॥

સખર બુદ્ધિ વાળી સખર. સખર કથા સુખકાર;
તીન સખર ચિત નિરમળે. વચન વદે સુવિચાર. ॥૪॥

॥ ढाल ५५ मी ॥

(आगे जातां अटवी आवे-ए देशी.)

जिम मुज ने जाणता, म्हांरी प्रतीतोरे, तिमहीज राखज्यो,
भारमलजी री रीतोरे, सीख स्वामी तणी. ॥१॥

सहु सन्त सत्यांरा, भारीमालजी नाथोरे, आज्ञा आराधजो;
मत लोपज्यो वातोरे. ॥२॥

थांरी आण लोपीने, निकले गण बारोरे;
तसु गिणज्यो मति, चिहुं तिर्थ मजारोरे. ॥३॥

थांरी आण आराधे; सदा रहे सुविनितोरे;
तसु सेवा करो, ए जिन मग रीतोरे. ॥४॥

मैं पदवी आपी, भार लायक जाणीरे,
भारमलजी भणी, शुद्ध प्रकृति सुहाणिरे. ॥५॥

नीत चर्ण पालणरी, भल रूप भारीमालोरे,
शंक म राखज्यो, शुद्ध साधुनी चालोरे. ॥६॥

शुद्ध श्रमण सेवजो, अणाचार्यां सूं दूरारे;
सीख दोनूं धर्यां, हुवै मुक्ति हजुरारे. ॥७॥

अरिहंत गुरु आज्ञा लोपे कर्म जोगोरे,
अपछन्दा तिके, नहिं वंदण जोगोरे. ॥८॥

दसन्नाने पासत्था, कुशील्या प्रमादी रे;
अपछंदा ईस्या, जिण आण विराधी रे. ॥९॥

यां ने वीर निषेध्या, ज्ञाताभें विशालो रे;
संग करणो नहीं, आंधी जिन पालो रे. ॥१०॥

આણંદ લિયો અભિગ્રહો, જિણ ગણુથી ન્યારૂ રે;
  તસુ વાદૂં નહીં, પહલી વચન ઉચારૂ રે. ॥૧૧॥

અન્યમતિ ના દેવગુરૂ, અથવા જમાલી રે;
  તાસ નમૂં નહીં, નહિં વંદૂં ન્હાલી રે. ॥૧૨॥

વલિ વિગર બોલાયાં, બોલણરો નેમો રે;
  આહાર આપૂં નહીં, અભિગ્રહ લિયો એમો રે. ॥૧૩॥

અભિગ્રહ જિન આગલ, આણંદ એ લીધો રે;
  સપ્તમ અંગમેં, શુદ્ધ પાઠ પ્રસિદ્ધો રે. ॥૧૪॥

રીત એહિજ રાખણી, ચિઉં સંગને ચારૂ રે;
  ટાલોકડ તણી, સંગ દૂર નિવારૂ રે. ॥૧૫॥

એ રીત આરાધ્યાં, પામો ભવ પારો રે;
  શ્રી જિન સીખડી, સરધ્યાં સુખ સારો રે. ॥૧૬॥

સહુ સાધ સાધવી, વર હેત વિશેપો રે;
  રૂડો રાખજ્યો, ધરણું નહીં દ્વેષો રે. ॥૧૭॥

વલિ જિલો ન બાંધણો, ગુરૂ આણ સુગામી રે,
  સીખ પ્રથમ સહી, દી ભિક્ખુ સ્વામી રે. ॥૧૮॥

ગુરૂ આણ લોપી, બાંધે જે જિલ્લો રે;
  અતિ અવિનિત તે, દિયો કર્માં ટિલ્લો રે. ॥૧૯॥

એકલ સુંઈ મોટો, દૈસેટો અવિનીતો રે;
  સહુ સમજાય ને, ગણપતી શુદ્ધ રીતો રે. ॥૨૦॥

દિન દેખ દેખ ને, દીના શુદ્ધ દીજે રે;
  વલિ ભિન્ન ભિન્ન જાણી, ગણને મ મૂંકીએ રે. ॥૨૧॥

મહા આચાર રો, કલ્પ સૂત્રનો બોલો રે;
　　ગુરૂ બુદ્ધિવંતરી, રાખો પ્રતીત અમોલો રે. ॥૨૨॥

કોઇ બોલ નબૈસે, કેવલિયાને ભલાવી રે;
　　તાણ કીજે મતી, મનને સમઝાવી રે. ॥૨૩॥

અપછંદે વિણ આજ્ઞા, નહિં થાપણો બોલો રે;
　　ગુરૂ આજ્ઞા થકી, તીખો ગણ તોલો રે. ॥૨૪॥

એક દો તીન આદિ, નિકલે ગણ બારો રે;
　　સાધ મ સરધ જો, શુદ્ધ સીખ શ્રીકારો રે. ॥૨૫॥

ઇક આજ્ઞા મેં રહિજો, એ રીત પરંપર રે;
　　લિખત આગે કિયો, સહુ ધરજો ખરાખર રે. ॥૨૬॥

કોઇ દોષ લગાવી, વલી બોલે કુડો રે;
　　પ્રાછિત ના લિયે, તિણને કર દીજ્યો દૂરો રે. ॥૨૭॥

શાસણ પ્રવર્તાવણ, સિખ દીધી સ્વામી રે;
　　ઔર કારણ નહીં, ભલ અન્તર જામી રે. ॥૨૮॥

સુણતાં સુખદાઈ, સ્વામીના બોલો રે;
　　બહુ સુણતાં કહ્યા, આછા ને અમોલો રે. ॥૨૯॥

ઐસા સ્વામ અનોપમ, ગણ તારક જ્ઞાની રે;
　　કહા કહિયે તસુ, વતકા સુવિહાની રે. ॥૩૦॥

પંચાવનમી વારૂ કહી, ઢાલ રસાલો રે;
　　વાત સુણો વલી, જય જશ સુવિશાલો રે. ॥૩૧॥

॥ દોહા ॥

સીખામણ દી સ્વામજી, આછી અધિક અનુપ;
　　હલુકર્મી ધારે હિયે, સખરી સીખ સદ્રૂપ. ॥૧॥

નીર ગંગા જ્યુ નિર્મલા, પૂજ તણા પરિણામ;
　　નિર્મલ ધ્યાન નિકલંક ચિત્ત, રમતા રમતા સ્વામ.॥૨॥

પદ યુવરાજ સુ આદિ મુનિ, પૂછા કરે સુજોય;
　　અછે ખેદ સૂં આપ રે, સ્વામ કહે નહિં કોય. ॥૩॥

નિરમલ ચર્ણ વર કર્ણ નિજ, વિમલ સુધા સમવાણ;
　　અમલ દિયે ઉપદેશ અરૂ, સુણજો ચતુર સુજાણ. ॥૪॥

॥ ઢાલ ૫૬ મી ॥

(સાયર લહર સૂં જાણે મીંડક—એ દેશી.)

ભારીમાલ શિષ્ય ભારીજી, આદિ સાધાં ભણી;
　　સ્વામ કહે સુવિચારીજી, વાણ સુહામણી. ॥૧॥

પરભવ નિકટ પિછાણ્યોજી, દીસે મુજ તણું;
　　મુઝ ભય મૂલ મ જાણ્યોજી, હર્ષ હિયે ઘણો. ॥૨॥

ઘણાં જીવાં રે ઘટ માંહ્યોજી, સમ્યકત રૂપિયો;
　　મ્હેં બીજ અમોલક બાહ્યોજી, મન ઓલખાવિયો. ॥૩॥

દેશ વ્રત દિપાયોજી, લાભ અધિક લિયો;
　　સાધપણો સુખદાયોજી, બહુ જનને દિયો. ॥૪॥

મ્હેં જોડાં કરી સૂત્ર ન્યાયોજી, શુદ્ધ અપે સહી;
　　મ્હારે મન રે ભાવિયોજી, ઉત્પાત ના રહી. ॥૫॥

થેં ભિક્ખુ થિર ચિત્ત થાપીજી, પ્રભુ પરે પાલજો;
　　કુમતિ કલેશને કાપીજી, આતમ ઉજવાલજો. ॥૬॥

ગણપત બ્રહ્મચારીને ભાખ્યુંજી, સીખ દે શોભની;
　　તું ખાતર થી બુદ્ધિ મનેજી, [illegible] મની. ॥૭॥

બ્રહ્મચારી કહે વાણીજી, શુદ્ધ વચ સુંદરૂં;
આપ કરો જન્મરો કિલ્યાણીજી, હું મોહ કમ કરૂં. ॥૮॥
વલિ સ્વામી સીખ દે સારીજી, સહુ સંતા ભણી;
આરાધજો આચારોજી, મત ચુકો અણી. ॥૯॥
ઈરિયા ભાષા ઉદારોજી, અધિકી એષણા;
વસ્ત્રાદિ લેતાં વિચારોજી, પરઠત પેખણા. ॥૧૦॥
સખરી પાંચ સુમતિજી, ગુપ્ત ગુણી ધરો;
દય સત શીલ સુદતીજી, મમતા મત કરો. ॥૧૧॥
શિષ્ય શિષ્યણી પર સોયોજી, ઉપગ્રણ ઉપરે;
મુર્છા મ કીજો કોયોજી, પ્રમાદ ને પરહરો. ॥૧૨॥
પુદ્‌ગલ મમત પ્રસંગોજી, તન મનસૂં તજી;
સંજમ સખર સુચંગોજી, ભલ ભાવે ભલી. ॥૧૩॥
આછી સીખ અનુપીજી, અતિ અભિરામજી;
અમૃતરસની કુંપીજી, દીધી સ્વામજી. ॥૧૪॥
આખી ઢાલ ઉદારોજી, ૫ટ પચાસમી;
જય જશ કરણ શ્રીકારોજી, સ્વામી મતિ સમી. ॥૧૫॥

॥ દોહા ॥

સીખ સખર દે સ્વામજી, હદ વાણી હિતકાર,
સ્વામ વચન સુણતાં છતાં, ચિત્ત પામે ચમત્કાર. ॥૧॥
સમતા ખમતા સખર ચિત્ત, દમતા રમતા દેખ;
નમતા જમતા નિમલ મુનિ, વમતા વંક વિશેષ. ॥૨॥
ભવ સમુદ્ર તિરવા ભણી, ભિક્ખુ ભલેજ ભાવ;
બુદ્ધિ ભાવ હદ વીર રસ, જાણે તિરણરો દાવ. ॥૩॥

વર વાયક વાણી વિમલ, દાયક અભય દયાલ;
પદ લાયક ભિક્ખુ પ્રગટ, નાયક સ્વામ નિહાલ. ॥૪॥

॥ ઢાલ ૫૭ મી ॥

(ધન ધન જંબૂ સ્વામીને-એ દેશી.)

શિષ્ય ભારીમાલ સોહામણા, પર્મ ભક્તા પહિછાણ હો મુણંદ,
પંડિત મર્ણ પેખી પૂજરો, બોલે એહવી વાણ હો. મુ૦
ધન ધન ભિક્ખુ સ્વામને. ॥૧॥

ધન ધન નિર્મલ ધ્યાન હો. [મુ૦] ધન ધન પવર શૂરાપણું,
ધન ધન સ્વામીનો જ્ઞાન હો. મુ૦ ધ૦ ॥૨॥

સાખર સ્વામના સંગથી, મન હુંશિયારી માહિં હો, મુ૦ ।
અબૈ વિરહો પડે આપરો, જાણે શ્રી જિણરાય હો. મુ૦ ॥૩॥

પ્રભુ ગોયમ રી પ્રીતડી, ચોથે આરે પિછાણ હો, મુ૦
પ્રત્યક્ષ આરે પંચમેં ભિક્ખુ ભારી માલરી જાણ હો. મુ૦ ॥૪॥

તિણ કારણ ભારીમાલજી, આખી અલ્પરી વાત હો; મુ૦
વિરહ તુમારો દોહિલો, જાણે શ્રી જગનાથ હો. મુ૦ ॥૫॥

ભિક્ખુ વસતા ઈમ ભણે, તે સંજમ પાલસો સાર હો; મુ૦
નિર અનિચારે નિરમલો, હો સો દેવ ઉદારો હો. મુ૦ ॥૬॥

મહા વિદેહ ક્ષેત્ર મઝે, મુઝ થકી મોટા અણગાર હો; મુ૦
અરિહંત ગણધર આદદે, દેખજો તસુ દિદાર હો. મુ૦ ॥૭॥

મનજીની ભાખે સ્વામને, આપ જાતા દિસો જંટ માહિ હો; મુ૦
સ્વામી કહે સુણો માવજી, તિનમેં જંટ નાંખી નહીં ચાલી હો. મુ૦ ॥૮॥

સુખ સ્વર્ગે દિક્ષા તણુ પુદગલ રૂપ [illegible] હો મુ૦
[illegible] સુખ [illegible] જાણો જાણું જહર સમાન હો મુ૦ ॥૯॥

પાર અનંતિ ભોગવ્યા, અધિકા સુખ અહમંદ હો; સુ૦
તો પિણ નહીં હુવો તૃપતો, તિણ કારણ એ સુખફંદ હો.સુ૦॥૧૦॥

તિણસૂં મ્હારે જંડ તણી, વંછા નહીં લિગાર હો; સુ૦
મુઝ મન એકંત મોક્ષમેં, શાસ્વતા સુખ શ્રીકાર હો. સુ૦॥૧૧॥

વૈરાગી એહવા મુનિવરૂ, જાણ્યો પુદ્દગલ જ્હેર હો સુ૦
સ્વામ સંબંધ સુણાવતાં, આવે સંવેગની લહર હો.સુ૦ ॥૧૨॥

સખર સતાવનમી સાંભલી, ઢાલ રસાલ અપાર હો; સુ૦
સ્મરણ ભિક્ખુસ્વામનો, જય જશકરણ શ્રીકાર હો. સુ૦ ॥૧૩॥

॥ દોહા ॥

સુખ કારણ તારણ સુજન, કુગતિ નિવારણ કામ;
વિઘન વિડારણ અતિપવર, સીખ સમાપી સ્વામ. ॥૧॥

પંડિત મરણ સુકરણપર, ધરણ આરાધક ધામ;
શિવ વધૂ વરણ રૂ તરણ શુદ્ધ, પૂજ પર્મ પરિણામ. ॥૨॥

નિર્મલ નીત શુદ્ધ રીત નિજ, પૂજ પ્રથમાદિ પેખ;
અંતકાલ આયાં છતાં, વારૂ અધિક વિશેષ. ॥૩॥

સમય જાણ સ્વામી સખર, આલોવણ અધિકાર;
આતમ શુદ્ધ કરે આપરી, તે સુણજ્યો વિસ્તાર. ॥૪॥

॥ ઢાલ ૫૮ મી ॥

(કોસી જલ નહિ ભેદ તિમ જ્યારે—એ દેશી.)

સ્વામ ભિક્ખુ તિણ અવસરે રે, આઉ નેડો આયો જાણ;
કરે આલોવણ કિણ વિધે રે, સખર રીત સુવિહાણ;
ભવિકરે ભિક્ખુ ગુણરા ભંડાર. ॥૧॥

તસ થાવર જીવાં તણી રે, હિંસા કરી હુવે કોય;
  ત્રિવિધ ત્રિવિધ કર તેહનો રે, મિચ્છામિ દુકડં મોય. ॥૨॥

ક્રોધ માન માયા કરી રે, લોભ વશે અવલોય;
  જૂઠ લાગો હુવે જેહનો રે, મિચ્છામિ દુકડં મોય. ॥૩॥

અદત્ત જે કોઇ આચરયો રે, જ્યાંરા ભેદ અનેક સુજોય;
  હદ જિન આજ્ઞા લોપી હુવે રે, મિચ્છામિ દુકડં મોય. ॥૪॥

મમતા ધરી હુવે મૈથુનસૂં રે, સુતા જાગતા સોય;
  મન વચન કાય માઠા તણો રે, મિ૦ ॥૫॥

પરિગ્રહ નવ પ્રકારનો રે, શિષ્ય શિષ્યણી ઉપધિપર સોય;
  ત્રિવિધ ત્રિવિધ મમતા તણું રે, મિ૦ ॥૬॥

કિણ હી સું ક્રોધ કિયો હુવે રે, વલિ ક્રોધ વશે વચ કોય;
  કરડી સીખ કિણને કહી રે, મિ૦ ॥૭॥

માન માયા લોભ મનમેં ધર્યો રે, દિલ ધર્યો રાગ દ્વેષ દોય;
  ઈર્ષાદિક પાપ અઢારનો રે, મિ૦ ॥૮॥

રાગ કિયો હુવે રાગી થકી રે, દ્વેષી સું ધર્યો હુવે દ્વેષ;
  મન સાખે કિવે માંહરે રે, વર મિચ્છામિ દુકડં વિશેષ. ॥૯॥

પાંચું આશ્રવ પાડૂવા રે, લાગ્યા જાણ્યા કિણવાર;
  સંભાર [illegible] સામીજી રે, આલોયા અતિચાર. ॥૧૦॥

પંચ સુમતિ તીન ગુપ્તિ મેં રે, પંચ મહાવ્રત મઝાર,
  [illegible] કે અતિચારને રે આલોવે ભિક્ષુ અણગાર. ॥૧૧॥

[illegible] સુનિજન,
  [illegible] ॥૧૨॥

બડા શિષ્ય સુવિનીત છે રે, અંતેવાસી અમોલ;
આગે લહર આઈ હુવૈ રે, ખમાવે દિલ ખોલ. ॥૧૩॥
વલિ સંત અને સતિયાં મઝ રે, કેકાંને કરડા દેખ;
કઠિણ સીખ કડવો કહ્યો રે, ખમાવું સુ વિશેષ. ॥૧૪॥
શ્રાવક ને વલી શ્રાવિકા રે, કેઈ કઠિણ પ્રકૃતિરા કહાય;
કઠિણ વચન કહ્યો હુવે રે, ખાંત કરીને ખમાય. ॥૧૫॥
કેઈ ગણ બારે નિકલ્યા રે, સાધ સાધવી સોય;
કરડો કાઢો કહ્યો હુવેરે, જ્યાં સૂં ખમત ખામણા જોય. ॥૧૬॥
ચન્દ્રભાણજી વલી મઝરે, તિલોકચંદજી તામ;
કહિ જો ખમત ખામણા માંહરા રે, ત્યાંસૂં પડિયો મોહવો કામ.॥૧૭॥
ચરચા કીધી ચુંપસૂ રે; ઘણા જણાનૂં બહુ ઠામ;
વચ કઠણ કહ્યા જાણ્યા તસુરે, ખમાવે લે નામ. ॥૧૮॥
કેઇ ધર્મ તણા દ્વેષી હુતા રે, છિદ્ર પેહી અધ્યવસાય;
ત્યાં ઉપર ખેદ આઇ તિકા રે, સગલાંને દેઈ ખમાય. ॥૧૯॥
ચઈ તીર્થ શુદ્ધ ચલાયવા રે. સીખામણ દેતા સોય;
કઠિન વચનજો કહ્યો હુવેરે, મુજ ખમત ખામણા જોય. ॥૨૦॥
ઇણ વિધ કરિ આલોવણા રે, ગિરવા મહાગુણવંત;
સ્વામ ભીખણજી શોભતા રે, પદવીધર પૂજ મહંત. ॥૨૧॥
એહવી આલોવણ કાનાં સુણ્યાં રે, આવે અધિક વૈરાગ;
કરે ત્યારો કઠિનો કિમુ રે, ત્યારે મોટા ભાગ. ॥૨૨॥
આલોવનમી ઢોલસતી રે, આખી ઢાલ સુ ઐન;
જય જશ કરણ ભિક્ખુ ભલા રે, ચિત્ત સુણતાં પામે ચૈન. ॥૨૩॥

॥ દોહા ॥

ઈણ વિધ કરિ આલોવણા, નિર્મલ નિરતિચાર;
સ્વામ હુવા શુદ્ધ રીત સૂં, અબ અણશણ અધિકાર. ॥૧॥
ભાદ્ર શુકલ પંચમ ભલી, સમ્વત્સરીનો સાર;
સ્વામ કિયો ઉપવાસ શુદ્ધ, ચિત્ત ઉજલ ચોવિહાર. ॥૨॥
અતૂલ તૃષાની ઉપની, અધિક અસાતા આમ;
સબર આણ શૂરા પણો, સમચિત્ત સહિજ સ્વામ. ॥૩॥
પૂજ કિયો છઠ પારણો, ઔષધ અલ્પ આહાર;
પિણ તે સમો ન પર ગમ્યા, વચન હુવો તિણવાર. ॥૪॥
તિણ દિન તીનૂં આહારના, ત્યાગ કિયા તહતીક;
પુદ્ગલ સ્વરૂપ પિછાણિયો, નિરમલ સ્વામ નિરભિક. ॥૫॥

॥ ઢાલ ૫૯ મી ॥
(રાજા રાઘવ રાયરા રાય એ—દેશી.)

સાતમ આઠમ ભિક્ખુ સ્વામજી, સો લિયો આહારો;
તન બિણ ત્યાગ કિયો મન તીખેં, દૃઢ પૂજરો મન હુંશિયારો;
ભિક્ખુ સ્વામી આપ જિન મન આંધક જમાયો. ॥૧॥
ખેતશીજી સ્વામી કહે ખાંચકર, તરકે ન કરણા ત્યાગો;
પૂજ કહે હેવી પનલી પાડજી, વારૂ વિશેષ શાંતિ જ નંગગો. ॥૨॥
ભાદ્ર શુકલ નવમો દિન ભિક્ખુ, કહે કરૂં આહારના પચ્ચખાણ;
કહે ખેતશીજી પૂજ કર દેગો, ગમેં આહાર સો પિછાણ. ॥૩॥
અલ્પ [illegible] ખેતશીજી આણિયો, સાખ કિયા પચ્ચખાણ;
વરૂ મન [illegible] શિષ્ય સુવિનીતનો, પિણ બહુલ [illegible]
મન [illegible] ॥૪॥
[illegible] દિન [illegible] સ્વામી આહાર [illegible] સુવિન [illegible]
[illegible] કિયા પચ્ચખાણ ॥૫॥

ઈગ્યારસ આહાર ત્યાગ દિયો મુનિ, અમલ પાણી ઉપરંતો;
સુત્ર હિવ આહાર લેતો મત જાણજો, કહ્યો વયણ અમો
લકતંતો. ॥૬॥
બારસ દિન બેલો કિયો પૂજ, તિન આહાર તણા કિયા ત્યાગો;
સખર સંથારો કર્ણું સૂં સ્વામીનો, વારૂ ચઢતો વૈરાગો. ॥૭॥
સામલી હાટ સૂં ઉઠ મુનીશ્વર, ચલિયા ચલિયા આયો;
પકી હાટને પકા મુનિશ્વર, પકો સંથારો સુહાયો. ॥૮॥
સયણ શિષ્યાં કીધો સુખદાઇ, વારૂ પુજ લિયો વિસરામો;
ઈતલે રૂપ રાયચન્દજી આયને, રૂડા વચન વદે અભિરામો.॥૯॥
સ્વામી કૃપા કીજે દર્શણ દીજિયે, વદે બ્રહ્મચારીજી વિખ્યાતો;
પુજ સ્હામું જોવે નેત્ર ખોલને, હદ મસ્તક દીધો હાથો.॥૧૦॥
પૂજને કહે પ્રાક્રમ હીણ પડિયા, રૂપરાય તણી સુણ વાયો,
ભિક્ખુ પહિલાં તન તોલ ત્યારીથા, સુણ સિંહ જ્યું ઉઠયા
મુનિરાયો.॥૧૧॥
ભિક્ખુ કહે બોલાવો ભારીમાલને, વલી ખેતશીજીને વિચારો;
યાદ કરંતાઈ સંત દોનૂં ઈ, જટ આય ઉભા હે તિવારો. ॥૧૨॥
નમોથુણો કિયો અરિહંત સિદ્ધાને; તીખે વચ બોલ્યા તામો,
બહુ નર નારી સુણતાં ને દેખતાં, સંથારો પચખ્યો ભિક્ખુ
સ્વામો. ॥૧૩॥
શિષ્ય પર્મ ભગતા કહે સ્વામીને, કયૂં ન રાખ્યો અમલરો આગારો,
પુજ કહે આગાર કિસો હિવે, કિસી કરણી કાયાની સારો.॥૧૪॥
ભાદ્રવા સુદિ બારસ ભલી, તિથિ સોમવાર સુવિચારો;
અણુરાણ આદરયો વૈરાગ આણીને, શુદ્ધ છેડલો ફયડિયો સારો.॥૧૫॥
ઘણા જન આવંતા ગુણ ગાવંતા, બોલત બે કર જોટા;
ધિન ધિન હોયે મોટા મુનીશ્વર, કીધી બડાં બડેરાંરી દોટા. ॥૧૬॥

કેઈ સનમુખ આયાને પ્રણમેં પાયા, વિકસત હોવે વિલાસં;
ખાંત કરીને સ્વામીને ખમાવતા, હિવડે આણ હુલાસં. ॥૧૭॥
ધિન ધિન પૂજરો ધીરાપણું, ધિન ધિન પૂજરો ધ્યાનો;
ધિન ધિન સ્વામ શુરા ઘણા સદરા, મન કિયો મેરૂ સમાનો. ॥૧૮॥
આખીએ ગુણ સઠમી ઓપતી, શુદ્ધ ઢાલે સ્વામ સંથારો;
ભલ જય જશ કર સ્વામ ભિક્ખુનો, સ્મરણ કરો સુખકારો. ॥૧૯॥

॥ દોહા ॥

કેકાં અભિગ્રહ એહવો કિયો, યાં શુદ્ધ મત કાઢયો સાર.
છેહડે અણશણ આવસી, પકો ઉતરસી પાર. ॥૧॥
ઇણવિધ અભિગ્રહ આદરયો, ભોલા લોક તામ,
વાત સુણી કહે પચખિયો, અણશણ ભિક્ખુ સ્વામ. ॥૨॥
દ્વેષી થા જિન ધર્મના, ચિત્ત પામ્યા ચમતકાર,
અણ્યો એ મારગ ખરો, કેઇ વાંદે વારંવાર. ॥૩॥
અતિ નર નારી આવતા, ગાવત મુનિ ગુણ ગ્રામ;
બાજાર માંહિ અમાવના, સરાવના ધિન સ્વામ. ॥૪॥

॥ ઢાલ ૬૦ મી ॥

(શમકો સુજશ ઘણો—એ દેશી)

સ્વામ નપ્યો સંથારો સુણી હો, આવે લોક અનેક,
કોડ કરીને કહે ધન્ય હો, વારૂ વૈરાગ વિશેષ,
સ્વામીનો સુજશ ઘણો. ॥૧॥
કેઇ કહે [illegible] સ્વામીનો હો, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

કેઈ ધર્મ તણા દ્વેષી હુંતા હો, તે પણ અચરજ પામ્યા તિણવાર;
અનમી કઈ આવી નમ્યા હો, સ્વામ તણે સંથાર. ॥૪॥
પડિકમણો કીધાં પછે હો, સ્વામ ભિક્ખુ સુવિહાણ;
ભારીમાલ આદિ શિષ્ય ભણી હો, કહે વારૂ કરો વખાણ. ॥૫॥
શિષ્ય સુવિનીત કહે સહી હો, સંથારો આપરે સોય;
વખાણનો સૂં વિશેષ છે હો, તબ બોલ્યા પૂજ્ય અવલોય. ॥૬॥
કિણહી આર જ્યાં અણશણ કિયો હુવે હો તો કરો વખાણ ત્યાં જાય;
મુજ અણશણ માહે દેશના હો, નહિં કરો થે કિણ ન્યાય. ॥૭॥
વખાણ કિયો વિસ્તારસૂં હો, શિષ્ય સુવિનીત શ્રીકાર;
ભાગબલી ભિક્ખુ તણો હો, મિલિયો જોગ ઉદાર. ॥૮॥
પરિણામ ચઢતા પૂજરા હો, ઈણ વિધ નીકલી રાત;
દિન તેરસ હિવ દીપતો હો, પ્રગટિયો પ્રભાત. ॥૯॥
ગામ ગામરા આવે ઘણા હો, દર્શણ કરવા દેખ;
જાણક મેલો મંડિયો હો, વારૂ હર્ષ વિશેષ. ॥૧૦॥
ગુણ સ્વામીના ગાવતા હો, આવતા અતિજન વૃન્દ;
હિવડે હર્ષ હુલસાવતા હો, પામતા પરમાનન્દ. ॥૧૧॥
જશ કરમી થા જીવડા હો, જય જશ કરતા જન;
પર્મ પૂજ મુખ પેખને હો, તન મન હોય પ્રસન્ન. ॥૧૨॥
ધુરહીથી ધર્મ છાણને હો, શુદ્ધ મગ લિયો સાર;
અંત તાંઇ ઉજવા લિયો હો, જિન મારગ જયકાર. ॥૧૩॥
ધોરી થે જિન ધર્મના હો, ઈમ બોલે નર નાર;
સુરપણું સખરો કિયો હો, સ્વામી થે સંસાર. ॥૧૪॥
એ સાઠમી ગુણ આગલી હો, રૂડી ઢાલ રસાલ,
જય જશ કરણ સ્વામી તણો હો, વારૂ ગુણ વિશાલ. ॥૧૫॥

॥ દોહા ॥

પાણી પીધો પૂજજી, આકે ચિત ઉજમાલ;
પોહર દિવસ જાઝે પ્રગટ, આયોથો તિણકાલ. ॥૧॥
સાધ બેઠા સેવા કરે, આણી હર્ષ અપાર;
શ્રાવક શ્રાવિકા સ્વામનો, દેખ રહ્યા દિદાર. ॥૨॥
ભિક્ખુ રૂપ શુદ્ધ ભાવસૂં, ધ્યાવત નિર્મલ ધ્યાન;
રાકે તો જાણો સ્વામને, ઉપનો અવધિસુજ્ઞાન. ॥૩॥
સાધ શ્રાવિક હોવે સહી, વમાનિક વિખ્યાત;
અવધિજ્ઞાન તસુ ઉપજે, આગમ વચન આખ્યાત. ॥૪॥
દિન ચઢ્યો પોહોર દોઢ આસરે, સાંભલતાં રાઢ્ડ હોય;
વચન પ્રકાશે કિણ વિધે, ભલ સુણિયે ભવિ લોય. ॥૫॥

॥ ઢલ ૬૧ મી ॥

॥ હેમરાજજી સ્વામી કૃત ॥

(નમો અરિહંતાણં નમો સિદ્ધ નિરવાણં—એ દેશી.)

સાધુ આવે સાનમાં જાણો, મુનિ પ્રકાશે વાણું,
વલિ સાધવિયાં આવે બારે, સ્વામી બોલે વચન સુહાણું;
ભવિયણ નમો ગુરૂ ગિરવાણું, નમો ભિક્ખુ ચતુર સુજાણું. ॥૧॥
કે તો કહ્યો અટકલ ઉનમાને, કે કહ્યો બુદ્ધિ પ્રમાણે;
કે કોઇ અવધિ જ્ઞાન ઉપનો, તે જાણે મર્મ નાણું. ॥૨॥
કોઇ નર નારી સુખનુ કામ જાણે, સ્વામીજી એમ બોલે વલિ,
[illegible] મુહુર્ત અનારે, મા[illegible] આયા [illegible] નિમિત. ॥૩॥
[illegible] વાદે [illegible] ॥૪॥
[illegible] ॥૫॥
[illegible] ॥૬॥
[illegible] મુહુર્ત [illegible] ॥૭॥

વેણીરામજી સાધ વદીતા, સાથે ખુશાલજી આયા;
સાધવિયાં વગતુજી જુમાં ડાહીજી, પ્રણને ભિક્ખુ પાયા. ॥૬॥
પરચા જ્યૂં જ્યૂં આય પૂગે છે, નર નારી હર્ષત થાવે;
ધિન હો ધિન થે મોટા મુનીશ્વર, આપ તુલે કુણ આવે. ॥૭॥
આયાતે સાધુ ગુણ ગાવે, ભાંત ભાંત પ્રણામ ચઢાવે;
થે મોટા ઉપગારી મહિમા ભારી, સખરો સુજશ સુણાવે. ॥૮॥
થે પકા ર પાખંડી હટાયા, સુત્ર ન્યાય બતાયા;
દાન દયા આછા દીપાયા, બુદ્ધિવંતા મન ભાયા. ॥૯॥
સાવદ્ય નિર્વદ્ય ભલા નિવેડા, કીધા બુદ્ધિ પ્રમાણં;
સુત્ર ન્યાય શ્રદ્ધા શુદ્ધ લીધી, ધારી અરિહંત આણં. ॥૧૦॥
સાધાં જાણ્યો સ્વામી સુતાને, ઘણી હુઇ છે વારં;
આપ કહો તો બૈઠાં કરાં હિવ, જબ ભરિયો કાંય હુંકારં. ॥૧૧॥
બૈઠા કર સાધુ લારે બેઠા, ગુણ સ્વામીરા ગાવે;
બહુ નર નારી દર્શણ દેખી, મનમેં હર્ષત થાવે. ॥૧૨॥
આયો આઉખો અણચિન્તવિયો, બેઠા બેઠા જાણં;
સુખે સમાધે બાહ્ય દિસત, ચટ દે છોડયાં પ્રાણં. ॥૧૩॥
અણશણ આયો સાત ભગતનો, તિન ભગત સંથારં,
સાત પોહોર તિણ માંહે વરત્યા, પકો ઉતારયો પારં. ॥૧૪॥
માંહુડી સોવે દરજી પૂગા, કહે સુઇ પગમેં ઘાલી;
અચરજ લોક પામ્યા અધિકા, ચટ સ્વામી ગયા ચાલી. ॥૧૫॥
સમ્બત અઠારે સાઠે વર્ષે, ભાદ્રવા શુદ તેરસ મંગલવારં,
પૂજ પોહુતા પરલોક શિરિયારી, ગુણ ગાવે નરનારં. ॥૧૬॥
દિન પાછલો દોઢ પોહર આસરે, ઉણવેલાં આઉખો આયો;
દિવસે મરવો રાત્રિ જનમવો, કહે વિરલાને પાયો. ॥૧૭॥

॥ દોહા ॥

સંથારો કીધો સખર, સખર સ્વામ શ્રીકાર;
શૂરપણે સિઝ્યો સખર, સખર સુજશ સંસાર. ॥૧॥

સાધ્વાં તન વોસિરાયને, ચિઉં લોગસ ચિત્તધાર;
કિયો તદા શુદ્ધ કાઉસગ્ગ, અરૂ તિણ દિન તજ આહાર. ॥૨॥

પૂજ તણો વિરહો પડ્યો, કઠિણ અધિક કહિવાય;
યાદ કિયાં અરિહંતને, સમ ભાવે સુખપાય. ॥૩॥

અહો અથીર સંસાર એ, સંજોગ જડે વિજોગ;
પૂજ સરખા પુરૂષ થા, પોંહતા આજ પર લોગ. ॥૪॥

દેખ્યા ભિક્ખુ દિલકરી, વારૂ નિગુણી વાણ;
યાદ કરે તે અતિ ઘણા, જન ગુણ માહી જાણ. ॥૫॥

ચિઉં તિર્થ આવી મિલ્યા, સ્વામ તણે સંથાર;
માસ ભાદ્રવારે મઝે, અચરજ એ અધિકાર. ॥૬॥

પ્રબલ પુન્યના પોરસા, પ્રબલ ગુણાગર જાણ;
પૂજ હુંતા પ્રગટપણે, પરભવ કિયા પયાણ. ॥૭॥

॥ ઢાલ ૬૨ મી ॥

(આનદા રે—એ દેશી)

સ્વામ [illegible] કહેતાં [illegible]
સ્વામ [illegible] ॥
[illegible] ॥૧॥
[illegible]
[illegible] ॥૨॥

વાત હુઈ જીસી વરણવે, ગુ૦ સમભાવે સુવિચાર; સ્વા૦
તિણ માહેં પાપ મ તાણજો, ગુ૦ દંભ તજી દિલધાર. સ્વા૦ ॥૩॥

અતિધન જનવૃંદ આવિયા, ગુ૦ આદરે સું સ અનેક; સ્વા૦
વિવિધ વૈરાગ વધાવતા; ગુ૦ વારૂ આણ વિવેક સ્વા૦ ॥૪॥

પુજ સંથારો પેખને, ગુ૦ ગાવે જન ગુણ ગ્રામ; સ્વા૦
ધિન ધિન ભિખુ સ્વામજી, ગુ૦ નિત્ય પ્રતે લીજે નામ. સ્વા૦ ॥૫॥

આદેજ વચન સુ ઓપતો, ગુ૦ સ્વામી સિંધ સરૂપ; સ્વા૦
ખિમ્યાવંત સ્વામી ખરા, ગુ૦ સખરા સ્વામ સદ્રુપ. સ્વા૦ ॥૬॥

નીત સ્વામીની નિરમલી, ગુ૦ પ્રીત સ્વામ ગુણ પુર; સ્વા૦
જીત લિયા જન દુરમતિ, ગુ૦ સ્વામ વદીત સનૂર. સ્વા૦ ॥૭॥

સ્વામ બુદ્ધિના સાગરૂ, ગુ૦ નિરમલ મેલ્યા ન્યાય; સ્વા૦
પ્રત્યક્ષ આરે પાંચમે, ગુ૦ જિન મત દિયો જમાય. સ્વા૦ ॥૮॥

ઉધમી સ્વામી અતિ ધણા, ગુ૦ સ્વામ સુમતિ સુખદાય; સ્વા૦
સ્વામ ગુપતિ હદ શોભતી, ગુ૦ નિરમલ સ્વામ નરમાય. સ્વા૦ ॥૯॥

મણિ ધારી સ્વામ મહા મુનિ, ગુ૦ સ્વામ પ્રબલ સંતોષ; સ્વા૦
જગ તારક સ્વામ જાણજો, ગુ૦ પૂરણ સ્વામનો પોષ. સ્વા૦ ॥૧૦॥

દિશાવાન સ્વામ દીપતો, ગુ૦ અધિકી બુદ્ધિ ઉત્પાત; સ્વા૦
મિથ્યા તિમિર સુમેટવા, ગુ૦ સૂર્ય સ્વામ સાક્ષાત. સ્વા૦ ॥૧૧॥

સુભટ ભિક્ખુ નામ સાંભલી, ગુ૦ પાખંડ ભય પામંત; સ્વા૦
જશ ભિક્ખુનો જગતમેં, ગુ૦ દેશ દેશમેં દીપંત. સ્વા૦ ॥૧૨॥

સ્વામ તિલક શાસણ તણો, ગુ૦ સ્વામી આજ્ઞા સુ ઉવેખ; સ્વા૦
સ્વામ-સમી હદ શોભતા, ગુ૦ સ્વામ દમીસર દેખ. સ્વા૦ ॥૧૩॥

સ્વામ સુદાન દીપાવિયો, ગુ૦ સ્વામ સુજ્ઞાન સરદ્ધ; સ્વા૦
સ્વામ સુજ્ઞન શોભાવિયો, ગુ૦ સ્વામ સુમાન મરદ. સ્વા૦ ॥૧૪॥

દ્રવ્ય ભાવ સ્વામ દેખાવિયા, ગુ૦ સ્વામ આશ્રવ ઓળખાય; સ્વા૦
પુન્ય પાપને પરખને, ગુ૦ સ્વામ દિયા સરધાય. સ્વા૦ ॥૧૫॥

સ્વામ સંવર અરૂ નિરજરા, ગુ૦ બંધ મોક્ષ પહિછાણ; સ્વા૦
સ્વામ જીવાદિક જુજુઆ, ગુ૦ સ્વામ દેખાયા સુજાણ. સ્વા૦ ॥૧૬॥

સ્વામ દયા ઓલખાયને, ગુ૦ અતિ ધન કીધ ઉદ્યોત; સ્વા.
સ્વામ સાવદ્ય નિરવદ્ય સોધને. ગુ૦ ઘણ ઘટ ઘાલી જોત. સ્વા૦ ॥૧૭॥

શુભ જોગાંને સ્વામજી, ગુ૦ ઓલખાયા હદ રીત; સ્વા૦
આસના સ્વામની આદર્યાં, ગુ૦ જાય જમારો જીત. સ્વા૦ ॥૧૮॥

ઈન્દ્રીવાદી ઓલખાવિયો, ગુ૦ કર કાવ વાદી નિકંદ; સ્વા૦
પ્રત્યાવાદી પિછાણિયો, ગુ૦ સ્વામ સાધિયો ચન્દ. સ્વા૦ ॥૧૯॥

આગાર મરણ ઉપરે, ગુ૦ સ્વામ ગોધ્યા શુદ્ધ ન્યાય સ્વા૦
સ્વામ સુજ નય [illegible], ગુ૦ [illegible]. સ્વા૦ ॥૨૦॥

[illegible], ગુ૦ સ્વામ [illegible] સ્વા૦
[illegible], ગુ૦ [illegible]. સ્વા૦ ॥૨૧॥

[illegible] સ્વા૦
[illegible] ॥૨૨॥

એસા ભિકખુ રૂપ ઓપતા, ગુ૦ યાદ કરે નરનાર; સ્વા૦
પૂજ ગુણારો પંજારો, ગુ૦ સ્વામ સકલ સુખકાર. સ્વા૦ ॥૨૩॥

સ્વામ તણો નામ સમ્ભરયાં, ગુ૦ આવે હર્ષ અપાર. સ્વા.
તો પ્રત્યક્ષનો કહિવો કિસું, ગુ૦ પામે તન મન પ્યાર. સ્વા૦ ॥૨૪॥

શરિયારીમેં સ્વામજી ગુ૦ સાઠે વર્ષ સંથાર સ્વા૦
માસ ભાદ્રવામેં ભલો ગુ૦ જીત ગર્ભમે જિવાર. સ્વા૦ ॥૨૫॥

પંચમ કાલે હું ઉપનો, ગુ૦ પિણ ઈકે મુજ હર્ષ પર્મ; સ્વા૦
આપ શુદ્ધ મગ ધારયાં પછે, ગુ૦ જન્મ થઈ પાયો ધર્મ. સ્વા૦ ॥૨૬॥

આશા પૂરણ આપ છો, ગુ૦ મેટણ સકલ સંતાપ; સ્વા૦
સ્મરણ નિત્યપ્રતિ સ્વામનો, ગુ૦ જયૂં તુમ્હારો જાપ. સ્વા૦ ॥૨૭॥

ખાસઠમી ઢાલ ઓપતી, ગુ૦ સમરયા સ્વામ સુજાણ સ્વા૦
જયજશ કરણ ભિકખુ ભલા, ગુ૦ પુરણ પ્રીત પિછાણ. સ્વા૦ ॥૨૮॥

॥ દોહા ॥

વરષ તયાલીસ વિચરીયા, જા જો કાંયક જોય;
ચારિત્ર પાલ્યો ચુંપસૂં, હર્ષ હિયે અતિ હોય. ॥૧॥
અધિક બલ ઇંદ્રીયાં તણો, નિરમલ દેહ નિરોગ;
ભિક્ખુ સૂરત અતિ ભલી, અરૂ તીખો ઉપયોગ. ॥૨॥
સખર ચૌમાસા સ્વામના, વારૂ અધિક વિશાલ;
સાંભલજો ભવિયણ સહુ, ચરમ સહિત ચૌમાલ. ॥૩॥
આઠ ચૌમાસા આગે કિયા, અસલ નહિ અણગાર;
સતરા સૂં સાઠા લગે, વરત્યો શુદ્ધ વ્યવહાર. ॥૪॥
કિહાં કિહાં ચૌમાસા કિયા, જુજુઆ નામ સુજાણ;
સંક્ષેપે નિરણય સહુ, આખૂ ઉજમ આણ. ॥૫॥

॥ ઢાલ ૬૩ મી ॥

(સીતા આવે રે ઘર રાગ—એ દેશી.)

શહર કેલવે ષટ ચોમાસા, સતરે ઇકવીસે સોય;
પચીસે અડત્તીસે ગુણપચાસે, અઠાવને અવલોય;
ભિખુ ભજલેરે પરભાવ. ॥૧॥

ચારૂ એક ચોમાસો વરણુ, વરસ અઢારે વિચાર;
રાજનગર વિસે શુદ્ધ રીતે, કિયો ઘણો ઉપકાર. ॥૨॥

દોય ચોમાસા કિયા દીપતા, પત્તર કંટાલ્યે પિછાણ;
ચોવીસે અઠાવીસે ચારૂ, જન્મ ભૂમિ નિજ જાણુ. ॥૩॥

બગડી તીન ચોમાસા વારૂ, સતવીસે સુવિશેષ;
તીસે અરૂ છતીસે ત્યાં, દ્રવ્ય દીખ્યા મહોછવ દેખ. ॥૪॥

ગઢ રિણુન બંવર કિસારી તલેટી, નગર માધોપુર ન્હાલ;
દોય ચોમાસા કિયા દિપતા, ઇકતીસે અઠતાલ. ॥૫॥

દોય ચોમાસા કિયા દીપતા, પ્રગટ શહર પીંપાર;
ચઉતીસે પેંતાલીસે વર્ષે, કિયો ઘણો ઉપગાર. ॥૬॥

એક ચોમાસો શહર આંમેટમેં, વર્ષ પેંતીસે વિચાર;
ચૈતીસે પાડુ સુખદાય, ભિખુ ગુણ ભંડાર. ॥૭॥

[illegible] શહેર કરે [illegible], વર એક ચોમાસ;
[illegible] ધર્મ વૃદ્ધિ [illegible] ॥૮॥

[illegible] તીન ચોમાસ [illegible]
[illegible] ॥૯॥

[illegible]

સૈંતાલીસે વર્ષ સતાવને, જુઓ છોડાયો જાણ. ॥૧૦॥

શહર ખેરવે પાંચ ચૌમાસા, છાવીસે બતીસે છાણ;
વર્ષ ઇકતાલે અરૂ છયાલે, વલી ચૌપને જાણ. ॥૧૧॥

સાત ચૌમાસા પાલી શહરે, તેવીસે તેતીસે થાટ,
ચાલીસે ચમાલે બાવને, પંચાવને ગુણ સાઠ. ॥૧૨॥

સાત ચૌમાસા શરિયારીમેં, ઉગણીસેં બાવીસે સાર,
ગુણતીસે ગુણાલ બયાલ એકાવને, સાઠે કિયો સંથાર. ॥૧૩॥

પનરે ગામ ચૌમાસા પ્રગટ, સ્વામ કિયા શ્રીકાર;
જ્ઞાન દિવાકર ઘણ ઘટઘાલી, મેટયો ભ્રમ અંધાર. ॥૧૪॥

શ્રી વર્ધમાન તણો શાસણ, સખરો દીપાયો સ્વામ;
બહુ જીવાંને પ્રતિ બોધિને, પોંહતા પરભવ ઠામ. ॥૧૫॥

સુખકારણ તારણ ભવસારણ, વિઘન વિદારણ વીર,
નરક નિવારણ જનમ સુધારણ, સખરા સ્વામ સધીર. ॥૧૬॥

સમતા દમતા ખમતા રમતા, નમતા જમતા ન્હાલ;
તમતા ભ્રમતા વમતા તન મન, ગમતા વચન વિશાલ. ॥૧૭॥

આપ ઉજાગર ગુણમણિ આગર, સાધર સ્વામ સુજાણ;
વયણ સુધાવાગર ધર્મ જાગર, નાગરનાથ નિધ્યાન. ॥૧૮॥

ભરમ વિહંડન દુરમતિ ખંડન, મહિ મંડન મુનિરાજ;
કુમતિ નિકંદન મન આનંદન પૂજ ભવોદધિ પાજ. ॥૧૯॥

સુમતી કરણ અઘહરણ સ્વામજી, શિવ વધૂ વરણસનૂર;
ભવદધિ તરણ કરણ સુખ સમ્પતિ, ચરણ ધરણ ચિતચૂર. ॥૨૦॥

પરમ ધરમ ભજ ભરમ કરમ તજ, શરમ નરમ ઉમ સાજ;
શિવપદ અચરમ આપ આરાધણ, રૂડે ભિખુ રૂષિરાજ. ॥૨૧॥

વર વાયક પદ લાયક વારૂ, નાયક નાથ નિહાલ;
બોધિ પમાયક ધરમ બધાયક, દાયક સ્વામ દયાલ. ॥૨૨

જ્ઞાન ગમ્ભીરા સખર સધીરા, પટ પીહુરા તજખાર;
હિવડે સ્વામ અમોલક હીરા, તોડ જંજીરા તાર. ॥૨૩॥

જપ તપની તરવારે ઝટકો, પાખંડ પટકો પેલ;
સમય સુલટકો ગુણનો ગટકો, મટકો મનકો મેલ. ॥૨૪॥

ઐસા ભિખુ આપ ઓજાગર, અવતરિયા ઇણવાર;
સ્વામ જિસા ચૌથે આરે પિણ, વિરલા સંત વિચાર. ॥૨૫॥

જન્મ કિલ્યાણ કંટાલ્યો જાણો, શરિયારી ચરમ કિલ્યાણ;
દ્રવ્ય દીખ્યા મહોછવ બગડીમેં, ઓટે એ ત્રિહું જાણ. ॥૨૬॥

સ્વામ ભિખુ હિવડે સંભરિયાં, હિયો તનમન હુલસાય;
સુક્ષ્મ બુદ્ધિ કરી સુવિચારયાં, વિમલ કમલ વિકસાય. ॥૨૭॥

ભાદ્ર શુકલ તેરસ દિન ભિખુ, પરભવ કિયો પયાન;
તિથે ચઉદશ ધરતી ધ્રુજી અતિ, ન્યાય જાણું સુવિધાન. ॥૨૮॥

તીન પ્રકારે ધરતી ધ્રુજે, ઠાણાંગ તીજે ઠાંણ;
ભેદ જુજુઆ શ્રી જિન ભાખ્યા, [illegible] ॥

પંચમેં વર્ષ પચીસ આસરે, [illegible]
પછે [illegible] પરભવ [illegible] ॥[illegible]

ગુર્વ આદિ [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

અડતી સહંસ આસરે કીધી, યુક્તિ ન્યાય સૂં જોડ;
મુરધર મેવાડ ઢૂંઢાર હાડોતી, વિચરયા શિરમણી મોડ. ॥૩૩॥

રોમ નામ જ્યૂં રટે સ્વામ ને, મુજ મન અધિક નિહોર:
હંસા માન સરોવર હરખે, ચિત્ત જિમ ચન્દ્ર ચકોર. ॥૩૪॥

ચાત્રક મોર પપઈયા ઘન ચિન, ગરજી ધ્યાન ગગન;
રાગ વિલાસી રાગ આલાપે, મુજ ભિખુ મેં મન. ॥૩૫॥

પતિવરતા સમરે જિમ પિઉને, ગોપ્યાં રે મન કાન્હ;
તંબોલીશ પાન તણીપર, ધરૂં સ્વામનો ધ્યાન. ॥૩૬॥

આશા પૂરણ આપતણા ગુણ, કહ્યા કઠા લગ જાય.
સાગર જલ ગાગર કિમ માવૈ, કિમ આકાશ મિણાય. ॥૩૭॥

શ્રી વીર તણે પટ સ્વામ સુધર્મા, ભિખુ પટ ભારીમાલ;
રાયચન્દ રૂપ તીજૈ પાટે, દાખ્યો આણુંચ દયાલ. ॥૩૮॥

આપ તણા ગુણ હું કિમ વિસરૂં, આપ તણો આધાર;
સ્મરણ આપ તણો નિત્ય સમરૂં, આપ દયાલ ઉદાર. ॥૩૯॥

નામ આપરો ઘટ ભીંતર મુજ, જપૂં આપરો જાય;
તુજ નામે દુખ દોહગ દૂરા, કટે પાપ સંતાપ. ॥૪૦॥

મન વંછિત મિલિયે તુજ સ્મરણ, સાધ્યાં સેતી સોય,
ભજન તુમ્હારો ભયભવ ભંજન, હર્ષ અનોપમ હોય. ॥૪૧॥

મંત્રાક્ષર જિમ સ્મરણ મોટો, પરખ્યો મ્હેં તનમન;
ઈહ ભવ પરભવ મેં હિતકારી, ભિખુ તણો ભજન. ॥૪૨॥

નમો નમો ભિખુ રૂપ નિરમલ, મોક્ષ તણા દાતાર;
સ્મરણ સ્વામ તણો શુદ્ધ સાધ્યાં શિવ સુખ પામેં સાર. ॥૪૩॥

હુંસ ઘણા દિન સૂં મુજ હુંતી, આજ ફલી મન આશ;
ભિખુ જશ રસાયણ નામેં, ગ્રંથ રચ્યો સુવિલાસ. ॥૪૪॥

વિસ્તાર રચ્યો ભિક્ખુ મુનિવરનો, સુણિયો તિણ અનુસાર;
ભિખુ દૃષ્ટન્ત હેમ લિખાયા, દેખી તે અધિકાર. ॥૪૫॥

વણીરામજી હેમકૃત વર, ભિખુ ચરિત સુપેખ;
ઈત્યાદિક અવલોકી અધિકો, ગ્રંથ રચ્યો સુવિશેષ. ॥૪૬॥

અધિકો ઓછો જે કોઇ આયો, વિરૂદ્ધ આયો હુવે કોય;
સિદ્ધ અરિહંત દેવરી સાખે, મિચ્છામિ દુક્કડં મોય. ॥૪૭॥

સંવત ઉગણીસે આઠે આસોજ, એકમ શુદિ સાર;
શુક્રવાર એ જોડ રચી, બીદાસર શહર મઝાર. ॥૪૮॥

તેસઠમી ઢાલે સ્વામી સમરયા, કર્મ કાટણરે કામ;
કર જોડી રૂપ જીત કહૈ, નિત્ય લેઉં તુમ્હારો નામ. ॥૪૯॥

॥ કલશ ॥

મતિવંત સંત મહંત મહામુનિ, તંત ભિખુ રૂપ તણા;
ગુણ સઘન ગાયા પરમ પાયા, હદ સુહાયા દિલ ઘણા,
તન જંત્ર મંત્ર સુતંત્ર લૌકિક, બાજ એ મંત્ર મનોહરૂ;
સુખ ભવ્ય પામ સુકલ્પ, જય જશ નમો ભિખુ મુનિવરૂ ॥

શ્રી ભિક્ષુ જશ રસાયન.

શુદ્ધિ પત્રક

પાનું	લાઇન	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૩	૧	ફુલ	કુલ
	૨૧	પ્રયમ	પ્રથમ
૭	૧	વત	તવ
૯	૫	પિડ	પિંડ
	૨૦	દુપ	રૂપ
૧૨	૮	સાચુ	સાચ
૨૭	૩	વદ	તદ
૩૨	૧૭	લા	લાડૂ
૩૭	૫	૭	૭ડ
૪૦	૪	ભવ	ભલ
૪૭	૧૮	સમદૈ	સમરૈ

૪૯	૮	મહાવલી	મહાબલી
૫૧	૩	અનુકુમ્પા	અનુકમ્પા
૫૭	૧૦	મહસુખવાય	મહાસુખદાય
૫૮	૧૩	શ્રદ્ધાય વાદીયો	શ્રદ્ધાયવા દીયો
૫૯	૯	દ્રૌપદ	દ્રૌપદ
	૧૩	પુન્યરેશે અંશમ પેખ	પુન્યરેશ અંશ મ પેખ
૬૯	૧૮	ખોડી	ખોરી
૭૨	૩	ન્યાયનીલા	ન્યાતીલા
	૧૩	વદન	બદન
૭૮	૧૩	રદિન	રદિમ
[illegible]	૧૫	કહાંત્રોરે	કહાંત્રોરે
૮૫	૬	મનમો હરિ નેહ	મનો ન કરે નેહ
[illegible]	૧૦	પદને	પરમે
૧૦૮	૧૭	ગોકુળજ	ગો કુળજ
	૧૯	નેહન	નેહ ન
૧૦૫	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
		[illegible]	[illegible]

૧૨૦	૯	રિખારે	મારિખારે
	૨૨	૭૫	૭૬
૧૨૯	૧૧	હયદ	હૃદય
૧૩૩	૨૧	મૂંહછે	મૂંહદે
૧૩૪	૨૧	તિગુમું	તિણસું
૧૩૬	૧૪	ઉથન્ન	ઉપન્ન
૧૩૯	૧૪	જોત	જુત
૧૪૦	૯	કાપ	કામ
૧૪૧	૨	વિરાજ્યા	બિરાજ્યા
૧૪૪	૧૯	સાંભલતે	સાંભલને
	૨૧	સ્વમીજીરા	સ્વામીજીરા
૧૪૫	૧૬	ખૂણ	ખૂરણ
૧૫૯	૫	ચાલક	ચાલ
	૭	શ્રાવક સાઈ	શ્રાવક કસાઇ
૧૬૦	૧૮	વાંદણુ	વાંદન્ત
૧૬૨	૬	વણુ	વલી
	૧૧	સુડંગ	સુડંડ
	૧૪	સંકદાય	મુ કદાય
	૧૫	વાસ્યા	બાહ્યા
૧૬૭	૧૪	રત્તન	રતન
૧૭૮	૨	દુધ ૨	દુધર
૧૮૩	૧૯	ઢંઢિયો	ઢુંઢિયો
૧૮૯	૧૨	દુધર	દુધર

૧૯૦	૧૯	ભણીજ	ભણીજી
૧૯૫	૮	મહારલિયાણી	મહા રલિયામણી
૨૨૦	૨૩	કાઈ	કોઇ
૨૨૨	૮	વમાનિક	વૈમાનિક
	૨૨	વિમક્ત	વિક્રમત
૨૨૩	૧	વેણીરામજ્ને	વેણીરામજી
	૨	ડાહીજ્ને	ડાહીજી
	૩	પ્રભુને	પ્રભુમે
	૧૬	ઝોડયાં	ઝોડયા
૨૨૭	૧૦	જર્યું	જપ્યું
૨૩૦	૫	ગેપ	ગેલ
૨૩૧	૧૫	તપ	તપ